കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ

പ. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ

(Malayalam)

Kerala Navodhanathinte Pradhama Pravachakan

St. Pulikkottil Mar Dionysius I Malankara Metropoltan

Fr. Dr. Joseph Cheeran

Copy Right : Reserved with the Author

First Published : Nov. 24, 2014

Copies : 1000

Published by : **Dr. Geevarghese Mar Yulios**
M. J. D. Publishing House, Kunnamkulam

Cover Design,
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam

Rs. 125/-

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ

പ. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ
മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പ്രസാധനം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

എം. ജെ. ഡി. പബ്ലീഷിംഗ് ഹൗസ്, കുന്നംകുളം

ഫോൺ: 9495603174

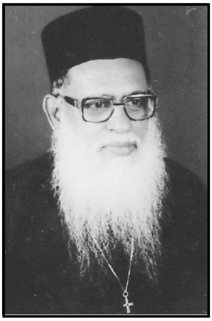

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ ചീരൻ ഗീവർഗീസ് കശ്ശീശായുടെ പൗത്രനായി 1945 ചിങ്ങം 1-ന് ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ മാത്തപ്പൻ – കുഞ്ഞാത്തിരി. അവിഭക്ത കേരള സർവകലാശാലയുടെ ഒന്നാം റാങ്കോടു കൂടി മലയാളം ഭാഷയിൽ വിദ്വാൻ ബിരുദം നേടി. കാലിക്കട്ട് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് മാസ്റ്റർ ബിരുദം. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് 'ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി തയാറാക്കിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പി.എച്ച്.ഡി. ബിരുദം ലഭിച്ചു. തൃശ്ശൂർ സി.എം.എസ്. ഹൈസ്കൂളിലും ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലും അധ്യാപകൻ. 2000 ജൂണിൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

വൈദികഗുരു യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വൈദികസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. 1972 മുതൽ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലും 1985 മുതൽ കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലും വിവിധ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു. 2004 ജൂലായ് 1 മുതൽ തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ ആലായ്ക്കൽ കുളമ്പ്, കാക്കിനിക്കാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു.

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രം, കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ, എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക ചെയർമാൻ. സീയോൻ സന്ദേശം, ഇടവകപത്രിക എന്നീ സഭാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാപക ചീഫ് എഡിറ്റർ, രണ്ട് ഡസനിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ റിസർച്ച് ഗൈഡ് ആയും ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി ബൈബിളിന്റെ മലയാളം പരിശോധകൻ ആയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ടായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് ബോർഡ് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ ഹയർ എജുക്കേഷന്റെ ധനസഹായത്തോടെ കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആർക്കൈവ്സുകളിൽ ഗവേഷണപര്യടനം നടത്തി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ (1665), മാർ ഈവാനിയോസ് (1685) എന്നിവരുടെ സുസ്താത്തിക്കോനുകൾ, മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ കാതോലിക്കായുടെ (1685) പള്ളിക്രമപ്പുസ്തകങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന സെന്റ് തോമസ് ബൈബിൾ, തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ (ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ) വത്തിക്കാനിലേക്കയച്ച കത്ത്, മാർ അഹത്തള്ളാ (1653) ഗോവയിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ വശം കൊടുത്തയച്ച കത്ത്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ കുർബ്ബാനതക്സ, ഹൂദായ കാനോൻ 18 അക്കം കാനോൻ ആയി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ റഫ്‌വർക്ക് ചെയ്ത കാനോൻ, ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് (പടിയോല) എന്നിങ്ങനെ പൗരസ്ത്യ – പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലും വട്ടെഴുത്തിലും എഴുതിയ ഒട്ടധികം സഭാചരിത്രരേഖകൾ കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഭാര്യ: കെ. വി. ഏലിയാമ്മ (റിട്ട. ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്). മകൻ: പ്രസാദ് ചീരൻ, സ്നുഷ ദീപാ പ്രസാദ്. പൗത്രിമാർ: എൽസാ പ്രസാദ്, ടെസ്സാ പ്രസാദ്, ലിസ പ്രസാദ്

മകൾ: മേഴ്സി ജോർജ്ജ്, ജാമാതാവ്: ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്,

ദൗഹിത്രർ: ഹിമാ ജോർജ്ജ്, റാണാ പി. ജോർജ്ജ്.

വിലാസം: ചീരൻ ഹൗസ്, കിഴക്കേ അങ്ങാടി, പഴഞ്ഞി, തൃശൂർ ജില്ല, 680542.

ഫോൺ: 9495603174.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ (ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ) ജീവിതവും ദർശനവും പ്രവർത്തനവും അതിൽനിന്നും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട പാഠങ്ങളും ഏറെ കൃത്യതയോടെ സൂക്ഷ്മതയോടും കൂടിയ ഗവേഷണപാടവത്തിൽ, അദ്വിതീയമായശൈലിയിൽ ബഹു. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകമാണ് "കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ: പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ."

നമ്മുടെ അറിവിലും ശ്രദ്ധയിലുംപെട്ടിടത്തോളം ദിവംഗതനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എഴുതിയ "കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ" എന്ന പുസ്തകമാണ് പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥം. എന്നാൽ 1800-ലെ ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെയും 1805-ലെ കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെയും പഴയസെമിനാരിയിലെ ആദ്യ ബാച്ചിലെ വിദ്യാർത്ഥിയും പ. തിരുമേനിയുടെ അരുമ ശിഷ്യരിൽ ഒരാളുമായ ഇടവഴിക്കൽ ഫീലിപ്പോസ് കശീശായുടെയുമൊക്കെ സമകാലികസാക്ഷ്യം മുതൽ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും മലങ്കരസഭാ ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും മിഷനറിമാരുടേതുമായ ഒട്ടനവധി സാക്ഷ്യങ്ങൾ പ. പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ലഭ്യമാണ്.

1992-ൽ പ. തിരുമേനിയുടെ 175-ാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ബഹു. ഡോ. ചീരനച്ചൻ സ്മര്യപുരുഷന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രവും സംഭാവനകളും നാളതുവരെ ലഭ്യമായ ചരിത്രരേഖകളുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളുടെയും പിൻബലത്തോടെ 'പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ' എന്ന പേരിൽ പുസ്തകമാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പും (2012) ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നത് ഈ പിതാവിനെ മലങ്കരസഭാമക്കൾ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

പ. തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ ഇരുന്നൂറാം വാർഷികവും പഴയസെമിനാരിയുടെ ഇരുന്നൂറാം വാർഷികവും അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തതിന്റെ ഇരുന്നൂറാം വാർഷികവുമെല്ലാം ഒന്നിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന 2014-2016 കാലഘട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ മാലുമിയും പ്രവാചകനുമായ അദ്ദേഹത്തെ ആ വിധത്തിൽ ആദരിക്കുവാനും ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളെ അനുവാചകരിലേക്ക് എത്തിക്കുവാനും കഴിയുന്നുവെന്നതിൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ മദ്ധ്യ

സ്ഥതയിലും സ്മരണയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന കുന്നംകുളം എം.ജെ.ഡി. പ്രസാധക സമിതി ഏറെ കൃതാർത്ഥരാണ്.

യാതൊരു പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെ തനിക്കു ദൈവികമായി ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന സിദ്ധിയും സാധനയും മലങ്കരസഭാ ചരിത്രരചനയ്ക്കായി വേർതിരിക്കുന്ന ബഹു. ഡോ. ചീരനച്ചനോട് സമിതിക്കുള്ള നന്ദിയും കടപ്പാടും നിസീമമാണ്. സപ്തതിയുടെ നിറവിൽ എത്തിയ ആ പിതാവിൽ നിന്നും ഇനിയും ഈടുറ്റ രചനകൾ സഹൃദയർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; എല്ലാ ആശംസകളും പ്രാർത്ഥനകളും നേരുന്നു.

കവർപേജ് മുതൽ അവസാനപേജ് വരെ കെട്ടിലും മട്ടിലും രൂപഭംഗിയിലും ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയ സോഫിയാ പ്രിന്റ് ഹൗസിന്റെ ഉടമസ്ഥനും നമ്മുടെ സുഹൃത്തും സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായ ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടും സഹപ്രവർത്തകരോടും പ്രത്യേക നന്ദി അറിയിക്കുന്നു.

പ. ദൈവമാതാവിന്റെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും പ്രത്യേകാൽ ഇന്ത്യയുടെ അപ്പോസ്തോലനും മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മുതൽ നമ്മെ വഴിനടത്തിയ എല്ലാ പൂർവസൂരികളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ സ്മരണയുടെ മുന്നിൽ ഈ പഠനഗ്രന്ഥം അനുവാചകലോകത്തിനു മുന്നിൽ സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

അഹമ്മദാബാദ് മെത്രാസനത്തിന്റെ
ബലഹീനനായ
ഗീവർഗ്ഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

നരോഡ
അഹമ്മദാബാദ്
നവംബർ 14, 2014.

വാങ്മുഖം

പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ ഇരുനൂറാം വാർഷികം 2015-ൽ നാം ആഘോഷിക്കുന്നു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകൻ എന്ന് അനൗപചാരികമായും 'മലങ്കരസഭാജ്യോതിസ്' എന്ന് ഔദ്യോഗികമായും അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവുകൾക്ക് പൂർണ്ണവിരാമം ഇടുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കേരളത്തിന്റെയും ഭാരതത്തിന്റെ തന്നെയും നവോത്ഥാനത്തിന് സഹായകമായി അദ്ദേഹം നേതൃത്വം കൊടുത്ത് സാക്ഷാത്ക്കരിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോല, കണ്ടനാട് പടിയോല, 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനം, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിൽ അരങ്ങേറുവാൻ ആദ്യവേദിയായിത്തീർന്ന കോട്ടയം പഠിത്തവീട് തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ പഠനം ഇനിയും ആരംഭിക്കാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ നൂറാം വാർഷികം 1914-15 കാലത്ത് നടക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് സിംഹപരാക്രമിയായ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മഹനീയ നേതൃത്വം സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നതിനാൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് ഏല്ക്കേണ്ടി വന്ന മുടക്കും സഹപ്രവർത്തകരായ ട്രസ്റ്റിമാരുടെ എതിർനിലപാട് മൂലം സംഭവിച്ച കക്ഷിവിഭജനവും മൂലം പൂർവ്വഗാമികളുടെ സംഭാവനകളെ ഓർക്കുന്നതിന് പകരം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അപകടകരമായ അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണുണ്ടായത്. ഈ കോലാഹലത്തിൽ മൂന്ന് സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാർ തമസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ സഭാസ്ഥാപകൻ വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണ്. അടുത്തത് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ ആണ്; മൂന്നാമത്തെയാൾ പരുമല സെമിനാരി, കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി തുടങ്ങി നിരവധി പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ പ. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനും.

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യവും തന്മൂലം സിംഹാസനവും ഇല്ല എന്ന് സഭാചരിത്ര പുംസ്കോകിലമായ യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1970-ൽ തിരുവായ് മൊഴിഞ്ഞതോടെ സഭാസ്ഥാപകനെ സ്മരിക്കുവാൻ മലങ്കര സന്നദ്ധമായി. എന്നാൽ മറ്റു രണ്ടു സ്ഥാപകരെ അർഹമാംവിധം ആദരിക്കുവാൻ സഭ ഇനിയും സന്നദ്ധമാകാത്തതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യം നമ്മെ അസ്വസ്ഥമാക്കേണ്ടതല്ലേ? ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയിൽ നിന്ന് സഭയെ മോചിപ്പിച്ച് മലങ്കരസഭയുടെ സുര്യോദയമായിത്തീരുകയും സമൂഹത്തിന് മാർഗ്ഗ

നിർദ്ദേശം നൽകുന്ന പടിയോലകളിലൂടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകനായി തീരുകയും കോട്ടയം സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തിലൂടെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു കേന്ദ്രീകൃത മസ്തിഷ്ക്കവും ഹൃദയവും വിഭാവനം ചെയ്തു പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്ത പുണ്യശ്ലോകൻ ആയ ഒരു പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ, അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച പഠിത്തവീട്ടിൽ നിന്നും ഊർജ്ജവും പ്രകാശവും സ്വീകരിച്ച് പ്രവാചക കുപ്പായമണിഞ്ഞ് സഭയെ പുതിയ സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ സമകാല പ്രവാചക പ്രതിഭകൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് അർഹമായ ആദരം നൽകാൻ മടിച്ചുനില്ക്കുന്നത് എന്ന് ജിജ്ഞാസുക്കളായ ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ ചോദിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ ഈ ഇരുനൂറാം വാർഷികം ചരിത്രപരമായ ഒരു പ്രമാദം പരിഹരിക്കുവാൻ ദൈവം നൽകിയ അവസരമായി തീരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് ദശലക്ഷങ്ങൾ വരുന്ന സഭാവിശ്വാസികൾക്കുള്ളത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളോടൊപ്പം യാക്കോബായസഭയും തൊഴിയൂർ മാർത്തോമ്മാ സി.എസ്.ഐ. റീത്തു സഭകളും ഈ പൊതുപിതാവിന്റെ രോമാഞ്ചദായകമായ സേവനങ്ങളുടെ സ്മരണയിൽ ഈ പ്രതീക്ഷയിൽ പങ്കുചേരും.

നാടിന്റെ നവോത്ഥാന നായകനായി അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുവാനും തദനുരൂപമായി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുവാനും കാലം നൽകുന്ന അവസരത്തോട് പ്രതിസ്പന്ദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സംക്ഷിപ്ത ജീവചരിത്രം ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പുണ്യപാദങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികളോടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

സ്ഥാനാഭിഷേക ദ്വിശതാബ്ദിയുടെ സ്മാരകമായി ഈ ചെറു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സ്ഥാനാഭിഷേകം പ്രാപിച്ച പഴഞ്ഞി ഇടവകയിലെ അംഗമായ എന്നെ പ്രചോദിപ്പിച്ച അഹമ്മദാബാദ് മെത്രാസനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനും കർമ്മധീരനും ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും ഈ അധ്വാനത്തിൽ പല നിലകളിൽ പങ്കുചേർന്ന അഡ്വ. ഗിൽബർട്ട് ചീരൻ, ഡോ. പ്രസാദ്, ജെ. സി., ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് തുടങ്ങിയവരോടും നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

പഴഞ്ഞി
സ്ലീബാപെരുന്നാൾ, 2014

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധകകുറിപ്പ് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് 5

വാങ്മുഖം 7

1 കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ 11

2 ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ പ്രാദേശികനേതൃത്വത്തിലേക്ക് 25

3 പടിയോലകളിലെ ദേശീയദർശനം 55

4 ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് 75

5 കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി:
സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവും 98

6 കർമ്മയോഗിയായ മലങ്കരമെത്രാൻ 121

7 വിശുദ്ധിയുടെ സൂര്യതേജസ് 138

അനുബന്ധം

1 പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയെ
മലങ്കരസഭാജ്യോതിസ്സായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട്
പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ
പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പന 152

2 പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ രചനകൾ 154

3 വിശുദ്ധിയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ 171

4 പഴയസിമ്മനാരി പഠിത്തം 182

5 ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ ഒരു കത്ത് 183

6 ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് 186

7 രാജകീയ വിളംബരം 199

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ

ഇന്ത്യയിലെ ദേശീയതയുടെയും മതബോധത്തിന്റെയും നവോത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ചരിത്രകാരൻ കൂടെയായ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാലിന്റെ ചിന്തോദ്ദീപകമായ സാക്ഷ്യം ഇപ്രകാരമാണ്:

“എന്നാൽ വലിയൊരു നന്മ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യക്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ നവീനവും ഊർജ്ജസ്വലവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഊക്കേറിയ പ്രത്യാഘാതം ഇന്ത്യയെ ആകെയൊന്ന് പിടിച്ചു കുലുക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ ഐക്യത്തിന്റെയും ദേശീയത്വത്തിന്റെയും ഒരു ഉറച്ച ബോധം ഇന്ത്യാക്കാരിൽ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയ ഒരു വർഗ്ഗം ഉയർന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർ എണ്ണത്തിൽ ചെറുതും ബഹുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒട്ടേറെ അകന്നതുമായ ഈ വിഭാഗമാണ് പിന്നീട് പുതിയ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്. പാശ്ചാത്യ ആശയങ്ങളുടെ ഈ ആഞ്ഞടി ഹിന്ദുമതത്തിലും ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉളവാക്കി. ഹിന്ദുമതത്തെ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാനും നവീകരിക്കുവാനും ഉള്ള ഒരു പരിശ്രമം ബംഗാളിൽ ഉണ്ടായി. ക്രിസ്തുമതവും പാശ്ചാത്യചിന്തയും ആയിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരകശക്തികൾ. മഹാനും അഗാധപണ്ഡിതനും ആയ രാജാറാം മോഹൻ റോയ് ആയിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രണേതാവ്” (വിശ്വചരിത്ര സംഗ്രഹം, പു. 219).

സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ ഭാരതസംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും ഹൈന്ദവദർശനത്തിന്റെയും പ്രതീകം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട മോഹൻ റോയ് (ഡോ. എൻ. സാം, കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക നവോത്ഥാനവും സാഹിത്യവും, പുറം 143) ഹീബ്രു, ഗ്രീക്ക് എന്നീ മൂല ഭാഷകളിൽ ബൈബിൾ പഠിച്ച ശേഷം ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ച് നടത്തിയ പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമാണ്:

“ക്രിസ്തുമതം മനുഷ്യരാശിയെ എല്ലാം ഒരു നിത്യപിതാവിന്റെ മക്കൾ ആയി കരുതുന്നതിനാൽ ജാതി, വർഗ്ഗം, ആചാരം, രാജ്യം എന്നീ വകഭേദങ്ങൾ കൂടാതെ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ അത് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് ആ മതത്തെപ്പറ്റി എന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്” (വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ, നവോത്ഥാനത്തിന്റെ നായകൻ, പുറം 63). ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങൾ, എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള മറ്റേതിനേക്കാളും സദാചാര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായും യുക്തിചിന്തയു

ള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരവും ആണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു' എന്ന് ലഭ്യമായ സർവ്വ വേദോപനിഷത്തുകളും പുരാണങ്ങളും മതഗ്രന്ഥങ്ങളും അവധാനപൂർവ്വം വിമർശനാത്മകമായി പഠിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും (മേൽപുസ്തകം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം മുഖവുര, പു. 6) ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ: സമാധാനത്തിനും സന്തുഷ്ടിക്കും ഉള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന പുസ്തകം 1820-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ രചിക്കുകയും പിന്നീട് അവയുടെ സംസ്കൃത-ബംഗാളി വിവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം തന്നെ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സതി, പുനർവിവാഹം, ബഹുഭർത്തൃത്വം, ശിശുവിവാഹം, സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം, ജാതിചിന്തകൾ എന്നീ മേഖലകളിൽ അദ്ദേഹം നയിച്ച ഐതിഹാസിക വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ഊർജ്ജം മുഖ്യമായും അദ്ദേഹം ആർജ്ജിച്ചത് ബൈബിളിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

'ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്ത്' എന്ന് ജീവചരിത്രകാരനാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ഭാരതപര്യടനത്തിന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ 'ഗീത'യും 'ക്രിസ്ത്വനുകരണ'വും ആയിരുന്നു കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ. യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ദർശനം നേടിയ മഹായോഗി ആയിരുന്നുവല്ലോ ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യസത്തമൻ ആയ വിവേകാനന്ദൻ ആ പാരമ്പര്യം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ... സമാധിക്ക് അല്പം മുമ്പ് ബേലൂർ മഠത്തിൽ ഒരു ഏകാദശി ദിവസം ഏകാദശിവ്രതം പൂർണ്ണനിഷ്ഠയോടെ അനുഷ്ഠിച്ച സ്വാമികൾ ശിഷ്യർക്ക് ഭക്ഷണം വിളമ്പിക്കൊടുക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ പ്രതിഷേധിച്ച് പറഞ്ഞു. 'ഞങ്ങളാണ് അങ്ങേയ്ക്ക് ഇത് നൽകേണ്ടത്. അങ്ങ് ഇതു ചെയ്യരുത്.' അദ്ദേഹം തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. "ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലു കഴുകിയില്ലേ?"

ഗീതയോടൊപ്പം ബൈബിളും വിവേകാനന്ദ ദർശനത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിവേകാനന്ദ സാഹിത്യ സർവസ്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ: ബൈബിൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ, പുറം 27, 28).

സത്യം, സ്നേഹം, അഹിംസ എന്നീ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയെ പുതിയ ദർശനതലങ്ങളിലേക്ക് ഉപനയിച്ച മഹാത്മാഗാന്ധി തന്റെ ദർശനരൂപത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ബൈബിൾ വഹിച്ച നിർണ്ണായക പങ്കിനെപ്പറ്റി നിരന്തരം അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട് (തത്വചിന്തയും മതവും, 15, 19, 26, 30, 79, 80 പുറങ്ങൾ കാണുക).

ഇപ്രകാരം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ച് ഇരുപതാം നൂറ്റാ

ണ്ടിലേക്ക് വളർന്ന ഇന്ത്യൻ നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിൽ പ്രകടമാവുന്നത് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലുമായി ശ്രീനാരായണഗുരു, ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ തുടങ്ങിയ ജ്യോതിസുകൾ ആവിർഭവിച്ചപ്പോഴാണ്. അവരുടെ ദർശന സംഹിതകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ സാഹചര്യം ഇനിയും നിഷ്പക്ഷമായി പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഭ്രാന്താലായ സമാനമാണ് കേരളത്തിലെ സാംസ്ക്കാരികാന്തരീക്ഷം എന്ന് നിരീക്ഷിച്ച സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ പതിരൊട്ടും തന്നെയില്ല. സവർണ്ണമേധാവിത്തം മൂലം എത്രയോ ശങ്കരാചാര്യന്മാർ കേരളത്തിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽവച്ച് അലസിപ്പോയതായി മഹാകവി കുമാരനാശാനെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികൾ പാടിയത് നമുക്ക് മറക്കാനാവില്ല. ഈ കൊടുംതമസ്സിന്റെ തേർവാഴ്ചയിൽ നിന്ന് കേരളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരികവും മതോന്മുഖവും ആയ അന്തർധാരയെ സംശുദ്ധമാക്കി എടുക്കുന്നതിൽ ബൈബിളും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും വഹിച്ച പങ്ക് ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നവോത്ഥാനം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയ രാജാറാം മോഹൻ റോയ്, സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ എന്നിവരോട് ഉപമിക്കാവുന്ന നാരായണഗുരു, ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ തുടങ്ങിയ കേരളീയാചാര്യന്മാരെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ബൈബിളിനും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഉള്ള നിർണ്ണായക സ്ഥാനം അനിഷേധ്യമാണ്. തോട്ടം രാജശേഖരന്റെ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധേയമാണ്:

'ക്രിസ്തുമതവും ഇസ്ലാമും ഗുരുവിനെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ്. ഏകദൈവ സങ്കല്പവും പ്രാർത്ഥനാശൈലിയും കരുണയും സംഘടിത പ്രവർത്തനവും സാഹോദര്യവും ആകാം ഈ സെമിറ്റിക് മതങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അടുപ്പിച്ചത്. ... സംഘടന കൊണ്ട് ശക്തരാകാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്ത ഗുരു ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാരുടെ സമർപ്പിത ജീവിതവും സംഘടനാരീതിയും അനുകരിക്കാൻ അനുയായികളോടു പറഞ്ഞു. ..." (ശ്രീനാരായണ ധർമ്മം, സങ്കല്പവും യാഥാർത്ഥ്യവും, ഭാഷാപോഷിണി, 1991, പുറം 17).

1873-76 വർഷങ്ങളിലായി കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയായി 'സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ' വ്യവസ്ഥാപിതമായി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിലായി ഇരുനൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതും പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതും അവിടങ്ങളിൽ ജാതിമത വർണ്ണലിംഗഭേദ

പരിഗണന കൂടാതെ സാർവത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചതും നാരായണഗുരുവിനെ പുതിയ ചിന്താപദ്ധതികളിലേക്ക് ഉപനയിച്ചു. 1902-ൽ അദ്ദേഹം സ്വസമുദായാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനസംഘം സ്ഥാപിച്ചപ്പോഴും വിദ്യകൊണ്ട് വിജ്ഞരാകുക എന്ന മുദ്രാവാക്യം രൂപപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും കേരളീയ സുറിയാനി സഭയെ അദ്ദേഹം അനുകരിക്കുകയായിരുന്നു. 1811-ൽ ബൈബിളിന് ആദ്യമായി മലയാള പരിഭാഷ ഉണ്ടായി. കേണൽ മൺട്രോയുടെ സഹായത്തോടെ കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു സംഘം വൈദികരും ഭാഷാസ്നേഹികളും നടത്തിയ സംഘടിത ശ്രമമാണ് ആ മലയാള പരിഭാഷയെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർത്തത് എന്ന് ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ എഴുതിയ 'സ്മരണകൾ' വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. സുറിയാനി മൂലത്തിൽ നിന്ന് നടത്തിയ ആ വിവർത്തനം ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽ നിന്നാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ചില പ്രതികൾ ഇപ്പോഴും കേരളത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. 1811-ലെ ബൈബിൾ പരിഭാഷ സമ്പൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. ഏതാനും പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാക്കി. അതുവരെയും യാതൊരു മതഗ്രന്ഥവും ദർശന സംഹിതയുടെ രൂപത്തിൽ കേരളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മൂല്യബോധന മാധ്യമമായി ഒരു തത്വസംഹിതയ്ക്കായി ദാഹിച്ച കേരളത്തിന് ബൈബിളിലൂടെ അത് സംലഭ്യമായി. നാരായണഗുരു ഉൾപ്പെടെ കേരളീയ നവോത്ഥാന മതനവീകരണ നായകന്മാരെ എല്ലാം ഉന്മേഷം കൊള്ളിച്ച ഒരു സാഹചര്യം ഇതായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ നവോത്ഥാന ചിന്തകളും അതിന്റെ സൽഫലങ്ങളും നമുക്ക് കാണിച്ചുതന്ന വാതായനങ്ങൾ ആയിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിലൂടെ നമുക്ക് ലഭ്യമായത്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യം തുടക്കം കുറിച്ചത് കോട്ടയത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ 1814-ൽ സ്ഥാപിച്ച പഴയസെമിനാരിയിൽ ആണ്. വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനവും അവിടെ അരങ്ങേറി. പിന്നീട് 1815-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിത്തീർന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ചുമതലയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച പഴയസെമിനാരിയിൽ ആദ്യം തോമസ് നോർട്ടൻ, പിന്നീട് ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി തുടങ്ങിയ ആംഗ്ലേയ മിഷണറിമാർ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. കേണൽ മൺറോയും തിരുവിതാംകൂർ റാണിയും ഈ സംരംഭത്തിന് മികച്ച സഹായ സഹകരണങ്ങൾ നൽകി.

ബൈബിൾ നൽകിയ മൂല്യബോധവും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നൽകിയ

സാമൂഹികബോധവും ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ കേരള നവോത്ഥാനനായകർ അതിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയായി. ഈ രണ്ടു മഹാപ്രവാഹങ്ങളെയും കേരളത്തിൽ പ്രവഹിപ്പിച്ച് മൃതമായി കിടന്നിരുന്ന ഒരു 'ഭ്രാന്താലയ സംസ്കൃതി'യെ ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സൂര്യോദയത്തിലേക്ക് നയിച്ച ഭഗീരഥൻ ആണ് കുന്നംകുളം സ്വദേശിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിസോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റെ ദ്വിശതാബ്ദി വർഷമായ 2015-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രവും സംഭാവനകളും സംക്ഷിപ്തമായി വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസക്തി വളരെ ഏറെയാണ്.

പാലൂരും കേരള സംസ്ക്കാരവും

ക്രിസ്തുവർഷാരംഭം മുതലേ വിദേശ വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന പൊന്നാനിയുടെ തുറമുഖ നഗരമായിരുന്നു പാലൂർ. 'പാലൊറ' എന്ന് 'പെരിപ്ലസി'ന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനും പ്ലീനിയുമൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ച സ്ഥലമാണ് പാലൂർ. പൊന്നാനി - അലക്സാന്ത്രിയ തുറമുഖങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ബി.സി. നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതൽ നടന്നിരുന്ന വൻ സമുദ്രവ്യാപാരമാണ് പാലൂരിന്റെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധിയ്ക്ക് നിദാനം. പൊന്നാനിയിലെ പ്രധാന തുറമുഖവവും വെളിയങ്കോട്, ചാവക്കാട് (ചേറ്റുവാ) എന്നീ ഉപ തുറമുഖങ്ങളും ചേർന്ന തുറമുഖ സമുച്ചയത്തെയാണ് മുസ്സിരീസ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മുസ്സിരീസ് - മുചിരി - എന്ന ദ്രാവിഡ പദത്തിന് മൂന്ന് മുഖങ്ങൾ (ചിറി - മുഖം) എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. ആഫ്രിക്കയിലേക്കും തദ്വാരാ റോമൻ (പാശ്ചാത്യ) സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കും വഴി തുറക്കുന്ന മൂന്ന് മുഖങ്ങൾ - തുറമുഖങ്ങൾ - ആയിരുന്നു മുചിരി എന്ന തുറമുഖ സമുച്ചയം. ഈ തുറമുഖ സമുച്ചയത്തിന്റെ തുറമുഖനഗരം എന്ന നിലയിലാണ് പാലൂരിനെ നാം കാണേണ്ടത്. പൊന്നാനി കേന്ദ്രമായ മുചിരിയാണ് അന്നത്തെ അറബികടലിന്റെ റാണി. തുറമുഖപ്രദേശമായ പൊന്നാനിയിൽ അറബികളും തുറമുഖ നഗരമായ പാലൂരിൽ ജൂതന്മാരും കൂടിയേറിപ്പാർക്കുവാൻ മുഖ്യകാരണം ഈ വിദേശ വ്യാപാരമാണ്. ആഫ്രിക്കയുടെയും മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള അറബികളും ജൂതന്മാരും ആയിരുന്നു ഈ വ്യാപാരം നടത്തിയിരുന്നത്. എരിത്രിയൻ കടലിന് അറബിക്കടൽ എന്ന് പേർ വരാൻ കാരണം അറബികളുടെ വൻസാന്നിധ്യമായിരുന്നു എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സോളമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലം മുതൽ എങ്കിലും ഈ വ്യാപാരം നടന്നിരുന്നു (വി. വി. കെ. വാലത്ത്, കേരളത്തിലെ സ്ഥലനാമ ചരിത്രങ്ങൾ - തൃശൂർ ജില്ല, പുറം 93). എ.ഡി. 222 ആകുമ്പോൾ മുസിരീസ് റോമാക്കാരായ കച്ചവടക്കാരുടെ വാണിജ്യസങ്കേതമായി

വികസിച്ചു. അവരുടെവക അഗസ്റ്റസ് ദേവാലയവും പാണ്ടികശാലകൾ കാക്കുന്ന 2000 പേർ വരുന്ന കാവൽസൈന്യവും ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുകാരുടെ ബൈസാന്റിയൻ കോളനിയും അവിടെ രൂപം കൊണ്ടിരുന്നു. പാലൂർ പ്രദേശത്ത് പഴഞ്ഞിയിൽ ഇന്നും അറിയപ്പെടുന്ന യോനോന്റെ (യവനന്റെ) അങ്ങാടിയായിരുന്നുവോ ഈ ബൈസാന്റിയം കോളനി? പാലൂരിൽ രൂപഭേദം പ്രാപിച്ച അഗതിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്താണോ അഗസ്റ്റസ് ദേവാലയം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്?

തുറമുഖ പ്രദേശമായ പൊന്നാനിയിൽ അറബികളും തുറമുഖനഗരമായ പാലൂരിൽ ജൂതന്മാരും സമീപപ്രദേശമായ പഴഞ്ഞിയിലും അഗതിയൂരിലുമായി യവനന്മാരും താമസിച്ചു എങ്കിൽ അത് യുക്തിസഹമാണ്. തൊട്ടടുത്ത് കാട്ടകാമ്പാൽ എന്ന പ്രദേശത്ത് പേർഷ്യാക്കാരുടെ ദാരിയൂസ് ക്ഷേത്രവും ഐതിഹ്യങ്ങൾ പേറി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു (ഈ ദാരിയൂസ് - ദാരുക - ക്ഷേത്രം പിൽക്കാലത്ത് ശൈവമുന്നേറ്റകാലത്ത് ദേവീക്ഷേത്രമായി മാറി. ദേവി ദാരിയനെ വധിച്ചു കിരീടധാരണം ചെയ്തതായി മുടിയേറ്റ് എന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ സങ്കല്പം ഓർക്കുക. ഈ കാളി ദാരിയ വധം - മുടിയേറ്റ് - ഇപ്പോഴും കാട്ടകാമ്പാൽ ക്ഷേത്രോത്സവത്തിൽ വർഷംതോറും അവതരിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്).

ജൂതന്മാർ കോളനിയായി താമസിച്ച ജൂതക്കുന്ന് പാലൂരിലുണ്ട്. ജൂതക്കുന്ന് എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ജൂതസങ്കേതത്തെ ഉന്നംവച്ചാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ എ.ഡി. 52-ൽ പൊന്നാനി തുറമുഖം വഴി പാലൂരിലേക്ക് യാത്രാസൗകര്യം ഒരുക്കിയിരുന്ന ചാവക്കാട് തോട് വഴി ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ വഞ്ചിക്കുളത്തിലെത്തിയത്. സെന്റ് തോമസിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണത്തെ തുടർന്ന് ഈ കോളനി ഒന്നടങ്കം ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസികൾ ആയിത്തീരുകയും അവരുടെ ജൂതക്കുന്നിലെ സിനഗോഗ് ക്രിസ്തീയ ദേവാലയമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്നും അത് കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ ആദിമ ദേവാലയമായി തലപ്പള്ളി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. യഹൂദൻ എന്ന നിലയിൽ സെന്റ് തോമസിന്റെ പഴയനിയമ പശ്ചാത്തലവും മാതൃഭാഷയായ സുറിയാനിയും ഈ മതപരിവർത്തനത്തെ സുഗമമാക്കി. പാലൂർ പ്രദേശത്തു നിന്ന് 190-ൽ പാന്റീനസും 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും കണ്ടെടുത്ത സുറിയാനിയിലും അതിന്റെ വിവർത്തനമായ പ്രാചീന മലയാളത്തിലും ഉള്ള ബൈബിൾ സംഗ്രഹം ഈ അനുമാനത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരം രൂപഭേദം വരുത്തിയ ജൂതസിനഗോഗാണ് ചാട്ടുകുളങ്ങര ജൂതക്കുന്നിൽ ഇന്നും പലവട്ടം പുതുക്കിപ്പണിയപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള തലപ്പള്ളി. ആർത്താറ്റ് പള്ളി എന്നും ചാട്ടുകുളങ്ങരപ്പള്ളി എന്നും ഇത് അറിയപ്പെടുന്നു.

സംഘകാലത്ത് (ക്രിസ്തുവർഷം ആദ്യത്തെ ഏഴ് നൂറ്റാണ്ടുകൾ) പ്രസിദ്ധമായ ഈ വിദേശവ്യാപാരത്തിൽ ബുദ്ധ–ജൈന മതക്കാരും വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നു. മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് കയറ്റുമതി വിഭവങ്ങൾ ആയ കുരുമുളക്, വെറ്റില, കുരങ്ങ്, മയിൽ തുടങ്ങിയവ ശേഖരിച്ച് ജൂതന്മാരുടെ സങ്കേതത്തിലെത്തിക്കുന്നതോടെ ഇവരുടെ പങ്ക് അവസാനിക്കുന്നു. ജൂതക്കുന്നിൽ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട വിഭവങ്ങൾ ചാട്ടുകുളങ്ങരയിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ചാവക്കാട് തോട് വഴി ചാവക്കാട് ഉപ തുറമുഖത്തും അചിരേണ പൊന്നാനി തുറമുഖത്തും എത്തിച്ചാൽ യൂദന്മാരുടെ പങ്കും അവസാനിച്ചു. പൊന്നാനിയിലെത്തുന്ന വിഭവങ്ങൾ കപ്പൽ മുഖേന അലക്സന്ത്രിയാ തുറമുഖത്ത് എത്തിക്കുന്നത് അറബി വ്യാപാരികളുടെ ചുമതലയാണ്. ഈ വ്യാപാരമാണ് പൊന്നാനി പ്രദേശത്തിന്റെ ജനസാന്ദ്രതയെ ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. മലബാറിലെ ജില്ലകളിലെ ഒരു ചതുരശ്രനാഴികയിലെ ശരാശരി ജനസാന്ദ്രത 272 ആയിരിക്കെ പൊന്നാനിയിൽ അത് നാലിരട്ടിയിലധികം (974) ആണെന്ന് 1881–ലെ സെൻസസ് ആധാരമാക്കി മലബാർ മാനുവൽ കർത്താവായ വില്യം ലോഗൻ 1880–കളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ മലബാറിൽ ഏറ്റവും ജനസംഖ്യ പൊന്നാനി താലൂക്കിലാണെന്ന് ലോഗൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രബലമായ ബുദ്ധ–ജൈന സങ്കേതം പാലൂരിൽ പോർക്കളത്ത് വേദക്കാട് - തിരുമറൈക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. എ.ഡി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയും ഏറ്റവും പ്രബലമായിരുന്ന വേദക്കാട്ടിലെ ഈ ദ്രാവിഡ സങ്കേതങ്ങൾ സുന്ദരമൂർത്തി നായനാരുടെയും മാണിക്യവാചകരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ശൈവയോഗികൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയതായി ശൈവപുരാണമായ പെരിയപുരാണത്തിൽ (രചന പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ട്, രചയിതാവ് ചേക്കിഴാർ) കാണുന്നുണ്ട്. പാലൂരിൽ ജോനോന്റെ അങ്ങാടി, അഗസ്ത്യ ദേവാലയം എന്നിവ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഏതാണ്ട് മധ്യത്തിൽ വേദക്കാട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പോർക്കളം ഇപ്പോഴും ഗവേഷകരെ തേടി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ആര്യന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ ആദ്യമായി കേരളത്തിലെത്തുന്നത് പൊന്നാനി തുറമുഖം വഴിയാണെന്ന് ആര്യന്മാരുടെ കുടിയേറ്റം എന്ന പേരിൽ വാല്യങ്ങൾ രചിച്ച കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരിയും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പാലൂരിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ സാംസ്ക്കാരിക മുദ്രകളിലും ശാരീരിക ഘടനയിലും ജൂതലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നതായി ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനെ (1800) പ്പോലുള്ള വിദേശീയർ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം വിവിധദേശക്കാർ, ഭാഷക്കാർ, മതക്കാർ തുടങ്ങിയ സംസ്ക്കാരസമ്പന്നർ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പാലൂർ പ്രദേശത്തെ ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ ദൈവ

മാതാവിന്റെ ഇടവകയിലാണ് കേരളത്തിന്റെ ആധുനിക കാലത്തെ സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ചെങ്കതിരുകൾ ആവിർഭവിക്കുന്നത്.

ക്രൈസ്തവമതം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആദ്യ കേരളീയനഗരം എന്ന പ്രാധാന്യത്തിന് പുറമെ കേരളീയ ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരം ആദ്യകാല വികാസം നേടിയ കേന്ദ്രം എന്ന നിലയിലും ഈ ജൂതപശ്ചാത്തലമുള്ള കേന്ദ്രത്തിന് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പൊന്നാനി - അലക്സാന്ത്രിയ തുറമുഖങ്ങൾ വഴി നടന്നിരുന്ന വിദേശവ്യാപാരം, അലക്സാന്ത്രിയൻ വൈദികകലാശാലയുടെ സുഗന്ധവും വർണ്ണപകിട്ടും പാലൂരിലെ സഭയ്ക്ക് സമ്മാനിച്ചു. എ.ഡി. 190-ൽ അലക്സാന്ത്രിയൻ വേദപണ്ഡിതൻ പാന്റീനസ് ഇവിടെ എത്തിയതും ഇവിടുത്തെ സഭ നേരിട്ട മതതർക്കങ്ങളെ വിജയകരമായി അഭിമുഖീകരിച്ചതും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യുക്തിസഹമാകുന്നു.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്ന ആര്യന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാത്രം യുക്തിഭദ്രമായ ആകർഷണീയത പാലൂരിലെ ക്രിസ്തുമതം നേടിയതിന്റെ ഐതിഹ്യങ്ങൾ പാലൂർ പ്രദേശത്ത് ലഭ്യമാണ്. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്ന പേർഷ്യൻ വ്യാപാരസംഘത്തിന്റെ തലവനായ ക്നായി തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന മതഘോഷണത്തിൽ ചാവക്കാട് പ്രദേശത്തുള്ള നമ്പൂതിരിമാർ സംഘമായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കാത്തവർ വള്ളുവനാടൻ പ്രദേശത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി എന്നുമുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമുണ്ട്.

ചാവക്കാട് പ്രദേശത്ത് 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്നായി തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന മതപരിവർത്തനശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി അവിടത്തെ നമ്പൂതിരിമാർ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചതോടെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷേത്രം ക്രിസ്തുമത ദേവാലയമായി രൂപപ്പെടുത്തി. ഡയോക്ലിഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്ന മാർ കുറിയാക്കോസിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ട പുതിയ ദേവാലയം പാലൂർ -ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ തലപ്പള്ളിയുടെ ഉപദേവാലയമായിരുന്നു. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർച്ചുഗീസ് മിഷനറിമാരുടെ മതപ്രചാരണഫലമായി തീരദേശവാസികൾ ആയ അനേകംപേർ ക്രിസ്തുമതാവലംബികൾ ആയി. അതോടെ ചാവക്കാട് മാർ കുറിയാക്കോസ് ഉപദേവാലയത്തിൽ കത്തോലിക്കാ മതാനുഭാവികൾക്ക് മേൽക്കൈ ലഭിച്ചു. അപ്പോഴും അവർ പാലൂർ ഇടവകയുടെ ഉപദേവാലയമായി തന്നെ തുടർന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ (1599) അവർ പാലൂർ ഇടവക എന്ന പേരിലാണ് സംബന്ധിച്ചത്. ഗുവയാ എഴുതിയ ജൊർണ്ണാദയിലും ഈ ദേവാലയത്തെ പാലൂർ പള്ളി എന്നാണ് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. മാർ കുറിയാക്കോസ് സഹദായുടെ

നാമത്തിലുള്ള പള്ളി എന്ന് ഗുവയാ വേർതിരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള പാലൂർപള്ളിയല്ല, കുറിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള പാലൂർ ഉപദേവാലയമാണ് ഗുവയാ വിവക്ഷിച്ചതെന്ന് അറിയാൻ പ്രയാസമില്ല. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച പാലൂർ പള്ളിയിലെ അവകാശം 1805-ലെ നറുക്കെടുപ്പിനെ തുടർന്ന് നഷ്ടമായതിന് ശേഷമാണ് ചാവക്കാട് ഉപദേവാലയം സ്വതന്ത്ര ഇടവക ആയത്. പിന്നീട് അവർ ചാവക്കാട് പള്ളിയെ പാലയൂർ പള്ളി എന്നും സെന്റ് തോമസ് ദേവാലയം എന്നും അതീവ സംഘടിതമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ആ തെറ്റായ പ്രചരണം ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി.

അലക്സാന്ത്രിയൻ ബന്ധത്തിലും സംസർഗ്ഗത്തിലും ഉറച്ചുനിന്ന് മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യകാല സംസ്ക്കാരത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയതും പിന്നീട് പേർഷ്യൻ ബന്ധത്തിൽ സഭയെ വളർത്തിയതും പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയാണ്. ഉദയംപേരൂർ സമ്മേളനത്തെ ധീരമായി ബഹിഷ്ക്കരിച്ചപ്പോഴും ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായെ സംരക്ഷിച്ചപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കത്തുകൾ' പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചപ്പോഴും ഈ ഇടവക അതിന്റെ സെന്റ് തോമസ് സ്വത്വം കളങ്കമേശാതെ നിലനിർത്തിയിരുന്നു.

പൊന്നാനിയുടെ ഉപതുറമുഖമായിരുന്ന ചാവക്കാട് 1800-ൽപ്പോലും കുന്നംകുളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൈവശത്തിലും ഉടമസ്ഥതയിലും ആയിരുന്നുവെന്ന് ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പൊന്നാനി തുറമുഖം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ചേര ചക്രവർത്തിമാർക്കെതിരെ ചോള-പാണ്ഡ്യ ചക്രവർത്തിമാർ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ അഴിച്ചുവിട്ട യുദ്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ഭീതി മൂലം പാലൂരിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചാവക്കാട് തുറമുഖത്ത് നിന്ന് തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം കുടിയേറിപാർത്തതായും അതത് സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതായും കോനാട്ട്, (മാമലശ്ശേരി), പൈനാടത്ത് (അങ്കമാലി), അമ്പാട്ട് (അങ്കമാലി), തുരുത്തി (കോതമംഗലം, ചേലാട്), തോമ്പ്ര (വെങ്ങോല), മൂക്കഞ്ചേരി (തൃപ്പൂണിത്തുറ), ഞാലിയിൽ (കവിയൂർ), കുറ്റിക്കണ്ടത്തിൽ (അയിരൂർ), തേക്കനാൽ (അടൂർ), വിളവിനാൽ (ഓമല്ലൂർ) എന്നീ കുടുംബചരിത്രങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അയിരൂർ, പറൂർ, ചെറായി തുടങ്ങി പൊന്നാനി പ്രദേശത്തും തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലും ഉള്ള സ്ഥലനാമങ്ങൾ ഈ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവക ആ നിലയിലും മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളി എന്ന ബഹുമതിക്ക് അർഹമാകുന്നു. മലപ്പുറം ജില്ലയിലും തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലുമായി പഴഞ്ഞി എന്ന് പേരുള്ള രണ്ട് നഗരങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചരിത്രാന്വേഷികളെ ആകർഷിക്കും. 'പഴയ വഞ്ചി' എന്ന രൂപത്തിന്റെ പരിണാമമാണ് (പഴയഞ്ചി - പഴഞ്ഞി) എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ബാല്യം, യൗവ്വനം, ബ്രഹ്മചര്യം

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ കേരളത്തിലെ പിള്ളത്തൊട്ടിൽ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പാലൂർ–ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ 1740 നവംബർ 25–ന് ചരിത്രപുരുഷൻ ജനിച്ചതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ ചുമ്മാർ – എളിച്ചി (ശെമവൂൻ – ഏലിശ്ബാ) ദമ്പതികൾ ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. ഇട്ടൂപ്പ് എന്ന് അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു (ഇട്ടൂപ്പിന്റെ മാമോദീസാ പേർ ആണ് യൗസേഫ്). പാണാത്തെ കുരിയപ്പന്റെ സഹോദരിയാണ് ഈ എളിച്ചി. കോലാടി തരുത് കത്തനാർ എളിച്ചിയുടെ സഹോദരീപുത്രൻ ആണ്. ചരിത്രപുരുഷൻ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ പേജുകളിൽ നിന്ന് കത്തനാരുടെ പിൻഗാമി കോലാടി ചാക്കുണ്ണിക്കത്തനാർ (19–ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം) ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയത് ലഭ്യമാണ്.

വൈദികപാരമ്പര്യമുള്ള ഇട്ടൂപ്പിന്റെ പിതൃഭവനം കുന്നംകുളത്ത് വലിയങ്ങാടിയിൽ പഴയപള്ളിയുടെയും ചിറളയം പള്ളിയുടെയും സമീപത്തായിരുന്നു. മാതൃഭവനമാകട്ടെ, പഴഞ്ഞിയിലെ ദേവാലയത്തിനടുത്തും. ഇട്ടൂപ്പിന്റെ പൂർവ്വീകർ തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ മണക്കുളം രാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപൻ ആയിരുന്നു എന്ന് പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. കുന്നംകുളത്തെ കുടിപ്പള്ളിക്കുടത്തിൽ തെക്കേക്കര പൈലപ്പൻ ആശാൻ എന്ന ഗുരുവാണ് ഇട്ടൂപ്പിനെ അക്ഷരങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഉപനയിച്ചതെന്ന് പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അന്ന് പ്രചാരത്തിലിരുന്ന വട്ടെഴുത്തും ആര്യ എഴുത്തും ഗണിതവും ചില കിളിപ്പാട്ട് കൃതികളും ഇട്ടൂപ്പ് കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ നിന്ന് പഠിച്ചു. അതീവ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം പ്രകടമാക്കിയ ശിഷ്യനെ ഗുരുനാഥന്മാരുടെ പ്രേരണയിൽ അന്ന് കുന്നംകുളത്ത് ലഭ്യമായ കാണിപ്പയ്യൂർ ഇല്ലത്തിലെ ഉന്നതവിദ്യാശാലയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പിതാവായ ചുമ്മാർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. കൂർമ്മബുദ്ധിയായ ഇട്ടൂപ്പ് അവിടെവച്ച് സംസ്കൃതവും തച്ചുശാസ്ത്രത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങളും അഭ്യസിച്ചു. സംസ്കൃത കാവ്യങ്ങൾ ബാലനിലെ സാഹിത്യവാസനയെ പോഷിപ്പിച്ചു. ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഇട്ടൂപ്പ് തന്റെ സഹൃദയത്വവും സർഗ്ഗവാസനയും വെളിപ്പെടുത്തിയത്. തച്ചുശാസ്ത്ര വിശാരദന്മാരായിരുന്നു കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരിമാർ. ഉളിയനൂർ തച്ചന്റെ – പെരുന്തച്ചന്റെ – പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന ആ വിദ്യാലയത്തിലെ അഭ്യസനം ഇട്ടൂപ്പിനെ തച്ചുശാസ്ത്രലോകത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അങ്ങനെ യൗവനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കും മുമ്പേ ഇട്ടൂപ്പ് ഭാഷകളിലും ഗണിതത്തിലും തച്ചുശാസ്ത്രത്തിലും പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ മികവ് നേടിയിരുന്നു.

1751-ൽ ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടെ ശാക്രുള്ള മാർ ബസേലിയോസ്, ഊർശ്ലേമിന്റെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് തുടങ്ങിയ മേല്പട്ടക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിദേശത്തു നിന്ന് വൈദികരുടെ ഒരു സംഘം കൊച്ചിയിൽ കപ്പലിറങ്ങുമ്പോൾ ഇട്ടൂപ്പിന് ഏതാണ്ട് പതിനൊന്ന് വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. വിദേശസംഘത്തിന്റെ യാത്രാചിലവ് കൊടുത്ത് തീർക്കാനാവാതെ അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ നട്ടംതിരിഞ്ഞപ്പോൾ അന്നത്തെ പ്രബല ഇടവകകൾ ആയിരുന്ന പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര, മുളന്തുരുത്തി, ചെങ്ങന്നൂർ മുതലായ ഇടവകകൾ നാലായിരം രൂപ വീതം സമാഹരിച്ച് ഡച്ച് സർക്കാരിന്റെ കടം വീട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് വിദേശ മെത്രാന്മാർ മോചിതരാവുകയായിരുന്നു. മോചനദ്രവ്യം നൽകുവാൻ മുൻകൈയെടുത്ത ചാട്ടുകുളങ്ങരയിൽ നേതാവായ ശാക്രുള്ള കാതോലിക്കായും മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും ചെങ്ങന്നൂരിൽ മാർ ഈവാനിയോസും താമസം ആരംഭിച്ചു.

ഇന്ത്യ മുഴുവന്റെയും കാശീശാ ആയി പട്ടമേറ്റ നാലാം മാർതോമ്മാ 1685-ൽ വന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് 1693-ൽ കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിതകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ആവിർഭവിച്ച സഭാതർക്കങ്ങൾ, നാലാം മാർതോമ്മായിൽ നിന്ന് മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റതായി അവകാശപ്പെട്ട അഞ്ചാം മാർതോമ്മായുടെ കാലത്തും തുടർന്നു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന കത്തോലിക്കാ അനുഭാവികൾ കലഹമാരംഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ തലപ്പള്ളി പോലും ഭരണാധികാരികൾ പൂട്ടി മുദ്ര വച്ചിരുന്നു. ഉപദേവാലയമായ ചാവക്കാട് മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശിലും ആരാധനകൾ തടസ്സപ്പെട്ടു. സുറിയാനിക്കാർ ചിറളയം രാജാവിന്റെ സഹായത്തോടെ ചിറളയത്തും മണക്കുളം രാജാവിന്റെ സഹായത്തോടെ കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയിലും കത്തോലിക്കാ അനുഭാവികൾ പുന്നത്തൂർ രാജാവിന്റെ സഹായത്തോടെ കോട്ടപ്പടിയിലും ആരാധനാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് അവിടങ്ങളിൽ ആരാധിച്ചു പോന്നു. മാർ ലാസറസിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു മൂന്ന് ദേവാലയങ്ങളും.

നാലാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് (1689-1729) ഉടലെടുത്ത തർക്കങ്ങൾ അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തും (1728-1765) തുടരുകയാൽ അസമാധാന കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് അറുതിവരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം എന്ന നിലയിലാണ് അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ വിദേശ സഭാധ്യക്ഷന്മാരെ ഡച്ചു സഹായത്തോടെ കൊണ്ടുവന്നത്. എന്നാൽ പുതിയ വിവാദങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയാൽ തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടില്ല.

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശാക്രുള്ള കാതോ

ലിക്കായെ ചിറളയം പള്ളിയിലാണ് താമസിപ്പിച്ചത്. വൈദികവൃത്തിയോടു അഭിനിവേശം പുലർത്തിയ ഇട്ടൂപ്പ് ശാക്രള്ള കാതോലിക്കായിൽ നിന്ന് ആദ്യ പട്ടം സ്വീകരിച്ചതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ചിറളയത്ത് ഏറെ ക്കാലം മാർ ശാക്രള്ള കാതോലിക്കാ താമസിച്ചില്ല. സ്വന്തം നാട്ടുകാരു മായി ആശയവിനിമയം നടത്തുവാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ള മട്ടാഞ്ചേ രിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം താമസംമാറ്റി. അവിടെ ഒരു പള്ളിയും മുറിയും പണിത് താമസമാക്കുകയായിരുന്നു.

ഇട്ടൂപ്പ് ശെമ്മാശൻ പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ അക്കാലത്ത് മികച്ച രീതി യിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മല്പാൻ പാഠശാലയിൽ പരിശീലനം ആരംഭിച്ചു. തൊഴിയൂരിൽ പിൽക്കാലത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായിത്തീർന്ന ചീരൻ മാർ പീലക്സിനോസും (സ്കറിയാ കത്തനാർ), ഗീവറുഗീസ് മാർ പീല ക്സിനോസും (ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ), പഴഞ്ഞി മല്പാൻ പാഠശാല യിൽ സതീർത്ഥ്യരായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി (കൽദായ) ആണ് അക്കാലങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നത്. നമ്മുടെ കഥാ നായകൻ സുറിയാനി ഭാഷാഭ്യസനത്തിലും മികവ് പുലർത്തി. സർഗ്ഗധ നൻ ആയ ശെമ്മാശൻ അക്കാലത്ത് കുർബ്ബാനക്രമവും സങ്കീർത്തന പുസ്തകവും സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു (രണ്ടും നാളിതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൈയെഴുത്തു പുസ്തകം ലഭ്യമാണ്).

പഴഞ്ഞിയിലെ വൈദിക പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കിയ ഇട്ടൂപ്പ് ശെമ്മാ ശൻ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ സുറിയാനി പഠനം ആഗ്രഹിച്ചു. 1751–ൽ വന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മുളന്തുരുത്തിയിൽ ശെമ്മാശന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സുറിയാനിയിൽ അഗാധ പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുവായി വരി ക്കുവാൻ മലങ്കരസഭയുടെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥി കൾ മുളന്തുരുത്തിയിലെത്തി. ജലമാർഗ്ഗമുള്ള സഞ്ചാരസൗകര്യം അനു കൂലസാഹചര്യമായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ വ്യാപാരത്തിനായി ചാവക്കാട്ടു നിന്നു കൊച്ചിയിലേക്ക് നിരന്തരം യാത്ര ചെയ്യുമായിരുന്ന വ്യാപാരിക ളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മുളന്തുരുത്തിയിലെത്തി. ശെമ്മാശന്മാരോടൊപ്പം മുളന്തുരുത്തിപള്ളിയിലെ കപ്യാരുടെ കുടുംബാം ഗങ്ങളിൽ നാലു ബാലകരും ക്ലാസ്സുകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. കുര്യൻ, ഗീവറുഗീസ്, ബന്യാമിൻ, യാക്കോബ് എന്നീ നാല് സഹോദരങ്ങൾ കഥാ പുരുഷന്റെ സഹപാഠികൾ ആയിരുന്നു. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ആയിരുന്നു ഈ സഹോദരങ്ങൾ. പഠനത്തിൽ മികവു പുല ർത്തി എങ്കിലും കുടുംബകുലീനത പട്ടത്വത്തിന്റെ പ്രധാന മാനദണ്ഡമാ യിരുന്നതിനാൽ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയോഗത്തിന്റെ സമ്മതമോ യോഗ ക്കുറിയോ ഇവർക്ക് ലഭിച്ചില്ല.

മുളന്തുരുത്തിയിലെ പഠനം ഏകമുഖമായിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയിൽ അക്കാലത്ത് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയാണ് ഉപയോഗത്തിലിരുന്നത്. ശാക്രുള്ള ബാവ പേർഷ്യയിൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയുടെ പശ്ചാത്തലം ഉള്ള ആളായതിനാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുര്യൻ, അക്കാലത്ത് അവരുടെ സഹപാഠിയായി ചേർന്ന കായംകുളം സ്വദേശി പീലിപ്പോസ് തുടങ്ങിയ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലാണ് പ്രാവീണ്യം നേടിയത്. ഇവർ മൂന്നു പേരും പകർത്തി എഴുതിയ സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അതിന് മതിയായ തെളിവാണ്. വിദേശിയായ ഒരു ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായിൽ നിന്ന് പരിശീലനം നേടിയ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഗീവറുഗീസ് തുടങ്ങിയവർ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലാണ് പ്രാവീണ്യം നേടിയത്. പിൽക്കാലത്ത് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഗീവറുഗീസ് പകർത്തിയെഴുതിയ വേദപുസ്തകവും ശ്ഹീമാ നമസ്ക്കാരവും പാശ്ചാത്യസുറിയാനി ലിപിയിലാണെന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തൊഴിയൂരിൽ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇവർ എല്ലാവരും ശാക്രുള്ളാ കാതോലിക്കായിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റു. വിദേശ മെത്രാന്മാരോട് യോജിപ്പിലല്ലായിരുന്ന അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ ഈ നവ വൈദികരെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിലും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ കായംകുളം പ്രദേശത്തും വൈദികവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. എന്നാൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുടുംബത്തിലെ നാലു വൈദികർക്കും സ്വന്തം ഇടവകയിൽ പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. 1764-ൽ ശാക്രുള്ള നിര്യാതനാകുന്നതുവരെയും അവർ മട്ടാഞ്ചേരിപള്ളിയിൽ - അത് ഇടവകപ്പള്ളിയായിരുന്നില്ലല്ലോ - കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തി. അതിനുശേഷം അവർ നാലുപേരും മുളന്തുരുത്തിക്കടുത്ത് തേവനാൽ വനപ്രദേശത്ത് ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ച് അവിടെ ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ദേവാലയത്തോട് ചേർന്ന് ഒരു ആശ്രമം പണിത് അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. 1769 ഡിസംബർ 10-ന് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് കശ്ശീശാ പകർത്തി എഴുതിയ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലുള്ള കുർബാന തക്സായുടെയും 1771 ഏപ്രിൽ 16-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഗീവറുഗീസ് കശ്ശീശാ പകർത്തി എഴുതിയ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള പുതിയനിയമത്തിന്റെയും ഒറിജനൽ മൂലരേഖകൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും തേവനാൽ മലയിലുള്ള മാർ ബഹനാൻ സഹദായുടെ ദയറായിൽ വച്ച് എഴുതിയതാണ് (ശാക്രുള്ള ബാവ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുരിയൻ കത്തനാർക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള കിംവദന്തികൾക്ക് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. 1764-ൽ ശാക്രുള്ള ബാവ അന്തരിച്ചു. 1769-ൽ കൂറി

ലോസ് സ്വന്തം പേർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് കശ്ശീശ എന്നാണ്; കൂറിലോസ് റമ്പാൻ എന്നോ കൂറിലോസ് ദയറോയോ എന്നോ അല്ല. 1767-ലോ മറ്റോ അദ്ദേഹം മെത്രാനായി എന്ന് ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചത് കൂറിലോസ് എന്ന പേർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ നാമം ആണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിലാണ്. ആദ്യ പട്ടം ഏറ്റപ്പോൾ തന്നെ കുരിയനെ, ശാക്രുള്ള ബാവ കൂറിലോസ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. പേർഷ്യൻ സഭയിലും കോപ്റ്റിക് സഭയിലും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലും ഈ രീതി അന്നും ഇന്നും പ്രയോഗത്തിലുള്ളതാണ്.).

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദേവാലയം

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ പ്രാദേശികനേതൃത്വത്തിലേക്ക്

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുന്നംകുളം - പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിലെ പള്ളികൾ ഒരിടവക എന്ന നിലയിലാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയും അതിന്റെ കുരിശുപള്ളിയായ ചാവക്കാട് (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ) കുറിയാക്കോസ് ദേവാലയവും പുത്തൻകൂർ-പഴയകൂർ കക്ഷിവഴക്കു നിമിത്തം പൂട്ടിക്കിടന്നിരുന്നതിനാൽ ആ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിലും ആരാധന മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നു. കുന്നംകുളം ചിറളയം, കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി, പഴഞ്ഞി എന്നീ മൂന്ന് ദേവാലയങ്ങളിലാണ് ആരാധന നടന്നിരുന്നത്. തെക്കേക്കര വറീയതു കത്തനാർ, തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ, ചീരൻ സ്കറിയാ കത്തനാർ, കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ എന്നിവരോടൊപ്പം നവവൈദികൻ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരും വൈദികശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വൈദികവൃത്തിയെപ്പറ്റി ഉയർന്ന ദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം തവണമുറയിൽ ആരാധന നടത്തുന്നതോടൊപ്പം സ്ഥലത്തെ അധികാരികളോടും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി തലപ്പള്ളി രാജാവായ കക്കാട് കാരണവപ്പാടിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹരാജാവംശങ്ങളായ ചിറളയം, മണക്കുളം, പുന്നത്തൂർ തുടങ്ങിയ കിരീടാവകാശികളോടും അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തി. അവർ മുഖേന തങ്ങളുടെ അഭിമാനപ്രതീകമായ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം തുറന്നുകിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം നിരന്തരപരിശ്രമം നടത്തി. തർക്കം ഉന്നയിക്കുന്ന രണ്ടു കക്ഷികളും സമ്മതിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ദേവാലയങ്ങൾ തുറന്ന് നൽകാമെന്ന് കൊച്ചി മഹാരാജാവ് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി സുറിയാനിക്കാർക്കും, ചാവക്കാട് (പാലയൂർ) മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശുപള്ളി റോമ്മാക്കാർക്കും ഉഭയസമ്മതത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുക എന്ന ഒരു ഫോർമുല അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകമുള്ള തലപ്പള്ളിക്കുവേണ്ടി കുരിശുപള്ളിക്കാർ അവകാശവാദം ആവർത്തിച്ച് ഉന്നയിച്ചതിനാൽ ആ ഉദ്യമം വിഫലമായി. പതിറ്റാണ്ടുകളായി അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ദേവാലയകവാടങ്ങൾ നവവൈദികന്റെ മനസ്സിൽ മാറാത്ത വേദനയായി അവശേഷിച്ചു.

ചിറളയം പള്ളി കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് നവവൈദികൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചത്. താല്ക്കാലികാവശ്യത്തിനായി പണിത പള്ളി അപ്പോഴേക്കും ജീർണ്ണിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിലെ തച്ചുശാസ്ത്ര വിശാ

രദൻ ഉണർന്നു. ചിറളയം പള്ളി ജീർണ്ണത മാറ്റി പുതുക്കിപണിയുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അയിനിക്കൂർ (ചിറളയം) രാജാവിന്റെ സഹായങ്ങൾ നിർലോഭം ലഭിച്ചു. പണി പൂർത്തിയായ ചിറളയം പള്ളിയുടെ കെട്ടിടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പുതിയ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടം ആരംഭിച്ചു. ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ തന്നെയായിരുന്നു പ്രധാന ഗുരു. ക്രമേണ ദൂരദേശങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ ചിറളയത്തേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനായിരുന്ന കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നതായി രേഖയുണ്ട്. അവിടെവച്ച് 1794-ൽ അദ്ദേഹം പകർത്തിയെഴുതിയ പുതിയനിയമത്തിന്റെ അടിക്കുറുപ്പിൽ ഈ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (കോട്ടയം സീറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. എ.ഡി. 52-2007 എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കോളോഫോണിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പി നൽകിയിട്ടുണ്ട്). ഈ കുത്തൂർ ശെമ്മാശൻ ആണ് പിന്നീട് ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസിയോസിൽ നിന്ന് മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിത്തീർന്നത്.

വൈദികപരിശീലനത്തോടൊപ്പം വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പകർപ്പ് വിദ്യാർത്ഥികളെ കൊണ്ട് തയ്യാറാക്കിക്കുവാൻ മല്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. താൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തു പകർപ്പ് പകർത്തിയെടുക്കുവാനും മല്പാൻ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് ചിറളയം പള്ളിക്കു സമാന്തരമായി പഴയ പള്ളിയും പുതുക്കി പണിയുന്ന ചുമതല കഥാനായകനിൽ വന്നുചേർന്നു. മണക്കുളം രാജാവിന്റെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം അത് നിർവഹിച്ചു. ഇതോടെ കുന്നംകുളത്തെ വൈദികരുടെ നേതാവ് എന്ന ബഹുമതിയിൽ അദ്ദേഹം ആദരിക്കപ്പെട്ടു. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച ആറാം മാർത്തോമ്മാ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ അനുരഞ്ജനപ്പെട്ടതും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കാൻ ആരും തയ്യാറാവാത്തതിനെ തുടർന്ന് മലങ്കരസഭയിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നതും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ച് മലങ്കരസഭ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചതും അതത് സമയം ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. സ്ഥാനസാധുതയെപ്പറ്റി നാലാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലം മുതൽ തുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഭിന്നത അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ആറാം മാർത്തോമ്മാ 1770-ൽ നിരണത്തു വച്ച് വിദേശമെത്രാന്മാരിൽ നിന്ന് പുനരഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു. ഇതോടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ച ആറാം മാർത്തോമ്മായും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും മാർ ഈവാനിയോസും സഹകരിച്ച്

പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കശ്ശീശന്മാരോട് മുളന്തുരുത്തി ഇടവക പുലർത്തിയിരുന്ന വൈരം അവർ വെടിയുകയും നാലു വൈദിക സഹോദരങ്ങൾക്കും മുളന്തുരുത്തിപള്ളിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ മാർ ഈവാനിയോസുമൊന്നിച്ച് താമസിച്ചിരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് നേത്രരോഗിയും അന്ധനും ആയിത്തീർന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ചികിത്സിക്കുവാൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് കശ്ശീശ 1772-ൽ ആദ്യം മട്ടാഞ്ചേരിയിലും പിന്നീട് മുളന്തുരുത്തിയിലും കൊണ്ടുവന്നു. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കാറ്റാടി കുരുവിള കത്തനാർ കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും കുർബാനമദ്ധ്യേ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് കത്തനാർ റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ശാക്രുള്ള ബാവാ നേരത്തെ റമ്പാൻ ആക്കിയ തന്നെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഇപ്പോൾ മെത്രാനാക്കി എന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വാർത്ത വസ്തുതാവിരുദ്ധമാണെന്ന് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യും *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യും അന്നേ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു എങ്കിലും രണ്ടു ഗ്രന്ഥവരികളും ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപെടാതെ കിടന്നിരുന്നതിനാൽ ഈ പ്രചാരണം പെട്ടെന്ന് പടർന്നു പിടിച്ചു.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന് മെത്രാൻപട്ടം നൽകി എന്ന വാർത്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസും അറിഞ്ഞ ഉടനെ കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി അറിയുവാൻ ഏതാനും വൈദികരെ മുളന്തുരുത്തിയിലേക്കയച്ചു. തന്നെ സന്ദർശിച്ച ദൂതന്മാരോടു താൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പറഞ്ഞയച്ചു. വിശദമായ ഒരു കത്ത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അയക്കുവാൻ വൃദ്ധനായ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനെ ഏല്പിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം അത് കൊടുത്തയച്ചില്ല. വിവരങ്ങൾ നേരിട്ടറിയുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസും കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിലെത്തി. കാര്യങ്ങൾ വിപരീതദിശയിലേക്കു നീങ്ങുന്നതായി കൂറിലോസ് ഗ്രഹിച്ചു. സന്നിഗ്ദ്ധമായ ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കൂറിലോസിന്റെ സംരക്ഷണയിലായിരുന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് നിര്യാതനായി. ഏതാനും കിലോമീറ്റർ ദൂരെ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാരെ വിവരം അറിയിക്കാതെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ കബറടക്കം നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞു മുളന്തുരുത്തിയിലെത്തിയ മെത്രാന്മാരെ കൂറിലോസ് അഭിമുഖീകരിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി,* 91, 92 എന്നീ പുറങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക). മെത്രാന്മാർ കൂറിലോസിനെതിരെ സർക്കാരിൽ പരാതി നൽകി. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* ഈ ചർച്ച ഉപസംഹരിക്കുന്നത് കാണുക:

“ഇപ്രകാരം കാട്ടുമങ്ങാടൻ ചെയ്തതു സംകടമെന്നും മുൻപിൽ മുള

ന്തുരുത്തിയിൽ കബറടങ്ങിയ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെയും മപ്രിയാനാ മാർ ബസേലിയോസിന്റെയും ഇപ്പോൾ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെയും മുതൽ കാര്യങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും അടക്കിയിരിക്കകൊണ്ടും ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ബോധിപ്പിച്ച് നിലവരുത്തിയല്ലാതെ നമുക്ക് ഇവിടെനിന്നും പൊയിക്കൂടായെന്നു ബാവാ (ഈവാനിയോസ്) കൽപിക്കകൊണ്ടും വരുത്തേണ്ടുന്ന ആളുകളെ ഒക്കെയും വരുത്തി വിചാരിച്ച് തിരുവനന്തപുരത്തിന് കത്തങ്ങളെയും മാപ്പിളമാരെയും അയച്ച് തിരുമനസ്സ് അറുവിച്ചാരെ പട്ടരുണ്ണി വല്യസർവാധികാരിക്കാർക്ക് നീട്ടു വരികകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പെരുമ്പടപ്പിൽ ചെന്ന് തിരുമനസ് അറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം കോട്ടയിൽ .... ബോധിച്ച് ചെയ്തിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് അവിടെവച്ചു തന്നെ കേട്ടുതീരുന്നുയെന്ന കൽപന വന്ന് പിറത്തേട്ടു കത്തനാരും അയിപ്പു കോരത്തരകനും മുതൽപേര് കൊച്ചിയിൽ ചെന്ന് കാട്ടുമങ്ങാടനെയും വരുത്തി കുമുദസലിൽ കേട്ടാറെ കീഴ്മര്യാദ ഇല്ലാത്തതാകകൊണ്ട് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് റമ്പാനെ മെത്രാന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൂട്ടി അയയ്ക്കണമെന്നും മേലിൽ ഇപ്രകാരം ഉള്ള ദുഷ്പ്രയത്നം ചെയ്യരുതെന്നും നിശ്ചയിച്ച് കോട്ടയിൽ നിന്ന് കടുദാസും വല്യതമ്പുരാന്റെ തീട്ടൂരവും പാലിയത്തച്ചന്റെ നീട്ടും വാങ്ങിച്ച് കൊല്ലം 949-ാമാണ്ടു (എ.ഡി. 1774) മിഥുന മാസം 22-ന് റമ്പാനെയും കൂട്ടിഅയച്ച് കണ്ടനാടു പള്ളിയിൽ വന്നാറെ ആ ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചതിന് ശേഷമായിട്ടൊന്നും ചെയ്തില്ല" (പുറം 92).

കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് സത്യത്തിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നു എന്ന വാർത്ത ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം റമ്പാന്റെ പദവിയിൽ കണ്ടനാട് കഴിയുന്ന കൂറിലോസിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് സഹതാപം തോന്നി. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ഒസ്യത്ത്പ്രകാരം (മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അന്ധനായിരിക്കേ അദ്ദേഹം ഒസ്യത്ത് തയാറാക്കിയതെങ്ങനെ?) കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന് 2000 പണവും കനകപ്പൊടി തുടങ്ങിയ വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങളും ലഭിച്ചിരുന്നു. ഒരു പത്താക്കിന് അന്നത്തെ നിരക്കിൽ 36 രൂപ കണക്കാക്കിയാൽ 72000 രൂപ പത്താക്കിനു തന്നെ ലഭിക്കും. 1774-ലെ 72000 രൂപയ്ക്ക് ഇന്നത്തെ ഏഴ് കോടിയിലധികം മൂല്യം കണക്കാക്കാം. വാരാപ്പുഴയിലെ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്റെ സഹായത്തോടെ ഒരു രാത്രി അദ്ദേഹം മട്ടാഞ്ചേരിയും അവിടെനിന്ന് റോമ്മാ മെത്രാന്റെ സഹായത്തോടെ വാരാപ്പുഴയും പോകാനായി പോഞ്ഞിക്കര എത്തിയപ്പോൾ പിടിക്കപ്പെട്ടു. ... വടി, മുടി, സ്ലീബാ എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി (കണിയാംപറമ്പിലച്ചൻ, സഭാചരിത്രം, പുറം 172).

മെത്രാൻ എന്ന് കൂറിലോസും റമ്പാൻ എന്ന് കോടതികളും അവകാശപ്പെട്ട നിർഭാഗ്യവാൻ ആയ കൂറിലോസും സഹോദരങ്ങളും പുലിക്കോ

ട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ സഹായത്തോടെ അതീവരഹസ്യമായി കുന്നം കുളത്തെത്തി. വലിയങ്ങാടിയിൽ പനക്കൽ കുടുംബക്കാരുടെ ഒരു മാളിക അവരുടെ വാസത്തിനായി മല്പാൻ ക്രമീകരിച്ചു. ഈ ഒളിച്ചുപാർക്കൽ വെളിപ്പെട്ടാൽ രാജകോപത്തിന് പാത്രമാകുമെന്ന് തീർച്ചയായിരുന്നതി നാൽ കുന്നംകുളത്തിനടുത്ത് സാങ്കേതികമായി മലബാറിൽ തൊഴിയൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഏതാനും സ്ഥലം പുന്നത്തൂർ രാജാവിൽ നിന്ന് പന ക്കൻ താരു എന്ന ആളിന്റെ പേരിൽ വില കൊടുത്ത് വാങ്ങി. അവിടെ ഒരു ചെറിയ ദേവാലയവും മുറിയും പണിത് അങ്ങോട്ടു താമസം മാറി. 1774-ൽ വില കൊടുത്ത് വാങ്ങിയ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ ആധാരം യൂയാക്കീം കൂറിലോസുമായി പില്ക്കാലത്ത് നടന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ ആലത്തൂക്കാ രൻ യൗസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹാജരാ ക്കിയിട്ടുണ്ട് (വിധിയിൽ കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളുടെ കൂടെ ഈ ആധാരവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധിയുടെ ഫോട്ടോകോപ്പി ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശത്തിൽ ഉണ്ട്). 1774-ൽ വാങ്ങിയ ഈ സ്ഥലത്ത് 1772 ഇടവം 15-ന് പള്ളിക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടു എന്നും മറ്റും തൊഴിയൂർ സഭയുടെ ചരിത്രം കുറെ കഥകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് വാസ്തവ വിരു ദ്ധമാണ്. പള്ളിക്ക് സ്ഥലം കണ്ടെത്താൻ പെങ്ങാമുക്ക് വഴി കൂറിലോസ് സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ വിവരം മൂലേപ്പാട്ട് കുടുംബചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 1774-ൽ നടന്ന ഈ സംഭവം തൊഴിയൂർ ചരിത്രകാരൻ ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1772 എന്ന് തിരുത്തി എഴുതിയതായി ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൂലേപ്പാട്ട് കുടും ബക്കാരുടെ പൂർവ്വികരേഖയിൽ ഈ സംഭവം 1774-ൽ നടന്നതായിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് (തൊഴിയൂർ സഭയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ആ പള്ളി ക്കാർ പ്രചരിപ്പിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ള ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ ചീട്ടുകൊട്ടാരം പോലെ തകർന്ന് വീഴാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ തിരുത്ത് ആവശ്യ പ്പെട്ടത് എന്ന് മൂലേപ്പാട്ട് കുടുംബചരിത്രത്തിന്റെ കർത്താവായ അഡ്വ. കെ. സി. സഖറിയായ്ക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു).

പിന്നീട് തച്ചുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു ആസ്ഥാനത്തിന് രൂപകല്പന ചെയ്യു കയും അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് പള്ളി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. കാട്ടുമ ങ്ങാട്ട് സംഘം അവിടെ മെത്രാനും വൈദികനും എന്ന നിലയിൽ നിര പായം പാർക്കുകയും ചെയ്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ മേൽനോട്ടവും സംരക്ഷണവും കുന്നംകുളം ഇടവകയുടെ സഹകരണവും അവർക്ക് വേണ്ടുവോളം ലഭിച്ചിരുന്നു. തേവനാൽ വനപ്രദേശത്തെ താമസക്കാലത്ത് ലഭിച്ച പരിശീലനവും ചില ഒറ്റമൂലികളും കൈമുതലാക്കി അവർ പേപ്പട്ടി വിഷചികിത്സയും മനോരോഗ ചികിത്സയും നടത്തി അചിരേണ പ്രശ

സ്തരായി. കോടതിയുടെ വിലക്കില്ലാത്തതിനാൽ മലബാറിൽ ഇദ്ദേഹം മെത്രാനായി പ്രവർത്തിച്ചു. കോട്ടയത്ത് നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിൽ പണിത പഴയസെമിനാരിയുടെ പ്രാഗ്നിർമ്മിതിയായി തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനത്തെ കാണുന്ന അനേകരുണ്ട്. ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ പ്രശസ്തി പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ആയിടയ്ക്കാണ് മലബാറിൽ യുദ്ധക്കെടുതികൾ ആരംഭിച്ചത്. മൈസൂർ സുൽത്താൻ ഹൈദർ അലി 1773-ൽ മലബാറിനെ തന്റെ കീഴിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ യുദ്ധത്തിലാണ് കലാശിച്ചത്. മലബാറിനെ കീഴടക്കുവാൻ മൈസൂർ സുൽത്താന് അധികം യത്നിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരുമായി നിത്യസമ്പർക്കം പുലർത്തിയിരുന്ന കഥാപുരുഷൻ, സുൽത്താനോട് മിത്രഭാവത്തിൽ കഴിയുന്നതാണ് ഗുണകരമെന്ന് കൊച്ചി രാജാവിനെ ഉപദേശിച്ചു. ആ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഹൈദർക്ക് കപ്പം കൊടുത്ത് കൊച്ചി യുദ്ധസാഹചര്യം ഒഴിവാക്കി. അക്കാലത്ത് തലപ്പള്ളി മേൽവട്ടം എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശം പുന്നത്തൂർ രാജാവിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ മലബാറിന്റെ സാമന്ത രാജ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ തലപ്പള്ളിക്ക് വേണ്ടി കൊച്ചി അവകാശമുന്നയിച്ചപ്പോൾ സമാധാന കാലാവസ്ഥ അവസാനിക്കുമോ എന്ന് എല്ലാവരും ഭയപ്പെട്ടു. 1776 സെപ്റ്റംബർ രണ്ടാം വാരത്തിൽ ഹൈദർ അലിയും സൈന്യവും കുന്നംകുളത്തെത്തി. കുന്നംകുളത്തിന്റെ നേതാവായ മല്പാൻ സുൽത്താനെ സന്ദർശിച്ചു; ഒപ്പം കൊച്ചി രാജാവിനെയും ഏതായാലും യുദ്ധോദ്യുക്തനായി സെപ്തംബർ 18-ന് തൃശൂരിൽ എത്തിയ ഹൈദർ അലിയ്ക്കു മുമ്പിൽ കൊച്ചി രാജാവ് കീഴടങ്ങി. ആ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ കുന്നംകുളം വലിയങ്ങാടി സാകൂതം വീക്ഷിച്ച ഹൈദർ അലി കുന്നംകുളത്തെ 'നസ്രാണി ഗൂർ' (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗ്രാമം) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു തന്നെ ഇളമുറക്കാരൻ ശക്തൻ തമ്പുരാനാണ് രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. തന്മൂലം അദ്ദേഹവുമായി ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർക്ക് അക്കാലം മുതൽ ഊഷ്മളമായ സുഹൃദ്ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1790-ൽ അദ്ദേഹം സിംഹാസനാരൂഢനായതോടെ ഈ മിത്രത്വം വർദ്ധിച്ചു.

കൊച്ചിയുമായി ഹൈദർ പുലർത്തിവന്ന അനുകൂലനയം പിൻഗാമിയായ ടിപ്പു സുൽത്താൻ പിൻതുടർന്നില്ല. 1784 ഡിസംബറിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതോടെ അന്തരീക്ഷം വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ പോയ പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാക്കുവാൻ ടിപ്പു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. മലബാറിൽ മതപരിവർത്തനമായിരുന്നു മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. കൊച്ചി സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ സി. അച്യുതമേനോൻ (1913) എഴുതുന്നു:

"1789-ാം ആണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു ഭേദവും കൂടാതെ മലബാറിലുള്ള എല്ലാവരെയും ഇസ്ലാമിൽ ചേർത്ത് ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും അപ്രകാരമുള്ള ബഹുമാനത്തെ കൂടാതെ കഴിയുന്നതിനുവേണ്ടി ഓടിപ്പോയിട്ടുള്ളവരുടെ ഭവനങ്ങളെ ചുട്ടുകളയുന്നതിനും സത്യമോ, കപടമോ, ബലമോ, വഞ്ചനയോ ആയ എന്തെങ്കിലും ഉപായം കൊണ്ട് പരക്കെ മാർഗ്ഗം കൂട്ടുന്നതിനും ആയി അയാൾ മലബാറിൽ ആക്കിയിരുന്ന പല സൈന്യങ്ങൾക്കും കല്പന കൊടുത്തു. പലനാൾ എതിർത്ത് പൊരുതി നിന്നതിന്റെ ശേഷം കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്ന 2000 കടത്തനാട്ട് നായന്മാരെ ഉടനെതന്നെ സുന്നത്ത് കല്യാണം കഴിപ്പിക്കുകയും പശുമാംസം തീറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള കടുംകൈകൾ പലതും മലബാറിലാസകലം ചെയ്യുകയുണ്ടായി" (പുറം 214).

മലബാർ അതിർത്തിയിൽ പുന്നത്ര നമ്പിടിയുടെ അധികാരപരിധിയിലായിരുന്ന പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ ദശാബ്ദങ്ങളായി പൂട്ടിക്കിടന്ന ദേവാലയം ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകന്മാർ 1789 ഡിസംബറിൽ പന്തം എറിഞ്ഞ് അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന കമ്പോളം പടയാളികൾ കൊള്ള ചെയ്യുകയും അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥലവാസികളെ മതംമാറ്റത്തിന് നിർബന്ധിച്ചു. വഴങ്ങാത്തവരെ ചുറ്റുമുള്ള വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിൽ തൂക്കിക്കൊന്നു. ഹൃദയഭേദകമായ ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി നാട്ടുകാർ തന്നോട് പറഞ്ഞതായി 1808 ജനുവരിയിൽ അവിടം സന്ദർശിച്ച ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ തന്റെ സ്മരണകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (പുറം 154, 155). മലബാറിൽ ദേവാലയങ്ങൾ ഇടിച്ചുതകർക്കുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളെ മതംമാറ്റുകയും ചെയ്ത മൈസൂർ സൈന്യത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾക്ക് ഇതോടെ താല്ക്കാലിക വിരാമമായി. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ സമയോചിതമായ ഇടപെടലുകൾ ഈ നിലപാടിലേക്ക് നയിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്ത് നടന്ന മതമർദ്ദനത്തെത്തുടർന്ന് കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിലേക്ക് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടിപ്പോയ അഭയാർത്ഥികളെ പടയാളികൾ പിന്തുടർന്നില്ല. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് മതപരിവർത്തനം നടന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ പരാമർശമില്ല. കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയിലുള്ള ചിറളയം പള്ളിയെയും പഴയപള്ളിയെയും ടിപ്പുവിന്റെ ഭടന്മാർ ആക്രമിച്ചുമില്ല. അതീവ ശാന്തരായി സൈന്യം തൃശ്ശൂരിൽ എത്തുകയായിരുന്നു. തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാർ സൈന്യത്തെ പ്രതിരോധിച്ചില്ല എന്നതും മറ്റൊരു കാരണമായിരിക്കാം. ഏതായാലും 1829-ൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് ഹൃദയസ്പൃക്കാംവിധം എഴുതിയ പനക്കൽ ഇക്കാക്കു കുര്യപ്പൻ കുന്നംകുളം പള്ളികളിൽ ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകന്മാർ ദ്രോഹം ചെയ്തതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ

സൗമ്യോദാരമായ ഇടപെടൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനമായിരുന്നു. മലബാറിൽ നിന്നും ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്തുനിന്നും ഉണ്ടായ വൻ അഭയാർത്ഥി പ്രവാഹം കരമാർഗ്ഗം കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി, ചേലക്കര, ചാലിശ്ശേരി, മങ്ങാട്, കാട്ടകാമ്പാൽ, പെങ്ങാമുക്ക് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവിന് കാരണമായി. വിശ്വാസികളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ചിറളയം പള്ളിയും പഴയപള്ളിയും വിസ്തൃതമാക്കി പണിയുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ നേതൃത്വം നൽകി. കുന്നംകുളത്തും പഴഞ്ഞിയിലും പുതിയ അങ്ങാടികളും നിരനിരയായി വീടുകളും രൂപപ്പെട്ടു. കടൽ വഴി അഭയാർത്ഥിപ്രവാഹം ചെറായി, അയ്യമ്പിള്ളി ഭാഗങ്ങളിലാണ് ആദ്യം എത്തിയത്. അവിടെ വാസമുറപ്പിച്ച പഴയ ചാട്ടുകുളങ്ങര നിവാസികൾക്കായി ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ഒരു ദേവാലയം പണിയാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാൻ നേതൃത്വം നൽകി. കൊല്ലവർഷം 977-ൽ (എ.ഡി. 1802) പണി പൂർത്തീകരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ തന്നെ അവിടെ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു (കൊച്ചി ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി).

പൊന്നാനി പ്രദേശത്ത് പാലൂർ ഇടവകയുടെ വിശാലമായ അതിർത്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചെറായി, പറൂർ ഗ്രാമവാസികൾ പുതിയ ആവാസ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കും അവരുടെ പഴയഗ്രാമങ്ങളുടെ പേരുകൾ തന്നെ നൽകി എന്നത് ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണ്. ചാവക്കാട് കഴിഞ്ഞാൽ ജലമാർഗ്ഗം യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത തുറമുഖം ചെറായി (ശ്രായി) ആണ്. അവിടത്തെ സംസ്ക്കാരത്തിന് ഇപ്പോഴും കുന്നംകുളം ഗന്ധമുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന് അഭയം നൽകിയതിനാലും പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് നിരന്തരം പ്രചരിപ്പിച്ചതിനാലും മല്പാന് പ്രീതി ഏറെ വർദ്ധിക്കയാലും മല്പാനോടും തലപ്പള്ളിപ്രദേശത്തോടും അന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന ആറാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് ആഭിമുഖ്യം കുറവായിരുന്നു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ ആക്രമണവും മതമർദ്ദനവും നടക്കുകയും തലപ്പള്ളി അഗ്നിക്കിരയാവുകയും അനേകംപേർ മതപരിവർത്തന ഭീഷണിയെ ചെറുത്ത് രക്തസാക്ഷികളായിട്ടും മലങ്കരയുടെ ആ വലിയ ഇടയൻ പീഡിത മേഖലയെ സന്ദർശനം കൊണ്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചില്ല എന്നത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. ആറു മാസം കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നുനിന്നതിന് തനിക്കെതിരായി വിമർശനം അഴിച്ചുവിട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാനെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഷം ഈ പ്രതികരണത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ടിപ്പുവിന്റെ ഭീഷണിയിൽ മല്പാൻ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു എന്ന് ദുഷ്

പ്രചരണം അഴിച്ചുവിടുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച വികാരം മറ്റൊന്നല്ല. പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയ്ക്കു നിത്യവും ഭീഷണി ഉയർത്തുന്ന തേജസ്വിയായ മല്പാനെതിരെ ചില കറുത്ത വാചകങ്ങൾ പില്ക്കാലത്ത് പകലോമറ്റം കുടുംബ ഡയറിയായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ (ഇപ്രകാരം മതം മാറിയ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെ ആറാം മാർത്തോമ്മാ ശിക്ഷിച്ചു എന്നും കുന്നംകുളത്തു നിന്ന് പുറത്താക്കി എന്നും അങ്കമാലി പള്ളിയിലേക്ക് നിയമിച്ചു എന്നും *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ പരാമർശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പി. വി. മാത്യു തന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ ഒരു കഥ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തത് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. മല്പാൻ ഇക്കാലത്ത് തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാനിൽ നിന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റതായും *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കാണാം.).

ടിപ്പു സുൽത്താൻ മലബാറിൽ നടത്തിയ അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുവാൻ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ നിയോഗിച്ച ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ 1800-ൽ കുന്നംകുളത്തെത്തി. 1800 ഡിസംബർ 8-ന് എന്ന ശീർഷകത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പ് കാണുക:

“ഞങ്ങൾ കൂടാരമടിച്ചതിന്റെ എതിർവശത്തായി നസ്രാണികളുടെ - ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു ഗ്രാമം ഉണ്ട്. കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടി എന്നാണതിന്റെ പേര്. മനോഹരമായ വെറ്റിലത്തോട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്പം ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പ്രദേശം കാഴ്ചയിൽ കൗതുകം ഉള്ളതാണ്. അവിടുത്തെ പാപ്പാ അല്ലെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ എന്നെ വന്നു കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഒരു ശിഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഗുരുവിനോട് ശിഷ്യൻ കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനാദരവുകൾ അവിസ്മരണീയമാണ്. നീല നിറത്തിലുള്ള മനോഹരമായ അങ്കിയാണ് പാപ്പാ ധരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികൾ അനേകതലമുറകളായി ഇവിടെ ജീവിച്ച് പോരുന്നവർ ആണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൽ ജൂതന്മാരുടെ ശരീരപ്രകൃതി വളരെ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ട്. .... അദ്ദേഹത്തിന് സുറിയാനിയും മലയാളവുമല്ലാതെ വേറൊരു ഭാഷയും വശമില്ല. മലയാളഭാഷയിലാണ് അദ്ദേഹം മതപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ പള്ളിയിലെ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ എല്ലാം സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ് നടത്തുക. ഇവരുടെ പള്ളികളിൽ വിഗ്രഹങ്ങളോ പടങ്ങളോ ഇല്ല. നസ്രാണികൾ കുരിശിനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ പുരോഹിതന്മാർക്ക് വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ അനുമതിയുണ്ട്. എന്നാൽ എന്നെ വന്ന് കണ്ട പുരോഹിതൻ ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവനും തികഞ്ഞ സസ്യഭുക്കുമാണ്. ... പാപ്പാ പറയുന്നത് 1740 കൊല്ല

ങ്ങൾക്കപ്പുറം തോമസ് എന്ന് പേരുള്ള പുണ്യവാളന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തുടർന്നാണ് ഈ പ്രദേശത്ത് നസ്രാണികളുടെ ഉത്ഭവം എന്നാണ്. ... നസ്രാണികൾ വളരെ അധ്വാനശീലന്മാരും അച്ചടക്കം ഉള്ളവരുമാണ്. പ്രധാനമായും കൃഷിയും കച്ചവടവും ചെയ്താണ് അവർ ജീവിക്കുന്നത്. ... വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ ഈ നസ്രാണികൾ താമസിക്കുന്ന വില്ലേജ് സന്ദർശിച്ചു. ധാരാളം വീടുകൾ വളരെ ചിട്ടയിലും ഒതുക്കത്തിലും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങൾ ഈ വീടുകളിൽ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ പട്ടണങ്ങളുടെ നിലവാരം വച്ചു നോക്കിയാൽ ഇവിടം വളരെ ഭംഗിയായി സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായും മറ്റുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ച് വൃത്തിയായിട്ടുള്ളവയായും അനുഭവപ്പെട്ടു. അല്പം ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന ഭംഗിയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു പഴയ പള്ളി കാണുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ മേൽക്കൂര ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ചുമരുകൾ ചെളിയും കളിമണ്ണും കുഴച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതും പഴയതുമാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴും വളരെ ഉറപ്പുള്ളതായും പുതുതായും തോന്നുന്നു. അൾത്താരയുടെ മുകൾഭാഗം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും ഇവ കൊണ്ടു തന്നെയാണ്. പക്ഷേ കാഴ്ചയിൽ പ്രൗഢി തോന്നിക്കുന്ന നിർമ്മാണ വിശേഷം അതിനുണ്ട്. പള്ളിയുടെ പ്രധാന വാതിലിന് നേരെ ആയിട്ടാണ് ശ്മശാനം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഈ സെമിത്തേരി വളരെ ചെറുതായതുകൊണ്ട് എല്ലുകൾ ദ്രവിക്കുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ തുറന്ന് അവ മാറ്റേണ്ടതായി വരുന്നു. പുതിയ ശവശരീരങ്ങൾ എത്തുമ്പോൾ ശ്മശാനത്തിലെ പഴയ കല്ലറകൾ തുറന്ന് അവയിലുള്ള എല്ലുകൾ എല്ലാം ശേഖരിച്ച് പള്ളിയുടെ അരികിലുള്ള ഒരു തുറന്ന കുഴിയിൽ അവ ഇടുകയാണ് പതിവ്. ആ വഴിയെ പോകുന്ന ആർക്കും ഇവ കാണുന്നവിധമാണ് ഈ കുഴി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത്" (ബുക്കാനന്റെ കേരളം, വിവ. ഡോ. സി. കെ. കരീം, പുറം 43–62). 'കുന്നംകുളങ്ങര എന്ന നസ്രാണികളുടെ പട്ടണത്തിന്റെ കീഴിലുള്ളതാണ് ഇവിടത്തെ (ചാവക്കാട്) തുറമുഖം' (പു. 64).

ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിയായി തലപ്പള്ളി രാജാവായ കക്കാട് കാരണവപ്പാടിന്റെ കോവിലകത്ത് എത്തിയ ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനെ ശിഷ്യസമേതം സന്ദർശിച്ച പുരോഹിതൻ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ശിഷ്യൻ കുത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ശെമ്മാശനുമായിരുന്നു. ആ തലമുറയിൽ മറ്റൊരു മല്പാൻ കുന്നംകുളത്ത് ഉള്ളതായി അറിവില്ല. ആ സന്ദർശനത്തിൽ തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരെയും ഹൈദർ അലിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ച ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ സംരംഭകത്വശേഷി പ്രകടമാണ്. ഈ സന്ദർശനം ചരിത്രപരമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വഴിതരുന്നുണ്ട്.

1. ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ ആക്രമണശേഷം ജനങ്ങളാൽ വെറുക്കപ്പെട്ടും ആറാം മാർത്തോമ്മായാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടും കഥാപുരുഷൻ കുന്നംകുള

ത്തുനിന്നും ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

2. അദ്ദേഹം ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുവായി കുന്നംകുളത്ത് തന്നെയുണ്ട്.

3. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർണ്ണനയിൽ തലയിൽ മസ്നപ്സാ ഉള്ളതായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല; തന്മൂലം അദ്ദേഹം റമ്പാനല്ല (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ പ്രസ്താവനകൾ അസത്യമാണ്).

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകം ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സഭാസംയോജനശ്രമങ്ങൾകൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായി. 1791-ൽ കായംകുളത്തു വച്ചും നിരണത്ത് വച്ചും 1796-ൽ കൊല്ലത്തു വച്ചും അനുരഞ്ജനചർച്ചകൾ നടന്നു. 1799-ൽ ആലപ്പുഴ മാർ സ്ലീബാ പള്ളിയിൽ വച്ച് അനുരഞ്ജന വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയ പടിയോലയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒപ്പുവച്ചു. സമുദായം മുഴുവൻ തന്റെ ചെയ്തിയെ പിൻതുണക്കുമെന്ന ധാരണ വിഫലമായി. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു:

“ഒടുവിൽ സർക്കാർ മുഖാന്തിരം ഉത്തരവയച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ആലപ്പുഴയ്ക്ക് വരുത്തി തത്തമ്പിള്ളി പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സുറിയാനിക്കാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട കത്തങ്ങളെയും അയ്മേനികളെയും ഉത്തരവിൻപ്രകാരം .... ചെന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെവച്ച്, അമ്മീറാ (പുളിപ്പുള്ള അപ്പം) വച്ച് പത്തീറ (പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം) എടുത്ത് സുറിയാനിക്കാരെക്കൊണ്ട് കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കുന്നതിനും അതിൽ മുമ്പിനാലെ നടപ്പായി ആചരിച്ചു വരുന്ന ബുധനാഴ്ച നോമ്പിൽ ഇറച്ചി തീറ്റിച്ച് നോമ്പു ലംഘിക്കുന്നതിനും കല്പിച്ച് കൂട്ടിയും കൊണ്ട് ബുധനാഴ്ച ദിവസത്തെ വലിയ സദ്യവട്ടം കൂട്ടിയതിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ചെന്നവരിൽ ചിലർ സദ്യയിൽ കൂടി. എന്നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് തന്നെയും മാത്തുതരകന്റെ ഉപദ്രവത്തെയും മറ്റു ചില ആന്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും റോമ്മായ്ക്ക് കീഴ്വഴങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നു ഒരു ചെറുമനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. സമ്മതം വരായ്കയാൽ ഖണ്ഡിതമായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. തരകന്റെ നിർബന്ധത്താൽ എന്ന ഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട് ‘അമ്മീറ വച്ച് പത്തീറ എടുത്ത് കുർബ്ബാന ചൊല്ലട്ടേ’ എന്ന് പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ദുഃഖത്തോടെ കൂട്ടരോട് വിട ചോദിച്ചുകൊണ്ട് തുടങ്ങുമ്പോഴേക്ക്, അന്നത്തെ പ്രമാണക്കാരൻകോട്ടയത്ത് താടിക്കാരൻ എടവഴീക്കൽ കുഞ്ചെറിയാൻ, കിഴക്കേതിൽ കൊച്ചുപോത്തൻ, വെട്ടിക്കുന്നേൽ വേങ്കടത്ത് അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ മുതൽപേരുടെ ഭാഗം സുറിയാനിക്കാരിൽ മിക്ക കത്തങ്ങളും മൂപ്പന്മാരും ജനങ്ങളും ഒത്ത് നില്ക്കയാൽ ‘അങ്ങു തന്നെ കഴിച്ചുകൊണ്ടാട്ടെ, ഞങ്ങൾ ഇതാ പോകുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞുംവച്ച് ചിലർ ഉടനെ വള്ളം കയറി അത് വഴി നിരണത്ത്

ചെന്ന് ഈ വസ്തുത അറിയിച്ച് 'നമുക്കിനി വേറെ ഒരു മെത്രാനെ നിശ്ചയിക്കാമെന്ന് അവിടെ കൂട്ടവുമായി ആലോചിച്ചു" (പുറം 143-145).

വേറെ മെത്രാനെ നിശ്ചയിക്കണമെന്ന ആലോചന വ്യക്തമാക്കുന്നത് 1796 മേടം 24-ന് വാഴിക്കപ്പെട്ട ഏഴാം മാർത്തോമ്മായും ആറാം മാർത്തോമ്മായോടൊപ്പം റോമ്മായിൽ ചേർന്നു എന്നാണ്.

പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ മുഖേന സംഭവിച്ച നഷ്ടം വിലയിരുത്തിയ മലങ്കരസഭ ചില ശക്തമായ നീക്കങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെയും മെത്രാന്മാരാക്കാൻ തൊഴിയൂർ കൂറിലോസിന്റെ സഹായം തേടുകയായിരുന്നു ഒരു നീക്കം. വടക്ക് കണ്ടനാടും തെക്ക് നിരണവും ആസ്ഥാനമാക്കി രണ്ടു മെത്രാന്മാർ സഭയെ നയിക്കട്ടെ എന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ചെങ്ങന്നൂരിൽ 1794-ൽ കാലം ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ശിഷ്യനും ആറാം മാർത്തോമ്മായടെ വിശ്വസ്ത സെക്രട്ടറിയും ആയിരുന്നു കായംകുളം റമ്പാൻ. തെക്ക് കായംകുളം റമ്പാനും വടക്ക് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ചേർന്ന് ഓരോ സഭാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ തൽക്കാലാവശ്യം പ്രമാണിച്ച് ആരംഭിച്ച മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അധ്യാപകരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. സഭ മുഴുവനും തന്മൂലം അവരുടെ പ്രശസ്തി വ്യാപിച്ചു. തന്മൂലം അവർ രണ്ടുപേരും മേല്പട്ടക്കാരായി തീരുന്നത് എല്ലാ ഇടവകകൾക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു.

ആറു മാസക്കാലം റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്ന് ജീവിച്ച താൻ എങ്ങുമെത്തിയില്ല എന്ന് ആറാം മാർത്തോമ്മാ കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി (എൽ. ഡബ്ലിയു. ബ്രൗൺ, ദി ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻസ് ഓഫ് സെന്റ് തോമസ്, പുറം 124). മലങ്കരസഭ നടത്തുന്ന പകലോമറ്റം വിരുദ്ധ നീക്കങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പുനർവിചിന്തനങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധിച്ചു. തന്റെ നിലപാടുമാറ്റം അദ്ദേഹം സഭാനേതാക്കളെ അറിയിച്ചു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു:

"ഈ ഉണ്ടായ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും നിരണത്ത് കൂട്ടം കൂടിയിരിക്കുന്നേടത്ത് കേൾക്കപ്പെടുകയാൽ ഉടനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അവിടെ വരുത്തി പത്തീറ എടുത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താ തത്തമ്പിള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയതിനു തനിക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമായി അന്നത്തെ എഴുപത്തിരണ്ട് പള്ളിയ്ക്കും ഇരുപത് മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാന വീതം മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെലവ് ചെയ്ത് കഴിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം യോഗം നിശ്ചയിക്കയാൽ അതിൻവണ്ണം പള്ളികൾക്ക് സാധനം അയച്ച് തിരികെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു" (പുറം 245). 1800-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാതൃസഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരിക്കലും പഴയ പ്രതാപം വീണ്ടെടുക്കാനായില്ല.

1805 കന്നി 18-ന് പരദേശത്തു നിന്ന് ഒരു ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാൻ അന്തോനീസ് എന്ന് പേരായ ഒരു ശെമ്മാശനുമൊത്ത് കേരളത്തിലെത്തി. ആറാം മാർത്തോമ്മാ റോമ്മാ സഭയിൽ ചേർന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലങ്കരസഭ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടാകാം അദ്ദേഹം മലങ്കരയിലെത്തിയത്. അദ്ദേഹം വരുമ്പോഴേക്കും ആറാം മാർത്തോമ്മാ മാതൃസഭയിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മായും മാർ ദീയസ്ക്കോറോസും തമ്മിൽ രമ്യത പുലർത്തിയില്ല. മാർ ദീയസ്ക്കോറോസിന്റെ ചെയ്തികൾ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് വായിച്ചാൽ അദ്ദേഹം മനസ്സിന്റെ സമനില തെറ്റിയ ആളായിരുന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കാം. പകലോമറ്റം മെത്രാന് എതിരായി വന്ന മെത്രാനെ കരിതേച്ചു കാണിക്കുവാൻ നിരണം ഗ്രന്ഥവരി നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളായിരുന്നുവോ അവയെന്നും സംശയിക്കാം. മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് ഏതാനും മാസക്കാലം ചിറളയം പള്ളിയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ അതിഥിയായി താമസിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്ത് വേദപുസ്തക പഴയനിയമം മുഴുവൻ നാലു വാല്യങ്ങളായി അദ്ദേഹം കൽദായ സുറിയാനിയിൽ പകർത്തി എഴുതിയത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട് (ആ പള്ളിയിൽ അടുത്ത കാലത്ത് നിയമിതരായ ചില വൈദികർ ആ അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടക്കം പഴയ സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിന് – അദ്ദേഹം പറവട്ടാനി സ്വദേശിയാണ് – വില വാങ്ങി വിറ്റു എന്ന് കേൾക്കാനിടയായി. ഈ ലേഖകൻ ആ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സി. വി. ജോസഫ് അച്ചനായിരുന്നു അവിടത്തെ വികാരി). 1808-ൽ 6-ാം മാർതോമ്മാ അന്തരിക്കുമ്പോൾ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും സംസ്ക്കാരകർമ്മങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പങ്കെടുപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അചിരേണ കപ്പൽ കയറ്റി അയക്കപ്പെട്ടു.

1794-ൽ തൊഴിയൂരിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാൻ പട്ടം ഏറ്റപ്പോഴും 1802/3-ൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് ഒന്നാമൻ നിര്യാതനായപ്പോഴും പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും ചടങ്ങുകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നു. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനും സംഘത്തിനും അഭയകേന്ദ്രമായി 1774-ൽ നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിൽ ആസ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ചതിന് ശേഷവും അവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുവാൻ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എം. പി. വർക്കി 1901-ൽ എഴുതുന്നു:

“ഈ തൊഴിയൂർ പള്ളി അതിന്റെ യോഗക്കാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരുടെയോ അവരുടെ കാരണവരുടെയോ അപേക്ഷയോ ആവശ്യമോ പ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും ഇത് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് മെത്രാന്റെ അഭയസ്ഥാനമായി പരിരക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പള്ളി

യുടെ രക്ഷയും അഭിവൃദ്ധിയും മിക്കവാറും ആർത്താറ്റ് യോഗത്തിൽ ചേർന്നവരായ കുന്നംകുളങ്ങര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായി ട്ടുള്ളതാണ്. തൊഴിയൂർ പള്ളി സ്ഥാപിച്ച നാൾ മുതൽക്ക് ആ പള്ളി യിൽ നിന്ന് ധർമ്മശേഖരണത്തിനായി ഒരു ചെപ്പ് കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാ ടിയിലേക്ക് ശനിയാഴ്ചതോറും അയക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിധ ത്തിൽ നാലും അഞ്ചും രൂപ ആഴ്ചതോറും തൊഴിയൂർ പള്ളിക്ക് കിട്ടി ക്കൊണ്ടിരുന്നു" (എം. പി. വർക്കി - മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് - മലങ്കര യുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി ഒന്നാം വാല്യം, പുറം 68, 69). ഈ ക്രമീക രണം ആരംഭിച്ചത് കഥാപുരുഷന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആയിരുന്നു.

വാർദ്ധകൃത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച മല്പാൻ ഏതാനും പ്രതിനിധിക ളെയും കൂട്ടി അന്ന് കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ പ്രാപിച്ച ശക്തൻ തമ്പുരാനെ സമീപിച്ചു. കൊച്ചി രാജാവിന്റെ സാമന്തൻ ആയ തലപ്പള്ളി രാജാവ് കക്കാട് കാരണവപ്പാടിന്റെ ആസ്ഥാനത്ത് വന്നപ്പോ ഴാണ് ഈ സന്ദർശനം ഉണ്ടായത്. 1829-ൽ വീരചിതമായ ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിൽ ഈ സംഭവം വർണ്ണിക്കുന്നത് കാണുക:

മംഗലഭൂതലമായ ചിറളയമതിലെത്തി
പുംഗവൻ ഒരു വൃദ്ധകഹന തന്നെക്കണ്ടിട്ടരുൾ ചെയ്ത നേരത്ത്
ആർത്താറ്റ് പള്ളി ഞങ്ങൾക്കു നൽക മഹാരാജാ
ആർത്തിയായ് പലകാലമതിന് വേല ചെയ്തു രക്ഷിക്കയെന്ന് മൂപ്പ ച്ചൻ
ഭക്തിയോടെ വൃദ്ധവാക്യം കേട്ടു രാജൻ അരുൾ ചെയ്തു
മുക്തീശൻ ദൈവാലയം നടത്തിതന്നീടുവാൻ ഭേദമില്ലതിനൊട്ടുമേ."

ചിറളയം കോവിലകത്തുണ്ടായ ഈ സന്ദർശനവും വാഗ്ദാനവും പാഴ് വാക്കായില്ല. അടുത്ത ദിവസം വിവാദ ദേവാലയം കാണുവാൻ അദ്ദേഹം യാത്രയായി. യാത്രാമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവം ചരിത്രകാരന്മാർ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

("മണക്കുളം രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിനടുത്തുള്ള പഴയപള്ളിയിൽ നിന്ന് ആർത്താറ്റേക്ക് പോകുമ്പോൾ വലിയങ്ങാടിയിൽ നടുപ്പന്തി എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. ഹൈദർ അലിഖാനെ കൊണ്ട് 'നസ്രാണിക്കമ്പോളം' എന്ന് പറയിപ്പിച്ച ആ അങ്ങാടിയെ നോക്കിക്കാണുകയും 'ഇവിടെ പണ്ടാ രവക ഏതൊക്കെ' എന്ന് കല്പിച്ച് ചോദിച്ചതിന് 'ഇവിടെയൊക്കെ തല പ്പള്ളി രാജാക്കന്മാർക്കാണ്' എന്ന് ആരോ മറുപടി പറഞ്ഞത് കേട്ട് 'എന്നാൽ ഇനി മുതൽക്ക് ഇവിടുന്നങ്ങോട്ട് നമ്മുടെ ജന്മം' എന്ന് കല്പി ക്കുകയും ചെയ്തുവത്രേ. എങ്ങനെ ആയാലും കുന്നംകുളം അങ്ങാടി യിൽ അത്രയും സ്ഥലം മാത്രം ഇന്നും പണ്ടാരവക കാണവും ബാക്കി

മുഴുവനും കുന്നംകുളം മണപ്പാട്ടുകാരുടെ വക കാണവും ആകുന്നു. പണ്ടാരവക കുടിയാന്മാരായിത്തീർന്ന തെക്കേ അങ്ങാടിക്കാർ അതുവരെയും കിഴക്കേ അങ്ങാടിയിലുള്ള പള്ളിയാണ് ആരാധനയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മണക്കുളം രാജാവിന്റെ പ്രജകൾ എന്ന നിലയിൽ അവരുടെ പള്ളിയായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ പുതിയ പ്രഖ്യാപനപ്രകാരം അവർ മണക്കുളം പ്രജകൾ അല്ലാതായി. അതോടെ അവർക്ക് പള്ളിയും ഇല്ലാതായി. അവർ ശക്തൻ തമ്പുരാനോട് സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചു. തെക്കേ അങ്ങാടിയുടെ മധ്യത്തിൽ ജീർണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച് കിടന്നിരുന്ന ശിവക്ഷേത്രം – അന്തിമാളൻകാവ് – പള്ളിയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രജകൾക്ക് അനുമതി നൽകി. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ അന്തിമാളൻകാവ് അതേരൂപത്തിൽ നിലനിർത്തുകയും മാർ കുറിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ ദേവാലയമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അവിടെ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.).

ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ മുമ്പിലെത്തി. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലപ്പള്ളി മേൽക്കൂര നഷ്ടപ്പെട്ട നിലയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഹൃദയഭേദകമായ അവസ്ഥ അദ്ദേഹം നേരിൽ കണ്ടു.

"തത്രരാജനെത്തി
കുന്നംകുളം പള്ളിയതിൻ മുമ്പിൽ
കത്തങ്ങളൊത്തു നിന്നിട്ടവരോടരുൾ ചെയ്തു
കർത്തവ്യനെവിടെയെന്നു

സുന്ദര നന്ദനനായ
രാജചന്ദ്ര ഹിതം പോലെ
ചെന്നുടനവുസേപ്പു കഹനാ രാജൻ മുമ്പിൽ
നിന്നുടൻ പ്രീതി ചെയ്തിട്ടു

.....

പണ്ടു മുന്നോർ പണിചെയ്ത
ആണ്ടവന്റെ തിരുശാല
രണ്ടു പൂജകളതു നിമിത്തമാകകൊണ്ടു
മുടങ്ങീട്ടതിനു ശേഷവും

ദുഷ്ടരായ ചതി
പട്ടാണികൾ വന്നു ചുട്ടു പള്ളി
ഇഷ്ടനാം നീയങ്ങിതു നിവൃത്തിയാക്കീടേണം .....
ശങ്കകൂടാതെ രണ്ടും രണ്ടായിത്തിരിക്കേണം
രണ്ടു ക്ഷേത്രവുമുണ്ടെന്നു

പുംഗവന്റെ കൃപയാലേ
കുന്നെഴുമാർത്താറ്റു പള്ളി
അങ്ങത്തെക്കരുണയാൽ
തെളിഞ്ഞു നടപ്പതിനരുളി ചെയ്ക വേണമേ."

പരാവർത്തനം:

പൂർവീകർ പണിയിച്ച ദേവാലയം രണ്ട് വ്യത്യസ്ത ആരാധനകൾ അരങ്ങേറുക മൂലം ആരാധനകളില്ലാതെ മുടങ്ങിപ്പോയി. പിന്നീട് ദുഷ്ട നായ ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകർ അതിന് തീ വച്ചു. രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾക്കും രണ്ട് ദേവാലയം ഈ ഇടവകയിലുണ്ട്. അങ്ങ് അത് രണ്ടും രണ്ടായി വിഭജിച്ച് കുന്നിന്മേൽ നിൽക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് പള്ളി ഞങ്ങൾക്ക് അനുവ ദിക്കണം.

അപേക്ഷയ്ക്ക് ഉത്തരമായി ശക്തൻ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു:

"ദേവീക്ഷേത്രം കുറവെന്ന്യേ
നടത്തിച്ചു തരുന്നുണ്ടു
ദൈവ ഭക്തനാം മുനിപ്രവര ധരിച്ചാലും
ഭേദമില്ലതിനൊട്ടുമേ."

ശക്തൻ തമ്പുരാൻ തൃശൂരിലേക്ക് തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. മന്ത്രിയെ വിവാദ പള്ളിയുടെ തർക്കം തീർപ്പാൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ഇപ്രകാരം നൽകി അയച്ചു:

"ദേവീക്ഷേത്രമൊരുകൂറും
പടിഞ്ഞാറേതൊന്നുമായി
ആ വിധമാക്കി ഖേദമൊഴിച്ചു വാണീടുവാൻ
യാത്രകൊള്ളുക വേഗത്തിൽ."

മന്ത്രി ആർത്താറ്റ് എത്തി. രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും ഒത്തുകൂടി. വിവാദ ദേവാലയവും സ്ഥലവും രണ്ടായി തിരിച്ചു. ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയും കുറെ സ്ഥലവും ഒരു ഭാഗത്തിന്; കുറെ സ്ഥലവും ഇടവകയിലെ മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശുപള്ളിയും ഒരു ഭാഗത്തിന്. ഏത് ഭാഗം ഏത് കക്ഷിക്കാർക്ക് എന്ന് നറുക്കിട്ട് നിശ്ചയിക്കണം. ഇതായിരുന്നു ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ കല്പന. നറുക്കിട്ട് എടുത്തപ്പോൾ സുറിയാനിക്കാർക്ക് പള്ളി നില്ക്കുന്ന ഭാഗം കിട്ടി. അതോടെ തർക്കം തീർന്നു. ആർത്താറ്റ് പള്ളി യുടെ കുറെ സ്ഥലവും ചാവക്കാട്ടുള്ള ചാപ്പലും റോമ്മാക്കാർക്ക് ലഭിച്ചു.

രാജാവിന്റെ നടപടി ആയതിനാൽ ഈ തീരുമാനം അലംഘ്യമായി രുന്നു. വിഭജനത്തെ തീട്ടൂരത്താൽ രാജാവ് ഉടനെതന്നെ വ്യവസ്ഥപ്പെ ടുത്തി. ഇപ്രകാരം ആണ് രേഖ.

“ആർത്താറ്റ് പള്ളി എടവകയിൽ പുത്തൻകൂറ്റുകാർ വകയിൽ പള്ളി കൈക്കാർ വടക്കൂട്ട് ഐപ്പുവും കാക്കശ്ശേരി അയിപ്പുവും ചുങ്കത്തു ഇയ്യുവും ചെറുവത്തൂർ ഉക്രുവും കൂടി എഴുത്ത്. പഴയകൂറ്റുകാർ പള്ളി കൈക്കാർ കിഴക്കൂട്ട് ചുമ്മാരും തെക്കേക്കര ഇയ്യപ്പനും ചിറ്റിലപ്പള്ളി മാത്തുവും മാറോക്കി ചിമ്മാരും കൂടി അറിയേണ്ടും അവസ്ഥ.

എന്നാൽ നമ്മൾ രണ്ടു വകയിലും ഉള്ളവർ എല്ലാവരും തമ്മിൽ വിഭജിച്ച് ഏറിയകാലം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലും കുരിശിങ്കലും കർമ്മവും ക്രിയയും കൂടാതെ മുടങ്ങിക്കിടന്നതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു വകക്കാരുടെയും ആവലാതി, എഴുന്നള്ളി ഇരുന്നരുളുന്നേടത്ത് ഉണ്ടാകകൊണ്ട്, പള്ളിക്കൽ വച്ച് ശീട്ടെഴുതി എടുക്കത്തക്കവണ്ണം വെച്ചാറെ, നമ്മൾ രണ്ടു വകക്കാരും അനുസരിച്ചപ്രകാരം, തിരുമുമ്പാകെ കച്ചീട്ട് എഴുതി വച്ചതിന്റെ ശേഷം കല്പിച്ച് ആളെ അയച്ച് ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കൽ വച്ച് ആയത് വേണ്ടത്തക്ക ആളുകൾ എല്ലാവരും കൂടി ശീട്ട് എഴുതി ഇട്ടെടുത്താറെ പള്ളി ഞങ്ങൾക്കും കുരിശ് (പള്ളി) നിങ്ങൾക്കും ആയിട്ട് തിരിച്ച് വച്ച് അതിരും ഇട്ടുതന്നു. അപ്രകാരം കല്പിച്ച് തീട്ടൂരം തന്നിരിക്കകൊണ്ട് അതിൻവണ്ണം തന്നെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ച് ഇനിമേലിൽ കുരിശ് (പള്ളി) യിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സംബന്ധവും ഇല്ലാത്തതിൻവണ്ണം അനുവദിച്ചെഴുതി തരികയും ചെയ്തു” (ശക്തൻ തമ്പുരാൻ, പുത്തേഴൻ, പുറം 292, 293).

പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാന്റെ പരിശ്രമഫലമായി രാജാവ് പള്ളിക്ക് നൽകിയ തീട്ടൂരം കാണുക:

“അരുളിച്ചെയ്തു നമ്മുടെ ആർത്താറ്റ് പള്ളി എടവകയിൽ പുത്തൻകൂറ് കൈക്കാർക്ക്. എന്നാൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാര്യം കൊണ്ട് പുത്തൻകൂറ്റുകാരും പഴേകൂറ്റുകാരും തമ്മിൽ വിവദിച്ച് പള്ളി മുടങ്ങിക്കിടന്നതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു വകക്കാരുടെയും ആവലാതി ഉണ്ടാകകൊണ്ട് പള്ളിയിൽ വച്ച് എഴുതിയിട്ട് എടുക്കത്തക്കവണ്ണം വച്ച് കല്പിച്ച് ആളെ കൂടെ അയച്ചു. എല്ലാവരെയും വരുത്തി ചീട്ട് എഴുതി ഇട്ട് എടുപ്പിച്ചാറെ പള്ളി പുത്തൻകൂറ്റുകാർക്കും കുരിശ് പഴേകൂറ്റുകാർക്കും ആയിട്ട് തിരിച്ച് വച്ച് അതിരും ഇടുവിച്ച് തരുവിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് പള്ളി നന്നാക്കി പണിയേണ്ടതും നന്നാക്കി കുരിശും പണിയിച്ച് അവിടെ ജാതിമര്യാദ പോലെ ഉള്ള കർമ്മവും ക്രിയയും മുടക്കംവരാതെ നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും ഇനിമേലിൽ പഴേകൂറ്റുകാർക്ക് ഈ പള്ളിക്കൽ ഒരു സംബന്ധവും ഇല്ലാത്തതിൻവണ്ണവും ഇതിന് ആണ്ടുകാഴ്ച കല്പിച്ച പുത്തൻ 120 (1 പുത്തൻ = പത്തു പൈസ. ഉദ്ദേശം 6 രൂപ) കാലംതോറും കുന്നംകുളങ്ങര പ്രവൃത്തിയിൽ കൊടുത്ത് നടന്ന് കൊള്ളുമാറ് തക്കവണ്ണവും കല്പിച്ച് നാം ചീട്ടും തന്നു. എന്നാലിത് കൊല്ലം 981-ാം ആണ്ട് തുലാം ഞായറ്റിൽ കല്പിച്ച് അരുളിയ മെക്ക തൃശ്ശിവപേരൂർ കോവിലകത്ത് ഇരുന്നാളെ

പവ്വത്തിൽ കുഞ്ചു കയ്യെഴുത്ത്" (ആർത്താറ്റ് പള്ളി ചരിത്രം, പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു, രണ്ടാം ഭാഗം, പുറം 60).

981 കന്നി മാസത്തിൽ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ തൃശൂർ കോവിലകത്ത് വച്ച് നിര്യാതനായി. തുലാം മാസത്തിൽ ഭരണമേറ്റ അനന്തരവൻ ആണ് തീട്ടൂരത്തിൽ ഒപ്പ് വച്ചത്.

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട്, ഒഴുമുറി, തീട്ടൂരം എന്നിവയിലെ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ പല തെറ്റിദ്ധാരണയും തിരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

1. പള്ളിപ്പാട്ട്: "രണ്ട് പൂജകൾ അത് നിമിത്തം ആകകൊണ്ട് മുടങ്ങീട്ടതിന് ശേഷവും."

2. ഒഴുമുറി: "നമ്മൾ രണ്ടു വകയിലും ഉള്ളവർ തമ്മിൽ വിഘടിച്ച് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലും കുരിശിങ്കലും കർമ്മവും ക്രിയയും കൂടാതെ മുടങ്ങിക്കിടന്നതിന്റെ ശേഷം."

3. തീട്ടൂരം: "പുത്തൻകൂറ്റുകാരും പഴേകൂറ്റുകാരും ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാര്യം കൊണ്ട് തമ്മിൽ വിവദിച്ച് പള്ളി മുടക്കിയതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു വകക്കാരുടെയും ആവലാതി ഉണ്ടാകകൊണ്ട്...."

ഇവിടെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

1. പടനായകന്മാർ തീ വച്ച കാര്യം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നതേയില്ല. അതിനു മുമ്പ് വിവദിച്ച് രണ്ട് ആരാധനകളുടെ പേരിൽ പൂട്ടിയിട്ടതാണ് ഹൃദയഭേദകമായി പരാമർശിക്കുന്നത്.

2. പള്ളിയിലും കുരിശിങ്കലും കർമ്മവും ക്രിയയും നടന്നിരുന്നു. കർമ്മവും ക്രിയയും നടന്നിരുന്ന കുരിശ് വെളിമ്പ്രദേശത്ത് നിൽക്കുന്ന കൽക്കുരിശല്ല; ചാവക്കാട് (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ) ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ഉപദേവാലയം ആയിരുന്ന മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശുപള്ളി ആണ്. പള്ളിയും കുരിശും ദശാബ്ദങ്ങളായി തർക്കത്തിലായിരുന്നു.

3. "പള്ളി നന്നാക്കി പണിയേണ്ടതും നന്നാക്കി കുരിശും പണിയിച്ച് അവിടെ ജാതിമര്യാദ പോലെ ഉള്ള കർമ്മങ്ങളും ക്രിയകളും മുടങ്ങാതെ നടത്തികൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും..."

4. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ വിവാദം മൂലം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയും കുരിശുപള്ളിയായ ചാവക്കാട് (പാലയൂർ) കുരിശുപള്ളിയും കർമ്മവും ക്രിയയും ഇല്ലാതെ മുടങ്ങിക്കിടന്നു.

5. അപ്രകാരം കർമ്മവും ക്രിയയും ഇല്ലാതെ മുടങ്ങിക്കിടന്ന പള്ളിയാണ് തീക്കിരയായത്.

പിൽക്കാലത്ത് പ്രചരിച്ച പല ഐതിഹ്യങ്ങളും ഈ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെറും കെട്ടുകഥകളായി മാറുന്നു.

6. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിലെ സെന്റ് തോമസ് പൈതൃകം എന്നന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ട റോമാക്കാർ നറുക്കെടുപ്പിൽ തങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായി ലഭിച്ച ചാവക്കാട് പള്ളിയെ പാലയൂർ പള്ളി എന്ന് സംഘടിതമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. സെന്റ് തോമസ് സ്മാരകങ്ങൾ സോദ്ദേശ്യമായി സ്ഥാപിച്ചും സെന്റ് തോമസ് പൈതൃകം തങ്ങൾക്കാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് വിജയം കണ്ടു. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്നായി തോമാ സ്ഥാപിച്ച ചാവക്കാട് മാർ കുറിയാക്കോസ് കുരിശുപള്ളി, മാർ ത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയമെന്ന് ഇന്ന് അനേകർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

കർമ്മനിരതൻ ആയ ചരിത്രപുരുഷന്റെ ജീവിതത്തിൽ 1800 മുതലുള്ള വർഷങ്ങൾ തിരക്കേറിയതായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശനം, ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ നറുക്കിടൽ എന്നിവയോടെ ആരംഭിച്ച സംഭവപരമ്പര അന്ത്യം വരെയും തുടർന്നു. 1805-ൽ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി തർക്കമൊഴിഞ്ഞ് കിട്ടിയപ്പോൾ ആ പള്ളിയുടെ നില പരിതാപകരമായിരുന്നു. മേൽക്കൂരയില്ലാതെ പതിനാറു കൊല്ലം മഴ നനഞ്ഞു കിടന്ന ദേവാലയം മല്പാന്റെ ഹൃദയത്തെ തപ്തമാക്കി. ദശാബ്ദങ്ങളായി പൂട്ടിക്കിടക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ആ തലപ്പള്ളിയുടെ മൂകമായ ശാപമാണ് ഹൈദർ അലിയുടെയും ടിപ്പു സുൽത്താന്റെയും ആക്രമണത്തിന്റെയും ദേവാലയ ധ്വംസനത്തിനും മതപീഡനത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി.

സർവ്വശക്തിയും സമാഹരിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ തലപ്പള്ളിയെ അതിന്റെ പൂർവ്വിക മഹത്വത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തെ ആ വൈദിക നേതാവ് നിശ്ചയിച്ചു. തലപ്പള്ളി എന്ന പേർ അന്വർത്ഥമാകുമാറ് മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദേവാലയമായി ആ ദേവാലയത്തെ പുനർനിർമ്മിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. കൊച്ചി രാജാവിന്റെയും തലപ്പള്ളി രാജാക്കന്മാരുടെയും സഹായം അദ്ദേഹം ആദ്യമേ ഉറപ്പുവരുത്തി. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേശത്തുനിന്ന് യുദ്ധസാഹചര്യങ്ങൾ മൂലം തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പലായനം ചെയ്ത സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കേന്ദ്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. ചെറായി, പറവൂർ, അങ്കമാലി, തൃപ്പൂണിത്തുറ തുടങ്ങിയ അനവധി കേന്ദ്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകന്മാർ തകർത്ത ചാട്ടുകുളങ്ങരക്കമ്പോളം അദ്ദേഹം പള്ളിക്കു

വേണ്ടിസമ്പാദിച്ചു. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ദശാബ്ദം മുമ്പ് പണി പൂർത്തിയാക്കിയ പുത്തൻകാവ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ക്രിയാത്മക പങ്കാളിത്തം വഹിച്ച കായംകുളം റമ്പാൻ ചിറളയം പള്ളിയിൽ അക്കാലത്തും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിലെ സഹപ്രവർത്തകൻ ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണവും ഇക്കാര്യത്തിൽ ലഭ്യമായി. പള്ളിയുടെ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിനിടയിൽ വിഭവസമാഹരണവും ആരംഭിച്ചു.

ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർ നിർമ്മാണം

ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടനായകന്മാർ അഗ്നിക്കിരയാക്കിയ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിക്ക് ദീർഘമായ ഒരു ചരിത്രം ഉണ്ട്. ആർത്താറ്റ് ജൂതക്കുന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സിനഗോഗ്, തദ്ദേശവാസികൾ ആയ ജൂതന്മാർ സെന്റ് തോമസിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണത്തെ തുടർന്ന് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, ക്രിസ്തുമത ദേവാലയമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതാണ്. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സുറിയാനിഭാഷയിൽ നടത്തിയ മതപ്രസംഗങ്ങളും ആരാധനകളും ശ്രവിച്ച പ്രദേശമാണ് അത്. ഈ ഉത്ഭവചരിത്രം 'തലപ്പള്ളി' എന്ന പേരിനെ അർത്ഥവത്താക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യകാല ആരാധന സുറിയാനിഭാഷയിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതും മലങ്കര സഭയ്ക്കു വേണ്ടി സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള സുവിശേഷം തയാറാക്കപ്പെട്ടതും മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യമായി പുരോഹിതസ്ഥാനികളെ - കഹനേന്മാരെ - മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ പട്ടംകെട്ടിയതും ഇവിടെവച്ചാണ്. കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ ഈ പിള്ളത്തൊട്ടിൽ അതിന്റെ ജൂതപശ്ചാത്തലവും സാംസ്കാരികത്തനിമയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പലതവണ, പല നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി പുതുക്കിപ്പണിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ നടന്ന പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ചരിത്രമാണിവിടെ വിവരിക്കുന്നത്.

നാലാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് (1689-1728) മലങ്കരസഭയിൽ സുറിയാനിക്കാരും റോമാക്കാരും തമ്മിൽ ആവിർഭവിച്ച വിവാദങ്ങളുടെയും കൈയേറ്റശ്രമങ്ങളുടെയും ഫലമായി കൊച്ചി മഹാരാജാവ് പൂട്ടിയിട്ട പ്രസ്തുത ദേവാലയം ആരാധനകൾ ഇല്ലാതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. വിവാദങ്ങൾ തലപ്പള്ളിയിൽ എന്നപോലെ അതിന്റെ കുരിശുപള്ളിയായ ചാവക്കാട് (ഇന്നത്തെ പാലയൂർ) മാർ കുറിയാക്കോസ് ദേവാലയത്തിലും ബാധിച്ചതു മൂലം അവിടെയും ആരാധനകൾ മുടങ്ങി. 'പള്ളിയിലും കുരിശിലും കർമ്മവും ക്രിയകളും മുടങ്ങി' എന്ന് തീട്ടൂരത്തിലും ഒഴിമുറിയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ദുഃഖകരമായ ഈ സംഭവങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. പള്ളികൾ പൂട്ടപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിലാണ് സുറിയാനിക്കാർക്ക് ചിറളയം പള്ളിയും അങ്ങാടിയിൽ പഴയപള്ളിയും റോമ്മാ

ക്കാർക്ക് കോട്ടപ്പടി പള്ളിയും ഉണ്ടായത്. മൂന്ന് ദേവാലയങ്ങളും മാർ ലാസർ പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിലാണെന്നത് പ്രത്യേകം പരാമർശമർഹിക്കുന്നു. രണ്ടു വിഭാഗത്തിന്റെയും ശവസംസ്കാര കർമ്മങ്ങൾ മാത്രം മുടക്കം കൂടാതെ നടന്നുവന്നു. ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകർ 1789-ൽ പള്ളി അഗ്നിക്കിരയാക്കിയപ്പോഴും ആരാധനകൾ അവിടെ നടന്നിരുന്നു എന്ന് പലരും ധരിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ളത് തീട്ടൂരത്തിലെയും ഒഴിമുറിയിലെയും ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലെയും പ്രസക്ത പരാമർശങ്ങളെ വേണ്ടത്ര വിശകലനം ചെയ്യാതെയാണ്. വിവാദങ്ങളെ തുടർന്ന് ദേവാലയത്തിൽ ആരാധനകൾക്ക് സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാലാണ് 1751-ൽ വന്ന ശാക്രള്ള മാർ ബസേലിയോസ് പിതാവിന് ചിറളയം പള്ളിയിൽ വാസസ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കേണ്ടി വന്നത്. തീട്ടൂരത്തിലും ഒഴിമുറിയിലും ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലും തീവെപ്പിനെപ്പറ്റി പരാമർശമില്ല. മറിച്ച് വിവാദങ്ങളെത്തുടർന്ന് ആരാധന മുടങ്ങിയ ഹൃദയഭേദകമായ സംഭവമാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. അത്രമേൽ കുന്നംകുളം മനസ്സാക്ഷിയിൽ ക്ഷതമേൽപിച്ച സംഭവമായിരുന്നു തലപ്പള്ളിയിലെ ആരാധനകൾക്ക് തടസ്സമുണ്ടായത്. തർക്കപരിഹാരത്തിനായി പല ശ്രമങ്ങളും നടത്തിയെങ്കിലും ഒന്നും വിജയിച്ചില്ല. അപ്രകാരം തലപ്പള്ളി ശൂന്യമായ അവസ്ഥയിൽ കിടന്നിരുന്ന കാലത്താണ് അത് അഗ്നിക്കിരയായത്. മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകമുള്ള ആ ദേവാലയം ആരാധന കൂടാതെ നശിച്ചുകിടക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായ ദൈവകോപവും ശിക്ഷയുമാണ് ദേവാലയത്തിന്റെ നേരെ നടന്ന ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണവും കമ്പോള നശീകരണവും എന്ന കുറ്റബോധം ഇരു വിഭാഗങ്ങളുടെയും മനസ്സിൽ ശക്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് തർക്കപരിഹാരത്തിനായി നറുക്കിടാമെന്ന ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ നിർദ്ദേശം ഇരുകൂട്ടരും അംഗീകരിച്ചത്. നറുക്കെടുപ്പിൽ രണ്ടു ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഓരോന്നും ഓരോ വിഭാഗത്തിന് ലഭിക്കാൻ സൗകര്യം ഒരുക്കി. തലപ്പള്ളി ഒരു ഭാഗത്തും കുരിശുപള്ളി മറുഭാഗത്തും. ഏത് പള്ളി, ഏത് വിഭാഗത്തിന് ലഭിക്കണം എന്ന് മാത്രമേ തീരുമാനിക്കാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തലപ്പള്ളിയുടെ പൈതൃകപ്രാധാന്യം പ്രമാണിച്ച് അവിടുത്തെ കുറെ സ്ഥലവും കുരിശുപള്ളിയുടെ ഭാഗക്കാർക്ക് നീക്കിവച്ചിരുന്നു. ഒരു പ്രതിനിധി – മന്ത്രി പാലിയത്തച്ചനാകാം – രാജകൽപനപ്രകാരം നറുക്കിട്ടതോടെ പ്രശ്നം ശാശ്വതമായി അവസാനിച്ചു. ഇരുവിഭാഗങ്ങൾക്കും മന്ത്രിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അതിരുകൾ ക്രമീകരിച്ചു. അചിരേണ തീട്ടൂരം ലഭിച്ചു. ഇരുവിഭാഗവും ഒരു കുറി കൈമാറി അവകാശം അതത് സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി.

'വൃദ്ധക്കഹന' എന്നും 'കർത്തവ്യൻ' എന്നും ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിൽ വിശേഷിപ്പിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആയിരുന്നു സുറിയാനി

ക്കാരുടെ നേതാവ് എന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ദേവാലയ വിവാദങ്ങൾ രാജകൽപനപ്രകാരം നറുക്കിട്ട് അവസാനിപ്പിച്ചു എങ്കിലും മാർ തോമ്മാ പൈതൃകമുള്ള തലപ്പള്ളി നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ ഒരു വിഭാഗം അസംതൃപ്തരും വ്രണിതഹൃദയരും ആയിരുന്നു. ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ നിര്യാണത്തോടെ പുതിയ അവകാശവാദങ്ങൾ അണിയറയിൽ പിറുപിറുപ്പുകളായി രൂപപ്പെടുന്നത് മൽപാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. പുതിയ രാജാവിൽ നിന്ന് താമസംവിനാ തീട്ടൂരം രേഖപ്പെടുത്തി വാങ്ങിക്കുവാൻ മൽപാൻ ധൃതി കൂട്ടിയത് അക്കാരണത്താൽ കൂടെയാണ്. ഒട്ടും വൈകാതെ തീട്ടൂരത്തിൽ രാജാവ് നിർദ്ദേശിച്ചതിൻപ്രകാരം പള്ളി പുതുക്കി പണിയുവാനുള്ള ശ്രമം അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു.

981 തുലാ മാസത്തിൽ (1805 നവംബർ) തീട്ടൂരം ലഭിച്ച് 1807 സെപ്റ്റംബറിൽ ആരാധനകൾ പുനരാരംഭിക്കത്തക്കവിധം ഇരുപത്തിമൂന്ന് മാസം കൊണ്ട് അതിബൃഹത്തായ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി എങ്ങനെ പൂർത്തിയാക്കി എന്നത് ഇന്നും ഒരു വിസ്മയമാണ്. ആറാം മാർതോമ്മാ 1793-ൽ മലങ്കരസഭയുടെ ആസ്ഥാനമാകാൻ പണിയിച്ച പുത്തൻകാവ് പള്ളിയേക്കാൾ വിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു പ്ലാൻ ആണ് കഥാപുരുഷൻ ഭാരത ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലപ്പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി തയാറാക്കിയത്. മാർതോമ്മാ പൈതൃകത്തിന് അനുയോജ്യമായ പ്രൗഢിയോടുകൂടി പുനർനിർമ്മാണം നടത്തുവാൻ തലപ്പള്ളി രാജകുടുംബവും കൊച്ചിമഹാരാജാവും പരമാവധി സഹായിച്ചു. ഇടവകയിൽനിന്ന് വിവിധ കാലങ്ങളിലായി ചെറായി മുതൽ ഓമല്ലൂർ വരെ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരുടെ ഉദാര സഹായങ്ങൾ മാതൃദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണത്തിനായി കഥാപുരുഷൻ സമാഹരിച്ചു. നീണ്ട പതിനാറു മാസക്കാലംകൊണ്ട് വിഭവസമാഹരണം മിക്കവാറും പൂർത്തിയാക്കി. പള്ളിനിർമ്മാണത്തിന് തൃപ്പൂണിത്തുറയിലെ മൂക്കഞ്ചേരിൽ കുടുംബക്കാർ ഒരു ഭീമൻ ശീലാന്തി നൽകിയ വിവരം ആ കുടുംബത്തിലെ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചിറളയം പള്ളിയിൽ നടന്നിരുന്ന വൈദിക പരിശീലനം തന്റെ അസാന്നിധ്യം മൂലം തടസപ്പെടാതിരിക്കാൻ ആ ചുമതലകൾ സഹപ്രവർത്തകനായ കായംകുളം റമ്പാനെ ഏൽപിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്ത് റമ്പാൻ കൽദായ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പകർത്തിയെഴുതിയ കുർബ്ബാനതക്സാ പഴഞ്ഞിയിൽ കാണപ്പെട്ടതായി കെ. എൻ. ദാനിയേൽ തന്റെ അന്വേഷണഫലമായി തയാറാക്കിയ ഗവേഷണഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (Study on Primiture Liturgy. അനുബന്ധം കാണുക). വിഭവസമാഹരണത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതായിരുന്നു ഇടവകസന്ദർശനമെങ്കിലും മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടെ ഈ സന്ദർശനം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാധിച്ചു:

1. പകലോമറ്റം കുടുംബക്കാരിലൂടെയുള്ള മെത്രാൻ പിന്തുടർച്ചയുടെ ദോഷഫലങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഇടവകകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

2. വൈദികപരിശീലനത്തിന് തെക്കുംവടക്കുമായി രണ്ട് പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥിരമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന ആശയം അദ്ദേഹം ഇടവകതോറും പ്രചരിപ്പിച്ചു.

1806 ജനുവരിയിൽ പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു എന്ന് അഭ്യൂഹിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ട്. ആറാം മാർത്തോമ്മാ ആണ് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവഹിച്ചത് (ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സമർപ്പണം നടന്നതും അന്നു തന്നെ. അക്കാര്യം പിന്നീട് വിവരിക്കാം). ആ തലമുറയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ തലപ്പള്ളിയെ വെല്ലുന്ന ആകാരവിസ്തൃതിയും പ്രൗഢിയും ഗാംഭീര്യവും മലങ്കരസഭയിലെ മറ്റൊരു പള്ളിയ്ക്കും അവകാശപ്പെടുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ജൂതപ്പഴമയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമാറ് മദ്ബഹാ രണ്ടു തലങ്ങളായി അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്തു. രണ്ടു ഭാഗവും രണ്ടു തിരശ്ശീലകളാൽ മറയ്ക്കുവാൻ ക്രമീകരണം ചെയ്തു. എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ വി. പൗലൂസ് പഴയനിയമകാലത്തെ സമാഗമനകൂടാരത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ അതീവ സ്വാധീനിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ ശിൽപസംവിധാനം. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ വരച്ചുകാട്ടുന്ന ചിത്രം ഇപ്രകാരമാണ്:

“എന്നാൽ ആദ്യ ഉടമ്പടിയിലും ആരാധനയ്ക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലൗകികമായ വിശുദ്ധ മന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൂടാരം നിർമ്മിച്ചു. അതിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് നിലവിളക്കും ഒരു മേശയും കാഴ്ചയപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് വിശുദ്ധ സ്ഥലം എന്ന് പേർ ആയിരുന്നു.

രണ്ടാം തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിലോ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകലശവും മുഴുവനും പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ നിയമപെട്ടകവും അതിനകത്ത് മന്ന ഇട്ടുവച്ച പൊൻപാത്രവും അഹരോന്റെ തളിർത്ത വടിയും നിയമത്തിന്റെ കൽപലകകളും അതിനുമീതെ കൃപാസനത്തെ മൂടുന്ന തേജസിന്റെ കെരൂബുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഒരുക്കിയശേഷം പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകൂടാരത്തിൽ ചെന്ന് ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിലോ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം തന്റെയും ജനത്തിന്റെയും തെറ്റുകൾക്കു വേണ്ടി അർപ്പിക്കുവാനുള്ള രക്തവുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു” (എബ്രായ 9:2–7).

ദൈവിക ആരാധനയ്ക്ക് രണ്ട് തിരശ്ശീലകളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ടു കൂടാരം. ആദ്യത്തെ തിരശ്ശീലയ്ക്കകം വിശുദ്ധ സ്ഥലം. അവിടെ പുരോഹിതൻ നിത്യവും പ്രവേശിച്ച് നിത്യാരാധന നടത്തുന്നു. അതിന് പുറ

കിലെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ അതിവിശുദ്ധം എന്ന കൂടാരം. ഇവിടെ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം പ്രവേശിച്ച് രക്തസഹിതബലി അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ആദിമകൂടാര സങ്കൽപമാണ് കഥാപുരുഷൻ പാലൂർ -ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിനിർമ്മാണത്തിൽ സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചത്. അതിവിസ്തൃതമായ മദ്ബഹായ്ക്ക് രണ്ട് തിരശ്ശീലകളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ. ഒന്നാം തിരശ്ശീലയ്ക്കകത്ത് പുരോഹിതന്മാർ നിത്യവും രണ്ടുനേരം പ്രാർത്ഥനകളും ധൂപാർപ്പണവും വേദവായനകളും പ്രബോധനവും നടത്തുന്നു. അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലദേശാതീതമായ ബലി – രക്തരഹിതമായ കുർബ്ബാന – അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ ആദിമകൂടാര സംവിധാനവും യുഗാന്ത്യത്തിലെ സ്വർഗ്ഗീയാരാധനയുടെ (വെളിപ്പാട് പുസ്തകം വ്യക്തമാക്കുന്നു) സംവിധാനവും സമ്മേളിക്കുന്നു; സിനഗോഗ് ആരാധനയും കാൽവറി യാഗവും സമ്മേളിക്കുന്നു; പഴയനിയമാരാധനയും പുതിയനിയമാരാധനയും സമന്വയിക്കുന്നു. ഈ ദേവാലയ സങ്കൽപം ഇതേ ദർശനത്തിൽ സാക്ഷാത്ക്കരിച്ച ഏക ദേവാലയമാണ് പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി. അതിന്റെ അനന്യതയും അതുല്യതയും തലപ്പള്ളിയുടെ ഗാംഭീര്യത്തെ ശതഗുണീഭവിപ്പിക്കുന്നു.

മുൻകൂടാരത്തിലെ പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകൾ നിർവിഘ്നം നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടത്തെ തിരശ്ശീല ഇപ്പോൾ സ്ഥിരമായി തുറന്നിട്ട അവസ്ഥയിലാണ്. ഈ ദേവാലയ സങ്കൽപത്തെയും അതിന്റെ വേദപുസ്തക പശ്ചാത്തലത്തെയും വേണ്ടത്ര തിരിച്ചറിയാതെ ഈ അസാധാരണ സംവിധാനത്തിന് വികലമായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ദേവാലയത്തിന് 168 അടി നീളവും 53 അടി വീതിയും ആയിരുന്നു. 8900 ചതുരശ്ര അടി വിസ്തീർണ്ണം. ഉദ്ദേശം 55 മീറ്റർ നീളം, 16 മീറ്റർ വീതി. രണ്ടു വശത്തും അത്രയും നീളത്തിൽ 3 മീറ്റർ വീതം വീതിയുള്ള വരാന്തകൾ. ഭിത്തിയുടെ കനം ഒന്നര മീറ്റർ. പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് 15 അടി ഉയരത്തിൽ 25 അടി നീളവും 53 അടി വീതിയുമുള്ള ബാൽക്കണി (മുഴുവൻ തടിയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്). ഇതാണ് ദേവാലയത്തിന്റെ ഏകദേശം അളവുകൾ. ഉച്ചഭാഷിണി ഇല്ലാത്ത അക്കാലത്ത് മദ്ബഹായിലെ പ്രസംഗം പടിഞ്ഞാറേഅറ്റത്ത് കേൾക്കാനാവില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഏതാണ്ട് മദ്ധ്യഭാഗത്തായി പ്രസംഗപീഠമെന്ന നിലയിൽ ബീമാ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന് സെമിത്തേരിയിലേക്കിറങ്ങുന്ന വടക്കേ ഗേറ്റ് ആയിരുന്നു പണ്ട് പള്ളിയുടെ പ്രവേശനകവാടം. അതിനപ്പുറം ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ പ്രസിദ്ധ കമ്പോളം ആയിരുന്നു. ഇത് ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ സൈന്യം കൊള്ളയടി

ക്കുകയും ഇടിച്ചുനിരത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ അതിവിസ്തൃതമായ സ്ഥലം - ഉദ്ദേശം നാലര ഏക്കർ വരും - ഇന്ന് പള്ളിയുടെ ശ്മശാനമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മലങ്കരയിലെ ഏറ്റവും വിസ്തൃതമായ സെമിത്തേരിയാണിത്. പള്ളിയുടെ പ്രധാന കവാടം ഇപ്പോൾ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തേക്ക് മാറ്റി ക്രമീകരിച്ചു.

കഥാപുരുഷന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം 1807-ൽ ദേവാലയ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി. കന്നി 8-ാം തീയതിയിലെ പെരുന്നാൾ ദിവസം അതിന്റെ ശുദ്ധീകരണ ശുശ്രൂഷയും ആദ്യ കുർബ്ബാനയും നടന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കൂദാശ നടത്തിയ ആൾ, ദിവസം എന്നിവയെപ്പറ്റി കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ഒന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ ഒപ്പു വെച്ച തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ കൂദാശ ചെയ്തു എന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അത് തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണയിൽ തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനത്ത് പ്രത്യേക ഭരണമൊന്നും ഇല്ലാതെ ജീവിച്ച കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് രണ്ടാമൻ ഈ മഹത് കൃത്യത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെടുക സ്വാഭാവികം. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയ്ക്ക് തൊഴിയൂരിലെ മേൽപട്ടക്കാരുമായി അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം സുദൃഢമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് പഴഞ്ഞി-കുന്നംകുളം ഭാഗത്തുള്ള പല പട്ടക്കാരും തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റിരുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പനയ്ക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ തൊഴിയൂരിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതിന്റെ രേഖ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് മെത്രാന്മാർക്ക് ശേഷം തൊഴിയൂരിൽ മെത്രാൻസ്ഥാന ചുമതലയേറ്റ മിക്കവാറും എല്ലാവരും കുന്നംകുളത്തോ പഴഞ്ഞിയിലോ പള്ളിഭരണം നടത്തിയ പട്ടക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നത് ഇത്തരുണത്തിൽ വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഒന്നാം കൂറിലോസ് വിവാദപുരുഷൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും രണ്ടാമൻ അപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. പരമസാത്വികൻ ആയി അറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം ഏറെതാമസിയാതെ മുളന്തുരുത്തിയിലെ മാതൃ ഇടവകയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും അന്ത്യംവരെ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ ജീവിച്ചതും ഓർക്കാവുന്നതാണ്. പിൽക്കാലത്തെ തൊഴിയൂർ മെത്രാന്മാർ വലിയ നോമ്പിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ഈ പള്ളിയിൽ പതിവായി ഉച്ചനമസ്കാരവും മറ്റും നടത്തിയിരുന്നതും പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നവർക്കു പ്രബോധനം നൽകിയിരുന്നതും വിസ്മരിക്കാവതല്ല. മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ നവീകരണംകൊണ്ട് മലിനമാക്കിയ പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് ആലത്തൂർ പനയ്ക്കൽ യൗസേഫ് കൂറിലോസ് മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റതു മുതലാണ് ഈ ഊഷ്മളബന്ധം ഇല്ലാതായത്.

ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന് നേതൃത്വം

തിരക്കേറിയ അക്കാലത്ത് 1806-ൽ റവ. ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ചു. രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ഒന്ന്. ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രവും സാഹിത്യവും പഠനവിഷയമാക്കുക; അവരുടെ കൈവശമുള്ള ബൈബിൾ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ശേഖരിക്കുക.

രണ്ട്. മലയാളത്തിലുള്ള ബൈബിൾ തയ്യാറാക്കി അച്ചടിച്ച് അതിലൂടെ തെക്കേഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ സുറിയാനി സഭയെ ഉപകരണമാക്കുക.

നവംബർ 23, 24 തീയതികളിൽ ബുക്കാനൻ ആറാം മാർത്തോമ്മായെ കണ്ടനാട് വച്ച് സന്ദർശിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദേഹത്തോട് പ്രഥമ ദർശനമാത്രയിൽ പറഞ്ഞ് പോയ വാക്യം ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മറക്കാനാവില്ല. അതിപ്രകാരമാണ്: "ക്ഷയോന്മുഖമായ ഒരു സഭയെയാണ് നിങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നത്." നാല് പതിറ്റാണ്ടുകാലം ഏകശാസനമായി മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ച, പകലോമറ്റം ശ്രേണിയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആത്മവിമർശനപരമായ ഈ അവലോകനം അക്കാലത്തെ സഭയുടെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. ഓരോ ഇടവകയും ഓരോ സ്വതന്ത്ര സാമ്രാജ്യം പോലെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലം സമഗ്ര സഭാദർശനം അസാധ്യമായിരുന്നു. സഭയ്ക്ക് ഒരു ആസ്ഥാനം ആയിത്തീരാൻ താൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് നിർമ്മിച്ച് പുത്തൻകാവ്പള്ളി സഭയുടെ ആസ്ഥാനമാക്കാനായി വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ഇടവകക്കാർ വിസമ്മതിച്ച കയ്പേറിയ അനുഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പകലോമറ്റം അഹന്തകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ അസ്തമിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. സഭയിൽ ഒരു പുനരുത്ഥാനം സാധിക്കുമെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ആ അത്ഭുതങ്ങളിലേക്ക് വാതിൽ തുറക്കുവാൻ ദൈവം നൽകിയ അവസരമാകാം ഡോ. ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശനം എന്ന് ചരിത്രപ്രശസ്തനായ ആ വൃദ്ധമഹാപുരോഹിതൻ വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടാകാം.

മലങ്കരസഭയുടെ ആംഗ്ലിക്കൻ സഹകരണവും മലയാള ബൈബിൾ വിവർത്തനവും സന്ദർശനവേളയിൽ ചർച്ചാവിഷയങ്ങളായി. രണ്ടിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തെക്കും വടക്കുമുള്ള രണ്ട് പ്രഗത്ഭ മല്പാന്മാരെ തുടർ സംഭാഷണങ്ങൾക്കായി നിയോഗിച്ചു. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും ആയിരുന്നു ഈ രണ്ട് മല്പാന്മാർ എന്ന് പ്രസിദ്ധിയുണ്ട് (വേറെ അറിയപ്പെട്ട

മല്പാന്മാർ അന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിവില്ല).

മലങ്കരസഭയുടെ രക്ഷകനെ ബുക്കാനനിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ദർശിച്ചു എന്ന് തോന്നുന്നു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് കേണൽ വെല്ലസ്ലിയുമൊത്ത് തന്നെ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ച് തുടർ ചർച്ച നടത്തിയ ബുക്കാനന്റെ കൈകളിൽ മലങ്കരയിൽ പുരാതനമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു ബൈബിൾ അദ്ദേഹം പ്രതീകാത്മകമായി ഏല്പിച്ചു (കേംബ്രിഡ്ജ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ അത് ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). മല്പാന്മാരെ ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിയ്ക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

1811-ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽ നിന്ന് അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രഥമ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ ചരിത്രം ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു. 'പ്രതിമാസ വേതനം പറ്റുന്ന മൂന്നു പേർ വിവർത്തനത്തിൽ വ്യാപൃതമായിരിക്കുന്നതായും തന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ കേണൽ മെക്കാളെ വിവർത്തനയജ്ഞത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതായും ബുക്കാനൻ 1807 ജനുവരി 29-ന് കൊച്ചിയിൽ നിന്നെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ഡോ. ബുക്കാനൻ, പുറം 97). പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, തിമ്മയ്യപ്പിള്ള എന്നിവരാണ് ബൈബിൾ വിവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നു പേർ എന്ന് റവ. ടി. വി. തോമസും (ചർച്ച് വീക്കിലി ബൈബിൾ സ്പെഷ്യൽ പതിപ്പ്, 1983 മെയ്) ശ്രീ. പി. ടി. കുരുവിളയും (ബൈബിൾ നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ, 1971, പുറം 108), റവ. മാത്യു ഡാനിയേലും (കേരള ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരം, പുറം 88), പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും (മലങ്കരസഭാ മാസിക, 1948 കുംഭം ലക്കം) സാക്ഷിക്കുന്നു. 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ വിവർത്തകൻ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ മാത്രമാണെന്നും മറ്റാർക്കും അതിൽ പങ്കില്ലെന്നും ചിലർ സമകാല ചരിത്രരേഖകളെ അഗണ്യമാക്കി എഴുതുന്നത് പ്രാദേശിക താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ്. 1816-ൽ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച കൽക്കട്ടയിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് തോമസ് മിഡിൽട്ടൺന്റെ 1891-ൽ രണ്ടു വാള്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ജീവചരിത്രം (ചരിത്രകാരൻ ചാൾസ് വെബ്ബ്) നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം 1807-ൽ ജനുവരി 29-ന് കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ എഴുതിയ കത്തിനെ (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ, പുറം 97) പിന്താങ്ങുന്നു. പ്രസക്ത പരാമർശം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

"ബിഷപ്പ് മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിച്ച പള്ളികളിൽ ആദ്യത്തേത് തൃപ്പൂണിത്തുറയിലേതായിരുന്നു. ഈ പള്ളി കത്തോലിക്കരും സുറിയാനി

ക്കാരും വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആദ്യം പള്ളിയിലെത്തുന്നവർ ആരാധന നയിക്കും. മിഡിൽട്ടൺ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഇരു വിഭാഗങ്ങളിലെയും പട്ടക്കാർ സന്നിഹിതർ ആയിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ബോംബെയിൽ അച്ചടിച്ചതുമായ മലയാളം സുവിശേഷ പുസ്തകം സുറിയാനി വൈദികർ (സന്ദർശകരെ) കാണിച്ചു. അവരുടെ മിക്ക പള്ളികളിലും ബൈബിളിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം അത് ലളിതവും പ്രയോജനപ്രദവും എന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ജോസഫ് റമ്പാനാണ് അത് തയാറാക്കിയത്. അദ്ദേഹമാണിപ്പോഴത്തെ (1816) മെത്രാൻ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ. അതേപേരുള്ള മുൻ മെത്രാന്റെ (വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് - ആറാം മാർത്തോമ്മാ) പ്രേരണയാൽ ആണ് ഈ വിവർത്തനം തയാറാക്കപ്പെട്ടത് (പുറം 284-292. ഇന്റർനെറ്റിൽ ഈ പുസ്തകം ലഭ്യമാണ്).

1969-ൽ ബർലിനിൽ നിന്ന് ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനം (ഇംഗ്ലീഷ് ചർച്ച് മിഷനും മലയാളം ബൈബിളും) ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു ഈയിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തതിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

"മലയാളത്തിലേക്കുള്ള വേദപുസ്തക പരിഭാഷ ഇംഗ്ലീഷുകാരായ മിഷനറിമാരുടെയും ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലുള്ള തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി ഭാഗത്തെ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനഫലമായി ഉണ്ടായതാണ്. ബുക്കാനൻ കേരളം വിടുന്നതിന് മുമ്പ് തർജ്ജമയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പട്ടക്കാർക്കെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയെക്കൊണ്ട് ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളം കൊടുപ്പിച്ചു. മൂന്ന് സഹപ്രവർത്തകരെപ്പറ്റി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് അഥവാ റമ്പാൻ ജോസഫ് ആണ് പ്രധാന ചുമതലക്കാരൻ. റമ്പാൻ ജോസഫ് 1815-ൽ അഞ്ഞൂരിലെ മാർ പീലക്സിനോസിൽ നിന്ന് ബിഷപ്പ് ആയിത്തീർന്ന ആളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പേർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ എന്നായിരുന്നു" (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനും 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളും, പുറം 173-74).

1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലെ ഈ പങ്കാളിത്തത്തെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞത് 18 ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെങ്കിലും പരാമർശമുണ്ട് (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ, പുറം 130-140).

ആദ്യത്തെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ ദ്വിശതാബ്ദി ആഘോഷവർഷത്തിൽ (2010-2011) ബൈബിൾ കേരള സംസ്കാരത്തിലുണ്ടാക്കിയ ചലനങ്ങൾ വിശാലതലത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ ചുമതല

പ്പെട്ടവർ ശ്രമിച്ചില്ല എന്ന ദൗർഭാഗ്യകരമായ സംഭവം പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പകരം അതിന്റെ വിവർത്തനത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് (ജോസഫ്) റമ്പാനുള്ള ചരിത്രസമ്മതമായ നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി വിവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനാണ് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ആസ്ഥാന ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാരും ഉദ്യമിച്ചത്. സഭാജ്യോതിസ്സിന്റെ ധവളിമയോട് അസഹിഷ്ണുത പുലർത്തുന്നവരുടെ അനവസര-അസത്യ ഭാഷണങ്ങളായി ചരിത്രം ഈ പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മയുടെ ശബ്ദത്തെ വിലയിരുത്താതിരിക്കുകയില്ല.

1811-ലെ ഈ ബൈബിൾ വിവർത്തനമാണ് ചരിത്രപുരുഷനെ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാൻ മുഖ്യ കാരണമായത്. കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പിൽക്കാല പ്രവാചകൻ ആയ നാരായണഗുരുവിന്റെ ചിന്തകളും ചെയ്തികളും നിരീക്ഷണ വിധേയമാക്കിയാൽ അദ്ദേഹത്തിലെ ബൈബിൾ സ്വാധീനം തിരിച്ചറിയാനാവും.

"അവനവൻ ആത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവയപരന് സുഖത്തിനായ് വരേണം" എന്ന നാരായണീയ ദർശനത്തിലെ 'അപര' സങ്കൽപം ബൈബിളിലെ 'അയൽക്കാർ' എന്ന സങ്കൽപനത്തിന് സമാനവും സമാന്തരവും ആണ്. ഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രം രചിച്ച സ്വാമി ധർമ്മാനന്ദജിയുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

"മത്സ്യമാംസങ്ങൾ കഴിക്കുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അനവധി ക്രൂരദൈവങ്ങളെ ജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. മത്സ്യവും മാംസവും അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ട അധമ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ആണല്ലോ. ജന്തുബലി നിമിത്തം അനേകം ക്ഷേത്രങ്ങൾ രക്തക്കളങ്ങളായും കശാപ്പുശാലകളായും അധഃപതിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിഹീനർ ആയ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഉദരപൂരണത്തിനായി ദൈവത്തിന്റെ പേരു പറഞ്ഞ് ജന്തുബലി നടത്തുന്നതും ലഹരിസാധനങ്ങൾ വച്ച് പൂജിക്കുന്നതും മാംസവും ലഹരിവസ്തുക്കളും ഉപയോഗിച്ച് ക്ഷേത്രസമാനമായ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ മ്ലേച്ഛപ്പെടുത്തുന്നതും ഒരിനം പൈശാചിക ആചാരം ആണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ക്രിസ്തുദേവന്റെ പത്തു കൽപനകളിൽ ഒന്ന് ജന്തുഹിംസ ചെയ്തുകൂടാ എന്ന് തന്നെയാണ്" (പുറം 103-105).

മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിനോട് ചേർന്ന് നാഗർകോവിൽ താലൂക്കിൽപ്പെട്ട കോട്ടാർ എന്ന സ്ഥലത്ത് എട്ട് പ്രധാന തെരുവുകളിലായി ഉണ്ടായിരുന്ന 42 ആരാധനാലയങ്ങളിലെ ഉഗ്രമൂർത്തികളെ 1923-ൽ നാരായണഗുരു നീക്കം ചെയ്തു (ടി ജീവചരിത്രം, 104, 105). ഈ ക്ഷേത്രശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് പിന്നിൽ യെരുശലേം ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ

കാണുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല (സംഘടിച്ച് ശക്തരാകുക; വിദ്യ കൊണ്ട് വിജ്ഞരാവുക എന്ന മന്ത്രങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിന്റെ പിന്നിലും കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടന ആയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെയും (1873–1876) ഇരുനൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെയും പ്രേരണ പ്രകടമാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ, കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആശയപരമായ ഊർജ്ജം പകർന്നതിലൂടെ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ ചരിത്രപുരുഷൻ കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പിതാവ് എന്ന ബഹുമതിയ്ക്ക് അർഹത നേടുന്നു.

ആർത്താറ്റ് പടിയോല

ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ
ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കു സമ്മാനിച്ച പത്താക്ക്

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

പടിയോലകളിലെ ദേശീയദർശനം

ആർത്താറ്റ് പടിയോല

കൊല്ലവർഷം 981 മകര മാസത്തിൽ (1806 ജനുവരി) എഴുതി തയാറാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആർത്താറ്റ് പടിയോല സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്നാക്കാർട്ടാ എന്നും സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സാത്വിക ശംഖനാദമെന്നും ഇതിനോടകം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'കാലത്തിനു മുമ്പേ നടന്ന നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസധീരതയുടെയും വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിനെതിരെയുള്ള ചെറുത്തുനിൽപിന്റെയും പ്രതീക'മെന്ന് പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ഈ പടിയോലയെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെപ്പറ്റി അഡ്വ. ഡോ. പി. സി. മാത്യു എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

'പടിയോല എഴുതി അന്നത്തെ കൊച്ചി രാജാവിന് സമർപ്പിക്കുകയും പ്രസ്തുത രേഖ പിന്നീട് ദിവാനായി വന്ന പാലിയത്തച്ചന്റെ റിക്കാർഡുകളിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോയി. തലമുറകൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ പടിയോലയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഇല്ലാതായി. കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പാലിയത്ത് തറവാട്ടിൽ സ്വത്ത് ഭാഗംവെയ്ക്കുന്ന നടപടി ഉണ്ടായപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പാലിയം റിക്കാർഡുകൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ചു. അപ്പോൾ ഗോവിന്ദവാരിയർ എന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന് മേപ്പടി ചെമ്പുതകിട് കിട്ടി. പഴയ വട്ടെഴുത്തിൽ ആയതിനാൽ വായിക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമായി. എന്നാലും ആർത്താറ്റ് പള്ളിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്തുകാരനും ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലെ വികാരിയച്ചനുമായിരുന്ന തെക്കേക്കര കുറിയാക്കോസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ മകൻ ശ്രീ. ടി. കെ. ചാക്കുണ്ണി ഐ.എ.എസിനോട് വിവരം പറയുകയും അദ്ദേഹം കുന്നംകുളം എം.എൽ.എ. യും സഭാസ്നേഹിയും ആയിരുന്ന ശ്രീ. സി. വി. ഇയ്യുവിനെ ചെമ്പുതകിട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനായി പടിയോല തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയിലെ ഒരു പണ്ഡിതനെ കാണിക്കുകയും അദ്ദേഹം വിവർത്തനം എഴുതിത്തരികയും ചെയ്തു. പടിയോല ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.'

ഈ സംഭവകഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കുന്നംകുളം പനക്കൽ ഇട്ട്യേശൻ ആശാൻ എന്ന ഒരു ചരിത്രഗവേഷകൻ കുന്നംകുളം സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിയുടെ കൂദാശ സ്മരണികയിൽ 1968–ൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1988–ൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു 'മലങ്കരസഭ'യുടെ ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിൽ 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' എന്ന പേരിൽ ഒരു ലേഖനം എഴുതി.

പടിയോലയിലെ "... വഴക്കുപിടിച്ച് പള്ളിയും പൂട്ടി അറിവൂ. കത്തനാർ കെട്ട് എടുപ്പാൻ ഇടവന്നു. ആ വനു കൊണ്ട് വളരെ വ്യാകുലത്തിന് ഇട വന്നതിനാൽ മേലാൽ അങ്ങനെ വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി...." എന്ന മർമ്മ പ്രധാനമായ ഭാഗം വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ലേഖകർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. പടിയോല ഒന്ന് നേരിൽ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ വിവർത്തനം ഒന്നു പരിശോധിക്കണമെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കോളജ് അദ്ധ്യാപകർക്കായി തിരുവനന്തപുരം കാര്യവട്ടത്തുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ക്യാമ്പസിൽ അക്കാഡമിക് സ്റ്റാഫ് കോളജിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ യു.ജി.സി.യുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് നടന്ന മൂന്നാഴ്ചക്കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു കോഴ്സിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ എനിക്കവസരം ഉണ്ടായി. ആ കോഴ്സിൽ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയിലെ രണ്ടുമൂന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥകൾ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഞാൻ അവരോട് മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു എന്നു കേട്ടിട്ടുള്ള ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫോട്ടോ ഒന്ന് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആ സ്ത്രീകൾ അൽപദിവസത്തിനകം ലൈബ്രറിയുടെ ലിസ്റ്റ് പരിശോധിച്ച് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല'യുടെ ഫോട്ടോ എടുത്ത് എനിക്ക് തരികയും ചെയ്തു. അഞ്ച് ചെപ്പേടുകളിലായി സൂക്ഷിച്ച ആ രേഖ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അത് ആർത്താറ്റ് പടിയോല അല്ലെന്ന് ബോധ്യമായി. മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറിയുടെ ലിസ്റ്റിലുള്ള ആർത്താറ്റ് പടിയോല നഷ്ടപ്പെട്ടതായും തൽസ്ഥാനത്ത് മറ്റു ചില ചെമ്പോലകൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചത് ഈ മോഷണം മറച്ചുവെയ്ക്കാനാണ് എന്നതും മോഷണം നടന്നത് ഏതോ ജീവനക്കാരന്റെ അറിവോടെയാണെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അനുമാനിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കേയാണ് ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്റ്റ്യൻ കോളജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസർ ആയ വി. എം. ജോണപ്പാ ജനറൽ സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ തന്റെ കൈവശമുള്ള ചില ചെപ്പേടുകൾ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണിച്ചത്. യാദൃച്ഛികമായി ജനറൽ സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ എത്താനിടയായ ഞാൻ കൗതുകത്തോടെ ആ ചെപ്പേടുകൾ വീക്ഷിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ചെപ്പേടുകളിലൊന്നിൽ ഇടതുവശം ചേർന്ന് കുരിശ് ആലേഖനം ചെയ്തതായി കണ്ട് എന്റെ കൗതുകം വർദ്ധിച്ചു. ചെപ്പേട് കൈയിലെടുത്ത് നടത്തിയ പ്രാഥമിക പരി

ശോധനയിൽ അത് കൊല്ലവർഷം 981-ൽ മകരം ഞായറ്റിൻ എഴുതിയ താണെന്ന ആദ്യപദങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ആ വർഷം ആർത്താറ്റ് പടിയോല എഴുതിയ വർഷമാണല്ലോ എന്ന് മനസ്സിൽ മിന്നൽപോലെ എന്നിലെ സഭാചരിത്രകാരൻ ഓർത്തു. ആ ചെപ്പേട് വിശദപരിശോധനയ്ക്കായി അദ്ദേഹം വിശ്വാസപൂർവ്വം എന്നെ ഏൽപിച്ചു. വട്ടെഴുത്തുരേഖ അദ്ദേഹത്തിനും വായിക്കാനായിരുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ പ്രാചീനലിപികൾ എന്ന പേരിൽ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ വട്ടെഴുത്തു ലിപികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് അടിസ്ഥാനമാക്കി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന ചെപ്പേട് ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. അത്യത്ഭുതകരമെന്ന് പറയട്ടെ, ഞാൻ വളരെക്കാലമായി കാണുവാനും പരിശോധിക്കുവാനും ആഗ്രഹിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോലയാണ് അതെന്ന് വ്യക്തമായി. ആ രേഖയിലെ വാക്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഞാൻ ആധുനിക മലയാളത്തിലേക്ക് പകർത്തി. വിവരം ജോണപ്പായെ അറിയിക്കുകയും പരിഭാഷയുടെ പകർപ്പുസഹിതം ചെപ്പേട് മടക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മതിയായ പ്രതിഫലം കിട്ടിയാൽ ആ അമൂല്യരേഖ കൈവിടാൻ തയാറാണെന്ന് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചതോടെ ഞാൻ ആ വിവരം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലെ അന്നത്തെ വികാരി പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ അറിയിച്ചു. പടിയോല എഴുതിയ ചെമ്പുതകിടിന്റെ തൂക്കം കണക്കാക്കി അതിന്റെ മാർക്കറ്റ് വില നൽകാമെന്നാണ് എനിക്ക് കിട്ടിയ മറുപടി. ഈ വിഷയത്തിൽ സഭാചരിത്രവിഷയത്തിൽ താൽപര്യമുള്ള, അമേരിക്കയുടെ ഡോ. തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് തുടങ്ങി പലരെയും സമീപിച്ചു എങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലം കാണാത്തതിനാൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം തന്നെ ഇരുന്നു. 2005-ൽ എന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയുടെ ഭാഗമായി കുന്നംകുളം ക്രിസ്റ്റ്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി കോമ്പൗണ്ടിലുള്ള എം.ജെ.ഡി. ഹൈസ്കൂളിന്റെ ഹാളിൽ രണ്ടു ദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പരിപാടികളുടെ ഭാഗമായി ഒരു സഭാചരിത്ര എക്സിബിഷൻ സംഘടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ, കുന്നംകുളത്തുകാർക്ക് പ്രിയംകരമാവാൻ ഇടയുള്ള ആർത്താറ്റ് പടിയോല ജോണപ്പയോട് വാങ്ങി രണ്ടു ദിവസവും എക്സിബിഷനിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രദർശനം കഴിഞ്ഞ് അത് തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി വാസ്തവവിരുദ്ധമായ ചില വിവരങ്ങൾ ആണ് 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അഡ്വ. ഡോ. പി. സി. മാത്യു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കുന്നംകുളം എക്സിബിഷനിൽ വച്ച് ആർത്താറ്റ് പടിയോല ആദ്യമായി കാണുകയും അതിന്റെ കഥ എന്നിൽ നിന്ന് അറിയുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹം ജോണപ്പായുടെ ഫോൺ നമ്പറും വീട് നിൽക്കുന്ന സ്ഥലവും കൃത്യമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നത് കാണുക:

“പിൽക്കാലത്ത് ആലുവാ യു.സി. കോളജിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു പ്രദർശനത്തിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു ചെമ്പോല ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ രേഖ കോളജിലെ മലയാളവിഭാഗത്തിൽ പ്രൊഫസർ ആയ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ് അത് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കുന്നംകുളത്ത് വച്ച് നടത്തിയ സഭ വക പുരാവസ്തു പ്രദർശനത്തിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോല ഞാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്ന് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു” (പുറം 118, 119).

(2001–2002 വർഷങ്ങളിൽ ആത്മപോഷിണി പബ്ലിക്കേഷൻസ് എന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ‘ഇടവകപത്രിക’ എന്ന മാസികയിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെ മുൻനിർത്തി മലങ്കരസഭയിലെ പടിയോലകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ലേഖനപരമ്പരയിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി താൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഉള്ളടക്കം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ആ ലേഖനപരമ്പരയിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം നേടിയിട്ടാവാം ശ്രീ. മാത്യു, പടിയോലകളുടെ പഠനം മുൻനിർത്തി ഒരു ഗവേഷണവിഷയം രൂപപ്പെടുത്തുകയും കാലടി സംസ്കൃത യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഗവേഷണപ്രബന്ധം സമർപ്പിച്ച് ബിരുദം നേടുകയും ചെയ്തു. 2005–ൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോല ആദ്യമായി കുന്നംകുളം എക്സിബിഷനിൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ കണ്ട ശ്രീ. മാത്യു ആളുകളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുംവിധം 2012–ൽ എഴുതി: ‘തുടരന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ഒടുവിൽ ആലുവായിൽനിന്ന് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ കാണാതായ പഴയ ചെമ്പുതകിട് കണ്ടുകിട്ടി’ (പുറം 14). പുസ്തകത്തിന്റെ 117, 118 പേജുകളിൽ പടിയോല കണ്ടെടുത്തതും തിരിച്ചറിഞ്ഞതും വായിച്ചതും ഞാൻ ആണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ അദ്ദേഹം പുസ്തകത്തിന് മുഖവുര എഴുതിയപ്പോൾ രേഖ യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെടുത്ത് വായിച്ച് വട്ടെഴുത്തു വായിക്കാനറിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന് ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ പകർപ്പ് നൽകിയ എന്റെ പങ്കാളിത്തം വിസ്മരിച്ചതെന്തുകൊണ്ട് എന്നത് ദുരൂഹമായിരിക്കുന്നു.)

ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം കേവലം ഒരു ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ പുതുക്കിപ്പണിയൽ ആയിട്ടല്ല മൽപാൻ കണക്കിലെടുത്തതെന്ന് പിൽക്കാല സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. സഭാഭ്രംശങ്ങളുടെ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങൾക്ക് അറുതിവരുത്തി പുനർജനിക്കുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പായും സ്വത്വബോധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്ര പുനർനിർമ്മാണത്തിന് ധ്വനിമര്യാദയിൽ ആഹ്വാനം നൽകുന്ന ചരിത്രമുഹൂർത്തമായും അദ്ദേഹം ഈ സംരംഭത്തെ ഗൗരവപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു. ദശാബ്ദങ്ങളായി ആരാധനയുടെ വെളിച്ചമില്ലാതെ ശൂന്യമായി കിടന്ന തലപ്പള്ളിയിൽ മലങ്കരമെത്രാൻ തന്നെ ശിലാസ്ഥാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് ആഗതനാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചത് സ്വാഭാവികം. മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ 1653-ലെ കൂനൻകുരിശ് പ്രതിജ്ഞയെയും പടിയോലയെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുംവിധം അപൂർവവും അതുല്യവും ആയ ഒരു പടിയോലയ്ക്ക് ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ രൂപംനൽകി. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിലെ മൂപ്പച്ചനും പന്ത്രണ്ട് കസേരക്കാരും (പ്രധാനികളും) ഒപ്പിട്ട ആ ചെപ്പേട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മടക്കുവാനോ ചുരുട്ടിവയ്ക്കുവാൻ പോലുമോ കഴിയാത്തത്ര കട്ടിയുള്ള താമ്രഫലകത്തിൽ എഴുതിയ വട്ടെഴുത്ത് ഭാഷയിലുള്ള പടിയോലയുടെ അസ്സൽരൂപം ഇതെഴുതുന്ന ആൾ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് ഭൂമിയുടെ തീറാധാരങ്ങൾ, പണയാധാരങ്ങൾ തുടങ്ങി സർക്കാർ സംരക്ഷണത്തിലും മേൽനോട്ടത്തിലും വരേണ്ടുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ വട്ടെഴുത്തിലാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. ശങ്കരവാരിയർ തുടങ്ങി പല കൊച്ചി ദിവാന്മാരും ഒപ്പും മുദ്രയും വെച്ച അത്തരം നിരവധി വട്ടെഴുത്തിലെഴുതിയ ഓല ആധാരങ്ങൾ 1800 കാലത്ത് പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിന്റെ മുഖ്യവികാരിയായിരുന്ന ആനപ്പറമ്പിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ട്യേശൻ (അബ്രഹാം) കത്തനാരുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് പിൻമുറക്കാർ ഏൽപിച്ചത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ശേഖരത്തിലുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ മുഴുവൻ പ്രാതിനിധ്യവും തങ്ങൾക്കുണ്ട് എന്ന് മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച ആ ഇടവക പടിയോലയിൽ അഭിമാനപൂർവ്വം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. 2002-ൽ *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആധുനിക മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ (പുറം 407, 408) പടിയോല താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

കൊല്ലം 981-ാം മത് മകരം ഞായറ്റിൽ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാരായ ആർത്താറ്റ് എടവകക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടി നമ്മുടെ ബാവാ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമുമ്പിൽ എഴുതിവച്ച പടിയോലയാവിത്.

നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ ചിലർ പരദേശക്കാരുടെ ഇടത്തൂട്ട് ഉപദേശം കേൾക്കയാൽ റോമ്മാവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുപോയി വഴക്കുപിടിച്ച് പള്ളിയും പറമ്പും പകുത്ത് നറുക്കിട്ട് എടുപ്പാൻ ഇടവന്നു. ആ വക കൊണ്ട് വളരെ വ്യാകുലത്തിന് ഇടവന്നതിനാൽ മേലാൽ അങ്ങനെ വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി റോമ്മായിൽ നിന്നോ ബാബേലിൽ നിന്നോ അന്ത്യോഖ്യയിൽ നിന്നോ മറ്റു വല്ല പരദേശത്തുനിന്നോ യാതൊരു മെത്രാന്മാരുടെയും ഉപദേശങ്ങളും നടപ്പുകളും ഒരു നാളും കേട്ട് വഴങ്ങി നടക്കാതെ നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൂർവീകവിശ്വാസവും ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുമാറ് സമ്മതിച്ച് തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ അമ്മയുടെ ആർത്താറ്റ് പള്ളിനടയിൽ വച്ച് എഴുതിയ (ത്).

തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ മേക്ക് വികാരി ഒപ്പ്

1. ചെറുവത്തൂർ കുഞ്ഞാത്തു	**ഒപ്പ്**
2. പനക്കൽ താരു	**ഒപ്പ്**
3. കുത്തൂർ ചുമ്മാർ	**ഒപ്പ്**
4. കോലാടി ഇട്ടൂപ്പ്	**ഒപ്പ്**
5. കാക്കശ്ശേരി മാത്തു	**ഒപ്പ്**
6. ചുങ്കത്ത് ഇയ്യാവു	**ഒപ്പ്**
7. തോലത്ത് പാത്തു	**ഒപ്പ്**
8. ചീരൻ പാത്തു	**ഒപ്പ്**
9. പുലിക്കോട്ടിൽ താരു	**ഒപ്പ്**
10. കിടങ്ങൻ ചേറുണ്ണി	**ഒപ്പ്**
11. മണ്ടുമ്പാൽ കുഞ്ഞാത്തു	**ഒപ്പ്**
12. തെങ്ങുങ്ങൽ കുരിയാക്കു	**ഒപ്പ്**

(പടിയോലയിലെ രേഖയിൽ സംവൃത 'ഉ' കാരം ഇല്ല. ദീർഘ 'എ' കാരം ഇല്ല. ദീവന്നാത്യോസ്, വാവ, വിച്ചാതം തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങളാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചപ്പോൾ അത് ആധുനികലിപിയും ഭാഷയുമായി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

തമിഴ് അക്ഷരമാലയുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ (പത്ത് സ്വരവും പതിനെട്ട് വ്യഞ്ജനങ്ങളും) ആണ് പടിയോല എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിൽ റോമ്മാ, ബാബേൽ (പേർഷ്യാ), അന്ത്യോഖ്യാ തുടങ്ങിയ വിദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാർ പല കാലങ്ങളിൽ വന്നതായി അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. എല്ലാ പരദേശ മെത്രാന്മാരും അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നോ അന്ത്യോഖ്യയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമോ ആണ് വന്നതെന്ന് ഈ അടുത്ത കാലത്തായി (ഒരു നൂതനമായ) ഒരു വിചിത്രവാദം ഉയർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്.

വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മുമ്പിൽ വായിച്ച് സമർപ്പിച്ച ഈ പടിയോല കണ്ടതായോ അറിഞ്ഞതായോ പകലോമറ്റം കുടുംബഡയറി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ* പരാമർശമില്ല. രാജപ്രതിനിധിയായി ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്ത മന്ത്രി പാലിയത്തച്ചന് സമർപ്പിച്ച ചേപ്പേടാണ് നമുക്കിപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. റോമ്മിനെ മാത്രം ബഹിഷ്ക്കരിച്ച് 1653-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ച മട്ടാഞ്ചേരി പടിയോല (കൂനൻകുരിശ് സത്യം) യിൽ നിന്ന് കരുത്താർജ്ജിച്ച് വളർന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കൂച്ചുവിലങ്ങിടുവാൻ വരുന്ന സകല വിദേശ മേധാവിത്തങ്ങളെയും ഒരുപോലെ പരിത്യജിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനം പ്രഖ്യാപിച്ച ആർത്താറ്റ് പടിയോല സ്വത്വബോധത്തിന്റെ പക്വതയിലേക്കും പൗരുഷത്തിലേക്കും വളർന്നതായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. കോളനി യജമാനത്തത്തിന്റെ അധീശ മനോഭാവവുമായി വരുന്ന വിദേശശക്തികളെ ഒരുനാളും വഴങ്ങുകയില്ലെന്ന സന്ദേശമാണ് പടിയോല ധ്വനിമര്യാദയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിടിയിൽ അമർന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഭാരതം വീണ്ടും ഒരമ്പത് കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് മാത്രമാണ് (1857) ശിപ്പായി ലഹളയിലൂടെ വിദേശാധിപത്യത്തിനെതിരെ ഒന്നാമത്തെ പ്രതിഷേധശബ്ദം ഉയർത്തിയത് എന്ന ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യസമര ചരിത്രം ഓർക്കുമ്പോൾ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനത്തിലെ ക്രാന്തദർശിത്വവും പ്രവാചക ശബ്ദവും തിരിച്ചറിയപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വീരനായകന്മാരെ ആവേശം കൊള്ളിച്ച മുദ്രാവാക്യമാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോല മുന്നോട്ട് വച്ചത് എന്നോർക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ശിൽപ്പിയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ എത്രമാത്രം ഉൽപതിഷ്ണു ആയിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാകും. നാടിന്റെ നവോത്ഥാന നായകൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം ഈ പടിയോല ആണ്. ഒരിടവകയുടെ മാത്രം പ്രതിജ്ഞയാണ്

ചെപ്പേടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവം അവഗണിക്കാവതല്ല. ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ റോമ്മാബന്ധ ത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രമേ അക്കാലംവരെ ഭിന്നത ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ ചേപ്പേടിൽ റോമ്മിനോടൊപ്പം ബാബേൽ, അന്ത്യോഖ്യാ, മറ്റു പരദേശ ങ്ങൾ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയതിനാൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രം മുഴുവൻ ആ ചെപ്പേടിന്റെ കാലവിസ്തൃതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. കൂനൻകുരിശ് പ്രതിജ്ഞ കഴിഞ്ഞ് ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും, നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയപ്രകാരം ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ മാർതോമ്മാ പൈതൃകത്തെ കാൽകീഴിലാക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ട് വരുന്ന എല്ലാ വിദേ ശീയ കൊളോണിയൽ ആധിപത്യശ്രമങ്ങളെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞ് അവയ്ക്കെതിരെ ബഹിഷ്കരണ പ്രതിജ്ഞ പ്രഖ്യാപിച്ച ആർത്താറ്റ് പടി യോല - ചെപ്പേട് - മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളി ബോധപൂർവ്വം നടത്തിയ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ‘മാഗ്നാക്കാർട്ടാ’ തന്നെയായിരുന്നു. ആയിടെ റോമ്മൻ സഭയിൽ താവളം തേടിച്ചെന്ന് ആറു മാസത്തെ അനു ഭവങ്ങളും തിരിച്ചറിവുകളുമായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്ത് മലങ്കരസഭയി ലേക്ക് തിരിച്ചുവന്ന ആറാം മാർത്തോമ്മായെ മാത്രമല്ല, മാർതോമ്മാ ശ്ലീ ഹായുടെ പൈതൃകം വിറ്റ് കാശാക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന ഏത് ഭാവി മെത്രാ നെയും ഈ പടിയോല ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശസഭകളുടെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽനിന്ന് മോചനം നേടി മാർത്തോമ്മാ വിശ്വാസ പൈതൃകത്തിൽ സാഭിമാനം ദേശീയ സ്വത്വബോധത്തോടെ വളരുക - ഇതാണ് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സർവകാലപ്രസക്തിയുള്ള സന്ദേ ശം. തലപ്പള്ളിയുടെ ഈ സംരംഭകത്വ സ്വഭാവത്തെ ധ്വനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ ആധുനിക പ്രവാചകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുതിയതി ങ്ങനെ:

“യെരുശലേമിലും അന്ത്യോഖ്യയിലും റോമിലും സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ കുന്നംകുളത്തും അപ്പോസ്തോല സ്ഥാപി തമായ ഒരു സഭ ഉണ്ടായി എന്നത് ഏവർക്കും അഭിമാനകരമാണ്. പൊടി പടലംകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടും സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കാതെയും കിടന്നിരുന്ന അന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെയും വിശിഷ്യാ കുന്നംകുളത്തിന്റെയും ചരിത്ര ങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ കുന്നംകുളത്തിനെ ആർക്കും അവഗണി ക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയില്ല” (ഫാ. പി. എം. ജോസ്, കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ. അവതാരിക, പുറം 2).

ഗർജ്ജന സ്വഭാവമുള്ള പടിയോലയിൽ വൈദികരെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഒപ്പിട്ടത് മേക്ക്വികാരി (വികാരിമാരിൽ പ്രധാനി - മൂപ്പച്ചൻ) ആയ തെക്കേ ക്കര കുരിയത് എന്ന ഒരു കത്തനാർ ആയിരുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ

അണിയറശിൽപികളിൽ പ്രധാനി കുന്നംകുളത്തെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അന്നത്തെ തലമുറയിലെ ജാതിക്ക്കർത്തവ്യൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ ആയിരുന്നു. ഇടവകകളിൽ നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന പഴയ പേറെദ്യൂത്താ സ്ഥാനികളുടെ പിൻഗാമികൾ ആയിരുന്നു ഈ മൂപ്പച്ചന്മാർ (മൂപ്പച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് വൈദികരുടെ സംഘം എന്ന പ്രാചീന സംവിധാനം ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം മുമ്പു വരെ പാലൂർ–ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു.). ചരിത്രപുരുഷന്റെ തലമുറയിൽ ഈ വൈദികസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്ന് വൈദികരെ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പേരുകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. തെക്കേക്കര കുരിയത് കത്തനാർ, 2. കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, 3. ചീരൻ സ്കറിയാ കത്തനാർ, 4. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ, 5. കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് മൽപാൻ, 6. കോലാടി തരുത് കത്തനാർ, 7. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ (കബറിടം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ), 8. തെക്കേക്കര വറീയത് കത്തനാർ, 9. പഴഞ്ഞി ആനപ്പറമ്പിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ അബ്രഹാം കത്തനാർ, 10. പഴഞ്ഞി ആലിങ്ങൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, 11. പഴഞ്ഞി ചീരൻ യാക്കോബ് കത്തനാർ (അന്ന് കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് അഞ്ച് ദേവാലയങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്ന് ഓർക്കാവുന്നതാണ്).

ആ തലമുറയിൽ കുന്നംകുളത്തിന്റെ വക്താവ് കഹന യൗസേഫ് (ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ) ആയിരുന്നു എന്ന് 1829-ൽ വിരചിതമായ ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ വടക്കേ അറ്റത്ത് നിന്ന് മുഴങ്ങിയ ഈ വീരസന്ദേശം തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻ കൂടെയായ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് മൽപാൻ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഈദൃശ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ട് മലങ്കരസഭ മുഴുവൻ നിറഞ്ഞുനിന്ന മൽപാനെയും റമ്പാനെയും 1808-ൽ, ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമിയായി മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളായി നിയമിച്ചു എന്നത് ഇത്തരുണത്തിൽ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഈ നിയമനം സഭ മുഴുവൻ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചതിനാലാണ് ഇവർ തന്നെ ഏട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായി തുടരണമെന്ന് 1809-ൽ കണ്ടനാട് കൂടിയ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം നിശ്ചയിച്ചത്. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ സുദീർഘമായ നാളുകളിൽ സഭയ്ക്കുണ്ടായ അപജയങ്ങൾക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്തുകൾ വായിച്ച് ചില പുത്തൻ തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്ത ആളായിരുന്നു. തൽഫലമായി സഭയുടെ ആസ്ഥാനം അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ക്രമീകരിച്ചു (തനിക്കു

ശേഷം കണ്ടനാടും നിരണത്തുമായി രണ്ട് മെത്രാൻസ്ഥാനികൾ വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഇടവകകളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കണമെന്നും ആ രണ്ടു പേർ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാനും കായംകുളം റമ്പാനും ആയിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തെ പകലോമറ്റം താൽപര്യങ്ങൾക്കെതിരെ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ നീങ്ങിയതുകൊണ്ടാണോ അദ്ദേഹം ഹ്രസ്വായുഷ്മാനായി പോയത് എന്ന് സംശയിക്കത്തക്ക സാഹചര്യം സഭാചരിത്രത്തിന്റെ വരികൾക്കിടയിലൂടെ വായിച്ചാൽ സംശയം തോന്നാം. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമിയായി പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ ഒരു തോമ്മാ കത്തനാരെ പകലോമറ്റം കുടുംബ താൽപര്യക്കാർ ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കിയതായും ആ സ്ഥാനാർത്ഥി മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് അർഹനല്ല എന്ന് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ തിരസ്കരിച്ചു എന്നും മെത്രാൻ ബോധരഹിതനായി മരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ തൽപരകക്ഷികൾ ആ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തന്നെ അനധികൃതമായി മെത്രാന്റെ പിൻഗാമിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചതും നാം ചരിത്രത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. കോലഞ്ചേരിയിൽ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടം പിൽക്കാലത്ത് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ഈ അഭ്യൂഹത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വായിക്കാവുന്നതാണ്.).

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ മൂലകൃതി (യഥാർത്ഥ തകിട്) ഒരു സ്വകാര്യവ്യക്തിയുടെ ശേഖരത്തിൽ നിന്ന് 2003-ൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു കണ്ടെത്തി എന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട് (*നസ്രാണി പഠനങ്ങൾ ഭാഗം ഒന്ന്*. ആർത്താറ്റ് പടിയോല. പുറം. 19-28, 2006; *നസ്രാണിമാർഗ്ഗം*, പുറം. 36-47, 2013. എന്നിവ കാണുക).

പിൽക്കാലത്ത് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പടിയോലകളെപ്പറ്റി പൊതുവിലും ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെപ്പറ്റി സവിശേഷമായും ഗവേഷണം നടത്തി കാലടി സംസ്കൃത സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഗവേഷണബിരുദം നേടിയ ശ്രീ. പി. സി. മാത്യു, പുലിക്കോട്ടിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോല എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം 2012-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ 114 മുതൽ 119 വരെയുള്ള പുറങ്ങളിൽ 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' യുടെ തിരോധാനം, ആർത്താറ്റ് പടിയോല വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്നീ ശീർഷകങ്ങളിൽ പടിയോല നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെയും കണ്ടെടുത്തിന്റെയും വിവരണം നൽകുന്നുണ്ട്. പടിയോല കണ്ടെടുത്തതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം എഴുതിയതിപ്രകാരം:

"പിൽക്കാലത്ത് ആലുവാ യു. സി. കോളജിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു പ്രദർശനത്തിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു ചെമ്പോല ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആ രേഖ കോളജിലെ മലയാള വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊഫസർ ആയ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ് അത് ആർത്താറ്റ് പടിയോലയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്..." (പുറം. 118. പടിയോല കണ്ടെത്തിയതിന്റെ ചരിത്രം നേരത്തെ വിവരിച്ചത് വായനക്കാർ ഓർക്കുമല്ലോ.).

ആധുനികകാലത്ത് രേഖ കണ്ടെടുത്തത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആണെന്ന് അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കേ ശ്രീ. മാത്യു ആണ് അത് കണ്ടെടുത്തത് എന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് 2013-ൽ പോലും എഴുതിയത് മൂന്ന് കാരണങ്ങളാൽ ആകാം.

ഒന്ന്. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് പ്രധാന വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഉദാസീനത.

രണ്ട്. തനിക്ക് ഹിതകരമല്ലാത്ത ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള വൈമുഖ്യം.

മൂന്ന്. തന്റെ മുൻവിധികൾ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുംവിധം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന ധാർഷ്ട്യം.

(ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ സംഭവത്തെ വസ്തുനിഷ്ടമായി വിവരിക്കുന്ന 1. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (2002). 2. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. 52-2005 (2005), 3. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. സെന്റ് തോമസ് (2007), 4. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (1992, രണ്ടാം പതിപ്പ് 2011) എന്നിങ്ങനെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇവയൊന്നും ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് കാണുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രഗവേഷണ യത്നങ്ങളോട് ആർക്കാണ് ബഹുമാനം തോന്നുക?)

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ശിൽപി കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ ആയിരിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭ്യൂഹിച്ചിട്ടുണ്ട് (*നസ്രാണിമാർഗ്ഗം*, പുറം 44-45). അതിന് അദ്ദേഹം ചില ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥാനമേറ്റ ബദൽ മെത്രാന്റെ സംരക്ഷകനും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനാ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ വക്താവും ആയ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ അന്ത്യോഖ്യായെ (പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ക്രമങ്ങളെ) തള്ളിപ്പറയുന്ന ഒരു രേഖ ചമയ്ക്കാൻ മുൻകൈ എടുക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുക വയ്യ. അതുപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു പൂർണ്ണ പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്ന് കരുതുക വിഷമമാണ്" (പുറം 45).

അടിസ്ഥാനപരമായ ചില വികലധാരണകൾ കുര്യൻ തോമസ് എന്ന ചരിത്രകാരനെ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥാനമേറ്റ ബദൽ മെത്രാൻ എന്ന് അദ്ദേഹം വിവക്ഷിക്കുന്നത് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനെ ആകാം. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥാനം ഏൽക്കുക എന്ന പദപ്രയോഗം ഏറെ അവ്യക്തമാണ്. പട്ടംകൊടക്രമത്തിൽ പൗരസ്ത്യ-പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണെന്നാണോ അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കുന്നത്. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പക്ഷപാതിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സമകാലരേഖ ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹം സ്വന്തം കൈകൾകൊണ്ട് എഴുതി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഉപയോഗിച്ച വി. കുർബ്ബാന തക്സാ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കോട്ടയം 'സീറി'യിൽ നിന്ന് വിശദമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പി പൂർണ്ണമായും ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ശേഖരത്തിൽ ഉണ്ട്. അത് പൂർണ്ണമായും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണ്. തൊഴിയൂർ ശേഖരത്തിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് ഒന്നാമൻ കർസോനിയിലെഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർസോനി എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിച്ച ലിപി പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയാണ്. പിന്നെ എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥാനമേറ്റ് വന്ന ആൾ എന്ന് ചരിത്രകാരൻ അന്ധമായി സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്?

ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ 'പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനാ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ വക്താവാണെന്ന്' ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്? ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളവ എല്ലാം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലാണ്. ആത്മസുഹൃത്തായ കായംകുളം റമ്പാനെപ്പറ്റി എഴുതിയ വിലാപകാവ്യം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലാണ്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഡോ. കുര്യൻ തോമസിനു കഴിയും എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയുടെ വക്താവ് എന്ന് പറയുവാൻ യുക്തിസഹമായ എന്ത് ന്യായമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പറയാനുള്ളത് (റമ്പാന്റെ ദേഹവിയോഗത്തെപ്പറ്റി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ എഴുതിയ ഒരു വിലാപകാവ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു (പുറം 240-243). ഈ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലെഴുതിയ ഗാനത്തിന്റെ വിവർത്തനം ഡോ. യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും ചേർന്ന് കൽദായ സഭയുടെ ഡോ. അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സിസ്റ്റർ ജിൻസിയും പറവട്ടാറിയിലെ വിത്സനും ചേർന്ന് തയാറാക്കി എന്നെ ഏൽപിച്ചതാണ്.).

കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ ആയിരിക്കാം പടിയോലയുടെ ശിൽപി എന്ന് അദ്ദേഹം അഭ്യൂഹിക്കുന്നു (മേൽപുസ്തകം പുറം. 25). ഈ അഭ്യൂഹത്തിന് എന്താണ് അടിസ്ഥാനം? 1829-ന് നിര്യാതനായ അദ്ദേഹം 1815-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ വാഴിക്കുന്നതുവരെ ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സ്ഥലത്തെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനായോ ദേശീയവാദിയായോ സംരംഭകനായോ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥവും ആരും നാളിതുവരെ കണ്ടതായി അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വിശദമായി പി.എച്ച്.ഡി. ബിരുദത്തിനായി ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്ത അഡ്വ. ഡോ. പി. സി. മാത്യു പടിയോലയുടെ ശിൽപിയെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്.

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ശിൽപി

ആർത്താറ്റ് പടിയോല എഴുതാനുള്ള മഹത്തായ ആശയം അക്കാലത്ത് ആരുടെ ഉദാത്തമനസ്സിൽ മുളയെടുത്തു എന്നതിന് രേഖകൾ ഒന്നും ഇതേവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല എന്ന് ആദ്യമേ പറയട്ടെ. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെക്കുറിച്ചു തന്നെ പഴയ ചരിത്രരേഖകളിൽ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് എഴുതാൻ പ്രചോദനം കൊടുത്ത വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകൾ കണ്ടുകിട്ടാൻ വഴിയില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ പേർ ഇല്ലെങ്കിലും അന്നത്തെ സാഹചര്യം വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) അനുഗൃഹീത മനസ്സിലായിരിക്കണം അങ്ങനെ ഒരു ചിന്ത രൂപപ്പെട്ട് വന്നിരിക്കുക എന്ന് ന്യായമായും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. സ്ഥിതിഗതികളെ സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തി ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ ശക്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുവാനും അത് സ്തുത്യർഹമായവിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിപഥതിയിൽ കൊണ്ടുവരാനും ആ ധിഷണാശാലിക്ക് പ്രത്യേക കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആ പ്രതിഭാധനൻ പ്രവർത്തിച്ചതിന് നിരവധി തെളിവുകൾ സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ആർത്താറ്റ് പടിയോല എഴുതികഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1809-ൽ കണ്ടനാട് പടിയോല എഴുതുന്നതിന്റെ പുറകിലും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ ശക്തമായ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയത്ത് പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപിച്ച് വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ താമസിപ്പിച്ച് പഠിപ്പിക്കുക എന്ന അക്കാലത്തെ വിപ്ലവകരമായ

ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കിയത് ആ ഉൽപതിഷ്ണു ആണ്. ആർത്താറ്റ് വലിയപള്ളി, കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി തുടങ്ങിയ ബ്രഹ്മാണ്ഡസദൃശമായ ഗംഭീര ദേവാലയങ്ങൾ പുനർനിർമ്മിച്ചതും പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി, ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആയിരുന്നപ്പോൾ ആണ്. 'പുരോഗമന ചിന്താമൂർത്തി' എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' മൂന്നാം വാല്യത്തിൽ (പേജ് 118-ൽ) വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് മൽപാനോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു. സാധാരണക്കാർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനോ സങ്കൽപിക്കുവാനോ കഴിയാത്തതിലപ്പുറമുള്ള വൻ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് അത് വിജയകരമായി ഫലവത്താക്കുവാൻ ആ പുണ്യചരിതന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാമുള്ള അസാമാന്യ കഴിവ് കുന്നംകുളത്ത് ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന അദ്ദേഹത്തിന് എവിടെനിന്ന് കിട്ടി? സർവ്വശക്തനായ ദൈവംതമ്പുരാനിൽ നിന്ന് അതിനുള്ള അളവറ്റ നൽവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു എന്ന് കരുതാൻ മാത്രമേ നിർവാഹമുള്ളു. അത്ഭുതകരമായ നേട്ടങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി കൈവരിച്ചത്. യാതൊരു മുതലും കെട്ടിയിരിപ്പില്ലാതെ ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് എല്ലാം തേടിപ്പിടിച്ച് സമർത്ഥമായി സംഘടിപ്പിച്ച് അത്യുന്നത സോപാനങ്ങൾ പണിതുയർത്തുവാൻ ആ പ്രതിഭാശാലിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിലെ സഹവികാരിയായ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ആയിരിക്കണം ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ മഹാശിൽപി എന്ന് കരുതുന്നതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ തെറ്റില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ കർമ്മശേഷിയെ ഉല്ലംഘിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള മറ്റൊരു പുരോഹിതനോ അവൈദികനോ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ആർത്താറ്റ്-കുന്നംകുളം മഹാഇടവകയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ മസ്തിഷ്ക്കത്തിൽ മുളയെടുത്ത ഉത്കൃഷ്ട ആശയമായിരിക്കണം ആർത്താറ്റ് പടിയോല. തന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ അങ്കുരിച്ച ധൈഷണിക സിദ്ധാന്തത്തെ താമ്രഫലകത്തിൽ വരമൊഴിയായി രേഖപ്പെടുത്തി ആ 'തീജ്ജ്വാല'യ്ക്ക് ശാശ്വതപ്രതിഷ്ഠ നൽകുവാനും ആ മഹാന് കഴിഞ്ഞു. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വേറെ മറ്റാർക്കും അതിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല" (ആർത്താറ്റ് പടിയോല, പുറം 39, 40).

പുസ്തകത്തിന്റെ 5-ാം പേജിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ശിൽപി എന്ന മേലെഴുത്തോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമന്റെ ചിത്രം അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മുഖവുരയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി: "കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ കരസ്പർശമേറ്റ ആ

അമൂല്യ ചരിത്രരേഖ കൈകളിൽ വഹിച്ച് ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ ദൈവം സംഗതിയാക്കി. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെക്കുറിച്ച് ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ചേർത്ത് പുസ്തകം എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്" (പുറം 14). ഇനിയും ആർത്താറ്റ് പടിയോല യുടെ ശിൽപി ആരെന്ന് വായനക്കാർക്ക് നിശ്ചയിക്കാം. ചരിത്രത്തിൽ തമസ്കരിക്കപ്പെട്ടുകിടന്ന ഒരു ജ്യോതിസിനെ മറനീക്കി പുറത്ത് പ്രദർശി പ്പിക്കുമ്പോൾ വ്യാജ ജ്യോതിസുകളുടെ വക്താക്കൾക്ക് പരിഭ്രമം ഉണ്ടാ വുക സ്വാഭാവികം തന്നെ.

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ ചർച്ചയിൽ വ്യക്തമാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം കൂടെയുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യാ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിദേശ സഭാദ്ധ്യ ക്ഷന്മാരെയും മറ്റും തള്ളിപ്പറഞ്ഞ പടിയോല മാർത്തോമ്മാ പൈതൃക ത്തിന്റെ ഭാഗമായി സ്വന്തം സഭയെ 'സുറിയാനിക്കാർ' എന്നാണ് വിശേ ഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. സുറിയാനി സഭ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമായേക്കും എന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് മലങ്കര നസ്രാണികൾ എന്ന് ഉപയോഗിച്ചത് തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ പേർ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ എന്നാണെന്ന് സഭാഭരണഘടന കൃത്യമായി പ്രഖ്യാപി ച്ചിരിക്കെ മറ്റ് പേരുകളിൽ ഈ സഭയെ വ്യവഹരിക്കുന്നതും ആ വ്യവ ഹാരങ്ങളെ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണവേദികൾ പോലും അന്ധമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും ദൗർഭാഗ്യകരമാണ്. സുറിയാനി ഭാഷ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഷയാണ്; ആ ഭാഷയിലാണ് മാർത്തോ മ്മാശ്ലീഹാ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സുവിശേഷഘോഷണം നടത്തിയത്. ആദ്യത്തെ ആരാധനകളും വേദപുസ്തകവും സുറിയാനിഭാഷയിലാണ് നാം ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ടാണ് സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തെ മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമായി സഭാഭരണഘടന സ്വീകരി ച്ചത്. നസ്രാണികൾ എന്ന് ഇസ്ലാമും പുത്തൻകൂറ്റുകാർ എന്ന് കത്തോ ലിക്കരും യാക്കോബായക്കാർ എന്ന് ഇരുസ്വഭാവ വാദികളായ കൽകി ദൂൻ അനുയായികളും നമ്മെ പരിഹാസപ്പേരായി ആക്ഷേപിച്ചപ്പോഴും ഈ സഭയുടെ സാക്ഷാൽ പേർ ആയി 'സുറിയാനിക്കാർ' എന്ന പാരമ്പ ര്യത്തെ, മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകം എക്കാലവും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച തലപ്പ ള്ളിയുടെ മാഗ്നാക്കാർട്ടയിൽ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. ഇത് നസ്രാണി സഭയോ പുത്തൻകൂറ് സഭയോ യാക്കോബായ സഭയോ അല്ല, ഭരണഘടന നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളതിൻപ്രകാരം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയാണ്. മറിച്ചുള്ള പ്രയോഗ ങ്ങളെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കുവാനാവാതെ വരുന്നത് അത് മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടാണ്. പുതിയ എഴു

ത്തുകാർ ഈ സത്യത്തെ ഗൗരവപൂർവ്വം ഉൾക്കൊള്ളുമെന്ന് കരുതുന്നു. ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി പരസ്യമായി ശൽമൂസാ പ്രഖ്യാപിച്ച് സ്ഥാനമേറ്റ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർപോലും ഭരണഘടനാപരമായ പദങ്ങളെ നിസ്സാരമായി കാണുന്നത് 'പുനഃസ്ഥാപന'ത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും നസ്രാണി പദപ്രയോഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും വേദനാജനകം തന്നെ. കർത്താവും അപ്പോസ്തോലന്മാരും സംസാരിച്ച ഭാഷ എന്ന നില യിൽ സുറിയാനിഭാഷ ശ്ലൈഹികമാണ്. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പ്രഖ്യാ പിക്കുന്ന ശ്ലൈഹികസഭ എന്ന വിശേഷണത്തിൽ സുറിയാനിസഭ എന്ന നാമം അന്തർലീനമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാക്കാർട്ടയായ ആർത്താറ്റ് പടിയോല അന്ത്യോഖ്യായെ തള്ളിപ്പറയുമ്പോൾ തന്നെ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പദപ്രയോഗത്തെ അഭിമാനപൂർവ്വം മാറോടണയ്ക്കുന്നു. പ്രതിഭാ ശാലികളുടെ പദപ്രയോഗത്തിന് അവർ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ വന്നുചേരുന്ന ധ്വനനശേഷി അപാരം തന്നെ. മാർത്തോമ്മാ പാരമ്പര്യ ത്തിനെതിരെ കടന്നുകയറാൻ പാലൂരിൽ വന്ന ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മെനേസ്സി സിനെ ഒരു നാടകാവതരണത്തിലൂടെ മാർത്തോമ്മാ പാരമ്പര്യത്തിന്മേൽ മാർ പത്രോസിന് യാതൊരു മേലധികാരവും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു കിട്ടി യിട്ടില്ല എന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി 1599-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ച (ഗുവയായുടെ 'ജൊർണ്ണാദ' കാണുക) പാലൂർ ഇടവകയുടെ പിൻമുറക്കാരും മാർത്തോ മ്മാ പൈതൃകത്തിന്റെ പേരിൽ ടിപ്പുവിന്റെ പടനായകരുടെ മതപീഡന ത്തിന് വിധേയരായി രക്തസാക്ഷികളെ സൃഷ്ടിച്ചവരുമായ പാലൂർ പൈതൃകം ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെ സ്വത്വാവിഷ്കാരത്തിൽ അവഗ ണിക്കുവാൻ പാടില്ല തന്നെ!! പോർച്ചുഗീസ് മേൽക്കോയ്മയോട് വിധേ യത്വം പുലർത്തിയിരുന്ന കേരള രാജാക്കന്മാരുടെ പിന്തുണയുമായി ആഘോഷപൂർവ്വം വന്ന ആർച്ച്ബിഷപ്പിനെ ആർത്ത് ആട്ടി ഓടിച്ച പൗരു ഷത്തിന്റെ ഗന്ധം ആ പടിയോലയിൽ തങ്ങിനിൽപ്പുണ്ട്. ആധുനിക തല മുറയിൽ ആർത്താറ്റ് പടിയോല കണ്ടെടുത്ത് സംശുദ്ധമായ ഭാഷാന്തരം തയാറാക്കി അവതരിപ്പിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വിനയപൂർവ്വമായ ഈ അവലോകനം സഹൃദയലോകം ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കട്ടെ.

ആർത്താറ്റ് പടിയോലയെപ്പറ്റി ചരിത്രരേഖകളില്ല എന്ന ധാരണയ്ക്ക് ഒരു തിരുത്തൽ. 'പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മത്തായി കത്തനാരുടെ ദിനവൃ ത്താന്തകുറിപ്പുകൾ' എന്ന പേരിൽ ശ്രീ. മാത്യു വർഗ്ഗീസ് തുമ്പമൺ എഡിറ്റു ചെയ്ത പുസ്തകത്തിന്റെ 86-ാം പുറത്ത് ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "... തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോടതിയിൽ നിന്ന് വിധി പ്രഖ്യാപനവും വന്നു. സ്വന്തം സ്ഥാനമാനങ്ങളും നഷ്ടമായി തവിച്ച് (തപിച്ച് ?) നിന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും നവീകരണ വിശ്വാസത്തിനും മാവേലിക്കര പടി യോലയിലെ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള അമിത വിധേ

യത്വം തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടും ആർത്താറ്റ് പടിയോലയും കണ്ടനാട് പടിയോലയും അനുവർത്തിച്ച മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകത്ത നിമയുള്ള മലങ്കരസഭ എന്ന പൂർണ്ണ അർത്ഥത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ സഭ എന്ന് പേർ നൽകിയത് കോട്ടയം പാലത്തുങ്കൽ മത്തായി കത്തനാർ ആയിരുന്നു (1889 ജൂലൈ 16 ബുധൻ ഡയറിക്കുറിപ്പ്).

ഡോ. ബുക്കാനന്റെ സന്ദർശനവും മെഡൽസമർപ്പണവും

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടു ബുക്കാനന്മാർ ഉണ്ട്. ഒന്നാമൻ 1800-ൽ വന്ന ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനും അപരൻ 1806-ൽ വന്ന ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനും. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ 'മദ്രാസിൽ നിന്നും മൈസൂർ, കാനറ, മലബാർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഒരു യാത്ര' എന്ന ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടും (1801-ൽ രചന. ബുക്കാനന്റെ കേരളം എന്ന പേരിൽ ഡോ. സി. കെ. കരിം ഇത് തർജ്ജിമ ചെയ്തു) ക്ലോഡി യസ് ബുക്കാനൻ ക്രിസ്ത്യൻ റിസർച്ചസ് ഇൻ ഇന്ത്യ (1811), എക്ലിസിയാ സ്റ്റിക്കൽ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് (1806), പ്രൊമോട്ടിംഗ് ക്രിസ്റ്റ്യാനിറ്റി ഇൻ ഇന്ത്യാ, മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ എന്നീ കൃതികൾ കൊണ്ടും പ്രശസ്തനായി. രണ്ടുപേരും കുന്നംകുളത്തുള്ള പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുപേരെയും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായുള്ള യോജിപ്പിനെപ്പറ്റിയും ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനുമായി ചർച്ച ചെയ്യാൻ തെക്കും വടക്കുമുള്ള രണ്ട് സുറിയാനി പണ്ഡിതരെ ആറാം മാർത്തോമ്മാ നിയോഗിച്ചതു മുതൽ ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനു മായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ സുഹൃദ്ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ അത് പ്രബലമായി. ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആർത്താറ്റ് പടി യോല ബുക്കാനനിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാനെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പുണ്ടാക്കി. ഉൽപ തിഷ്ണുവായ മൽപാന്റെ ആശയങ്ങൾക്ക് ബുക്കാനൻ എപ്പോഴും ഉയ ർന്ന പരിഗണന നൽകിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പണിയിച്ച - പുനർനിർമ്മിച്ച - ദേവാലയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ ബുക്കാനനെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. മലങ്കരയുടെ തലപ്പള്ളി സന്ദർശിക്കുവാൻ അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ച യിച്ചത്. അവിസ്മരണീയമായ ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: 1808 ജനുവരി 14-ന് തല ശ്ശേരിയിൽ നിന്നെഴുതിയ കത്തിലാണ് ഈ സ്മരണകൾ കാണുന്നത്.

"കേണൽ മെക്കാളെ ഇതുവരെയും എന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. കൊച്ചി യിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഞങ്ങൾ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചത് തൃശൂരിലെ പ്രസിദ്ധ മായ സംസ്കൃത കോളജ് ആണ്. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പോയത് ഞാൻ

മുമ്പ് സന്ദർശിക്കാതിരുന്നതും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജില്ല എന്ന് പരാമർശിക്കാവുന്നതും ആയ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കാണ്. ഹൈദർ അലി ഈ സ്ഥലത്തെ 'നസ്രാണി ഗൂർ' (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗ്രാമം) എന്ന് വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനനിബിഡവും ഫലഭൂയിഷ്ഠവും സുന്ദരവും ആയ ഒരു സ്ഥലമാണിത്. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള പട്ടണത്തിന് നാല് പ്രവേശനകവാടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു (വാർഡ് & കോണറുടെ വർണ്ണന സദൃശവും സമാനവുമാണ് – ഗ്രന്ഥകർത്താവ്). ഇവ ഒരു കുന്നിന്റെ താഴ്വാരത്തിൽ പണിയപ്പെട്ടിരുന്നു. തെരുവുകളിൽ നിന്ന് തെരുവുകളിലേക്ക് പാറയിൽ പടവുകൾ കൊത്തിയിരുന്നു. നാലു ഭാഗത്തും സമൃദ്ധമായി ഇലകൾ ഉള്ള പനകളും മറ്റു മരങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. കുന്നിന്റെ താഴ്വരയുടെ ചുറ്റിലും പുൽമൈതാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണം മുഴുവൻ കുന്നുകളും താഴ്വരകളും ആയിരുന്നു. അവിടത്തെ പുരോഹിതന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും എന്നെ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. അവർ എനിക്ക് ഊഷ്മളമായ സ്വീകരണമാണ് നൽകിയത്; പ്രധാന ദേവാലയം വരെ എന്നെ അനുഗമിച്ചു. മലങ്കരയിലുള്ള എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളുടെയും പേരിൽ ഒരു വലിയ സ്വർണ്ണമെഡൽ ആ പള്ളിക്കു സമ്മാനിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ഗ്രഹിക്കുകയാൽ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ നസ്രാണികൾ അല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനുമില്ല. ഞാൻ കൽക്കട്ട വിടുന്നതിനു മുമ്പ് മിസ്സിസ്. ജെ. എനിക്ക് നൽകിയ പതക്കമാണ് ഞാൻ ആ ദേവാലയത്തിന് സമ്മാനിച്ചത്. ഒരു സാധാരണ കോളജ് മെഡലിന്റെ മൂന്നിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ആ മെഡലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് യോർദ്ദാൻ നദിയിലെ യേശുവിന്റെ സ്നാനം, പ്രൗഢമായി ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് സ്നാനത്തിനായി ഉപനയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ശിശുവിന്റെ രൂപവും. ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവച്ച് ഭക്ത്യാദരവോടെ ഞാൻ അത് മദ്ബഹായിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഈ പട്ടണം കൊച്ചി രാജാവിന്റെ ഭരണാതിർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ട് ആഴ്ച മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഈ താവളത്തെ 1789-ൽ ടിപ്പു ആക്രമിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ തൂക്കിക്കൊന്ന വൃക്ഷശിഖരങ്ങൾ അവർ എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതന്നു" (മെമ്മോയേഴ്സ് ഓഫ് ബുക്കാനൻ, പുറം 154, 155).

'മുമ്പ് സന്ദർശിക്കാതിരുന്ന' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സവിശേഷമായ അർത്ഥമുണ്ട്. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര അന്നേ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു എങ്കിലും 1806-ൽ അത് പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലാകയാൽ സന്ദർശനയോഗ്യമായിരുന്നില്ല. കുന്നംകുളം ഇടവകയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് അദ്ദേഹം സുപരിചിതൻ ആയിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനയും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സഭാചർച്ചകൾക്കും ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിനും

നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി പണ്ഡിതൻ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ മുഖേനയാണ് ആ പരിചയം സംഭവിച്ചത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന കണ്ടനാട് പുരാതന ദേവാലയത്തിനോ തനിക്ക് സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി ബൈബിൾ സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അങ്കമാലിയിലെ ദേവാലയത്തിനോ നൽകാത്ത ഒരു മെഡൽ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിക്ക് നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. തലപ്പള്ളി എന്ന അനന്യ സ്ഥാനവും മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകവും ആയിരിക്കണം ആ മെഡൽ സമർപ്പണത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 'മലങ്കരയിലെ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളുടെ പേരിലും എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ഈ അർത്ഥതലം അനുയോജ്യമാണ്.

പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ റോമ്മൻ ചായ്‌വിനെയും കുടുംബവാഴ്ചയെയും നിരന്തരം എതിർത്തുപോന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരെ തേജോവധം ചെയ്യുന്ന ചില പരാമർശങ്ങൾ പകലോമറ്റം കുടുംബഡയറി എന്നുകൂടെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതേസമയം തലപ്പള്ളി അഗ്നിക്കിരയായത്, ആർത്താറ്റ് പടിയോല, പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം എന്നിവയെപ്പറ്റി ആ ചരിത്രം കുറ്റകരമായ മൗനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ മൗനത്തെപ്പറ്റി *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നിശ്ശബ്ദം പാലിക്കുന്നു എന്നത് അവരുടെ നിഷ്പക്ഷതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ലേ?

ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ശിക്ഷിച്ചു, പിഴ കൽപിച്ചു എന്ന് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യും അതേതുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കുന്നംകുളത്തുകാർ ബഹിഷ്കരിച്ചതു മൂലം ആറാം മാർത്തോമ്മാ അദ്ദേഹത്തെ അങ്കമാലിയിലേക്ക് നിയമിച്ചു എന്ന് പി. വി. മാത്യുവും എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഗ്യവശാൽ ഈ ആരോപണങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു രേഖ കോട്ടയം സീറിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൽദായ സുറിയാനി ലിപിയിൽ പകർത്തിയെഴുതിയ പുതിയനിയമ വേദപുസ്തകമാണ് ഈ രേഖ. ചാട്ടുകുളങ്ങര ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടവകയിൽ കുന്നംകുളത്തുള്ള (ചിറളയം) മാർ ലാസറസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് 1794 സെപ്റ്റംബർ മാസം 14-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച എഴുതി പൂർത്തിയാക്കിയ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കോളോഫോണിൽ (സമാപനക്കുറിപ്പിൽ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് (യൗസേഫ്) കശ്ശീശാ ആണെന്നും സംശയാതീതമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടത്തിനുശേഷവും അദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്ത് ചിറളയം പള്ളിയിൽ മൽപാൻ പാഠശാലയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയെന്നും അദ്ദേഹം അപ്പോഴും കശ്ശീശായാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ രേഖ

പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ അപവാദ പ്രചരണവും പി. വി. മാത്യുവിന്റെ ആഖ്യാനവും സത്യവിരുദ്ധമാണെന്ന് ആ സമകാല ലിഖിതം തെളിയിക്കുന്നില്ലേ? ശിഷ്യൻ പകർത്തിയെഴുതിയ പുതിയ നിയമം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലാണ്. ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാൻ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയുടെ പ്രചാരകൻ ആണെന്ന ഡോ. കുര്യൻ തോമസിന്റെ ഭാവനയും ഇവിടെ തകർന്നടിയുന്നു. 1994-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും', 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. ഒരു വിമർശാത്മകപഠനം', എന്നീ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും 2007-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എ.ഡി. 52-2007 എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കോളോഫോൺ, അതിന്റെ വിവർത്തനം അടങ്ങിയ കുറിപ്പുകൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടും 2000-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കുര്യൻ തോമസിന്റെ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* വ്യാഖ്യാനത്തിലും 2002-ൽ പോൾ മണലിൽ വ്യാഖ്യാനമെഴുതി എം.ഒ.സി. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലും മേൽപ്രസ്താവിച്ച രേഖ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെയോ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെയോ പോയി എന്നത് നമ്മുടെ സഭാചരിത്ര ഗവേഷകർ സമകാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുന്ന ഗവേഷണങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെയാണ് ചരിത്രം ചമയ്ക്കുന്നത് എന്ന ദുഃഖസത്യം ആരെയാണ് വേദനിപ്പിക്കാത്തത് (മേലെഴുതിയ പകർത്തിയെഴുത്തുകാരൻ പിൽക്കാലത്ത് കൂത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് മൽപാനെന്ന് അറിയപ്പെട്ടു. തൊഴിയൂർ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് കാലംചെയ്തശേഷം 1829 മുതൽ 1856 വരെ ഇദ്ദേഹം ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാനായിരുന്നു. ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്ന് മേൽപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഇദ്ദേഹം 1886-ൽ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.).

അദ്ധ്യായം നാല്

ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക്

കണ്ടനാട് പടിയോല

1808 ഏപ്രിൽ 8-ന് ആറാം മാർത്തോമ്മാ അന്തരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് മലങ്കരസഭാഭരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പുരോഗമന സ്വഭാവമുള്ള ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ കണ്ടനാട് ആസ്ഥാനമായി ഭരണം ക്രമീകരിച്ചതായും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മൽപാനെയും കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി നിയമിച്ചു എന്നും നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത് വായനക്കാർ ഓർക്കുമല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത് പകലോമറ്റം മേൽവിലാസം അവകാശപ്പെട്ട് തൽപരകക്ഷികളുടെ പിൻബലത്തോടെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട തോമ്മാ കത്തനാരെ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ അയോഗ്യൻ എന്ന് പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ച വിവരവും മെത്രാൻ മരണമുഹൂർത്തത്തിൽ അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്ന സമയത്ത് മേൽപ്രസ്താവിച്ച തോമ്മാ കത്തനാരെ മുട്ടുകുത്തിച്ച് മൃതനായ ഏഴാം മാർതോമ്മായുടെ കൈ ശിരസ്സിൽ എടുത്ത് വച്ച് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ അണിയിച്ച് എട്ടാം മാർതോമ്മാ എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടത് സഭയിൽ വ്യാപകമായ ഭിന്നതയ്ക്ക് കാരണമായി. അനധികൃതമായി നടന്ന ആ കൈവെപ്പ് നാടകത്തെ അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് മഹാഭൂരിപക്ഷവും നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. ഇളകിമറിഞ്ഞ് വശായ ഇടവകകളെ അനുനയിപ്പിക്കുവാൻ, നന്നേ പ്രയാസമായിരുന്നു. റോമ്മൻ ക്യാമ്പുകൾക്ക് ആവേശവും ഉത്സാഹവുമായി. എന്നാൽ കലക്കവെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിക്കാൻ ഒട്ടും താൽപര്യമില്ലാതിരുന്ന, സ്ഥാനമോഹികൾ അല്ലായിരുന്ന ഉപദേഷ്ടാക്കൾ തർക്കപരിഹാരത്തിന് അത്യുദാത്തമായ ഒരു ഫോർമുല തയാറാക്കി. ഒരു ചട്ടക്കൂടിന്റെയും നിയന്ത്രണമില്ലാതെ സ്വേച്ഛാചാരികളായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മുൻ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സഭ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി ഭരണം നടത്തുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്താൽ എട്ടാം മാർതോമ്മായെ മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കാമെന്ന ഫോർമുല അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. നേതാക്കൾ ആ അനുരഞ്ജന ഫോർമുല സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു. അപ്രകാരം സുചിന്തിതമായി തയാറാക്കപ്പെട്ട ഭരണഘടനയാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല. ആർത്താറ്റ് പടിയോല തയാറാക്കി കൈ തഴക്കം വന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന് ആശയദാരിദ്ര്യം ഒട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ

പിന്തുണ തെക്കൻ ഇടവകകളുടെ സഹകരണം ലഭിക്കാൻ കാരണമായി. ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ കബറടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ ദിവ്യശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം (അന്ന് ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ 40-ാം അടിയന്തിരദിനമായിരുന്നു) കണ്ടനാട് സമ്മേളിച്ച പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ ആ ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ചു.

കണ്ടനാട്ട് പടിയോല

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാല്പതാം ദിവസം പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിൽ കൂടി. മേൽനട കൊണ്ടും പള്ളിമര്യാദയും ക്രമങ്ങളും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുടെ മര്യാദ പോലെ നടക്കുന്നതിന് പടിയോലയും എഴുതി വച്ചു. അതിന്റെ പകർപ്പ്.

ആദിയും അറുതിയും ഇല്ലാത്ത കാതൽത്വം തിങ്ങപ്പെട്ട ദൈവം തമ്പുരാന്റെ തിരുനാമത്താലെ, പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന് വർദ്ധിപ്പിന് തമ്പുരാന്റെ മനോഗുണത്താലെ നമ്മുടെ പരിഷയ്ക്ക് നെറിവിനുടെ നിലയും ഒരുമ്പാടും ഉണ്ടാകുവാൻ നാം അന്തോഖ്യായുടെ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവാഴ്ചയിൽ ഉള്ള മലങ്കര എടവകയുടെ മാർത്തോമാ മെത്രാച്ചന്റെ കീഴ്വഴങ്ങപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാർ അങ്കമാലി മുതൽ മലങ്കര പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ കൂടി മേൽ നടക്കേണ്ടതും ക്രമങ്ങൾക്കും മര്യാദകൾക്കും നമുക്കുള്ള ബാവാമാർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന പോലെ നടക്കുന്നതിന് മശിഹാ പിറന്നിട്ട് 1809-ാം കാലം കൊല്ലം 985-മാണ്ട് ചിങ്ങ മാസം ഒന്നിന് എഴുതി വച്ച പടിയോല ആവിത്.

ഒന്നാമത്, ഉണ്ണികൾ പിറന്നാൽ 90 ദിവസിക്കകം മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയും

രണ്ടാമത്, പൈതങ്ങൾ ആകാശങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതും നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയവും വിശ്വസിക്കുന്നതും ഞാൻ പിഴയാളിയും പ്രമാണങ്ങളും ചാവുദോഷങ്ങളും കൂദാശകളും കല്പനകളും മനോഗുണ പ്രവൃത്തികളും പഠിക്കയും

മൂന്നാമത്, കുരിശുമണി നേരത്ത് 11 നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയവും ഒരു ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്നതും ചൊല്ലുകയും കൗമ്മാപ്പടി നമസ്കാരം പഠിച്ച് വീട്ടും ജനങ്ങൾ (കുടുംബാംഗങ്ങൾ) എല്ലാവരും കൂടി അന്തിയിലും മയ്യലിലും (പ്രഭാതം) നമസ്കരിക്കുകയും

നാലാമത്, ഞായറാഴ്ചയിലും പെരുന്നാളുകളിലും എല്ലാവരും പള്ളിയിൽ വന്ന് കുർബാന കാണുകയും ദൂരപ്പെട്ടവർ വീടുക്ക് ഒരുത്തർ എങ്കിലും വന്ന് കുർബാന കാണുകയും

അഞ്ചാമത്, കല്പിക്കപ്പെട്ട നുയമ്പുകൾ അഞ്ചും നോൽക്കുകയും 25 നുയമ്പിലും 50 നുയമ്പിലും കുമ്പസാരിച്ച് കുർബ്ബാന കൊള്ളുകയും രോഗപ്പെട്ടവർ നോമ്പ് നോൽക്കുന്നതിന് വശമില്ലാ എന്ന് വികാരിക്കും ദേശത്തുപട്ടക്കാർക്കും ബോധം (ധ്യം) വന്നാൽ അനുവാദം പോലെ നടന്ന് കൊൾകയും

ആറാമത്, പെണ്ണുങ്ങളെ പതിനാല് വയസിനകം കെട്ടിക്കയും പെണ്ണു കെട്ടുന്നതിന്റെ തലേഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ വന്ന് നമസ്കാരങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ച് കുമ്പസാരിപ്പിക്കയും തലേ ഞായറാഴ്ച തന്നെ വിളിച്ചുചൊല്ലുകയും പെണ്ണു കെട്ടുന്നതിന് തെക്കേ ദിക്കിൽ ചെറുക്കന് ഒരു കുരിശും മൂന്ന് മൊടുകും (?) പെണ്ണിന് കാതിലയും തളയും മൂന്ന് കൂട്ടം കാശും ഒറ്റ ഴയും രണ്ട് കഴുന്ത് (?) കൊന്നയും വടക്കേ ദിക്കിൽ ചെറുക്കന് ഒരു കുരിശും 7 മുടുകും (?) അരഞ്ഞാണവും നെറ്റിപ്പട്ടവും പെണ്ണിന് കാതിലയും തളയും കൈക്കറയും (?) തോൾവളയും നെറ്റിപ്പട്ടവും, കഴുത്തിൽ ഏഴു ഉരു പൊന്നും ഇടുകയും പെണ്ണുകെട്ടിന്ന് കരേറിയാൽ ഞായറാഴ്ച ഒരു നേരത്തെ വിരുന്ന് കൊടുക്കയും കുടിവച്ചാൽ ഒരു നേരത്തെ വിരുന്ന് കൊടുക്കയും കുർബാനയ്ക്കു മുമ്പ് പള്ളിയിൽ പെണ്ണു കെട്ടുകാർ വരികയും കുമ്പസാരിച്ച് കെട്ടിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുമ്പും പിറകും തർക്കിക്കുന്ന കാര്യം മര്യാദ അല്ലാത്തതാകകൊണ്ട് കൂദാശകൾക്കും തമ്പുരാന്റെ മനോഗുണങ്ങൾക്കും ഭേദം ഇല്ലാത്തതാകകൊണ്ട് വയസ്സു മൂപ്പ് പോലെ നിർത്തി കെട്ടിച്ചു കൊൾകയും പിറ്റേ ഞായറാഴ്ചക്കകം കുടിവക്കയും വിരുന്ന് കൂടാതെ തിരണ്ടുകുളിയും പുളി കുടിക്കയും കഴിച്ചു കൊൾകയും വാവൂസാ വ (പ?) ഴക്കായും ഓണപ്പുടവയും കൊടുക്കാതെയും

ഏഴാമത്, പട്ടക്കാർ രണ്ടുനേരവും കൂടി നമസ്കരിച്ച് പള്ളിയിൽ പാർക്കുകയും മദ്യപാനം ചെയ്യാതെയും നാലു പേർ കൂടുന്ന ഗുണദോഷങ്ങൾക്ക് മാപ്പിളമാർ മദ്യപാനം ചെയ്യാതെയും രണ്ടു പട്ടക്കാർ (ഉള്ള) പള്ളികളിൽ ഞായറാഴ്ചകൾക്കും പെരുന്നാളുകൾക്കും കാലത്തും ഉച്ച പാർത്തും കുർബാന ചൊല്ലുകയും പള്ളികളിൽ പട്ടക്കാർക്ക് പസാരം കൊടുക്കുകയും

എട്ടാമത്, തെക്കും വടക്കും രണ്ടു പഠിത്തവീട്ടിൽ ഓരോ മല്പാന്മാർ ഇരുന്ന് പൈതങ്ങളെയും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെയും പഠിപ്പിക്കുകയും പള്ളികളിൽ നിന്ന് വരിയിട്ടെടുത്ത് അവർക്കു വേണ്ടുന്നത് ആണ്ടു തോറും കൊടുക്കയും പട്ടക്കാർ പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും തഴക്കി കുറവു തീർത്ത് മല്പാന്മാരുടെ എഴുത്ത് യജമാനസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുത്ത് കൂദാശപ്രവൃത്തികൾക്ക് അനുവാദം വാങ്ങിച്ച് കൊൾകയും

ഒമ്പതാമത്, പള്ളിമര്യാദകൾ നടത്തേണ്ടതിന് ആണ്ടുതക്സാ ക്രമപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ നിന്ന് വാങ്ങിച്ചുകൊൾകയും

പത്താമത്, എല്ലാ പള്ളികളിലും തിര (ശ്ലീല) തു (റ) ക്കുകയും 16 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരുടെ പേർക്ക് മുറി എഴുതി നടയിൽ വച്ച് അതിൽ നാല് മുറി എടുത്ത് വരുന്ന ആൾ ഒരു വത്സരം കൈസ്ഥാനം നടന്ന് പന്തിയും പന്തിച്ചെലവും ഇട്ട് ശേഷമുള്ളതിന് യോഗത്തെ ബോധിപ്പിച്ച് ചിലവർത്ത് ആണ്ട് തികയുമ്പോൾ വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് മുതൽചെലവിന്റെ കണക്ക് എഴുതിത്തീർത്ത് ഇരിപ്പുള്ള പണവും കെട്ടിവെപ്പിച്ച് കൈസ്ഥാനവും മാറ്റി വീണ്ടും മുറിയിട്ട് എടുത്ത് വരുന്ന ആളിന്റെ പറ്റിൽ പണവും മുണ്ടുമുറിയും (?) പെട്ടിപ്രമാണവും ശേഷമുള്ള മുതൽ കാര്യങ്ങളും ഏല്പിച്ച് മേമ്പൂട്ടിൽ വച്ച് യജമാന (സ്ഥാന) ത്തെ ആളായിട്ട് എടവക പട്ടക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ നിശ്ചയിച്ച തിൽ രണ്ടു പേരും തിരട്ടും പടിയോലയും കണക്കും അതിനോടു കൂടെ വച്ച് മൂന്നു പൂട്ടും പൂട്ടി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾകയും ആ വക പൂട്ടിൽ നിന്നും എടുത്ത് ചിലവാക്കേണ്ടും നാളിൽ യജമാന (സ്ഥാന) ത്തെയും വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് ചിലവിട്ടു കൊൾക.

പതിനൊന്നാമത്, 16 പേർ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ ഇല്ലാത്ത പള്ളികളിൽ നാലു പേരായിട്ട് എങ്കിലും എഴുതി വച്ച് നടത്തി കൊൾകയും കൈസ്ഥാന ശീട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളുകളെയും വികാരിയും എടവക പട്ടക്കാരനും കൂടി നിരൂപിച്ച് യോഗക്കുറി എഴുതുകയും യോഗകാര്യവും വിചാരിച്ച് കൊൾകയും

പന്ത്രണ്ടാമത്, നമസ്കാരവും കുർബാനയും മാമ്മൂദീസായും പെൺകെട്ടും യൽദായും ദനഹായും ഓശാനയും ദുഖഃവെള്ളിയാഴ്ചയും ക്യംന്തായും പെന്തിക്കൊസ്തിയും യാക്കോബായക്കാരായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമത്തിന് നടന്നുകൊൾകയും.

ഈ എഴുതിവച്ച ക്രമങ്ങൾ ഒന്നിനും ഭേദം വരുത്താതെ നടന്നുകൊള്ളുമാറും ആയതിനു ഭേദം വരുത്തി നടക്കുന്നു എങ്കിൽ പള്ളിയ്ക്ക് പുറത്തുനിന്ന് കല്പിച്ച് ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷയും അനുസരിച്ച് കല്പിക്കുംവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്ത് വീണ്ടും ഈ എഴുതിവച്ചതിൻവണ്ണവും നടന്നുകൊള്ളുമാറും സമ്മതിച്ച് ഈ പടിഓല എഴുതിവച്ച് അങ്കമാലി പള്ളി മുതൽപേർ ശേഷം 54 പള്ളിക്കാരും കൂടി എഴുതിവച്ച പടിഓല.

മറ്റ് നിശ്ചയങ്ങൾ

ഇതിന്മണ്ണം പടിയോലയും എഴുതിവച്ച് മെത്രാനെ മോതിരവും ഇടുവിച്ച് ഐമോസ്യമായി കുന്നംകുളങ്ങര പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കശ്ശീശായ്ക്ക് (ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ) റമ്പസുഖം കൊടുത്ത് ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും (കായംകുളം) ഇവർ രണ്ടുപേരും മെത്രാന്റെ അടുക്കൽ പാർക്കത്തക്കവണ്ണവും പറഞ്ഞ് വച്ച് ഐമോസ്യമായി പിരിയുകയും ചെയ്തു.

മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ

കണ്ടനാട് പടിയോലയെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ പോരാ, മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ എന്നു തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ് (മലങ്കരസഭയിലെ കാനോൻ സംഹിതകൾ എന്ന പഠന ഗ്രന്ഥത്തിൽ - 2014 - ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കാനോൻ എന്ന നിലയിൽ പടിയോലയെ അപഗ്രഥനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്).

മാമ്മൂദീസായുടെ പ്രായം, വിവാഹസമ്പ്രദായം, അതിന്റെ വൈദികാനുഷ്ഠാനം, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായിട്ടുള്ള ചടങ്ങുകൾ, സഭയിലെ നോമ്പുകൾ, വീട്ടിലും ദേവാലയത്തിലും നടത്തേണ്ടുന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെ മുറകൾ, ഞായറാഴ്ചകളിലെയും മാറാനായ പെരുനാളുകളിലേയും പള്ളിയാരാധനകൾ, പള്ളിവരുമാനങ്ങൾ, അവൈദികരുടെയും വൈദികരുടെയും മതവിദ്യാഭ്യാസവും വൈദികപരിശീലനവും, ഇടവകയുടെ ഭരണം, അതിൽ വൈദികന്റെയും മെത്രാന്റെയും വിശ്വാസികളുടെയും പങ്കാളിത്തം, മല്പാന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവ നിർവചിക്കുവാൻ പടിയോല ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ തത്വങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന വ്യവസ്ഥയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് എട്ടാം മാർത്തോമ്മായും സന്നിഹിതരായ പള്ളിപ്രതിനിധികളും അതിൽ ഒപ്പിട്ടു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായെ സമുദായം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായി അദ്ദേഹത്തെ മോതിരമണിയിച്ച് സ്വീകരിച്ചു (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ സഭാചരിത്രം, രണ്ടാം പതിപ്പ്, 1906, പുറം 157).

കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ കാലത്ത് അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാവായ മാർ ഈവാനിയോസ്, പേർഷ്യൻ പിതാവായ മാർ ശാക്രള്ള, അർമ്മീയൻ പിതാവായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പേർഷ്യൻ പിതാവായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദോ, അനുചരൻ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ മേല്പ്പട്ടക്കാർ മലങ്കരയിൽ സുപരിചിതർ ആയിരുന്നു എങ്കിലും മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ ആത്മികവും വൈദികവും ലൗകികവും ആയ ഭരണത്തിൽ, യാതൊരു വിദേശ മെത്രാന്മാരെയും ചുമതലക്കാരോ പങ്കാളികളോ ആക്കുന്ന യാതൊരു നിശ്ചയങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താത്തതിൽ മലങ്കരസഭയെപ്പറ്റി ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ പുലർത്തിയ സ്വത്വബോധം ജ്വലിച്ചുനില്ക്കുന്നു. പടിയോലയുടെ അവതരണവാക്യത്തിലെ അന്ത്യോഖ്യൻ പരാമർശം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ എഴുത്തുകാരനും അന്ത്യോഖ്യൻ പക്ഷപാതിയുമായ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കരവിരുതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ സമകാല തലമുറയിൽ വിരചിതമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കണ്ടനാട് പടിയോലയിൽ ഇപ്രകാരമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്:

"…. പള്ളിക്കാരെ ഒക്കെയും അവിടെ വരുത്തി കുന്നംകുളങ്ങര പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരു തൊമ്മൻ മെത്രാശ്ചനോടു റമ്പസുഖവും ഏറ്റ് അയാളുടെ അനന്തരവൻ ഇട്ടൂപ്പിന് പട്ടവും കൊടുപ്പിച്ച് യാക്കോബായക്കാരുടെ മര്യാദപോലെ ഒക്കെയും നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു പടിയോലയും എഴുതി വച്ചു" (*നിരണം ഗ്രന്ഥ വരി*, എഡി. കുര്യൻ തോമസ്, പുറം 120).

പടിയോലയുടെ സ്വരൂപം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടരുടെ സഭാചരിത്രത്തിൽ ആണ് ആദ്യം വായിച്ചത്. പിന്നീട് ഒരു പ്രാചീനമായ കൈയെഴുത്ത് സഭാചരിത്രം (അജ്ഞാത കർത്തൃകം) വായിച്ചപ്പോഴാണ് ഇട്ടൂപ്പ് നൽകിയ പടിയോലയിൽ ഇട്ടൂപ്പിന്റെ നവീകരണചിന്തകളെ അനുകൂലിക്കുന്ന ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയതായി ബോധ്യപ്പെട്ടത്. 1992 മാർച്ചിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ' എന്ന ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പടിയോലയുടെ പൂർണ്ണ സ്വരൂപവും വ്യാഖ്യാനവും പഠനവും നൽകിയിരുന്നു (പുറം 141–147). 2008–ലെ 'യുവനാദ'ത്തിൽ 'കണ്ടനാട് പടിയോല: മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യ ലിഖിത ഭരണഘടന' എന്ന ലേഖനത്തിൽ 'അക്കാലത്താണ് മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരു ലിഖിത ഭരണഘടനയുണ്ടാകുന്നത്' എന്നും, 'കണ്ടനാട് പടിയോലയെ സഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ പോരാ, മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്' എന്നും തുടങ്ങിയ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ പേർ വെളിപ്പെടുത്താതെ 1992–ലെ എന്റെ പുസ്തകത്തെ ഒരു ഗവേഷകൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2002 നവംബറിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1358 പേജുകൾ ഉള്ള 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (പുറം 427–440) കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ അസ്സൽ സ്വരൂപവും ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ അതിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിയും വിശദമാക്കുവാൻ രണ്ട് രൂപങ്ങളും പൂർണ്ണമായി ഉദ്ധരിച്ച് സമ്പൂർണ്ണമായ വ്യാഖ്യാനം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നൽകിയിരുന്നു. എന്നിട്ടും ശ്രീ. കുര്യൻ തോമസ് 2008–ലെ യുവനാദം ലേഖനത്തിലും അത് സമാഹരിച്ച 2013–ലെ *നസ്രാണി മാർഗ്ഗ*ത്തിലും ആണയിട്ടു പറയുന്നത് "എന്നാൽ ഈ പടിയോലയെപ്പറ്റി വിശദമായ ഒരു പഠനവും ഇതുവരെ നടന്നിട്ടില്ല" എന്നാണ് (*നസ്രാണി മാർഗ്ഗം*, പുറം 101).

പൂർവ്വഗാമികൾ നടത്തിയ ഗവേഷണശ്രമങ്ങളിൽ അജ്ഞത നടിക്കു

കയും അവയുടെ മർമ്മഭാഗങ്ങൾ സ്വന്തം കണ്ടെത്തൽ എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുമാറ് അപഹരിക്കുകയും മൂലരേഖകളെ ആദ്യം കണ്ടെത്തുന്നതും പഠനം നടത്തുന്നതും താൻ ആണെന്ന് മാലോകരെ അറിയിക്കുവാൻ അപ്രകാരമുള്ള രചനകൾ സ്വാധീനമുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ അടിച്ചിറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'മറ്റുള്ളവർ തൊടാത്ത മേഖലകളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തുള്ള ഗവേഷണചാതുര്യം' 'നിരീക്ഷണങ്ങളിലെ ആർജ്ജവവും സുതാര്യതയും' തുടങ്ങി ശ്രീ. ഡോ. കുര്യൻ തോമസിന്റെ മേൽ *നസ്രാണി മാർഗ്ഗ*ത്തിന്റെ അവതാരികാകാരൻ കോരിച്ചൊരിയുന്ന പ്രശംസകൾ കാര്യങ്ങൾ യഥാവിധി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു തന്നെയോ എന്ന് ഈ എഴുത്തുകാരൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

കുറഞ്ഞപക്ഷം ആർത്താറ്റ് പടിയോല, കണ്ടനാട് പടിയോല എന്നിവയെക്കുറിച്ച് പൂർവ്വഗാമികൾ നടത്തിയ പഠനങ്ങളെയും അപഗ്രഥനങ്ങളെയും ഗവേഷണമര്യാദയിൽ പൂർവ്വപഠനങ്ങളായി വെളിപ്പെടുത്താതെ അതിന്റെ ബഹുമതി തനിക്കാണെന്ന് വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ ഒരു ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥിക്ക് പ്രശംസിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ 12-ാം വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണ്: നമസ്കാരവും കുർബ്ബാനയും മാമ്മൂദീസായും പെൺകെട്ടും യൽദായും ദനഹായും ഓശാനയും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും ക്യംതായും പെന്തിക്കോസ്തിയും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമത്തിന് നടന്നുകൊള്ളുകയും...."

ഇതിലെ 'യാക്കോബായ ക്രമം' പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കാരുടെ ആണ്ടുതക്സായാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് പടിയോലയുടെ ശില്പിയായ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ അന്ത്യോഖ്യൻ പക്ഷപാതിയും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയുടെ പ്രചാരകനും ആണെന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. മറ്റൊരിടത്ത്, കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പ്രചാരണമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം എന്നും ആരോപിക്കുന്നു.

ഈ നിഗമനത്തിൽ എത്തുവാൻ അദ്ദേഹം അവലംബിക്കുന്ന രേഖകൾ വല്ലതുമുണ്ടോ? യാക്കോബായക്കാർ എന്ന് കണ്ട ഉടനെ അദ്ദേഹം അത് അന്ത്യോഖ്യാക്കാരാണെന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുകയാണ്. 1809-ൽ പടിയോലയ്ക്കു രൂപംനൽകുന്നതിൽ പിന്തുണച്ച പ്രമുഖനായ കായംകുളം റമ്പാൻ 1810-ൽ കുറുമ്പംപടിയിൽ വച്ച് പകർത്തി എഴുതിയ ആണ്ടുതക്സായെപ്പറ്റി (അത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശമുണ്ട്) പല സഭാചരിത്രങ്ങളിലും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടും ഡോ.

കുര്യൻ തോമസിലെ ഗവേഷകൻ അത് കണ്ടു എന്ന് നടിക്കുവാൻ ഭാവമില്ല. കായംകുളം റമ്പാൻ പകർത്തിയ ആണ്ടുതക്സാ അന്ത്യോഖ്യൻ ആണ്ടുതക്സായല്ല എന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് ഇനിയെങ്കിലും ധാരണ തിരുത്തണം. അന്ത്യോഖ്യൻ ആണ്ടുതക്സായിലെ പല ക്രമങ്ങളും അതിലില്ല. ഉള്ള ക്രമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകളും ഗാനങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. അത് എഴുതിയിട്ടുള്ളത് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലുമാണ്. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ - കൽക്കദൂന്യ സുന്നഹദോസിന്റെ ഇരുസ്വഭാവവാദം അംഗീകരിക്കാത്തവരെ - റോമ്മാക്കാർ യാക്കോബായക്കാർ എന്ന് പൊതുവിൽ വിളിച്ചിരുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിലാണ് കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ യാക്കോബായപ്രയോഗം. അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭയെയും അർമ്മീനിയൻ സഭയെയും യാക്കോബായക്കാർ എന്ന് സഭാചരിത്രം വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴെ നില്ക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മാംസം ആഗ്രഹിച്ച ചെന്നായ അതിനെ പിടിച്ചു തിന്നാൻ മുകളിലെ ജലം കലക്കി എന്ന് ആരോപിക്കുന്നതിലെ ദുഷ്ട യുക്തി മാത്രമേ കുര്യൻ തോമസിന്റെ ഈദൃശ നിലപാടുകളിൽ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കാണാനാവുകയുള്ളൂ.

'റമ്പസുഖം' എന്ന *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം റമ്പാൻ എന്ന സ്ഥാനം ആണെന്ന്, മലയാളം അധ്യാപകൻ കൂടെ ആയ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ നിലപാടിനോട് വിയോജിച്ച് തമിഴ് ഭാഷയിലെ റൊമ്പം സുഖം അനുഭവിച്ച് എന്ന് തന്നെയാണർത്ഥം എന്ന് ആവർത്തിച്ച് വാദിച്ച പി. വി. മാത്യുവിന്റെ ശാഠ്യമാണ് പലപ്പോഴും ഈദൃശ പ്രസ്താവനകളിൽ സൂചിതമാവുന്നത്.

1751-ൽ വന്ന ശാക്രുള്ള കാതോലിക്കായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യക്കാരായിരുന്നു എന്ന് ആവർത്തിച്ച് സിദ്ധാന്തിക്കുവാൻ വൃഥാ യത്നം ചെയ്യുന്നു ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് (*കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ*, പുറം 20). ഈ മുൻവിധി രൂപപ്പെടുത്തുവാനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അവലംബമാക്കുന്ന മുഖ്യരേഖ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ യാക്കോബായ പ്രയോഗമാണ്. ആ പ്രയോഗത്തിന് നോൺ കാൽസിഡോണിയൻ എന്ന അർത്ഥം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് നാം കണ്ടുവല്ലോ. ശാക്രുള്ള ബാവായുടെ ശിഷ്യന്മാരായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് മല്പാനും എഴുതിയ കത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും കുർബ്ബാനതക്സായും ആണ്ടുതക്സായും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട

വയാണ്. ആണ്ടുതക്സായിൽ പാതിനോമ്പ്, ശുബ്ക്കോനോ, വാദെദൽ മീനൊ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നീ ക്രമങ്ങൾ ഇല്ല. യൽദാ പെരുനാളിൽ സ്ലീബാ ആഘോഷമില്ല. ദനഹായുടെ ക്രമീകരണം വ്യത്യസ്തമാണ്. ദനഹാ, ഊശാന, ക്യംതാ, പെന്തിക്കോസ്തി ഇവയിലെ ഗാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ലുത്തിനിയാകളിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുസ്മരിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശമില്ല (മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നീ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരെയും പ്രാദേശിക മെത്രാനെയും മാത്രമേ ഓർക്കുവാൻ അവിടെ നിർദ്ദേശമുള്ളു). കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻ ആയിരുന്നു എന്ന നിരൂപകന്റെ മേൽ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനരഹിതവും ദുരുദ്ദേശ്യപരവും ആണെന്ന് കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിൽ നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റു എന്നു *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ അബദ്ധപ്രസ്താവന ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് വിടാതെ ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് (*കായംകുളം റമ്പാൻ*, പുറം 20). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ പകർത്തി എഴുതിയ പുതിയനിയമ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കൊളോഫോണിൽ (1794) തന്റെ ഗുരുനാഥൻ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് (ഇട്ടൂപ്പ്) കശ്ശീശായാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കൊളോഫോണിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ മുമ്പ് സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കഥാപുരുഷനെ റമ്പാൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രേഖയും 1809-ന് മുമ്പ് ഉള്ളതായി ആരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം നേരത്തെ റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഏല്ക്കണമെന്ന് 1809-ൽ കണ്ടനാട് സമ്മേളനം നിശ്ചയിച്ചതെന്തിന്? റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഒരു പൗരോഹിത്യസ്ഥാനമല്ല. അത് നൽകുവാൻ മെത്രാന്റെ സാന്നിധ്യം അനുപേക്ഷണീയമല്ല. ദയറായുടെ അധ്യക്ഷൻ ആയ ഏതൊരു വൈദികനും ആ പദവി നൽകാം. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ്, റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റു എന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ലല്ലോ. കൂറിലോസ് റമ്പാന് മറ്റൊരാളെ റമ്പാനായി സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ കാനോനികമായി അവകാശമുണ്ട്. തന്മൂലം കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകിയെങ്കിൽ തന്നെയും അത് അനധികൃതമോ കുറ്റകരമോ പ്രായശ്ചിത്തത്തിന് ആവശ്യമോ ഉള്ള ചെയ്തിയാകുമായിരുന്നില്ല. ഈവക കാനോനിക കാര്യങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മവും കൃത്യവും ആയ പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഏതോ ഒരാൾ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ അങ്ങനെ എഴുതി ചേർത്തു എന്നത് ആധികാരിക രേഖയായി സ്വീകരിക്കാമോ? പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയെ നഖ

ശിഖാന്തം എതിർത്തുപോരുന്ന ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ പ്രതിദിനം സഭയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ ഉദിച്ചുയരുന്നത് കണ്ട് അസഹിഷ്ണുവായ ഏതോ പകലോമറ്റം തീവ്രവാദി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശോഭയിൽ മങ്ങലേല്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതായേ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ പ്രസ്താവനയായേ കാണേണ്ടതുള്ളു. 1809-ന് മുമ്പ് പുലിക്കോട്ടിൽ മല്പാനും കായംകുളം റമ്പാനും തമ്മിൽ പരിചയമുണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല എന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസിന്റെ അഭ്യൂഹം, ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ പങ്കാളിത്തം നിഷേധിക്കാനുള്ള ഒരു മുൻകൂർ ജാമ്യമായേ ഈ എഴുത്തുകാരൻ കാണുന്നുള്ളു.

"ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വിശിഷ്യാ മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമന്റെ വാഴ്ച ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ... മാർതോമ്മാ എട്ടാമനെ പൂർവ്വികാചാരപ്രകാരം മോതിരമിട്ട് അംഗീകരിച്ചതായി യോഗനടപടികളിൽ കാണാം. ഇതിൽ നിന്നും മെത്രാനെ എതിർത്തവർക്ക് ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചില്ല എന്ന് വ്യക്തമാണ്" (*നസ്രാണി മാർഗ്ഗം,* പുറം 115) എന്ന് ഡോ. കുര്യൻ തോമസിന്റെ നിരീക്ഷണം അസ്വീകാര്യമാണ്. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തോട് സാർവത്രികമായി സഭയിൽ ഉണ്ടായ എതിർപ്പാണ് കണ്ടനാട് സമ്മേളനത്തെ അനിവാര്യമാക്കിയത്. അതിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ അനുരഞ്ജന വ്യവസ്ഥകളാണ് കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ ഉള്ളടക്കവും സന്ദേശവും. അത് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അംഗീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ മോതിരമണിയിച്ച് സ്വീകരിച്ചത്. ഭൂരിപക്ഷത്തിന് എതിർപ്പില്ല എന്നല്ല, അനുരഞ്ജനത്തിന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ വഴങ്ങിയപ്പോൾ സഭയുടെ സാർവത്രികമായ എതിർപ്പ് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മാത്രമേ അതിന് അർത്ഥം കാണേണ്ടതുള്ളു.

പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുമാണ് പഠിത്തവീടുകൾ ആരംഭിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ സഭ അർത്ഥമാക്കിയത് എന്ന വ്യാഖ്യാനവും ദുരുപദിഷ്ടമാണ്. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ പഠിച്ച ഒരു ചീരൻ യാക്കോബ് കത്തനാർ പകർത്തി എഴുതിയ കുർബ്ബാന തക്സാ ലഭ്യമാണ്. അതിൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ തന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ ആയി അനൗപചാരിക നിയമനം നൽകിയിരുന്ന രണ്ടുപേരെയും എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഔപചാരിക ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായി കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചു. സുന്നഹദോസ് തെരഞ്ഞെടുത്ത് നിയോഗിച്ചതിൻപ്രകാരം ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് 1809 ചിങ്ങം 15-ന് പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക്

സ്ഥിരമോ സ്വന്തമോ ആയ ഒരു ആഫീസ് ഇല്ലാതിരിക്കേ ഉപദേഷ്ടാക്കളായി നിയമിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു റമ്പാന്മാർ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് വേണം കരുതുവാൻ. ഉപദേഷ്ടാക്കളുടെ സാന്നിധ്യം സഹായമായിട്ടല്ല, ശല്യമായിട്ടാണ് എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് തോന്നിയത്. താൻ സ്ഥാനമേറ്റ അകാനോനിക രീതിയെപ്പറ്റി ഉയർന്ന തർക്കങ്ങൾ കണ്ടനാട് സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ച പടിയോലയെ തുടർന്ന് അസ്തമിച്ചതായി കണ്ട മെത്രാൻ പടിയോലയിലെ അക്ഷരവും ആത്മാവും ഒന്നുപോലെ അവഗണിച്ചത് ഏവരെയും ആശങ്കയിലാക്കി. മെത്രാന്റെ ഏകനായകശക്തിയുടെ അഴിഞ്ഞാട്ടം മലങ്കരസഭ നിസഹായതയോടെ വീക്ഷിച്ചു (മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും കൈവയ്പും കഴിയുന്നതോടെ സർവജ്ഞതയുടെ ഉറവ തനിക്ക് നൽവരമായി ലഭിച്ചു എന്ന ധാർഷ്ഠ്യം മിക്ക മേല്പട്ടക്കാരെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നത് സഭ എക്കാലവും കണ്ടിട്ടുള്ള കാഴ്ചയാണ്. അതുവരെയും വിനീതവിധേയരായിരുന്നവർ ശബ്ദവും ഭാഷയും ഭാവവും ശരീരഭാഷപോലും ബോധപൂർവ്വം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നത് അസാധാരണമല്ല. തങ്ങളെപ്പോലെയോ അതിലധികമോ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളും നേടി സഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിൻബലത്തിൽ അധികാരത്തിൽ വരുന്ന സഭയിലെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും അസോസ്യേഷന്റെയും ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനങ്ങളെ – വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ വേദിയാണ് പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ് എങ്കിലും – റദ്ദ് ചെയ്യുവാൻ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡുകൾ കാണിക്കുന്ന താല്പര്യങ്ങൾ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.).

കണ്ടനാട് പടിയോലയ്ക്ക് അതെഴുതിയ കടലാസിന്റെ വില പോലും എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ കല്പിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. അത്ര അവ്യക്തവും നിസ്സംഗവും ഉദാസീനവും ആയിട്ടാണ് ആ മഹാ സംഭവത്തെപ്പറ്റി നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*, എം.ഒ.സി. പതിപ്പ്, പുറം 208, 209).

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരും കിടങ്ങൻ കത്തനാരും തമ്മിൽ നീരസത്തിലായിരുന്നു എന്ന് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ആരും വ്യക്തമാക്കിയതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ കിടങ്ങൻ കത്തനാർ മെത്രാനായിരിക്കേ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റതിനും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനോട് സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചതിനും രേഖകൾ കാണുന്നതിനാൽ ഈ നീരസവൃത്താന്തം *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ എഴുത്തുകാരൻ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ചീരൻ സ്കറിയാ

മാർ പീലക്സിനോസിനെ, ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണ് *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* (പുറം 210) വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വടക്കുള്ള സഭാകാര്യങ്ങളിൽ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ എഴുത്തുകാരനുള്ള അജ്ഞതയെയല്ലേ ഇത് കാണിക്കുന്നത്?).

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ സഭാഭരണകാര്യങ്ങളിൽ തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ആവർത്തിച്ച് ബോധ്യമായതോടെ റമ്പാന്മാർ നിരാശരായി. 1809 ധനു 1-ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ഒപ്പിട്ട് കേണൽ മെക്കാളെയുടെ പക്കൽ നിന്നും വാങ്ങിച്ച വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ 240 വരാഹൻ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം പഠിത്തവീടുകൾ പണിയുവാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് രണ്ട് ഉപദേഷ്ടാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ ഉപദേശം മെത്രാൻ തീർത്തും അവഗണിച്ചു. ഇതോടെ കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ താൻ തെല്ലും മാനിക്കുന്നില്ലെന്ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു. പടിയോലയിലെ അനുരഞ്ജന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി സഭയുടെ അംഗീകാരം നേടിയ മെത്രാൻ, പടിയോലയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കാറ്റിൽ പറത്തിയതോടെ കാര്യങ്ങൾ അലങ്കോലപ്പെട്ടു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"മെത്രാന്റെ മറുപടിയിൽ, 'നാം ഏതുപ്രകാരം വേണമെന്ന് എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിച്ചാൽ അതിന് ഭേദം വരികയില്ലെന്നും തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീട് ആരംഭിക്കണമെന്നല്ലേ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു വകയിൽ ഏതാനും മുതല് കൈക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും ബോധിച്ചപോലെ ചെലവിടുന്നതിന് മടിയില്ലെന്നും' മറ്റും ഒരു മറുപടി അയക്കയും പിന്നീട് പഠിത്തവീട് പണിക്ക് ആയിരം രൂപാ വരെ തരാനുണ്ടെന്നും പണി നടത്താൻ റമ്പാൻ വേഗത്തിൽ വരണമെന്നും എഴുതി അയക്കയാൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കണ്ടനാട് എത്തി. എന്നാറെ മൺറോ സായിപ്പ് തെക്കുനിന്ന് വരുന്നതു വരെ താമസിക്കണമെന്ന് മെത്രാൻ കല്പിച്ചതല്ലാതെ വേറൊരു ആലോചനയ്ക്കും തമ്മിൽ കാണുവാൻ സംഗതിയും ഉണ്ടായില്ല. തെക്കു നിന്ന് സായിപ്പും വടക്കു നിന്ന് യോഗവും എത്തുന്നതുവരെ താൻ ഇവിടെ പാർക്കുന്നത് സ്വസ്ഥതക്കേടും ചിലവിന് മുട്ടും ആയിത്തീരുകയാൽ മെത്രാന്റെ പേർക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു."

".... പഠിത്തവീട് തീർപ്പിച്ച് അതിൽ ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനെ ആക്കി, ഒരു പള്ളിക്ക് ഒരു കത്തനാരെയും ഒരു ശെമ്മാശിനെയും ഒരു പൈതലിനെയും വീതം എങ്കിലും വരുത്തി പഠിത്തം തുടങ്ങേണ്ടത് ആവശ്യം എന്നും ആണ്ടുതക്സാ പുസ്തകം എഴുതിവരുത്തുന്നതിന് ഒട്ടും താമസിച്ചുകൂടാ എന്നും പഠിത്തവീട് പണിക്ക് മുതല് ഏതാനും ഇപ്പോൾ

തയാറുണ്ട് എന്ന് വരികിൽ രണ്ടു നാലു മാസത്തിനകം പണി തീർത്ത് പഠിത്തം തുടങ്ങാമെന്നും ഒന്നും കൂടാതെ താൻ ഉഴപ്പുന്നതിനേക്കാൾ, ചാട്ടുകുളങ്ങര തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ അമ്മയുടെ പള്ളിമേൽ ശരണപ്പേടേണ്ട തത്രേ ആകുന്നു എന്നും കരയ്ക്ക് നടപ്പാൻ സ്വസ്ഥതയും വാഹനമേറു വാൻ വകയും ഇല്ലാതെ പാരം വലയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുമത്രേ എഴു ത്തിന്റെ താല്പര്യം" (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 161, 162).

വിളിച്ചു വരുത്തി അത്താഴമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ പഴമൊഴിയെ അനുസ്മ രിക്കുമാറ്, തന്റെ എഴുത്തിൻപടി ദൂരെനിന്ന് കഷ്ടപ്പെട്ടു വന്ന തന്റെ ഉപ ദേഷ്ടാക്കളിൽ പ്രമുഖനെ കാണാൻപോലും എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ വിസ മ്മതിച്ചു എന്ന ധിക്കാരം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ അഭിമാനബോധത്തെ വ്രണ പ്പെടുത്തി. ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനുമായി അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു. എട്ടാം മാർതോമ്മാ കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാന ങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏകപക്ഷീയമായി പിന്മാറുന്നു എന്ന് ഇരുവർക്കും ബോധ്യ മായി. അവർ ഇരുവരും ചേർന്ന് മൺറോ സായിപ്പിന് പരാതി നൽകി. അതിന്റെ ഉപസംഹാരവാക്യം ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു: ".... ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാൻ മേല്പട്ടത്തിനുടെ ക്രിയകൾ ഒന്നും നടത്താതെ ഇരിപ്പാനും പഠിത്തവീട് തീർത്ത് അവിടെ പാർത്ത് പഠിത്തം നടത്തിപ്പാനും പണം വാങ്ങി പട്ടം കൊടുക്കാതെയും പട്ടക്കാരെ താഴും തുടലും ഇട്ട് പൂട്ടി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ ഇരിപ്പാനുമായി കല്പന ഉണ്ടായി രക്ഷിക്കുമാറാ കണം" (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 169).

ഇപ്രകാരം പരാതി നൽകിയതിലൂടെ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ തത്വദീക്ഷയി ല്ലാതെ വർത്തിച്ചു എന്ന് വിമർശിക്കുന്ന ചിലരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വാദഗതികൾ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. എട്ടാം മാർതോമ്മായിൽ നിന്ന് 1809-ൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന് എട്ടാം മാർതോമ്മായുടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ സാധു തയെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ അവകാശമില്ല. 2. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ സ്ഥാനസാധുതയിൽ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സ്വന്തം അനന്തരവൻ അതേ ദിവസം ആദ്യപട്ടമേറ്റത് തടയാമായിരുന്നില്ലേ? അതിന് നൽകാവുന്ന മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്:

1. 1809-ലെ കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടാണ് എട്ടാം മാർത്തോമ്മായെ സഭ അംഗീകരിച്ചത്. ഉഭയ സമ്മതപ്രകാരം ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിയാണ് കണ്ടനാട് പടിയോല. ഒരു കക്ഷി ആ ഉടമ്പടിയിൽ നിന്ന് പിന്മാറിയാൽ മറുകക്ഷിയ്ക്ക് ആ ഉഭയസമ്മതം തുടരുവാൻ ആവശ്യമില്ല. വട്ടിപ്പണ പലിശ പഠിത്തവീട് നിർമ്മിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന ഉപദേശം അദ്ദേഹം ലംഘിച്ചതിനാൽ പടിയോല

യിൻപ്രകാരമുള്ള അംഗീകാരത്തിനും പരിരക്ഷയ്ക്കും അദ്ദേഹം അർഹത നഷ്ടപ്പെടുത്തി (കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് മേല്പട്ടത്തിനുള്ള ക്രിയകൾ നടത്താതെ ഭരണം മാത്രം നടത്തുവാനാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ കത്ത് സംശയം ഉണർത്തുന്നു. പുതിയകാവുകാരൻ തോമ്മാ കത്തനാർ പകർത്തി എഴുതിയ ഒരു പട്ടംകൊടക്രമം ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശം ഉണ്ട്. പട്ടംകൊടകൾ ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താത്ത ആ കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉടമ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ആയിരിക്കുമോ?

2. റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ മെത്രാൻസ്ഥാന സാധുത അംഗീകരിച്ചു എന്ന് പറയാനാവില്ല. നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ റമ്പാൻ സ്ഥാനം ഒരു പൗരോഹിത്യസ്ഥാനം അല്ല. ഒരു പട്ടംകൊടയുടെ ധാടിയോടും മോടിയോടും കൂടെയാണ് റമ്പാൻസ്ഥാനദാന ശുശ്രൂഷ ഇന്ന് നടത്തുന്നത് എന്ന് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ടി ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാൻ മെത്രാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനിവാര്യമല്ല. ദയറായുടെ അധിപനായ ഏത് പുരോഹിതനും അത് നടത്താം. അതിന് കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുന്ന ആളിനെ ശുശ്രൂഷക്രമം വിവരിക്കുന്നത് കൊഹനോ എന്നും റീശ് ദയറോയെ എന്നുമാണ്. മെത്രാൻ ആ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നത് ദയറായക്കാരൻ എന്ന നിലയിലാണ്; ആ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് പട്ടംകൊടയെപോലെ വി. കുർബ്ബാനയുടെ നിർവഹണവും അനിവാര്യമല്ല. കോറൂയോസ്ഥാനം നൽകുവാൻ കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പായ്ക്ക് പോലും അവകാശമുണ്ടെന്നു ഓർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായോടു കലഹിച്ച കായംകുളം റമ്പാൻ നിഷ്ക്രിയനും നിസ്സംഗനുമായി ഒരു 'അവധൂതനെപ്പോലെ' ലക്ഷ്യരഹിതമായി പ്രയാണം ചെയ്തു കണ്ണംകോട് എത്തിയെന്നും രോഗാതുരനായതുമൂലം അവിടെ തങ്ങി എന്നും അവിടെ നിര്യാതനായി എന്നും ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയും അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ച് കായംകുളം റമ്പാനെപ്പറ്റി ഡോ. കുര്യൻ തോമസ് എഡിറ്റ് ചെയ്ത പുസ്തകത്തിലെ ലേഖകന്മാരും എഴുതിയിട്ടുള്ളത് അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. അദ്ദേഹം ചെയ്ത രണ്ടു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി രേഖകൾ ലഭ്യമാണ്.

1. നേരത്തെ വിവരിച്ചപ്രകാരം എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കുവാൻ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനോടൊന്നിച്ച് ഇദ്ദേഹം കേണൽ മൺറോയ്ക്ക് പരാതി നൽകി (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 169).

2. കുറുപ്പംപടിയിൽ ഒരു വൈദിക പരിശീലനവേദിക്ക് രൂപം നൽകി. രണ്ടു റമ്പാന്മാരും അവിടെ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു. കായംകുളം റമ്പാൻ അവിടെ വച്ച് പകർത്തി എഴുതിയ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ലിപിയിലെ

ഴുതിയ ആണ്ടുതക്സാ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശമുണ്ട്. 1810-ലാണ് അത് പകർത്തി എഴുതിയതെന്ന് അതിന്റെ കൊളോഫോണിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സമകാല രേഖയെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക?

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ റമ്പാൻ പരാതി നൽകിയപ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാന് എതിരായി മെത്രാനും പരാതി സമർപ്പിച്ചു. കായംകുളം റമ്പാന്റെ പേരിൽ പരാതി ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പകലോമറ്റം മെത്രാന്റെ ഉന്നം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ ആയിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തം. ആ പരാതിപ്രകാരം "ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിലെ നടവരവ് എടുത്ത് ചെലവിടുകയും മെത്രാനെ കണക്ക് കേൾപ്പിക്കാതെയും വിളിച്ചാൽ വരാതെയും..." ഇതൊക്കെയാണ് ആരോപണങ്ങൾ. പള്ളി ഇടവകയിലെ കാര്യങ്ങളുടെ ക്രമക്കേടിനെപ്പറ്റി പള്ളിക്കാരല്ല, മെത്രാനാണ് പരാതിപ്പെട്ടത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയം. റസിഡണ്ട് ഇരുഭാഗത്തെ പരാതികളെയും ഗൗരവപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചു. എല്ലാ പള്ളികളുടെയും പ്രതിപുരുഷന്മാർ കൊല്ലത്ത് ചെന്ന് തന്നെ കാണണമെന്ന് റസിഡണ്ട് നോട്ടീസ് അയക്കുകയും മെത്രാന്റെ അധികാരപത്രങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ... റസിഡണ്ട് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം വ്യർത്ഥമാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ... മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിത ഭരണം നടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്ന് വിരോധിക്കുകയും റസിഡൻസി ഖജനാവിൽ നിന്ന് വരേണ്ടിയിരുന്ന പലിശ കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു" (ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പുറം 190, 191).

നോമ്പുകാർക്ക് ധ്യാനമന്ദിരം

കർമ്മയോഗികൾക്ക് വിശ്രമമില്ല. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായോട് യോജിക്കാനാവാതെ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിലേക്ക് മടങ്ങിയ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മാതൃ ഇടവകയിൽ ചില കർമ്മപദ്ധതികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തോടെ പല കാലങ്ങളിലായി ഇടവകയിൽ നിന്ന് തെക്കോട്ടും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും കുടിയേറിപ്പാർത്തവർ തങ്ങളുടെ തലപ്പള്ളി സന്ദർശിക്കുവാൻ ഉത്സാഹം കാട്ടി. അവർക്ക് മതിയായ താമസസൗകര്യങ്ങൾ പള്ളിയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ അപര്യാപ്തത പരിഹരിക്കുവാൻ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ പ്രവാസികൾക്ക് താമസിക്കുവാൻ കെട്ടിടങ്ങൾ സജ്ജമാക്കി (ഇക്കാര്യത്തിൽ പണം ചെലവിട്ടതിനെയാവാം എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നൽകിയ പരാതിയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്). 1810-ൽ സജ്ജമായ കെട്ടിടത്തെ ഉപവാസക്കാർക്ക് താമസിക്കുവാനുള്ള സംവിധാനമായി പിന്നീട് റമ്പാൻ പരിഷ്ക്കരിച്ചു. നോമ്പുകാലത്ത് നൂറുകണക്കിനാളുകൾ

ഈ ധ്യാനഭവനത്തിൽ താമസിച്ച് നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാഴ്ച ഇന്നും അവിടെ തുടരുന്നു.

എട്ടാം മാർതോമ്മായ്ക്കെതിരെ കൊല്ലത്ത് പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിലെ വിസ്താരവും റസിഡന്റിന്റെ തീരുമാനവും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനിൽ ആവേശം ഉണർത്തി. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു: "…. സായിപ്പ് (മൺറോ) ഒരുമിച്ച് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും മറ്റ് രണ്ടുനാല് പേരും കൂടെപോയിരുന്നു. സമയം കണ്ട് സായിപ്പ് അവർകളോട് മെത്രാന്റെ വിവരത്തെക്കുറിച്ചും പള്ളിമര്യാദകൾ നടത്തേണ്ടതിന് കത്തങ്ങളിൽ നല്ല ശീലമുള്ളവർ ചുരുക്കവും ആണ്ടു തക്സാ പുസ്തകം എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇല്ലായ്കയാൽ ശീലമുള്ളവരെ കൊണ്ട് എഴുതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യവും ആകുന്നു എന്നു (കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ വൈദികപരിശീലനം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് കായംകുളം റമ്പാൻ ആണ്ടുതക്സാ പകർത്തി എഴുതിയത് - 1810-ൽ - ഓർമ്മിക്കുക). ഈ വകയ്ക്ക് ഏതാനും മുതലും അനുവാദവും ഉണ്ടാ യാൽ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ച് പണി വേഗത്തിൽ തീർത്ത് അവിടെ പാർത്ത് പഠിത്തം നടത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും വഴി പോലെ ബോധിപ്പിച്ചും പഠിത്തവീട് എന്ന് പറയുന്ന സെമിനാരിയുടെ ഒരു പടം വരച്ച് കാണിച്ചും റമ്പാൻ അക്കാര്യത്തിൽ തനിക്കുള്ള താല്പര്യം പ്രകടമാക്കി" (പുറം 175).

ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ പ്രതിപാദനം ഇപ്രകാരമാണ്: "വീണ്ടും സമാധാനം സുസ്ഥാപിതമായപ്പോൾ ദേവാലയത്തിന്റെ കേടു പാടുകൾ നീക്കിയശേഷം അത് മറ്റ് പട്ടക്കാരുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഏല്പി ച്ചിട്ട്, സുറിയാനി ശെമ്മാശന്മാരുടെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഒരു സ്ഥാപനം നിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് വടക്കുള്ള അനേകം ഇടവകകളിൽ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിൽ അസാമാന്യ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന റമ്പാൻ തൽസ്ഥാപനത്തിന് ഒരു പ്ലാനും കണക്കും മുൻകൂട്ടി തന്നെ തയാറാക്കിയിരുന്നു. പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ എട്ടാമൻ ഇതിന് അനുകൂലി ആയിരുന്നു എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റ് ഖജനാവിൽ നിന്ന് വരേണ്ടിയിരുന്ന വട്ടി പ്പണത്തിന്റെ പലിശ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് ഉപ യോഗിക്കണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചത് മുതൽ ഈ മഹത്തായ ഉദ്യമത്തെ അദ്ദേഹം സഹായിക്കാതെയിരുന്നു. … റമ്പാനും മാർത്തോമ്മായും ആയി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായഭിന്നതയുടെ പ്രധാ നഹേതുക്കളിൽ ഒന്ന് ഇത് തന്നെ ആയിരുന്നു (പുറം 193). ഈ അഭി പ്രായ ഭിന്നതയുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി ഇ. എം ഫിലിപ്പ് എഴുതുന്നു: "മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ ഗവൺമെന്റിൽ പണം നിക്ഷേപിച്ച അവ സരത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിൻപ്രകാരം വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഒരു

സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എട്ടാം മാർതോമ്മാ പ്രദർശിപ്പിച്ച അജാഗ്രത അദ്ദേഹവും റമ്പാനും തമ്മിലുള്ള ഭിന്നതയെ കുറെക്കൂടെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു."

തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടരുടെ വാക്കുകളിൽ പകർത്താം: "പഠിത്തവീട് തീർത്ത് പഠിത്തം നടക്കായ്കയാൽ സുറിയാനിക്കാർക്കുള്ള ഞെരുക്കവും ബുദ്ധിമുട്ടും മെത്രാൻ ഇടപെട്ട വഴക്കിന്റെ സ്വഭാവവും സായിപ്പ് അവർകൾക്ക് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാകയാൽ സുറിയാനിക്കാർക്ക് പൊതുവിൽ ഉപകാരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പഠിത്തവീട് പണിയിക്കുന്നതിന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ഭരമേല്പിച്ചു. പണി വകയ്ക്ക് 1809-ാം ആണ്ടു മുതൽ 1813-ാം ആണ്ട് വരെ നാലാമത്തെ വട്ടിപ്പണം കൂടിയിരുന്ന വരാഹൻ 960-ന് തല രൂപ 3360-ഉം കണ്ടനാട്, മുളന്തുരുത്തി, നടമേൽ, കരിങ്ങാച്ചിറ, ചാട്ടുകുളങ്ങര ഈ പള്ളിക്കാരോടും പാലാ കൊച്ചിട്ടൻ ഇട്ടി മാത്തു തരകൻ ഇവരോടും പറ്റുശീട്ട് എഴുതി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് രൂപാ 3360 ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ഏല്പിച്ചു" (പുറം 187).

വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയ്ക്ക് രസീതി നൽകുവാൻ കണ്ടനാട്, മുളന്തുരുത്തി, തൃപ്പൂണിത്തുറ, നടമേൽ, കരിങ്ങാച്ചിറ, ചാട്ടുകുളങ്ങര എന്നീ പള്ളികളുടെ പ്രതിനിധികൾക്കും പാലാ കൊച്ചിട്ടൻ ഇട്ടി മാത്തു തരകൻ എന്നിവർക്കും അവകാശം ലഭിച്ചതെങ്ങനെ എന്ന് ഒരു രേഖയിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു പക്ഷെ പരാതി വിസ്തരിക്കാൻ കൊല്ലത്ത് കൂടിയ പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരമാകാം റസിഡണ്ട് അപ്രകാരം ഒരു നടപടി സ്വീകരിച്ചത്.

തെക്കും വടക്കുമായി രണ്ട് പഠിത്തവീടുകൾ എന്ന കണ്ടനാട് നിശ്ചയം രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ അപ്രായോഗികമായി.

1. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കടുത്ത പ്രതിഷേധം.
2. കായംകുളം റമ്പാന്റെ നിര്യാണം.

നിരണത്തും കണ്ടനാടുമായി രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾ എന്ന ആശയം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ നിർബന്ധിതനായി. ചെറുവിരൽപോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അനക്കുവാൻ തയാറാകാതെയിരുന്ന മെത്രാന്റെ നിസ്സഹകരണമായിരുന്നു പ്രധാന കാരണം. മെത്രാന്റെ സഹകരണം കൂടാതെ രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾക്കാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക എന്നത് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. തന്റെ എക്കാലത്തെയും സ്വപ്നമായിരുന്ന സെമിനാരി നിർമ്മാണം ഒരു കാരണവശാലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. മെത്രാന്റെ പ്രതിഷേധത്തെ അവഗണിക്കുവാൻ റമ്പാനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയത് സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പുനർനിർമ്മാണത്തിന് ഈ പഠിത്തവീട് സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കാനാവും

എന്ന ദൃഢമായ ദർശനമാണ്. മെത്രാനെ മറികടന്നുള്ള ആ സാഹസിക നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കാൻ റമ്പാനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കേണൽ മൺറോയുടെ പ്രോത്സാഹനവും പ്രബുദ്ധരായ ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയുമായിരുന്നു ആ ഘടകങ്ങൾ.

പഠിത്തവീട് ഒന്നു മതി എന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ റമ്പാനെ നിർബ ന്ധിച്ച മറ്റൊരു സാഹചര്യം കായംകുളം റമ്പാന്റെ നിര്യാണമായിരുന്നു. തെക്ക് നിരണത്ത് ആരംഭിക്കുന്ന പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല ഏല്പിക്കു വാൻ യോഗ്യനായ മറ്റൊരാൾ അക്കാലത്ത് സഭയിൽ ഉള്ളതായി അറിയ പ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ധിഷണാശാലിയായ അദ്ദേഹം 1811 തുലം 28-ന് അന്തരി ക്കുകയും കണ്ണങ്കോട് പള്ളിയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനും പ്രതീക്ഷയും ആയിരുന്ന ആത്മസുഹൃ ത്തിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ മനംനൊന്ത് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ ഒരു വിലാപ ദശകം രചിച്ചു. സുറിയാനിഭാഷയിൽ കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ വിരചിത മായ ഈ കവിത കേരളത്തിലുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ വിലാപകാവ്യമാണെ ങ്കിലും ആ നിലയിൽ വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യ പോറ്റിയുടെയും വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെയും കുമാരനാശാ ന്റെയും വിലാപകാവ്യങ്ങൾ പിറവിയെടുക്കുന്നതിന് ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് വിലാപകാവ്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമകൃതിയായി വിരിഞ്ഞ ഈ പുഷ്പം തൊഴിയൂരിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ മറഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ഈ ഗ്രന്ഥ കാരൻ ഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടെടുത്ത ഈ ഉത്കൃഷ്ടകൃതി ഡോ. മാർ അപ്രേം, ഫാ. ഡോ. സണ്ണി ചാക്കോ എന്നിവരുടെ സഹായ ത്തോടെ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് 2011-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെ ടുത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ജീവചരിത്രം രണ്ടാം പതിപ്പിൽ (പുറം 240-243) അനുബന്ധമായി ചേർത്തു (2012-ൽ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് എഡിറ്റ് ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ ജീവിതവും സംഭാവനകളും' എന്ന കൃതിയിലും ഈ കവിത അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, പുറം 140-142).

വിലാപകാവ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം അനുബന്ധത്തിൽ കാണുക.

മലങ്കരസഭയുടെ മധ്യഭാഗമായ കോട്ടയത്ത് ഒരു പഠിത്തവീട് മതി എന്ന് ഈ പ്രതികൂല പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് അദ്ദേഹം സെമിനാരി പണിയുവാൻ ആവശ്യമായ സ്ഥലം അനുവദിച്ചു കിട്ടുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ റാണി യോട് ഔപചാരികമായി അപേക്ഷിച്ചു. കൊച്ചി രാജാവിന്റെ പ്രജയായ അപേക്ഷകന് ഭൂമി അനുവദിച്ചു കൊടുക്കരുതെന്ന് പകലോമറ്റം പ്രഭുതി

കൾ – തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകൾ – റാണിയെ തങ്ങളുടെ വിപ്രതിപത്തി അറിയിച്ചിരുന്നു. തിന്നുകയില്ല, തീറ്റിക്കുകയുമില്ല എന്ന എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ശൈലി കേണൽ മൺറോയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിയ റാണി അവരുടെ താല്പര്യം അവഗണിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പൊൻപ്രഭ ഏറ്റ് ഭാരതമാകെ ഒരു നവോന്മേഷത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. മെക്കാളെയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്ക് സർക്കാർ ജോലികളിൽ സാധ്യത വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ശാസ്ത്രവും ഇതര വിജ്ഞാന മേഖലകളും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഇംഗ്ലീഷിനെപ്പോലെ പ്രയോജനകരമായ മറ്റൊരു ഭാഷ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപഠനം മൂലം പുരോഗതി നേടിയ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം പുതിയ ഭാഷാസംസ്ക്കാരത്തിന്റെ കൈത്താങ്ങലോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതായി ഏവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ നവോത്ഥാനത്തിലെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ ആയ രാജാറാം മോഹൻ റോയി പോലും ദേശീയവാദത്തോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ച് വന്നിരുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപഠനത്തിന് സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് റാണി ആഗ്രഹിച്ചത് സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. സഹോദരതുല്യം റാണി ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കേണൽ മൺറോയുടെ പ്രോത്സാഹനവും ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രജാതല്പരയായ റാണിക്ക് വേണ്ടുവോളം ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഏജൻസിയും അന്ന് ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മാമൂൽപ്രിയരായ കേരളീയർ, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം മൂലം തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും സങ്കല്പങ്ങൾക്കും ഇളക്കം തട്ടുമോ എന്ന് ന്യായമായും ഭയപ്പെട്ടു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ നാടായിരുന്നുവല്ലോ കേരളം. ജാതിയും ഉപജാതിയും അയിത്തവും നരബലി തുടങ്ങിയ ദുരാചാരങ്ങളും കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന കേരളത്തിൽ മേലാളന്മാർ അനുഭവിച്ചുപോന്നിരുന്ന പദവികൾ മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്ന ഒരവസ്ഥ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം മൂലം സംജാതമാവുവോ എന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ശൂദ്രർ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച് സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ കയറിപ്പറ്റി, തങ്ങൾ ഭരണീയരായി മാറുന്ന ദുർദിനങ്ങളെ അവർ ഭയപ്പെട്ടു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം, ഏകപത്നീവ്രതം, വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായം, ഏകദൈവ വിശ്വാസം ഇവയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും കേരളത്തിൽ മതത്തിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ നിർബ്ബാധം ആധിപത്യം നേടിയ അനാചാരങ്ങളെ, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ യുവതലമുറ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസ്ഥ മേലാളർക്ക് അചിന്ത്യമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികരംഗത്തെയും സാംസ്ക്കാരിക രംഗത്തെയും

ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയെയും ഗാർഹികാന്തരീക്ഷത്തിൽ മേലാളരെ എപ്പോഴും ന്യായീകരിക്കുന്ന വിവാഹ സമ്പ്രദായങ്ങളെയും പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസം കീഴ്മേൽ മറിക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം, വസ്ത്രധാരണം, അടിമപ്പണി തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീണാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതേറ്റു നടത്തുവാൻ യാഥാസ്ഥിതിക കേരളം മടിച്ചുനില്ക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ അപേക്ഷ റാണിയുടെ മുമ്പിൽ എത്തുന്നത്. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ തിരുവിതാംകൂർ റാണി, ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന് അനുവാദ കല്പന ഇപ്രകാരം എഴുതി:

അവുസേപ്പ് റമ്പാന്,

നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഹാജരായി പുത്തൻകൂർ നസ്രാണികൾക്ക് വേദം പഠിക്കുന്നതിന് സെമിനാരി ഇല്ലെന്നും ഒന്ന് പണിയുന്നതിന് സ്ഥലം വേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കയാൽ, അതിലേക്ക് കോട്ടയം പ്രവൃത്തിയിൽ ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തിന്റെ അതിരുകൾ: തിരുനക്കര തേവരെ ആറാട്ടിന് ആറ്റുകടവിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതും വടക്കു തെക്കായി കിടക്കുന്നതുമായ നാട്ടുവഴിക്ക് പടിഞ്ഞാറും ഇടനടപടിഞ്ഞാറ് കവനാറിന് കിഴക്ക്. ഈ നാലു ദിക്കുകൾക്കുള്ളിൽ വടക്കുതെക്ക് 120 ദണ്ഡും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു 60 ദണ്ഡും 990 കാർത്തിക 6 മുതൽ പണിയുന്നതിന് അനുഭോഗക്കൊഴുവായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിന് സർക്കാരിലേക്കുള്ള കരം പണം ആറേകാലും ഒരു വിളക്കു വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവിലേക്ക് അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സെമിനാരി കെട്ടിയും വിളക്ക് വയ്പിനെ അനുവദിച്ച സംഖ്യ അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും റമ്പാനും പിന്നാലെ വരുന്ന റമ്പാന്മാരും കൈവശം വച്ച് അനുഭോഗമായി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു" (ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി 175-ാം വാർഷിക സുവനീർ, 1990, പുറം 211).

റാണിയുടെ ഔപചാരികമായ അനുവാദകല്പന ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ റാണിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായ കേണൽ മൺറോ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സഭാപുരോഗതിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് കൈമെയ് മറന്ന് കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയും ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധതയും കേണൽ മൺറോയെ അത്യധികം സ്പർശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതുന്നു:

“സായിപ്പ് പഠിത്തവീടിന് കോട്ടയത്ത് റമ്പാന് ബോധിച്ച സ്ഥലത്ത് 60 ദണ്ഡ് സ്ഥലം അളന്നുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം തഹസീൽദാർക്ക് ഉത്തരവും കൊടുത്ത് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും ആ ശേഖരത്തിലുള്ള പള്ളിക്കാരെയും 989 മകരം ആദിയിൽ (1814 ജനുവരി) യാത്ര പറഞ്ഞയച്ചു. .... റമ്പാൻ പഠിത്തവീട് പണിയുന്നതിന് സായിപ്പിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മുതലും വാങ്ങി കോട്ടയത്ത് വന്ന് സ്ഥലവും പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ താമസിച്ച് പണിക്ക് വേണ്ടിയ കല്ലും മരങ്ങളും അടുപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽസാഹവും സായിപ്പ് അവർകളുടെ സഹായവുംകൊണ്ട് കൊല്ലം 989-ാമാണ്ട് കുംഭമാസം 3-ാം തീയതി (സുറിയാനികണക്കിന് 1814 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച) കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിക്ക് കല്ലിട്ട് പണി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ പാർശ്വത്തിലുള്ളവർക്ക് സെമിനാരി കണ്ടനാട്ടേയ്ക്കടുത്ത ഒരു ദിക്കിൽ ആയാൽ കൊള്ളാമെന്നു പക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും റമ്പാൻ സായിപ്പിന്റെ ഹിതംപോലെ കോട്ടയത്ത് തന്നെ വേണമെന്ന് ഉറച്ചുംകൊണ്ട് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കാതെ മൂന്ന് വശവും ആറ് ചുറ്റി ഒഴുകുന്നതായും അന്ന് തരിശായിട്ടും ഒട്ടൽക്കാട് പിടിച്ചും കിടന്ന സ്ഥലം മാത്രമേ താൻ ബുദ്ധിയോടെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. സായിപ്പ് മുഖാന്തിരം സർക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായ സഹായവും റമ്പാന്റെ ഉത്സാഹവും കൊണ്ട് ഒരു മെത്രാനും നാലു റമ്പാന്മാരും ഇരിക്കാൻ തക്കവണ്ണവും ചെമ്മാച്ചന്മാർക്കും പിള്ളേർക്കും വെവ്വേറെ മുറികളും തെക്കും വടക്കും ഓരോ നിലയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും രണ്ട് നിലയും നാലുകെട്ടായിട്ട് റമ്പാന്റെ ചട്ടപ്രകാരം 990 മീനമാസത്തിൽ പണികൾ മിക്കവാറും കുറവ് തീർന്നശേഷം ...” (പുറം 188).

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ മഹാസംഭവമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി പകലോമറ്റം കുടുംബഡയറിയായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* വിവരിക്കുന്ന ദുസ്സൂചനകൾ അടങ്ങിയതും ചരിത്രപരമായ സത്യസന്ധത കുറഞ്ഞതുമായ വിവരണം കാണുക:

“പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യാവനയും ചുരുക്കി അഞ്ഞൂർ പാർത്തുവരുമ്പോൾ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ അവിടെ ചെന്ന് പല കൂട്ടവും പറഞ്ഞ് ബോധിപ്പിച്ച് 990-ാമാണ്ട് മീന മാസം 9-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിട്ട് സ്ഥാനവും ഏറ്റ് വള്ളംകരേറി കൊല്ലത്ത് ചെന്ന് മൺട്രോ സായിപ്പിന്റെ അടുക്കൽ പാർത്ത് സെമിനാരി പണിവകയ്ക്ക് നാലു കൊല്ലത്തെ പലിശപണവും വാങ്ങിച്ച് കോട്ടയത്ത് വന്ന് ഗോവിന്ദപുരം എന്ന പ്രദേശത്ത് സെമിനാരിക്ക് പണിയും തുടങ്ങി” (എം.ഒ.സി. പുറം 211).

സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ഇപ്രകാരം:

1. അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് ഉപായത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി.
2. പിന്നീട് മൺട്രോ സായിപ്പിനെ കണ്ടു.
3. പിന്നീട് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ വാങ്ങിച്ചു.
4. അതിനുശേഷം സെമിനാരിയുടെ പണി തുടങ്ങി.

*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ എഴുത്തുകാരൻ സ്വന്തം ജീവിതകാലത്ത് നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി എത്ര ഉദാസീനമായും ചരിത്രബോധമില്ലാതെയും ആണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഈ ഒരൊറ്റ വിവരണം മതിയാവും. പകലോമറ്റം മെത്രാൻ ജനപിന്തുണയില്ലാതെ ഒറ്റപ്പെടുന്നു എന്നും തൽസ്ഥാനത്ത് വടക്ക് കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു എന്നുമുള്ള അറിവ് എഴുത്തുകാരന്റെ സമനില തെറ്റിച്ചു എന്നുമാണ് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

സെമിനാരിയുടെ കെട്ടിടം പണിയുന്നതിന് സ്ഥലത്തിന് പുറമെ രണ്ടായിരം രൂപയും ആവശ്യമായ തടിയും റാണി ദാനമായി നൽകി. ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ താൻ ഹൃദയത്തിൽ താലോലിച്ച് കൊണ്ടുനടന്ന മഹാസ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നതിൽ, താൻ ദൈവികശക്തിയുടെ അദൃശ്യകരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വെറും ഉപകരണമാണെന്ന് റമ്പാച്ചന് അചിരേണ ബോദ്ധ്യമായി. സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിന് മലങ്കര സഭ സർവാത്മനാ സഹകരിച്ചതിന്റെ സാംപിൾ കുറുപ്പംപടിയുടെ ചരിത്രകാരൻ ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇപ്രകാരം വരച്ചു കാട്ടുന്നുണ്ട്:

"അക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചന് ഈ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ചെലവിന് കൊടുത്തയച്ചു. സിമ്മനാരിപ്പണിയുടെ ആവശ്യത്തിന് ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും ആവശ്യമായ സഹകരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു" (പുറം 111). എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് സ്വാധീനമുള്ള തെക്കൻ ഇടവകകൾ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിൽ ഉദാസീനതയും നിസ്സംഗതയും പ്രകടമാക്കിയപ്പോൾ കുറുപ്പംപടി, നടമേൽ, മുളന്തുരുത്തി, കരിങ്ങാശ്ര, പിറവം, കോതമംഗലം, ചാട്ടുകുളങ്ങര മുതലായ ഇടവകകൾ സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തെ കൈതുറന്ന് സഹായിച്ചു. മറ്റൊരു സഹായത്തിന്റെ കഥ കേൾക്കുക:

"തിരുവല്ലായിലെ സുറിയാനിക്കാർ സ്ഥലവാസികളും ധനികരുമായ ചിലരുടെ പ്രതിഷേധം വകവയ്ക്കാതെ 1815-ൽ അവിടെ ഒരു പുതിയ കുരിശുപള്ളി സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു ദിവസം രാത്രി പ്രാദേശിക സാമുദായിക നേതാക്കൾ കൂടി ആ താല്ക്കാലിക പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിന് തീവയ്ക്കുകയും

അതിനുള്ളിൽ സുഖശയനം ചെയ്തിരുന്ന പുരോഹിതനെ വെട്ടിമുറിവേല്പ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കേസ് റസിഡന്റിന്റെ അടുക്കലെത്തി. വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ കുറ്റം കഠിനമായി തെളിഞ്ഞു. പോറ്റിമാർ, പട്ടന്മാർ ഇവരെക്കൊണ്ട് 60,000 കലിയൻ പ്രായശ്ചിത്തം കെട്ടിവയ്പിച്ചു. തിരുവല്ലായിലെ സുറിയാനിക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാറാണിയെ കണ്ട് അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, സർക്കാരിലേക്ക് ലഭിച്ച പിഴത്തുകയുടെ പകുതി 30,000 കലിയൻ കോട്ടയം സെമിനാരിപ്പണിയ്ക്കും 30,000 കലിയൻ തിരുവല്ലായിലെ പള്ളിപുനർനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതിനും സഹായധനമായി ലഭിച്ചു" (ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പുറം 190).

'പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മത്തായി കത്തനാരുടെ ദിനവൃത്താന്തക്കുറിപ്പുകൾ' രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (പുറം 53): "കൊല്ലവർഷം 990 കുംഭം മൂന്നാം ദിവസം ചൊവ്വാഴ്ച സിമ്മനാരിക്ക് തറക്കല്ലിട്ട് പണിയാരംഭിച്ചു. കെട്ടിടം പണിയുന്നതിലേക്ക് 2000 രൂപയും തടിയും ലഭിച്ചെങ്കിലും കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിന് ക്ലേശങ്ങൾ നിരവധി ഉണ്ടായി. 'കുറുപ്പുംപടി പള്ളി പോലെ തുമ്പോൺ പള്ളിയും യഥാശക്തി അയച്ചുതരണം' എന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഔസേപ്പ് റമ്പാന്റെ എഴുത്തുംപടി തുമ്പമൺ പള്ളി കൈസ്ഥാനികൾ ചേർന്ന് ആലോചിച്ച് 1000 രൂപ സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുത്തു (എഡി. മാത്യു വർഗ്ഗീസ് തുമ്പമൺ, 2014).

(വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിനായി ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാച്ചൻ പള്ളികൾക്കയച്ച ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു സുദീർഘാഭ്യർത്ഥന *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കാണാം. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനായി പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചൻ അയച്ച അഭ്യർത്ഥന ഏതെങ്കിലും പഴയപള്ളികളുടെ അലമാരികളിൽ ഇരിപ്പുണ്ടാകാം. അതൊന്നു കണ്ടെത്താനും പരിശോധിക്കാനുമായി പല പ്രാചീന ദേവാലയങ്ങളുടെയും കവാടങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ച് മുട്ടിവിളിച്ചുവെങ്കിലും അവയുടെ ചുമതലക്കാരായി വാഴുന്ന കുട്ടിത്തമ്പുരാക്കന്മാരും അവരെ നിയോഗിക്കുന്ന വലിയ തമ്പുരാക്കന്മാരും വേണ്ടത്ര ക്രിയാത്മകമായി സഹകരിക്കാത്തതിനാൽ അക്കാര്യത്തിൽ ഫലമുണ്ടായില്ല എന്ന് ദുഃഖത്തോടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.)

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി: സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവും

1815 മീന മാസത്തിൽ (മാർച്ച് – ഏപ്രിൽ) ഇരുപത്തിയഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് റമ്പാച്ചൻ സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മല്പാനായി സേവനം ചെയ്ത ആ എഴുപത്തിയഞ്ചുകാരൻ തന്നെയായിരുന്നു മുഖ്യ അധ്യാപകനും പ്രിൻസിപ്പലും. തുടക്കം മുതലേ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കൊക്കെ അദ്ദേഹം സെമിനാരി സന്ദർശിച്ചിരുന്നത് പ്രവർത്തകർക്ക് പ്രോത്സാഹനമായിരുന്നു (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, 193). ആദ്യത്തെ ബാച്ചിൽ താൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു എന്ന് കോട്ടയം ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ (ഫാ. പീലിപ്പോസ്. പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ പിതാവ്) പില്ക്കാലത്ത് സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വൈദികസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പരിശീലനം നേടി പുറത്തുവരുന്നവരെപ്പറ്റി സെമിനാരി സ്ഥാപകന് വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ ആണുണ്ടായിരുന്നത്. പള്ളിക്രമങ്ങൾ മാത്രം ശീലിച്ച് വൈദിക ശിക്ഷണം അവസാനിപ്പിക്കുന്ന മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ പരിമിതികൾ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം വേണ്ടുവോളം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആ പരിമിതികൾ ഇല്ലാതാക്കി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അധുനാതനധാരകൾ ഉൾക്കൊണ്ട, ദർശനശേഷിയുള്ള വൈദികരുടെ ഒരു തലമുറ സെമിനാരിയിൽ പിറന്ന് വളരുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിയായ റവ. തോമസ് നോർട്ടനെ അദ്ദേഹം പിന്നീട് നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സകുടുംബം സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കുവാൻ മൺറോ സായിപ്പ് നടത്തിയ ശുപാർശ അദ്ദേഹം ധീരമായി നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ വൈദികർ പണ്ഡിതന്മാർ ആയിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസത്തോടും ആരാധനകളോടും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത കൂറ് പുലർത്തണമെന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുവാനും പരിരക്ഷിക്കുവാനും മറ്റും ഏറെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകിയ മിഷനറിമാർ സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ വിമർശിക്കുകയോ ഭേദപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പില്ക്കാലത്ത് വിദേശസഭകളുമായി ബന്ധവും ചങ്ങാത്തവും വർദ്ധിക്കുകയും ലോകസഭാകൗൺസിലുകളിൽ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മറ്റു സഭകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭാപാരമ്പര്യങ്ങളെ

അപഗ്രഥിക്കുവാനും ചിലപ്പോഴൊക്കെ തിരുത്തുവാനും ചിലർ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്, സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾ നാം എത്രമാത്രം അഗണ്യമാക്കുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. 'നമുക്കൊരു സെമിനാരി ഉള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിലപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങൾ പലതും നഷ്ടപ്പെടുവാനിടയാകുന്നു' എന്ന് പില്ക്കാലത്തെ ഒരു മല്പാൻ വേദനയോടെ സ്മരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയം (കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണ് ശിഷ്യനായ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനോട് ഈ വേദന പങ്കുവച്ചത്).

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ ആധുനിക അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഒരു ഫാക്കൽട്ടി അംഗം പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "നമ്മുടെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് സെമിനാരിയിലെ പരിശീലനം രൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ന് സെമിനാരിക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വീക്ഷണഗതി പുലർത്തുന്ന സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയോട് നമ്മുടെ സെമിനാരി 1965-ൽ അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തത് ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെ നിരാകരിക്കുക മാത്രമല്ല, പുച്ഛിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും നേരിടുന്നു. സെറാമ്പൂർ ബന്ധം തുടർന്നാൽ, നമ്മുടെ സഭയിലെ വൈദികർ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെയും രീതികളെയും അറിയാത്തവരും അവയെ നിരാകരിക്കുന്നവരും ആയിത്തീരും" (സഭാജ്യോതിസ്, ജൂബിലി സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ, പു. 41, 1991).

(പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സെമിനാരികളിൽ പഠിച്ച് പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയ ചിലർ നമ്മുടെ സെമിനാരികളിൽ അധ്യാപകരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനകളുടെ ആഴമേറിയ പശ്ചാത്തലം ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ നമ്മുടെ പല വിശിഷ്ട പാരമ്പര്യങ്ങളെയും തിരുത്തുന്നതും അങ്ങനെ സുറിയാനിസഭയുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളോട് പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൈദികരുടെ ഒരു തലമുറ ഇടവകകളെ നയിക്കുന്നതും ചിന്താശീലരായ അനേകംപേരെ ഇന്ന് ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പാരമ്പര്യാരാധനകളിൽ ഈ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പരീക്ഷണങ്ങളും അച്ചടിച്ച ആരാധനക്രമങ്ങളിലൂടെ അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അജാഗ്രതകളും അനവധാനതകളുമൊക്കെ, സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നും ആ സ്ഥാപനം എത്രമാത്രം അന്യമായിപ്പോയി എന്ന് ചിന്താശീലരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.)

മുൻ മെത്രാന്മാരുടെ പിൻഗാമിയാവാൻ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അർഹ നല്ലെന്നും മെത്രാൻ പദവിക്കടുത്ത കർത്തവ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും 1814-ൽ കേണൽ മൺറോയുടെ ഒരു വിധിത്തീർപ്പ് ഉണ്ടായ വിവരം മുൻ അധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇരുപക്ഷത്തെയും വാദങ്ങൾ കേട്ടും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചും സാക്ഷിമൊഴികൾ അപഗ്രഥിച്ചും മൺറോ പുറപ്പെടുവിച്ച ആ വിധിയിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്വാഭാവികമായും അതൃപ്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തൽസംബന്ധമായി ഒരു പരാതി മേല ധികാരത്തിലേക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് വട്ടിപ്പണ ത്തിന്റെ നാല് കൊല്ലത്തെ പലിശ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനു നൽകിയെന്ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അറിയുന്നത്. ഇടിവെട്ടേറ്റവന്റെ കാലിൽ പാമ്പു കടിച്ചു എന്ന പഴമൊഴിയെ സാധൂകരിക്കുംവിധം ഈ 'കൂനിന്മേൽ കുരു' പക ലോമറ്റം മെത്രാനെ ചൊടിപ്പിച്ചു. ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനാകട്ടെ, റിലേ ഓട്ടത്തിൽ ഫൈനൽ റൗണ്ട് ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെ അനുകൂല പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഒത്തു വന്നപ്പോൾ സർവശക്തിയുമെടുത്ത് ദ്രുതഗതിയിൽ സെമിനാരി പ്പണി പൂർത്തിയാക്കി. അക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭ മുഴുവൻ റമ്പാച്ചന് ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകിയിരുന്നു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ നീര സത്തെ സഭ ഒന്നടങ്കം അവഗണിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നൽകിയ പരാതിയിലെ ഒരു സാങ്കേതികത സർക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. മെത്രാനല്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ നൽകിയത് ക്രമക്കേടാണെന്ന് സാങ്കേതികത്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മദ്രാസ് സർക്കാർ ഉത്ത രവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. സാങ്കേതിക ക്രമക്കേട് പരിഹരിക്കാൻ രണ്ട് മാർഗ്ഗ ങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

1. വാങ്ങിയ പലിശ തിരിച്ചടക്കുക.

2. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുക.

ഉർവശീശാപം ഉപകാരമായെന്ന് മലങ്കരസഭ കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു. റമ്പാനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കാനുള്ള തീരുമാനം സഭ കൈക്കൊണ്ടു. മൺറോയ്ക്കും ഈ തീരുമാനം സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. തൊഴിയൂരിലെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസുമായി നല്ല ബന്ധം പാലൂർ -ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവക അപ്പോഴും പുലർത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഇക്കാര്യ ത്തിൽ പ്രതിബന്ധമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി യിൽ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെ ഇടവക പൊതുയോഗം തൊഴിയൂർ മെത്രാന്റെ അഭ്യർത്ഥന അനുസ രിച്ച് തൊഴിയൂരിലെ പിൻഗാമിയാവാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും (തൊഴി യൂർ ഇടവകയോഗമാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയതെന്ന് തൊഴി യൂരിലെ ചില സമീപ രേഖകളിൽ കാണുന്നത് വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണ്.

അന്ന് തൊഴിയൂരിന് ഇടവകയോ ഇടവകയോഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയോഗമാണ് ആലത്തൂർ വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ കാലം വരെയും തൊഴിയൂരിലെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. കൂത്തൂർ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് 1856-ൽ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ തൊഴിയൂരിലെ പള്ളിയുടെയും മെത്രാസനാസ്ഥാനത്തിന്റെയും കതകുകൾ പൂട്ടി മുദ്രവച്ച് താക്കോലുകൾ ആർത്താറ്റ് വികാരിയെ തൊഴിയൂർ അരമനയിലെ അന്തേവാസികൾ ഏല്പിച്ചകാര്യം പ്രത്യേകാൽ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയം. ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ വികാരിയായിരുന്ന ആലത്തൂർ പനയ്ക്കൽ യൗസേപ്പ് കശ്ശീശാ ഈ താക്കോലുകൾ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ ഏല്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്). ചീരൻ മാർ പീലക്സീനോസ് അദ്ദേഹത്തെ 1811-ൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മുൻഗാമിയായ ചീരൻ സ്കറിയാ മാർ പീലക്സീനോസിനെപ്പോലെ തന്നെ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിലെ മാതൃ ഇടവകയുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാൻ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന് വൈമനസ്യമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പക്ഷേ, മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽവച്ച് സ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും സ്ഥാനാർത്ഥി അഭിലഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മെത്രാൻ പദവിക്കടുത്ത കർത്തവ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ പേരിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന നിരോധനം പിൻഗാമിയുടെ കാര്യത്തിലും ബാധകമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി എട്ടാം മാർ ത്തോമ്മാ പരാതിപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ പാലൂരിൽവച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേകം നടത്തുന്നത് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. സ്ഥാനാഭിഷേകം തൊട്ടടുത്തുള്ള പഴഞ്ഞിയിലാകട്ടെ എന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥി നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മമാതാവായ ആ ഇടവക മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ വേദിയാവാൻ അനുയോജ്യം തന്നെയായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ കൊച്ചിശ്ശീമയിലായിരുന്ന പഴഞ്ഞി പ്രദേശം മുൻ നിരോധന ഉത്തരവിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല എന്ന് ഏവരും നിരീക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്ത് പഴഞ്ഞി പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ചീരൻ യാക്കോബ് കത്തനാർ മലങ്കരസഭയുടെ ഇംഗിതം ശിരസാവഹിച്ചു; ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ തയാറാക്കി. അപ്രകാരം 1815 മാർച്ച് മാസം 21-ന് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു.

ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ? ഇക്കാര്യത്തിൽ വെളിച്ചം വീശുന്ന ഒരു സമകാലരേഖ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1812 മുതൽ 1816 വരെ തിരു-കൊച്ചിയിലെ

റസിഡണ്ട് ആയിരുന്ന മൺറോ സായിപ്പ് ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റിക്ക് അയച്ച ഒരു കത്താണീ സമകാലരേഖ. അതിന്റെ സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

"... ബിഷപ്പ് സ്ഥാനത്തേക്ക് ഇട്ടൂപ്പ് (ജോസഫ്) റമ്പാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള കക്ഷിതർക്കങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഖേദപൂർവം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (മിഷനറി റജിസ്റ്റർ 1816. പു. 452-454; പി. ചെറിയാൻ, പു. 340-341. Christianity in India, Fr. M. K. Kuriakose, p. 92, 93).

പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കണമെന്നുള്ള കേണൽ മൺറോയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കുന്നതിനുമായി മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള മാർ പീലക്സീനോസിന്റെ കൽപനയിൽ "തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു മാത്രമായിരുന്നു തലവാചകം (1889-ൽ റോയൽ കോർട്ട് വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള സെമിനാരിക്കേസിൽ 39 അക്കപ്രമാണം).

ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെത്തുടർന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റതിന്റെ പിന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശത്ത് പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യ വിവരണം ഫാ. ജോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

".... റസിഡണ്ട് മൺറോ സായിപ്പ് റമ്പാച്ചനെ കാണുകയും റമ്പാച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, സായിപ്പിന്റെ അഭ്യർത്ഥന അദ്ദേഹം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. 'ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകാനുള്ള യോഗ്യതകളൊന്നും എനിക്കില്ല, ഒരു സന്യാസിയായി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.' റമ്പാച്ചന്റെ മറുപടി കേട്ട് സായിപ്പ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മലങ്കരസഭയുടെ പരമോന്നത പദവി ലഭിക്കുവാൻ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടും ആ ഉന്നതപദവി തനിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന് മറുപടി നൽകിയ റമ്പാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ആ ഇംഗ്ലീഷ്കാരന്റെ തല കുനിഞ്ഞുപോയി. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചൻ തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് യോഗം ഏകകണ്ഠമായി നിശ്ചയിച്ചു. അന്നുതന്നെ അവരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് ചേർന്ന് സിമ്മനാരിയിലെത്തി റമ്പാച്ചനെ കണ്ടു. 'അങ്ങയെപ്പോലെ മറ്റാരെയും ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവരോധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാകുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ നിരസിക്കരുതേ' - അവർ റമ്പാച്ചനോട് വിനയപൂർവം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മൺറോ സായിപ്പും തദവസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. നിര

ന്തരമായ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന കേട്ട് റമ്പാച്ചൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: നാളെ ഈ സമയത്ത് ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണാം, സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന എന്താണെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും.

അവരെല്ലാവരും തിരിച്ചു പോയി. സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരത്തിന് ശേഷം മുറിയിൽ കടന്ന് വാതിലടച്ച റമ്പാച്ചൻ പിറ്റേദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. ചിമ്മാർ (റമ്പാച്ചന്റെ പരിചാരകൻ) കിളിവാതിലിലൂടെ എത്തിനോക്കുമ്പോഴെല്ലാം റമ്പാച്ചൻ മുട്ടിന്മേൽനിന്ന് ഏങ്ങലടിച്ച് കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. റമ്പാച്ചൻ കതക് തുറന്ന് പുറത്തു വന്നപ്പോൾ റസിഡണ്ടും മറ്റുള്ളവരും അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. റമ്പാച്ചൻ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹ പ്രകാരം നടക്കട്ടെ” (കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 28).

ഈ വിവരണത്തെ സാധൂകരിക്കുംവിധം സഭാചരിത്രകാരനായ ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “അദ്ദേഹം എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തെ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇത്തരം ഒരാവശ്യം നേരിടാതിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യംവരെയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരു റമ്പാനായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു.” അഭിനവ മെത്രാന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ദീപ്തിയെ അനാവരണം ചെയ്തു കൊണ്ട് ചരിത്രകാരൻ തുടർന്നെഴുതുന്നു: “അദ്ദേഹത്തിന് സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഹാർദ്ദമായ ഔത്സുക്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും തദ്ദുദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹം അക്ഷീണ യത്നം ചെയ്തിരുന്നു എന്നും ഉള്ള വസ്തുതകൾ അദ്ദേഹത്തിനനുകൂലമായി സ്മരണീയമാകുന്നു. നിഷ്കളങ്ക മനസ്സോടും നിർമ്മല മനഃസാക്ഷിയോടും കൂടിയ ആ ദൈവഭക്തൻ പക്ഷപാതരഹിതനും നിർഭയനും ആയിരുന്നത് കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയും നിർമ്മലമായിരുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകാൽ പ്രസ്താവാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു സഹായിയും സുറിയാനിഭാഷാ പണ്ഡിതനും പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ എന്നല്ല, ഏതദ്ദേശീയ രാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു എന്നത് അവിതർക്കിതമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ വളരെ നാളുകൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ നിർത്തലായിപ്പോയ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വക കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വൈപ്പിക്കോട്ട എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ സിമ്മനാരികൾ ഒഴിച്ചാൽ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഈ സിമ്മനാരി വിദ്യാപ്രചാരണോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിരുന്നുവെന്ന് നിർവ്വിശങ്കം പ്രസ്താവിക്കാം” (ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പു. 195).

സമകാല പ്രസ്താവനകൾ ഈവിധം ആയിരിക്കേ ഇവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ചില പില്ക്കാല പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കാര്യം ഇവിടെ മറച്ചുവക്കേണ്ടതില്ല. റോയൽ കോടതി വിധിയിലെ ഒരു പരാമർശം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ:

"പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ്, തനിക്ക് ക്രമപ്രകാരമുള്ള സ്ഥാനാഭിഷേകം ലഭിച്ചതായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ട്..." (റോയൽക്കോടതി വിധി. Published in 1977. പു. 40. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ സഭാചരിത്രം ആധാരമാക്കി തയാറാക്കിയ റോയൽക്കോടതിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെ ചരിത്രപരാമർശങ്ങൾക്ക് കൃത്യതയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്).

ഇതാണ് പ്രസക്തമായ വാക്യം. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനം അസാധുവാണെന്ന വിവരം ബഹു. ജഡ്ജിമാർക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് കിട്ടിയതെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ. ജഡ്ജിമാർ മുഖ്യമായും അവലംബമാക്കുന്നത് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ സഭാചരിത്രമാണെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ (റോയൽക്കോടതി വിധി, പു. 14) ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ പരാമർശമാകാം അവരെ വഴിതെറ്റിച്ചത്. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ അക്കാര്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"... ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിത്തം കുറേശ്ശെ നടത്തിവരുന്നതിനിടയിൽ 991 മീനമാസം 9-ാം തീയതി, അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് പീലക്സിനോസ് മെത്രാനോട് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് പേരും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും ഏറ്റുകൊണ്ട് തിരികെ കോട്ടയത്ത് ചെന്ന് സിമ്മനാരിയിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു" (റോയൽക്കോടതി വിധി, പുറം 189.).

വളരെ ഉദാസീനമായാണ് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ ഈ ഭാഗം രേഖപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ കൊല്ലം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ നൽകിയത് 991 മീനം ആണ്. ഇത് എ.ഡി. യിലേക്ക് കണക്കാക്കുമ്പോൾ 1816 ആണ്. ഇത് തീർത്തും തെറ്റാണ്. ഇദ്ദേഹം 1815-ൽ സ്ഥാനമേറ്റതിന് അനേകം തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കാനാവും.

തൊഴിയൂരിലെ സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനം സാധുവല്ല എന്ന ചിന്തയാവാം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറെ ഇത്രയും ഉദാസീനമായി കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറെ അന്ധമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ വർഷം 1816 ആണെന്ന് പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ 1980-ന് ശേഷം സ്ഥാപിച്ച ഒരു മാർബിൾ സ്ലാബിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിന് സമീപം

സ്ഥാപിച്ച ഫലകത്തിൽ സ്ഥാനാഭിഷേക വർഷം രേഖപ്പെടുത്തിയത് 990 മീനം 9 (1815) എന്നാണ്.

1816 ജനുവരി 10-ന് നിര്യാതനായ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നിര്യാതനാകുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനെതിരായി സർക്കാരിലേക്ക് പരാതിയയച്ചത്.

2. കടമറ്റത്തുകാരൻ അയിപ്പ് കശീശായെ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ ആയി വാഴിച്ചത്.

ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്:

"അഞ്ഞൂർ ചെന്ന് പീലക്സിനോസ് മെത്രാനോട് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് പേരും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും ഏറ്റുകൊണ്ട് തിരിയെ കോട്ടയത്തു വന്ന് സിമ്മനാരിയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. ഈ വിവരം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ കേട്ടാറെ വളരെ വിഷാദത്തിനും ഖേദത്തിനും ഇടയായി. എന്ന് തന്നെയല്ല, ഈ വിചാരം നിമിത്തം ദേഹസുഖം ഇല്ലാതെ തീർന്ന് ... 'നമ്മുടെ കാരണവന്മാരല്ലാതെ ഈ ജാതിക്ക് വേദതലവന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അപ്രകാരം ഇപ്പോഴും നടത്തിത്തരുമാറാകണമെന്നും' മറ്റും ഓരോ സങ്കടങ്ങൾ സായിപ്പവർകളെ ബോധിപ്പിച്ചാറെ അതിന് ഒന്നിനും ഒരു മറുപടി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ... പിന്നീട് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റ സംഗതിയും ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഒരു തീർച്ച കൂടാതെയും കാൺകയാൽ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ വളരെ വിഷാദത്തിനും രോഗവർദ്ധനയ്ക്കും ഇട ആയാറെ കടമറ്റത്ത് തന്റെ ചിറ്റപ്പൻ അയിപ്പ് കശീശായെ വരുത്തി മെത്രാൻ എന്ന് പേരും കൊടുത്ത് വാഴിക്കയും 1816-ന് ... നിരണത്ത് വച്ച് കഴിഞ്ഞ് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു" (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 190, 191).

ബിഷപ്പ് ബ്രൗൺ തന്റെ ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻസ് ഓഫ് സെന്റ് തോമസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരമാണ് (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 129).

"1815-ൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ പീലക്സീനോസിൽ നിന്ന് അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു. സ്വാഭാവികമായും മാർത്തോമ്മാ ഇക്കാര്യത്തിൽ റസിഡണ്ടിന്റെ പക്കൽ പരാതി നൽകി എങ്കിലും നടപടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം 1816 ജനുവരി 10-ന് അന്തരിച്ചു" (സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനം - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്).

രണ്ടു കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകാൽ ശ്രദ്ധേയം.

1. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാന്റെ വാഴ്ചയെപ്പറ്റി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ റസിഡണ്ടിനോട് പരാതിപ്പെട്ടു.

2. നടപടി ഒന്നും ഉണ്ടാവാത്തതിനാൽ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായെ വാഴിച്ചു.

3. 1816 ജനുവരി 10-ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനാവുകയും ചെയ്തു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്നു എന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ രേഖപ്പെടുത്തിയ വർഷം ശരിയല്ല. പട്ടംകൊട നടന്നത് 1815-ൽ എന്ന് ബിഷപ്പ് ബ്രൗണും കോട്ടയം സെമിനാരി ഫലകത്തിലും നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ആണ് ശരി.

കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസിൽനിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചതുമൂലം തൊഴിയൂരിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം അന്യൂനമാണെന്ന് ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തൊഴിയൂരിന്റെ സ്ഥാപകൻ സാധുവായി മേൽപ്പട്ടം ഏറ്റുവോ എന്നത് ഇന്നും സംഗതമായ ചോദ്യമാണ്. അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റതിന് യാതൊരു രേഖയും സാക്ഷിയുമില്ല. പട്ടംകൊടയെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്ത മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് നിഷേധിച്ചതായി നിരണം ഗ്രന്ഥവരി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കൈവെപ്പ് ശുശ്രൂഷ എന്നാൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ കൈവെയ്ക്കുക മാത്രമാണെന്ന് ചില ശുദ്ധാത്മാക്കൾ ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാര്യത്തിലും അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൈവെപ്പ് എന്നാൽ വി. കുർബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാർമ്മികർ ദീർഘമായി നടത്തുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷയുടെ മദ്ധ്യേ ക്രൊയ്ത്തൊദ്റൂഹോ കാദീശോയുടെ വിളി (പരിശുദ്ധാത്മാഹ്വാനത്തിന്റെ വിളി) സുദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയായി നടത്തി വി. രഹസ്യങ്ങളിന്മേലും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെമേലും മുമ്മൂന്ന് പ്രാവശ്യം കൈ ആഘോഷിച്ച് അഭിഷേകം നടത്തുന്ന ഒരു ക്രിയയാണ്. പട്ടംകൊടക്രമത്തിലെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുവാനോ ക്രിയകൾ നടത്തുവാനോ കഴിവില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു അന്ന് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അന്ന് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുമായിരുന്നല്ലോ (കാറ്റാടി റമ്പാനാണ് അന്ന് കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരും തർക്കമെന്യേ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നു നടന്നത് റമ്പാൻദാന ശുശ്രൂഷ ആയിരിക്കാനേ തരമുള്ളു എന്നാണ് സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്).

(മറ്റൊരു കാര്യം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത്, എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനം മേലധ്യക്ഷതയുടെ സ്ഥാനമാണ്. കഹനൂസായുടെ നൽവരം

കാശീശാ പട്ടമേറ്റപ്പോൾ ലഭിച്ച ഒരാളിന് ഔപചാരികമായി അംശവടി നൽകി മേലധ്യക്ഷതയെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ് മേല്പട്ട സ്ഥാനദാനത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത്. കശീശാസ്ഥാനമേറ്റ ഒരാളിന്മേൽ ആവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത പല ക്രിയകളും ഇന്ന് എപ്പിസ് ക്കോപ്പാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ നിർവഹിക്കുന്നത് സത്യത്തിൽ അനി വാര്യമല്ല. അംശവടി ദാനവും ഒക്സിയോസ് വിളിയും മതി. കശീശാ സ്ഥാനം ഏറ്റിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഇന്ന് ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷ സംഗതവും അനിവാര്യവുമാണ്. ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും (മ്ദക്കിയോനോ) പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും (മ്നഹറോനോ) ഉള്ള നൽവര ങ്ങൾ – പൗരോഹിത്യ നൽവരങ്ങൾ – രണ്ടു കാൽമുട്ടുകൾ കുത്തി നിൽ ക്കുന്ന കശ്ശീശാസ്ഥാനാർത്ഥി പ്രാപിക്കുന്നതായി പട്ടംകൊടയുടെ മൂല ഭാഷയിലുള്ള കുറിപ്പുകളിലും പട്ടംകൊടയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും രേഖ പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ സ്ഥാനം ഔപചാ രികമായി ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെയും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെയും പൗരോഹിത്യപദവി അന്യൂനമാണ്. പൗരോഹിത്യ മുള്ളവന് പൗരോഹിത്യനൽവരം പകരാം എന്ന ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ ഏറ്റസ്ഥാനം പോലെ എട്ടാം മാർത്തോ മ്മായിൽ നിന്നും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിൽ നിന്നും സ്ഥാനമേറ്റവർക്കു പൗരോഹിത്യപരമായി ന്യൂനതയൊന്നും പറയാനാവില്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും പുന്നത്ര മെത്രാച്ചനും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനും ഏറ്റ സ്ഥാനങ്ങൾ തികച്ചും സാധുവാണ് (ഇന്നത്തെ അർത്ഥ ത്തിലല്ല; ശ്ലൈഹികകാലത്തെ ശൈലിയിൽ). അപ്പോഴും കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റിരുന്നില്ല എന്ന നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയി ലെയും കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിലെയും നിരീക്ഷണങ്ങളെ അവഗണിക്കു വാനാകുകയില്ല. അലക്സാണ്ട്രിയൻ സഭയിൽ 12 കശീശമാർ ചേർന്ന് അവരുടെ അധ്യക്ഷനായ ബിഷപ്പിനെ വാഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചരി ത്രസാക്ഷ്യം ഇതോടൊന്നിച്ച് വായിച്ചാൽ ആശയകുഴപ്പം മാറിക്കിട്ടും).

മലങ്കരസഭയുടെ പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളുടെ പ്രതീകമായി മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് അതിഗംഭീര മായ ഘോഷയാത്രയുടെ അകമ്പടിയോടെ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി യിലേക്ക് എതിരേറ്റു. കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് ഉദ്ദേശം 5 കിലോമീറ്റർ ദൂര മുള്ള പഴഞ്ഞിയിലേക്ക് കുന്നംകുളത്തെ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും കാൽ നടയായും മറ്റും എത്തിച്ചേർന്നു. ... ഘോഷയാത്ര കുന്നംകുളത്ത് മണക്കുളം രാജകൊട്ടാരത്തിന് മുമ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാജാവ് പരിവാ രസമേതം കത്തിച്ച എണ്ണവിളക്കുകളുമായി കാത്തുനില്പുണ്ടായിരുന്നു.

തിരുമേനി പല്ലക്കിൽ നിന്നിറങ്ങി. രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ പൂമാല ചാർത്തി സ്വീകരിച്ചു. ... മണക്കുളം സൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിലെ പഴയ കാരണവർ ചിമ്മാരിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് മണക്കുളം രാജാവ് തിരുമേനിയുടെ വിരലിൽ പച്ച രത്നം പതിച്ച ഒരു തങ്കമോതിരം അണിയിച്ചു (കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 30, 31. ഇന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്ന് ആ തങ്കമോതിരമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.).

സഭാചരിത്ര കാര്യങ്ങൾ വളരെ ലാഘവത്തോടെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന ചിലർ ഈ സ്ഥാനവാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഉദാസീനമായി എഴുതിയ ഒരു പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമാണ്:

'എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ശരിയായ നേതൃത്വത്തിന് ആരും ഇല്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും സഭയ്ക്ക് ഇന്നും അഭിമാനിക്കുവാൻ ഉതകുമാറ് പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികസിമ്മനാരിക്ക് അഥവാ പഴയസിമ്മനാരിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്ത പരിശുദ്ധനായ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ' (ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്, അവതാരിക - പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ. ഗ്രന്ഥകർത്താ: ഫാ. പി. എം. ജോസ്, 1985).

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് തന്നെയാണ് ചരിത്രപുരുഷൻ സ്ഥാനമേറ്റത് എന്ന് മുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇനിയും സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്ന പഴഞ്ഞിപള്ളി തൊഴിയൂർ മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധിക്കാം. ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ് എഴുതുന്നു:

"ഈ മാർ പീലക്സീനോസ് കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ ... ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ആർത്താറ്റ് പള്ളി ഇടവകയിൽപെട്ട പഴഞ്ഞിപള്ളിയിൽ വച്ചാണ് വാഴിച്ചത്. തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പള്ളിയിൽവച്ച് ഒരു സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തുക സാധാരണമല്ലല്ലോ" (കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്, പു. 52).

പഴഞ്ഞി പള്ളിയുടെമേൽ തൊഴിയൂരിലെ മാർ പീലക്സീനോസിന് മേലധികാരമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവലംബമാക്കുന്ന തെളിവ്, പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം നടത്തി എന്നത് മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം അവലംബമാക്കുന്ന ഈ തെളിവ്

മാനദണ്ഡമാക്കിയാൽ അദ്ദേഹം പുന്നത്ര മെത്രാനെയും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാനെയും വാഴിച്ച കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാന്റെ കീഴിലാണെന്ന് പറയണമല്ലോ. മാത്രവുമല്ല തൊഴിയൂരിന്റെ കൂത്തൂർ മാർ കൂറിലോസിനെ ചേപ്പാട്ടു മെത്രാച്ചനും തൊഴിയൂരിന്റെ പല അധ്യക്ഷന്മാരെ മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ മേലധ്യക്ഷന്മാരും വാഴിച്ചതുകൊണ്ട് ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനും അതത് കാലത്തെ മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ അധ്യക്ഷന്മാർക്കും തൊഴിയൂർ പള്ളിയുടെമേൽ അധികാരം ഉണ്ടെന്ന് വരുമല്ലോ. തീരെ ബാലിശമായ ഈ വാദഗതിക്ക് ഇപ്രകാരം ചില വ്യാപ്തികൾ സാധ്യമാണെന്ന് മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രകാരൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുകയില്ല.

പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്നത് ചരിത്രപരമായ ചില സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തമാണ്. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്ന് രാജകീയവിധി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസിനും ഈ വിധി സാങ്കേതികമായി ബാധകമാകയാൽ അക്കാര്യം ഉന്നയിച്ച് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ പരാതി ഉന്നയിക്കുവാനിടയുള്ളതിനാൽ ആ സാധ്യതയുടെ പഴുത് അടക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പോർക്കളം, പഴഞ്ഞി, കാട്ടകാമ്പാൽ, കടവല്ലൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചി (ശീമ) യിൽപെട്ട പ്രദേശങ്ങൾ ആയിരുന്നു. തന്മൂലം കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലവിലിരുന്ന നിരോധനം കൊച്ചി ശീമയിൽപെട്ട പഴഞ്ഞിപ്രദേശത്ത് ബാധകമാകുമായിരുന്നില്ല. ഈ സാങ്കേതികമായ സുരക്ഷിതത്വമാണ് സ്ഥാനാഭിഷേകം പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് നടന്നതിന്റെ സാഹചര്യം. പാലൂർ പ്രദേശത്തിന്റെ പൗരാണികതയും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ആത്മമാതാവ് എന്ന പ്രാധാന്യവും ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ പ്രധാന ഉപദേവാലയം എന്ന മേൽവിലാസവും സർവോപരി അന്ന് പഴഞ്ഞിപള്ളിയുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന ചീരൻ യാക്കോബ് കശീശായുടെ ചടുല നേതൃത്വവും തൊഴിയൂരിനോടുള്ള സൗഹൃദവും ആ സാഹചര്യത്തെ സർവസമ്മതമാക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. യാത്രാസൗകര്യമായിരുന്നു മറ്റൊരു ഘടകം. പഴഞ്ഞിയിലെ ചിറ്റക്കുളം അന്നൊക്കെ ഒരു ചെറു തുറമുഖം തന്നെയായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നദികളും കായലുകളും അറബിക്കടലിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളും ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അന്ന് ജലഗതാഗതം സുഗമമായിരുന്നു (പഴഞ്ഞിയിലെ ചിറ്റക്കുളത്തിൽ നിന്ന് കൊച്ചിയിലേക്ക് 'ബിയ്യം' വഴി നിത്യവും ചരക്കുഗതാഗതവും യാത്രാസൗകര്യവും

ഈ അടുത്ത കാലംവരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. റെയിൽവേ വികസനം, റോഡ് വികസനം എന്നിവയുടെ ഫലമായി ഇന്ന് ജലഗതാഗതം നിലച്ചിരിക്കുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകത്തിൽ പഴഞ്ഞി സന്ദർശിച്ച വാർഡും കോണ്ണറും പഴഞ്ഞിയിലെ ഈ വ്യാപാരസങ്കേതത്തെക്കുറിച്ചും ഇവിടത്തെ സുറിയാനി ദേവാലയത്തെപ്പറ്റിയും അവരുടെ ചരിത്രവിവരണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്).

1653 മുതൽ 1815 വരെ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ, നാലാം മാർത്തോമ്മാ, അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ, ആറാം മാർത്തോമ്മാ, എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ എന്നിവരുടെ സ്ഥാനസാധുത സംബന്ധിച്ച് സഭയിൽ ഉയർന്നുവന്ന കലഹങ്ങൾ സഭയെ മാത്രമല്ല, നാടിന്റെ സമാധാന കാലാവസ്ഥയെപ്പോലും പലപ്പോഴും അപകടത്തിലാക്കിയിരുന്നു. തന്മൂലം ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മുഖേന സർവസമ്മതമായി വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് രാജകീയ അംഗീകാരം നൽകുന്നവിധം ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം രാജാക്കന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്ഥാനമേല്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനസാധുത നഷ്ടപ്പെട്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ജീവിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്യുന്നതുവരെയും വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ല. 1816 ജനുവരി 10-ന് എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ നിര്യാതനായതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സർക്കാരുകൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മലങ്കര മെത്രാനായി എല്ലാ ഇടവകകളും അംഗീകരിച്ച് അനുസരിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന് രാജകീയ വിളംബരം പുറപ്പെട്ടു (രാജകീയ വിളംബരം മുഖേന മലങ്കര മെത്രാൻ സിവിൽ അധികാരികളുടെ അംഗീകാരം നേടുന്ന കേരളത്തിലെ ആദ്യ സംഭവമാണിത്. അഞ്ചാറ് പതിറ്റാണ്ടുകാലം ഈ പതിവ് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലനിന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പല വൈദേശിക ഇടപെടലുകളെയും ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കുവാൻ ഈ സംവിധാനം പ്രയോജനപ്പെട്ടതായി കാണാം. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ തുടർന്നാണ് ഈ സംവിധാനം മലങ്കരസഭയിൽ അസ്തമിച്ചത്).

രാജകീയ വിളംബരത്തെപ്പറ്റി കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "... എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അശക്തൻ ആയിരുന്നതിനാൽ സിമ്മനാരിയിലെ പഠിത്തത്തിനായി വട്ടിപ്പണം വാങ്ങിക്കാൻ തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സിനോസിനോട് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാച്ചൻ, എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റു. ഇദ്ദേ

ഹത്തെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുകൾ ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരം നടപ്പിലായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ... ന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കും സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ച് തിരുമേനിയെ മോതിരം ഇടുവിക്കുന്നതിനായി ഈ പള്ളിയിൽ നിന്ന് 991-ൽ (1815) യോഗക്കാർ പോയിരുന്നു" (ആത്തുങ്കൽ അച്ചൻ, പുറം 118).

(രാജകീയ വിളംബരം അനുബന്ധത്തിൽ കാണുക.)

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ചതിൽ മലങ്കരയുടെ ഇടവകകളെല്ലാം ആഹ്ലാദം കൊണ്ടു. പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയുടെ പത്മവ്യൂഹം വിജയകരമായി ഭേദിച്ച അഭിനവ 'അഭിമന്യു' ആയ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതനെ ഏവരും ഹൃദയപൂർവം അഭിനന്ദിച്ചു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ - എഴുപത്തിഅഞ്ചാം വയസ്സിൽ - മെത്രാൻപദം പ്രാപിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് ചില കയ്പേറിയ ദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്മര്യപുരുഷനെതിരായി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരാതികൾ വേണ്ടത്ര പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരുന്നതിന്റെ അരിശം തീർക്കാനായി തന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ കടമറ്റത്തെ അയിപ്പ് കത്തനാരെ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം വാഴിച്ചു. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് കാണുക:

"ദീനം പരവേശം ആയപ്പോൾ പുത്തൻകാവിൽ വച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിറ്റപ്പൻ അയിപ്പ് കത്തനാർക്ക്, വയസ്സാകകൊണ്ട്, പൈനുംമൂട്ടിൽ കത്തനാരെക്കൊണ്ട് കുർബ്ബാനയും ചൊല്ലിച്ച് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം അയിപ്പ് കത്തനാർക്ക് കൊടുത്തു" (എഡി. പോൾ മണലിൽ, പു. 212).

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടേതെന്നപോലെ ഈ സ്ഥാനദാനവും അസാധുവായിരുന്നു. തലയിൽ മുൻഗാമി കൈവച്ചാൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയ്ക്കു സാധുത്വം ലഭിക്കുമെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഈ നടപടികളുടെ പശ്ചാത്തലം.

സുറിയാനി സഭയിൽ ഏതൊരു കൂദാശയുടെയും സാധുത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് കൃത്യമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉള്ളത് യൂഹാനോൻ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (നരിമറ്റത്തിൽ യോഹന്നാൻ മല്പാൻ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

"ഒരു പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും ശുശ്രൂഷയേക്കാളും കൂദാശയ്ക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠത, കൂദാശയിൽക്കൂടെ ഒരു ദൈവികകൃപ (Grace) നമുക്ക്

ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സുനിശ്ചിതങ്ങൾ ആയി ചില അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

a. കാർമ്മികന്റെ സ്ഥാനസാധുത്വം. കർത്താവിൽ നിന്ന് ശ്ലീഹന്മാർ വഴിയായി പിൻഗാമികളിൽ കൂടി നിലനിന്നു വരുന്ന കൈവെപ്പോടു കൂടിയ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ആയിരിക്കണം കാർമ്മികൻ.

b. കൂദാശകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിജാവസ്ഥ. കർത്താവ് നിശ്ചയിച്ച് കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു പദാർത്ഥ ങ്ങൾ കൂദാശാസാധനങ്ങൾ ആക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല.

c. കൂദാശകൾ നടത്തുന്നവിധം. ഒരു കൂദാശ തന്നെ പല സഭകളിൽ നടത്തുമ്പോൾ ചില്ലറയായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്നിരുന്നാലും അതിന്റെ സാരാംശമായ സംഗതികൾക്ക് വ്യത്യാസം വരുവാൻ പാടുള്ള തല്ല.

d. ഉപദേശം. കൂദാശകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടിയ ഫലപ്രാപ്തിയെക്കു റിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും ഉപദേശവും കാർമ്മികനിലും സ്വീകാരകനിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം (ശുശ്രൂഷാ സംവിധാനം, പു. 117).

ഈ നിർവചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെയും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായുടെയും സ്ഥാനപ്രാപ്തി ഒരുപോലെ അസാധു എന്ന് പറയേണ്ടി വരും.

അസാധുവായ കൈവെപ്പിന്റെ പിൻബലത്തിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം അവ കാശപ്പെട്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കെതിരെ മാർ ദീവ ന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ പക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ നടത്തിയ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധിക്കുക:

“മേലെഴുതിയ അയിപ്പ് മെത്രാന് അധികമായ ഒരു പഠിത്തവും സാമർ ത്ഥ്യവും ഇല്ലാതെ വയസ് ചെന്നതിൽ ഒരു സാധുശീലൻ ആയിരുന്നു. തനിക്ക് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിന്റെശേഷം വെട്ടിക്കൽ ഒരു കുരിശ് റൂശ്മാ ചെയ്തതല്ലാതെ മെത്രാനടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ അധികമായി ഒന്നും നടത്തുന്നതിനും ആർക്കും പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനും സംഗതി വരുന്നതിന് മുമ്പിൽ ... സ്ഥാനം കൊടുത്തത് ശരിയല്ലെന്നും താൻ ദത്ത് എടുക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നുള്ള ആളാകയാൽ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അവകാശി അല്ലെന്നും ഈ പാർശ്വത്തിലുള്ള പട്ടക്കാർ റോമ്മാ വഴക്കത്തോട് ചേർന്ന വരായി പല സംഗതികളാലും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്കകൊണ്ട് ആയത് അഴിപ്പിക്കണമെന്നും മേലെഴുതിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ വാദിച്ചു. മൺറോ സായിപ്പ് അവർകളെയും ബോധിപ്പിച്ചു. ആ മുഖാന്തരത്തിൽ സർക്കാർ ആളുകളെയും കൂട്ടി കടമറ്റത്ത് ചെന്ന് മേലെ

ഴുതിയ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും ചുവന്ന കുപ്പായവും വയ്പിച്ചു. ആയതും മെത്രാന്മാരുടെ വകയായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അല്പവൃത്തി മുതൽകാര്യങ്ങളും എടുപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് ഈ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ തിരിയെവന്ന് മലങ്കര ഇടവകയെ വിചാരിക്കുകയും സിമ്മനാരിയിലെ പഠിത്തം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു" (ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പുറം 190, 191).

നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയും ഈ കാര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുംവിധം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"... പാർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്നും മുതൽകാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും കണ്ടുകെട്ടി എടുത്ത് കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരി വകയ്ക്ക് ഏല്പിക്കണമെന്നും സായിപ്പിന്റെ ഉത്തരവ് വന്നു. മുതൽകാര്യങ്ങൾ എടുപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെയും കോട്ടയത്ത് കൊണ്ടുപോയി കുപ്പായവും ഊരിവെച്ച് കടമറ്റത്തേക്ക് പോരുകയും ചെയ്തു" (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*, എഡി.: പോൾ മണലിൽ, 212, 213).

ഒരു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനസാധുതയ്ക്ക് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ഹൂദായ കാനോൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. ജനങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്.
2. സാധുവായ കൈവെപ്പ്.

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും ഈ കാനോനിക വ്യവസ്ഥകൾപ്രകാരം സാധുവായ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഇല്ലെന്നിരിക്കെ അവരെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണ്. നീതിന്യായവ്യവസ്ഥിതിയെയും നിയമപാലന സംവിധാനത്തെയും മാനിക്കുവാൻ എല്ലാ സ്ഥാനികൾക്കും കടമയുണ്ടായിരിക്കേ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായെ സ്ഥാനം ഏല്പിച്ചതായി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ചെയ്ത നടപടി സമനില തെറ്റിയ ഒരു വൃദ്ധപുരോഹിതന്റെ ഭ്രാന്തൻ നടപടിയായി മാത്രമേ സഭാചരിത്രത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കാനൊക്കൂ. തിരുവിതാംകൂർ പ്രജയോട്, സർക്കാർ ഉത്തരവിന്റെ പിൻബലത്തിൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പ്രജയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാണിച്ച നിയമനടപടികൾ രണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകളായ ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങിയ റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ പരിഹാസപൂർവം ആക്ഷേപിക്കുന്നത് അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കാലാവസ്ഥയിൽ മനസിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. സഭയുടെ കാനോനുകളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ താല്പര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലല്ലോ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. 1809-ലെ കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയെ ലംഘിക്കുക വഴി എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ സ്വയം സഭ

യിൽ അപ്രസക്തനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1814-ലെ സർക്കാർ വിധി അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന് അന്യനായി. അതുമൂലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പില്ക്കാല പരാതികൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടത്. അത്രമേൽ ത്യാജ്യനായ ഒരാൾ പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നതും ഒരു അനന്തരവൻ ആ ത്യാജ്യനിൽനിന്ന് പട്ടംഏല്ക്കുവാൻ തയാറാവുന്നതും എത്രമേൽ പരിഹാസ്യമല്ല? പണ്ഡിതരായ ന്യായാധിപന്മാർ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പഠിക്കുകയും പ്രാദേശികതയുടെ മുൻവിധികൾ കൂടാതെ ന്യായവും നീതിയും പുലർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെപ്പറ്റി അപ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുമായിരുന്നില്ല.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചില ഉദാത്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തന സരണികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ച മഹാപ്രതിഭയായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായത് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനമായിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ ഇരുനൂറാം വാർഷികത്തിന് തൊട്ടു മുമ്പ് കെ. വി. മാമ്മൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരസഭയുടെ പവിത്രഹൃദയം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ 'ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആധുനിക ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ അദ്ധ്യായം കുറിക്കുന്ന പുരാതന പ്രസിദ്ധമായ സ്ഥാപനമാണ്' അതെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മലങ്കരസഭയുടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും നവോന്മേഷത്തിന്റെയും പ്രതീകമോ പ്രതിച്ഛന്ദമോ ആയി പ്രശോഭിക്കുന്ന അധ്യാത്മവിദ്യാലയം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട സെമിനാരിയെപ്പറ്റി അതിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ എഴുതുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "1821-ൽ മലങ്കരസഭയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച മേജർ മകർത്ത് എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഓഫീസർ തന്റെ ഡയറിയിൽ പഴയസെമിനാരിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതി: 1821 മാർച്ച് 2. സുറിയാനി സമൂഹം മുഴുവൻ കോളജിനെ അവരുടെ കണ്ണായി കാണുന്നു" (ദി മിഷനറി റജിസ്റ്റർ 1816-1864. കെ. വി. മാമ്മൻ, പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരസഭയുടെ പവിത്രഹൃദയം, പു. 78). കെ. വി. മാമ്മൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ആനപ്പാപ്പി'യുടെ അവതാരികയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ ചില പ്രസക്ത വാക്യങ്ങൾ കാണുക:

"കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടന്ന 1814 ഫെബ്രുവരി 15-ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ആധുനികഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. ഒന്നരനൂറ്റാണ്ടോളം പ്രബലമായിരുന്ന പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ച അപ്പോഴേക്കും അസ്തമിക്കാറായിരുന്നു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യനാളുകളും ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായുടെ നിശ്ശബ്ദ സാന്നിധ്യവും ഒരസ്തമനപ്രതീതിയാണ്

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. പഴയസെമിനാരിയുടെ ആവിർ ഭാവവും അതിന്റെ രാജശില്പിയായ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും (പില്ക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്താ) ഒരു സൂര്യോദയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബ പാരമ്പര്യാധിപത്യം നിറുത്തലാക്കിയതും വിദേശക്കോയ്മയോ ടുള്ള ആത്മീയവിധേയത്വത്തിന് (ലൗകികവിധേയത്വം ഒരിക്കൽപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ) അറുതി വരുത്തിയതും ആർത്താറ്റ്-കണ്ടനാട് പടി യോലകളിലൂടെ ഒരു പുതിയ ഭരണശൈലിയും സഭാസംസ്ക്കാരവും സഭയിൽ സംക്രമിപ്പിച്ചതും വൈദിക പരിശീലനത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ ഭ്യസനത്തിനും ആദ്യവേദികൾ സജ്ജീകരിച്ചതും മലങ്കരസഭയിലെ ആദ്യത്തെ പൊതുസ്ഥാപനമായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനമായും പഴയസെമിനാരിയെ വിഭാവനം ചെയ്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കിയതും ശിഥിലമായി കിടന്നിരുന്ന ഇടവകകളെ സുശ ക്തവും ആസൂത്രിതവും ആയ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനത്തി ലേക്ക് ഘടിപ്പിച്ചതും പുരുഷചേതനയുള്ള ഒരു സംക്രമണനായകന്റെയും വിപ്ലവബോധമുള്ള ഒരു സമുദായാചാര്യന്റെയും പ്രവാചകാത്മാവുള്ള ഒരു ക്രാന്തദർശിയുടെയും ചിത്രമാണ് നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നത്. കേര ളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തെ സഫലമായി സ്വാധീനിച്ച മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ (1811) പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും സെമിനാരി സ്ഥാപകനും വഹിച്ച പങ്ക് ആ സൂര്യോദയത്തെ പരിപുഷ്ട മാക്കി" (ടി പുസ്തകം, പുറം 112, 113).

കലുഷമായിരുന്ന സഭാന്തരീക്ഷം ശാന്തമായി. ഒമ്പതാം മാർത്തോ മ്മായ്ക്കെതിരായ നടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിക്കാനാരും ഉണ്ടായില്ല. സർക്കാ രിന്റെ വിളംബരവും പിന്തുണയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂല മായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു. വൃദ്ധനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വേഗ തയിലുള്ള നടപടികളും ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് സംതൃപ്തി നൽകി. വൈദികവിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രവും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ വേദിയും ആയി പ്രവർത്തിച്ച സെമിനാരിയെ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം കൂടെ ആക്കിത്തീർത്തു. അതുവരെയും മെത്രാന്മാർ ഓരോ ഇടവകപള്ളിയെ ആസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഭരണം നിർവഹിച്ചത്. കണ്ട നാടും നിരണവും ഒക്കെ അപ്രകാരം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിച്ച ഇട വകപള്ളികൾ ആയിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഇടവകയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് മെത്രാൻ വിധേയനാവുന്ന ഒരു ബന്ധനാവസ്ഥ ഇതുമൂലം സംജാതമാ യിരുന്നു. തന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഇടവകയും പ്രമാണിമാരും എന്നും മെത്രാന്റെ ചുറ്റും പരിമിതിയുടെ ചുറ്റുമതിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പുത്തൻകാ വിൽ പൊതുസഭയുടെ ആസ്ഥാനം എന്ന ആശയവുമായിട്ടാണ് ആറാം

മാർത്തോമ്മാ പള്ളിപ്പണി നടത്തിയത്. എങ്കിലും അത് പൊതുസഭയുടെ ഉടമയിലാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. ഈ പരിമിതിയാണ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയെ ആസ്ഥാനമാക്കിയപ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മറികടന്നത്. മലങ്കരമെത്രാൻ പ്രാദേശിക പരിഗണനകളുടെ തടവറകളിൽനിന്ന് മോചിതനായി പൊതുസഭയുടെ ക്ഷേമാന്വേഷകനായി അംഗീകാരം നേടിയത് സഭയുടെ ആദരവിന് കാരണമായി. അനുയായികളിലുണ്ടായ ഈ ആവേശം ചില ചിട്ടകൾക്കു രൂപംകൊടുക്കുവാനുള്ള അനുകൂല കാലാവസ്ഥയായി മെത്രാച്ചൻ വളർത്തിയെടുത്തു.

കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നത് കാണുക:

“ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് (പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാം മെത്രാച്ചന്റെ) ഈ പള്ളിയുടെ തെരട്ട് കോട്ടയം സിമ്മനാരിയിൽ തിരുമുമ്പാകെ പള്ളിയോഗം ഹാജരാക്കി. ഇക്കാലം മുതല്ക്കാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് കോട്ടയത്ത് ആസ്ഥാനമുണ്ടായത്” (പുറം 118).

സഭയിൽ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണമുണ്ടാവുന്നതിന്റെയും ഒരു മെത്രാന്റെ പ്രസക്തി ഇടവകതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെയും രജത രേഖയാണീ പ്രസ്താവന. ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് കണ്ടനാട് പടിയോലയിലൂടെ വളർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാദർശനം കൂടുതൽ വികാസോന്മുഖമാകുന്നതിന്റെ തെളിവായി ഇതിനെ കാണാം. 1934-ൽ രൂപംകൊണ്ട മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ നിയാമക ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നായ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സൂപ്പർവിഷൻ സഭയിൽ ആദ്യമായി പ്രാവർത്തികമാക്കിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വമാണ് എന്ന് കുറുപ്പംപടി ചരിത്രം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വിദ്യാവിതരണകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ പഴയസെമിനാരി മലങ്കരസഭയുടെ മസ്തിഷ്ക്കമായി വർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, ഒരേകീകൃത ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് ആയി പരിണമിച്ചതിലൂടെ സെമിനാരി മലങ്കരസഭയുടെ ത്രസിക്കുന്ന ഹൃദയം കൂടെ ആയി തീരുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. സിരകളിലൂടെ ജീവരക്തം പ്രവഹിപ്പിച്ച് സഭാഗാത്രത്തിലാകമാനം ചൈതന്യത്തിന്റെ അരുണധാര പ്രവഹിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയം!! ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെ മസ്തിഷ്കവും ഹൃദയവും മെനഞ്ഞെടുത്ത രാജശില്പി എന്ന നിലയിലാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ഒരധ്യായമായിത്തീർന്നത്.

സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാന്ത്യ കാലഘട്ടത്തിൽ നിരവധി അന്തഃസംഘർഷങ്ങൾക്ക് ഹേതുവായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അധ്യാപകരായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മിഷനറിമാരും സെമിനാരി സ്ഥാപ

നത്തിനും മറ്റും തന്റെ മുഖ്യസഹായി ആയി വർത്തിച്ച കേണൽ മൺറോയും ക്രമേണ പങ്കാളിത്തഭാവത്തിന്റെ അതിർത്തി ലംഘിച്ച് അധീശഭാവം പ്രകടമാക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് പലപ്പോഴും മാറിയിരുന്നത് വൃദ്ധമെത്രാപ്പോലീത്തായെ വേദനിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംഭവം ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

"ഒരു ദിവസം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊല്ലത്തേക്കു ചെല്ലുന്നതിനായി കേണൽ മൺറോയുടെ ക്ഷണക്കത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയിൽ വികാരി ജനറൽ (പിന്നീട് പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) ഉൾപ്പെടെ രണ്ടു പട്ടക്കാരും രണ്ടു ശെമ്മാശന്മാരും അനുചരന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്മാരിലൊരാൾ ഈ പുസ്തക കർത്താവിന്റെ (ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ) വലിയപ്പൻ ആയിരുന്നു (ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ - ഫാ. പീലിപ്പോസ്). ആദ്യദിവസം സന്തോഷ സല്ലാപങ്ങളിൽ വിനിയോഗിച്ചതിന്റേശേഷം അടുത്ത ദിവസവും റസിഡൻസിയിൽ ചെല്ലണമെന്നുള്ള ക്ഷണത്തോടുകൂടി മെത്രാനെ അയച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കേണൽ മൺറോ മെത്രാനോട്, താൻ മെത്രാനെയും സമുദായത്തെയും യഥാശക്തി കൂടുതലായി സഹായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായും അവർ തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾക്കു മധ്യസ്ഥനായി ഒരു യൂറോപ്യനെ സിമ്മനാരിയിൽ മെത്രാനോടുകൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവനയോടുകൂടി റവ. നോർട്ടനെ ഭാര്യയോടും കുട്ടിയോടും കൂടി മെത്രാന് പരിചയപ്പെടുത്തി. വീണ്ടും ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന് പുതിയ ധ്വര, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ആണെന്നും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും മതപരവും ആയ അഭിവൃദ്ധിയെ ലാക്കാക്കി വേല ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നതിന് വന്നിരിക്കുന്ന ആളാണെന്നും മെത്രാന് മനസ്സിലായി. ശുദ്ധമാനസനായ മെത്രാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് ഉടൻ വന്ദനം പറഞ്ഞെങ്കിലും സഭയിൽ ജോലിചെയ്യുന്നതിന് ഈ മിഷനറിയെ അനുവദിക്കുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലെന്നായിരുന്നു കേണൽ മൺറോയോടുള്ള മെത്രാന്റെ വാക്കുകൾ. ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെയുള്ള വാക്യം ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു: 'അദ്ദേഹം ഒരു ഭിന്നമതാവലംബി ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും വിശ്വാസങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ആകയാൽ അദ്ദേഹം സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നത് മതസംബന്ധമായ തർക്കങ്ങൾക്കും തന്മൂലം അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കിയേക്കും" (മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻസഭ, പു. 199).

കേണൽ മറുപടി കേട്ട് ഭഗ്നാശനായി. സന്തോഷപൂർവ്വം മിഷനറിയെ മെത്രാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്ന് മൺറോ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. താൻ സെമിനാരിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ ആണെന്നും മെത്രാൻ തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥനു

മാണെന്ന് ഭാവിച്ച മൺറോ, ഒരു സഭാതലവന്റെ ഇടയബോധം തുടിച്ചു നിന്ന മറുപടി ഞെട്ടലോടെ കേൾക്കുകയും തന്റെ ധാരണകളെ തല്ക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനം കൂടെയായ പഴയസെമിനാരി ഒരു ദയറാ മാതൃകയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാവന, പാശ്ചാത്യ സംസ്ക്കാരത്തിൽ ശീലിച്ച കേണൽ മൺറോയ്ക്ക് മനസിലാകാഞ്ഞതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് പഴയസെമിനാരി ഒരു കോളജ് മാത്രം ആയിരുന്നുവല്ലോ. ഒടുവിൽ റവ. തോമസ് നോർട്ടൻ ആലപ്പുഴയിൽ താമസിച്ച് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപനം നിവർത്തിക്കട്ടെ എന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ചർച്ച ഉപസംഹരിച്ചു. ഒരു ഞെട്ടൽ, ഒരു ജാള്യത – ഒടുവിൽ മൺറോയ്ക്കു ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കേണ്ടി വന്നു.

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ എഴുതുന്നു:

“മലങ്കരസഭയെ ദീർഘകാലം തുടർച്ചയായി ഭരിച്ച പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ അസ്തമനകാലം അടുത്തപ്പോൾ കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ 1809–ൽ (1808 എന്നു അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത് നോട്ടപ്പിശകാണ്) ചേർന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം അംഗീകരിച്ച ഒരു തീരുമാനം – അല്ലെങ്കിൽ പടിയോല – സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രാഭ്യാസ ചക്രവാളത്തിലെ പത്തര മാറ്റുള്ള ഒരു കനകരേഖയാണെന്നത്രേ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ നാല്പതാം അടിയന്തിരത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന ഈ യോഗത്തിൽ യഥാവിധി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതെ ഉന്നതസ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെട്ട എട്ടാം മാർത്തോമ്മായാണ് അധ്യക്ഷം വഹിച്ചത്. സ്ഥാന സാധുത്വപ്രശ്നം ഉയർത്തി കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാതെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മലങ്കരയുടെ തെക്കും വടക്കും ഓരോ പഠിത്തവീട് സ്ഥാപിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ...

എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായി യോഗം തെരഞ്ഞെടുത്ത കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ എന്നിവരുടെ ആലോചനപ്രകാരം സഭാഭരണം നിവർത്തിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ഈ രണ്ടു തീരുമാനങ്ങളും നടപ്പാക്കാമെന്ന് യോഗത്തിൽവച്ച് ഉറപ്പ് നൽകിയ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ അത് ഗൗരവത്തിലെടുക്കുകയോ, വേണ്ടത് ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായില്ല. തുടർന്ന് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കേതര വൈദികസെമിനാരികളിൽ ആദ്യത്തേതായ ഈ പഠിത്തവീട് 1809–ലെ കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ താൽപര്യപ്രകാരം 1814–ൽ സ്ഥാപിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് കേണൽ മൺറോയും തിരുവിതാംകൂർ

റാണിയും ഈ യത്നത്തിന് സഹായം നൽകി. 1815 മാർച്ചിൽ പണി പൂർത്തിയാക്കി; ആദ്യബാച്ചിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ചേർത്തു. റമ്പാൻ പ്രധാന അധ്യാപകൻ. റവ. തോമസ് നോർട്ടനും ആലപ്പുഴ താമസിച്ച് സെമിനാരിയിൽ അധ്യാപനം നടത്തി. 1815 മാർച്ച് 21-ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ പഴഞ്ഞിപള്ളിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസിൽനിന്ന് മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റതോടെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആദ്യത്തെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനമായി; സഭയുടെ കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറിയേറ്റുമായി" (പഴയസെമിനാരി: മലങ്കരയുടെ പവിത്രഹൃദയം).

സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിൽ മിഷനറിമാർ സൗഹാർദപൂർവ്വം കാണിച്ചിരുന്ന സ്നേഹവും മമതയും കൃത്രിമമായിരുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം സെമിനാരി ഭരണത്തിൽ കൈകടത്തുവാൻ അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല. മൺറോയുമായി കൊല്ലം റസിഡൻസിയിൽ വച്ച് നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയെപ്പറ്റി തോമസ് നോർട്ടൻ 1816 ഒക്ടോബർ 14-ന് എഴുതിയ കത്ത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"ഞാൻ കൊല്ലത്തായിരുന്നപ്പോൾ, സുറിയാനിസഭയുടെ മെത്രാനെ റസിഡണ്ട് ആളയച്ച് വരുത്തി. ... ഞങ്ങൾ അവരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്തുകയും അവരെ ആംഗ്ലേയ സഭയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ അകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും മനസ്സിൽ ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏതാനുംപേർ സുറിയാനിസഭയെ വിട്ട് റോമ്മൻ സഭയിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി. മെത്രാൻ വൈകാതെ സഭയെ വഞ്ചിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് സഭയിൽ ചേരുമെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. സുറിയാനിസഭയുടെ അഭ്യുദയത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റു താല്പര്യമൊന്നുമില്ലെന്ന് വൈദികർ പലരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ബിഷപ്പിനെ അറിയിച്ചു. റോമ്മാസഭയുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് സുറിയാനിസഭയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് സഭയെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ലക്ഷ്യമെന്ന് ഞാൻ ബിഷപ്പിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് ആ സാഹചര്യം ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പൂർവീക സഭയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് അവരെ പുനരാനയിക്കുവാനും ദൈവത്തിനു വേണ്ടി അവരെ സുവിശേഷാനുസൃതം വിശുദ്ധിയിലേക്കും ഓജസിലേക്കും വഴിനടത്തുവാനും ഈ ബന്ധം സഹായിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ബിഷപ്പിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി."

മലങ്കരസഭ റോമ്മൻ സംസർഗ്ഗം കൊണ്ട് മലീമസമായിത്തീർന്നു

വെന്നും അവളെ കുളിപ്പിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ഭഗീരഥയത്നമാണ് തങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നുമാണ് അധീശ മനോഭാവത്തോടെ അവർ അർത്ഥമാക്കിയത്. കോട്ടയത്ത് ആദ്യ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നോർട്ടൻ ഏറ്റെടുത്ത ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി മിഷനറിമാർ എഴുതിയത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"ജൂൺ 19-ന് അദ്ദേഹം കോട്ടയം സന്ദർശിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരുടെ രീതികൾ കണ്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി സമാഗമം നടത്തി. സെമിനാരിയിൽ ഇൻസ്പെക്ഷൻ നടത്തി" (ദി ആംഗ്ലിക്കൻ ചർച്ച് ഇൻ ട്രാവൻകൂർ & കൊച്ചിൻ. Vol. I, p.105, 55).

സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ജീവിതാന്ത്യകാലത്ത് നടത്തിയ ഒരു നിരീക്ഷണം ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്. "സിമ്മനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സായിപ്പിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ബുക്കാനന്റെ കാലംമുതൽ ഒരു പരുന്ത്, കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെമേൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ യൂറോപ്യന്മാർ നമ്മുടെ പാവപ്പെട്ട സഭയിന്മേൽ കണ്ണേറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്ന് സർവ്വശക്തനായ ദൈവം മാത്രം അറിയുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഈ പാവപ്പെട്ട സഭയെ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും. സർവശക്തനായ ദൈവം അതിനെ എന്നേക്കും നിലനിർത്തട്ടെ." ഇതു പറയുമ്പോൾ ആ മഹാപുരോഹിതന്റെ വൃദ്ധനയനങ്ങളിൽനിന്ന് ചുടുചുടെ ബാഷ്പകണങ്ങൾ പൊഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയായ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ഡയറിയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തെഴുതിയിരിക്കുന്നു (ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചന്റെ ഡയറി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സഭാചരിത്രം, പുറം 200).

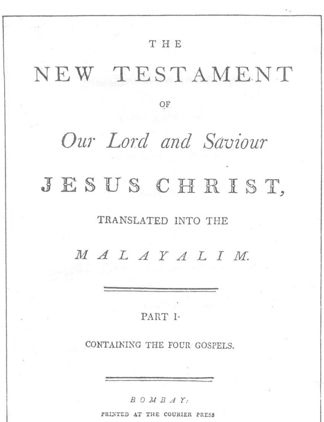
THE

NEW TESTAMENT

OF

Our Lord and Saviour

JESUS CHRIST,

TRANSLATED INTO THE

MALAYALIM.

PART I.

CONTAINING THE FOUR GOSPELS.

BOMBAY:

PRINTED AT THE COURIER PRESS

1811.

1811-ലെ ബൈബിൾ

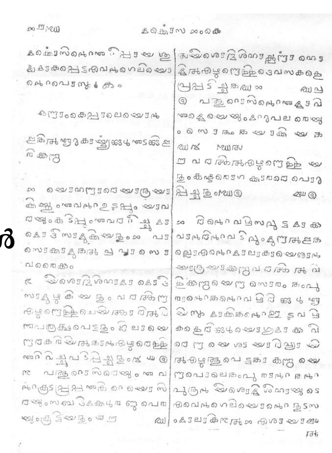

അദ്ധ്യായം ആറ്

കർമ്മയോഗിയായ മലങ്കരമെത്രാൻ

ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ സഭയിൽ നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ചുമതലകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഇടവകകളിലെ പെരുന്നാളുകൾക്ക് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിക്കുക, സമ്പന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ മാമ്മൂദീസാ, ഭവനകൂദാശ, വിവാഹം, ശവസംസ്ക്കാരം ആദിയായ ശുശ്രൂഷകളിൽ പ്രധാന കാർമ്മികനായി പങ്കെടുക്കുക, സമ്പന്നരായ സഭാംഗങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്ന വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളുടെ കൂദാശയും ഉദ്ഘാടനവും നിർവഹിക്കുക, പുതുക്കിപ്പണിത ദേവാലയങ്ങളുടെ കൂദാശകൾ നിർവ്വഹിക്കുക, വൈദികരുടെ സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവുകളിൽ ഒപ്പു ചാർത്തുക, ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ അംഗീകാര കല്പനകളിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുക തുടങ്ങി ഇന്നു കാണുന്ന മേല്പട്ട ദൗത്യങ്ങൾ വച്ച് താരതമ്യം ചെയ്താൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ വ്യത്യസ്തനായി കാണേണ്ടി വരും. സാധാരണ കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് സഭ ഓരോ ഇടവകയിലും കശീശന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന പതിവാണ് എക്കാലവും സഭയിലുള്ളത്. ആ കൂദാശകൾ മേല്പട്ടക്കാരൻ നിർവഹിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമായി സഭ എല്പിച്ച ദൗത്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കുന്നതിനാലാണ്. കശ്ശീശായുടെയും മേല്പട്ടക്കാരന്റെയും പൗരോഹിത്യപരമായ നൽവരങ്ങൾ തുല്യമാണെങ്കിലും അധികാരപരിധി തുല്യമല്ല. അംശവടി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മേലധികാരം (സൂപ്പർവിഷൻ) മേല്പട്ടക്കാരന്റെ പ്രത്യേക ചുമതലയാണ്. ഇടവകകളുടെ പ്രതിദിന ഭരണം കാനോനികവും സഭാതാല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതവുമാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക, തന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്ന ഇടവകകളിലെ ശക്തികളെ സമാഹരിച്ച് വൻ പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടപ്പിൽ വരുത്തുക, പുതിയ ഇടവകകളും ദേവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് സഭയുടെ കൊമ്പിന്റെ ഉയരവും വിസ്തീർണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക, കാലോചിതമായി ഇടവകകളുടെ വളർച്ചയെ ലക്ഷ്യാധിഷ്ഠിതമായി ത്വരിതപ്പെടുത്തുക, ഉന്നതമായ സഭാദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരകനാവുക, കാലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മുറിവുകളെ ആവശ്യമായ തൈലങ്ങൾ ലേപനം ചെയ്തു സുഖപ്പെടുത്തുന്ന വൈദ്യശുശ്രൂഷ നടത്തുക, പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറം അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തി അവിടങ്ങളിലേക്ക് തന്റെ ആത്മീയ ഇടവകകളെയും ആടുകളെയും നയിക്കുക, ആരോഗ്യസന്ദായകമായ വിശിഷ്ട ഭോജ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ഇടവകകളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുക, വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്ന ആടുകളെ മാർഗ്ഗദർശകമായ മാതൃകകൊണ്ടും ഉപദേശം കൊണ്ടും

ശാസനകൊണ്ടും ആവശ്യമായി വന്നാൽ ശിക്ഷകൊണ്ടും നേർവഴിയിലേക്കു പുനരാനയിക്കുക, തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കശ്ശീശമാർക്ക് മാതൃകയും മാർഗ്ഗദർശിയും ആശയസ്രോതസ്സുമായി അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ അവരെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ ശ്രേഷ്ഠ ഇടയന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ബോധവാനായിരുന്നു. അനുകരിക്കാനാവശ്യമായ മുൻമാതൃകകൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ജന്മനാ പ്രതിഭാശാലിയായ അദ്ദേഹത്തിന് അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

പല മല്പാന്മാരുടെ കീഴിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി വൈദിക പരിശീലനം നേടിയിരുന്ന പതിവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരു സ്ഥലത്ത് മലങ്കരമെത്രാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ കണ്ടിരുന്നു.

1. വിവിധ പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്ന വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉടച്ച് വാർത്ത് കൃത്യമായ സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ദിശാബോധത്തിലേക്ക് അവരെ പറിച്ച് നട്ട് സഭയിൽ ഏകമുഖമായ വൈദികശൈലി വളർത്തിയെടുക്കുക.

2. സഭയ്ക്ക് നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെ വൈദികരിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാനും ഇടവകകളുടെ ശേഷി അനുസരിച്ച് അവയെ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള വെല്ലുവിളി വൈദികരിലൂടെ ഇടവകകളിലേക്ക് പടർത്തുക.

3. മികച്ച വായനാശീലവും പ്രബോധനശൈലിയും ആരാധനാപാടവങ്ങളും വൈദികരിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് അവരെ തന്റെ അപ്പോസ്തോലിക ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗഭാക്കുകൾ ആക്കുക.

4. ഇടവകകളിലെ ഭരണപരമായ വൈവിധ്യങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും അഭികാമ്യമായ പാതകളിലേക്ക് ഗതിതിരിച്ച് സഭയ്ക്ക് അഭിലഷണീയമായ ഒരു പൊതുപ്രവർത്തന സ്വഭാവം വളർത്തിയെടുക്കുക.

5. ഇടവകകളിലെ വിഭവങ്ങൾ അപ്രസക്തമായ കൊച്ചു കൊച്ച് കാര്യങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്യുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ച് ഇടവകയുടെ സാധ്യതകളെ തന്റെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ വൻകാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയുക്തമാക്കുക.

6. സ്നേഹം, ത്യാഗം, പ്രാർത്ഥനാശീലം, മിതവ്യയം, മിതഭാഷണം, ഉപദേശ ചാതുരി, പഠനശീലങ്ങൾ, ഇടപെടലുകൾ, അതിഥി സൽക്കാരം തുടങ്ങിയ പ്രതിദിന കർമ്മപരിപാടികൾക്ക് ഉത്തമ മാതൃക പകർത്തു

വാൻ അവസരമുണ്ടാകുമാറ് ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം ശിഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു തുറന്ന പുസ്തകമായി അവതരിപ്പിക്കുക.

7. ജീവിതനിഷ്ഠകളോടും ഉപവാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും ശിഷ്യർക്ക് പ്രിയം വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവരുടെ തേജോമയമായ സേവനത്തിലൂടെ ഇടവകകളെ ഉയർന്ന മൂല്യങ്ങളിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കുക.

ഇങ്ങനെ നിരവധി വ്യത്യസ്തതകൾ ആ തലമുറയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗുരുവിൽ നിന്ന് കാണുവാനും കുറെയൊക്കെ പകർത്തുവാനും കഴിഞ്ഞു.

സെമിനാരിയിലെ അധ്യാപനവും സഭയുടെ പൊതുമേൽനോട്ടവും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തുമ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹം സമാന്തരമായി വേറെ ചില കർമ്മപരിപാടികളും ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. അതിൽ പ്രമുഖമായ ഒന്നായിരുന്നു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം. മൺറോയിലുള്ള സ്വാധീനവും സൗഹൃദവും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമ്പത്തികവും സാംസ്ക്കാരികവും സാമൂഹ്യവുമായ അന്തസ്സ് ഉയർത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും അവയുടെ ഉത്സവങ്ങൾക്കും നിർബന്ധപൂർവ്വം സൗജന്യവേല ചെയ്യുവാൻ അക്കാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിയമം മൂലം ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. 'ഊഴിയവേല' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ കൂലിയില്ലാ വേല മൺറോ സർക്കാർ ഉത്തരവ് മുഖേന നിരോധിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വത്തെ കൃതജ്ഞതയോടെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞായറാഴ്ച ദിവസം അവധിദിനമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും വിശുദ്ധദിനത്തിൽ ജോലി ചെയ്യണമെന്ന നിർബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ക്രൈസ്തവർ നിയമം മൂലം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. സർക്കാർ ഓഫീസുകളിൽ ആദ്യമായി നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് നിയമനം ലഭിച്ചതും അക്കാലത്താണെന്നത് പ്രത്യേകം പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു. 1816-ൽ എല്ലാ സിവിൽ കോടതികളിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യൻ ന്യായാധിപനെ നിയമിക്കണമെന്ന ഭരണപരിഷ്കാരവും നടപ്പിലായത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം വിലയിരുത്തുവാൻ. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ *മലങ്കര നസ്രാണികൾ - പദവികളും ജാത്യാചാരങ്ങളും* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം (പുറം 247-257). 1813-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മീഷൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാനുള്ള ശുപാർശകൾ ഈ കമ്മീഷൻ സമർപ്പിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ അമ്പത്തിരണ്ടു പള്ളികളോട് ചേർന്ന് അമ്പത്തിരണ്ട് സ്കൂളുകൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഉത്തരവുണ്ടായത്. ഇപ്രകാരം കേണൽ മൺറോയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഏത് ഭര

ണപരിഷ്കാരങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും മാർഗ്ഗദർശനവും ഉണ്ടായിരുന്നു (റഷ്യയിൽ ഗോർബച്ചോവ് നടത്തിയ പുനർ വിചിന്തനങ്ങളുടെയും ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളുടെയും – പെരിസ്ട്രോയിക്കാ – പിന്നിൽ പ്രേരണയും സ്വാധീനവുമായി വർത്തിച്ചത് ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചിന്തകൾ ആയിരുന്നുവെന്ന് നിത്യചൈതന്യയതി പില്ക്കാലത്ത് വിലയിരുത്തിയത് ഒരു സമാന്തര സംഭവമായി ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക നേതാവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം സാമൂഹ്യപരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രേരണയാവുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണം രണ്ട് കാലഘട്ടത്തിലും ദൃശ്യമാണ്.).

ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വിജയപൂർവ്വം നിർവഹിച്ച മറ്റൊരു മേഖലയായിരുന്നു ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം. 1811–ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യത്തെ മലയാളം ബൈബിളിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മലങ്കരസഭയുടെ ബൈബിൾ വിവർത്തനശ്രമം അതോടെ അവസാനിച്ചതായാണ് പലരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ തന്റെ മുഖ്യസഹായിയായി വർത്തിച്ച കായംകുളം റമ്പാൻ നിര്യാതനായതിനാൽ ആ ദൗത്യം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സ്വയമായി പൂർത്തീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിലും കേണൽ മൺറോയുടെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദികാഭ്യസനം, സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം, സഭാഭരണം എന്നീ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ ശിഷ്ടഭാഗങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള വെല്ലുവിളിയും ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതൻ – അന്ന് എഴുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സാണ് അദ്ദേഹത്തിന് – ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തു. തേജോമയമായ ഈ തപസ്സിന്റെ കഥ പില്ക്കാലത്ത് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ ചില കത്തുകളിലൂടെ ചുരുൾ നിവരുന്നുണ്ട് (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനും കേണൽ മൺറോയും എന്ന അനുബന്ധ ലേഖനം കാണുക).

സെമിനാരിയിലെ വൈദികപരിശീലനം, ഇടവകകളുടെ മേലന്വേഷണം തുടങ്ങിയ ചുമതലകളിൽ നിർണ്ണായക നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതന് മൺറോ ആഗ്രഹിച്ച വേഗതയിൽ ബൈബിൾ വിവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒരു വർഷം കൊണ്ട് ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു. വൈദിക സെമിനാരിയിലെ ശിഷ്യരായ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സേവനം ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ 1816–ൽ സെമിനാരിയിൽ അധ്യാപനം നിർവഹിക്കുവാൻ

എത്തിയ ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവർത്തനത്തോട് സ്പഷ്ടമായ വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവർത്തനത്തിലെ ഭാഷയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു പ്രധാന ആക്ഷേപം. സുറിയാനി ഭാഷയിലെ മൂലഗ്രന്ഥം പരിഭാഷയ്ക്ക് അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും ബെയിലിക്ക് വിയോജിപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള ബൈബിളിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിൾ ആണ് മലയാള വിവർത്തനത്തിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്ന നിലപാടിൽ ബെയ്ലി ഉറച്ചുനിന്നു. അതോടെ മൺറോയും അല്പം പതറി. സെമിനാരിയുടെ പ്രതിദിന ഭരണനിർവ്വഹണ കാര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഉടമസ്ഥതാബോധം മൂലം മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് അല്പം നീരസത്തിലായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ ബെയിലിയുടെ സമ്മർദ്ദം കൂടിയായപ്പോൾ നിലപാടുകൾക്ക് വ്യത്യാസം വരുത്തി. ഇതോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ ബൈബിളിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ വിവർത്തനം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ബെയിലിയുടെ വിവർത്തനം പിന്നീട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

(പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തയ്യാറാക്കിയ വിവർത്തനങ്ങൾ പിന്നീട് കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ താരു മുതലാളിക്ക് വിറ്റതായി അഭ്യൂഹിക്കാൻ സാഹചര്യമുണ്ട്. പില്ക്കാലത്ത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകങ്ങളിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോയ പനക്കൽ കുടുംബത്തിലെ പുരാതന ഈടുവയ്പുകൾ കുന്നംകുളം ബഥനി ആശ്രമം സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ഫാ. കുറിയാക്കോസ് ഒ. ഐ. സി. സാഹസികമായി പരിശോധിച്ചു. അവിടെ നിന്ന് ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ പഴയ കൈയെഴുത്ത് പകർപ്പ് അദ്ദേഹം കണ്ടെടുത്തു. നിധി കിട്ടിയ ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പോടെ അദ്ദേഹം ആ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയും പനക്കൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മറ്റ് വിലപ്പെട്ട കൈയെഴുത്തു രേഖകളും വളരെ പ്രതീക്ഷകളോടെ ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആർക്കൈവ്സിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്തു. ആർക്കൈവ്സ് ക്രമീകരണത്തിൽ പ്രത്യേകം പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് എത്തിയ ലൈബ്രേറിയൻ എന്റെ ചിരകാല സുഹൃത്ത് ആയിരുന്നതിനാൽ ഗവേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പഴയസെമിനാരിയിൽ പലപ്പോഴും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് ഈ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി കാണിച്ചു തരികയുണ്ടായി. ആയിടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർക്കാനായി അതിൽ ഒരു ഭാഗം ഫോട്ടോകോപ്പി എടുത്ത് എനിക്ക് തരികയും ചെയ്തിരുന്നു. അത് 1992-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെ

ടുത്തിയ ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അന്ന് വൈദികസെമിനാരിയുടെ ആർക്കൈവ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ഏല്പിച്ച കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കാൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് സെമിനാരിയിലെത്തിയ എന്നോട് ലൈബ്രേറിയൻ വിചിത്രമായി പ്രതികരിച്ചവിധം ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പ്രഹേളികയായി അവശേഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഏതാണ്ട് ഈ വാക്കുകളാണ് പറഞ്ഞത്: 'പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വിവർത്തനം ചെയ്ത വേദഭാഗങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളൊന്നും ഇവിടെയില്ല. അങ്ങനെ ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതി ബഥനിയിലെ കുറിയാക്കോസ് അച്ചൻ ഇവിടെ ഏല്പിച്ചതായി ഞങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിലില്ല." നേരത്തെ അദ്ദേഹം എനിക്കു തന്ന ഫോട്ടോകോപ്പിയെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏതാണ്ടിങ്ങനെ പ്രതിവചിച്ചു. 'അങ്ങനെ ഒരു ഫോട്ടോകോപ്പി ഞാനാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. അച്ചന് അങ്ങനെ ഒരു രേഖ ഇവിടെനിന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അനധികൃതവും അവിഹിതവുമായി ഇവിടെനിന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചതാകാം.' അസുഖകരമായ ആ സംസാരം അവിടെ നിലച്ചു. സെമിനാരിയുമായി നിലനിർത്തിപ്പോന്ന ബന്ധത്തിന് അന്നേറ്റ ഉലച്ചിൽ എന്റെ പില്ക്കാല ഗവേഷണ ശ്രമങ്ങളെ വലിയൊരളവിൽ ബാധിച്ചുവെന്ന് മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദവും അതോടെ ബലഹീനമായി. ഒന്നാം പതിപ്പിൽ ചേർത്ത ആ വിവർത്തനം രണ്ടാം പതിപ്പിലും അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.).

സെമിനാരിയിൽ പരിശീലനം ആരംഭിച്ചുവെങ്കിലും സ്ഥിരമായി ഒരു ചാപ്പൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നാലുകെട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗം താല്ക്കാലിക ചാപ്പലായി ക്രമീകരിച്ച് അവിടെ ആരാധനകളും മറ്റ് പ്രതിദിന നമസ്കാരങ്ങളും നടത്തുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥിരം ചാപ്പൽ നാലുകെട്ടിനോട് ചേർത്ത് നിർമ്മിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി. അതിന്റെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച വിവരം കേണൽ മൺറോ 13-3-1817 ൽ എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ താഴെപറയും പ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കോളജിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുവാൻ താൻ ആരംഭിച്ചതായി അന്തരിച്ച മെത്രാൻ എന്നെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ എത്രമാത്രം പുരോഗതി ഉണ്ടായെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ' (പി. ചെറിയാന്റെ സഭാചരിത്രം - അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്ത കത്തുകൾ).

ഒരു ചാപ്പലിന്റെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച് പുരോഗമിച്ചു എങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അവശേഷിച്ച നിർമ്മാണ ജോലികൾ ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഏറെക്കാലം തനിക്ക് മുമ്പിലില്ലെന്ന് ദിവ്യ വെളിപാട് കിട്ടിയിട്ടെന്നപോലെ അന്ത്യകാലം കർമ്മനിരതമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു.

താൻ ആഗ്രഹിച്ചവിധം വൈദികസെമിനാരി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠനത്തോടൊപ്പം വിപുലമായ വായനയ്ക്കും അവസരമുണ്ടാകണമെന്ന് ആ കർമ്മയോഗിയ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങൾ തുലോം കുറവായിരുന്നു. അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. സമ്പന്നമായ സുറിയാനി സഭയുടെ പൈതൃകം ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുരാതന ദേവാലയങ്ങളിലും വൈദികഭവനങ്ങളിലും ചിതലെടുക്കുന്ന അനുഭവം അദ്ദേഹം നേരിട്ട് കണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നായി വൈദികസെമിനാരിയിൽ പഠനത്തിനെത്തിയ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ആവേശം കൊള്ളിച്ചു. അവരുടെ മാതൃദേവാലയങ്ങളിലും സമീപങ്ങളിലുള്ള വൈദികഗൃഹങ്ങളിലും അനാഥമായി കിടക്കുന്ന സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ മുഖേന അദ്ദേഹം സെമിനാരിയിൽ സമാഹരിച്ചു. അത്ഭുതകരമായിരുന്നു ഫലം. കോതമംഗലം, പിറവം, മുളന്തുരുത്തി, കണ്ടനാട്, ചെങ്ങന്നൂർ, നിരണം തുടങ്ങി പഴയ സഭാകേന്ദ്രങ്ങളിലും മെത്രാന്മാർ താമസിച്ചിരുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ പ്രതിഭാശാലിയുടെ സംഘടിതപാടവം മൂലം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി. ആ വൃദ്ധ മഹാപുരോഹിതന്റെ സ്വപ്നത്തെ മലങ്കരസഭ ഒന്നാകെ പിന്തുണച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം, പാരമ്പര്യം, ആരാധന, വിദേശബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ ഗവേഷണ പഠനം നിർവ്വഹിക്കുന്നവർക്ക് അവലംബമായേക്കാവുന്ന ഒരു വൻ പുസ്തകശേഖരം ലഭിച്ചപ്പോൾ ആ പ്രതിഭാശാലി കൂടുതൽ കർമ്മോത്സാഹിയായി. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വിഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തരം തിരിച്ച് പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റും കാറ്റലോഗും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. തന്റെ അധ്വാനം സഫലമായതിന്റെ ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ അദ്ദേഹം കാറ്റലോഗിന്റെ ഒരു കോപ്പി കേണൽ മൺറോയ്ക്കു നൽകി. സെമിനാരിയുടെ പ്രയാണവും പ്രവർത്തനവും ശരിയായ ദിശയിലാണെന്ന് അഭ്യുദയകാംക്ഷി എന്ന നിലയിൽ മൺറോ തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു.

പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അന്തരിച്ച് നാല് മാസങ്ങൾക്കുശേഷം 1817 മാർച്ച് 13-ന് സെമിനാരി അധികൃതർക്ക് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ പരാമർശം ശ്രദ്ധിക്കുക:

"…. നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന പുസ്തകലിസ്റ്റിൽ പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും കാണുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് പഴയനിയമ വേദപുസ്തകങ്ങൾ. നഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ബിഷപ്പിന് നിർദ്ദേശം നൽകണം

(അന്ന് ബിഷപ്പ് എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മലങ്കരമെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട് സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും തൊഴിയൂരിലെ ആസ്ഥാനത്തുമായി വാസം ക്രമീകരിച്ച കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസിനെ ആണ്). അന്തരിച്ച ബിഷപ്പ് (പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ) പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് അയച്ചുതന്നിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അയച്ചുതന്ന ലിസ്റ്റ് പരിശോധിച്ചതിൽ മുൻ ലിസ്റ്റിലെ പല പുസ്തകങ്ങളും കാണുന്നില്ല' (പി. ചെറിയാന്റെ സഭാചരിത്രം - അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്ത കത്തുകൾ).

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ നിര്യാണം കഴിഞ്ഞ് കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട് തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ച് നാലു മാസം കഴിയുമ്പോഴേക്കും മുൻ ബിഷപ്പ് ശേഖരിച്ച പുസ്തക സഞ്ചയത്തിൽ നിന്ന് വിലപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായി എന്ന മൺറോയുടെ പ്രസ്താവന പല അഭ്യൂഹങ്ങൾക്കും ഇടനൽകിയിട്ടുണ്ട് (കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ തൊഴിയൂരിലുള്ള ആസ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോഴും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത കുറെ സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലം ചെയ്ത കുത്തൂർ മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ്, ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത പനയ്ക്കൽ ജോസഫ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ അഭ്യർത്ഥന അനുസരിച്ചും എന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുനാഥൻ പുണ്യചരിതനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചും തൊഴിയൂർ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിലെ സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലിസ്റ്റ് ചെയ്യാനും കാറ്റലോഗ് തയ്യാറാക്കുവാനും ശ്രമിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി. 1665-ൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, 1685-ൽ വന്ന യൽദോ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, 1751-ൽ വന്ന ശക്രള്ളാ ബാവാ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ എഴുതിയ നിരവധി സുറിയാനി കത്തുകളുടെയും കവിതകളുടെയും സമാഹാരങ്ങളും അവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലുമായി എഴുതപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് മലങ്കരസഭയുടെ അറിയപ്പെടാത്ത പുരാതന ചരിത്രങ്ങളിലേക്ക് ചില പ്രകാശരശ്മികൾ പായിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് തോന്നി. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അധികവും തൊഴിയൂരിൽ പള്ളിയും മെത്രാസനാസ്ഥാനവും ആവിർഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ളവയാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് നിഷ്ക്കാസിതനായി ഒരു രാത്രിയിൽ അഭയംതേടി ആദ്യം കുന്നംകുളത്തും പിന്നീട് തൊഴിയൂരിലും വന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ട് സംഘം ഈ പുരാതന ഗ്രന്ഥസഞ്ചയം ശേഖരിച്ച് തൊഴിയൂരി

ലെത്തിച്ചു എന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ആരും കരുതുവാനിടയില്ല. ഏതായാലും തൊഴിയൂരിലെ പുസ്തകശേഖരത്തിന്റെ ചരിത്രം ആരായുമ്പോൾ ചില രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തു വരുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്).

എണ്ണ വറ്റാറായ ദീപമായിരുന്നു കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ. മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ് ഇരുപത് മാസത്തിനകം അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ച കർമ്മമേഖലകൾ കെടാൻ പോകുന്ന ദീപത്തിന്റെ ആളിക്കത്തലായിട്ടു വേണം വിലയിരുത്തുവാൻ. മലങ്കരസഭയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനായി അനുനിമിഷം ത്രസിക്കുന്ന ഒരു ക്രാന്തദർശിയുടെയും സംക്രമണനായകന്റെയും ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിൽ നാം കാണുന്നു. സമാനദർശനവും ക്രാന്തദർശിത്വവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പിൻഗാമിക്ക് ഏറ്റെടുക്കുവാനോ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോലുമോ കഴിയാത്ത അത്ര വിപുലമായ കർമ്മസാമ്രാജ്യമാണ് അദ്ദേഹം പിൻഗാമികൾക്കു മുമ്പിൽ തുറന്നിട്ടത്.

പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തുന്നു

ആരായിരിക്കണം തന്റെ പിൻഗാമി എന്നത് സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായിരുന്നു. തനിക്ക് സ്ഥാനം തന്ന കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ സഭയിൽ അന്ന് പൊതുവെ സ്വീകാര്യനായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിനും സെമിനാരിയിലെ മിഷനറിമാരായ അധ്യാപകർക്കും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണക്കുവാൻ സന്തോഷമായിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ തുടങ്ങിവച്ച കർമ്മമേഖലകൾ നിഷ്ക്രിയനായ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ കൈകളിൽ മൃതമാവുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി. വിധേയമാനസനായ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ അധികാരത്തിൽ തുടർന്നാൽ മിഷനറിമാരുടെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിൽ സെമിനാരി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും താൻ ധീരമായി സ്വീകരിച്ച പല നിലപാടുകളും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്നും സെമിനാരി സ്ഥാപകന് നിശ്ചയമായിരുന്നു.

താൻ റമ്പാൻ ആയ ദിവസം എട്ടാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശ്ശപട്ടമേറ്റ, തന്റെ കുടുംബക്കാരൻ കൂടെയായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ പാലൂർ – ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ അന്ന് വികാരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു (ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കാണുന്ന കബറിടം അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്). അദ്ദേഹത്തെ പിൻഗാമിയാക്കി വാഴിക്കുവാൻ കുന്നംകുളം – പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വേണ്ടത്ര സമ്മർദ്ദവുമുണ്ടായിരുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മുൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ചക്കെതിരായി ഉറച്ച നിലപാടെടുത്ത് പൊരുതി വിജയിച്ച താൻ മുൻഗാമികളുടെ പാതയിലേക്ക് തിരിയുന്നത് ഛർദ്ദിച്ചത് ഭക്ഷിക്കുംപോലെ പരിഹാസ്യമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ പ്രജ എന്ന നിലയിൽ തനിക്കനുഭ

വിക്കേണ്ടി വന്ന ഭീഷണികളും ഒറ്റപ്പെടുത്തലുകളും തന്റെ പിൻഗാമിയെ ബാധിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

തന്റെ സഹോദരപുത്രൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ, തന്റെ സഹോദരീപുത്രൻ കോലാടി തരുത് കത്തനാർ, തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൻ കുത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാൻ എന്നീ മൂന്ന് പേർ അവിവാഹിത വൈദികരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നെങ്കിലും അവരെ പിൻതള്ളി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി ഇടവകയിൽ പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാരെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ സന്തതസഹചാരിയായി സ്വീകരിക്കുകയും താമസംവിനാ തന്റെ വികാരി ജനറൽ എന്ന സ്ഥാനത്ത് ഔദ്യോഗികമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാൻ വാഴ്ചയെ കുടുംബപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ തളച്ചിട്ട് മലിനമാക്കിയ മുൻ പ്രവണതകൾക്കെതിരെ ആശാസ്യമായ ഒരു മാതൃക അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും പ്രാദേശിക സ്വാധീനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല (കരുത്തേറിയ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുയർന്ന് വരുമ്പോൾ അവരെ നിഷ്പ്രഭരാക്കുകയും അയഥാർത്ഥവും ബാലിശവുമായ ആരോപണങ്ങൾ അവർക്കെതിരെ ഔദ്യോഗികവേദികളിൽ ഉന്നയിച്ച് അവരുടെ കുതികാൽ വെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന പില്ക്കാല പ്രവണതകൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സ്വീകരിച്ച് ആവിഷ്ക്കരിച്ച് പ്രാവർത്തികമാക്കിയ കർമ്മമന്ത്രം എത്രയോ വിശിഷ്ടമെന്ന് പറയേണ്ടി വരുന്നു. ഏകമെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമേ അന്ന് സഭയിലുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതിഷ്ടവും സഭയിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും അധികാരത്തിന്റെ വാൾ അർഹതയുള്ളവർക്കെതിരെ പ്രയോഗിക്കാതെ ഉദാത്തമായ ദിവ്യദർശനത്താൽ പ്രചോദിതനായിട്ടെന്ന പോലെ യോഗ്യനും യുവാവുമായ ഒരു ശ്രേഷ്ഠ വൈദികനെ പിൻഗാമിയാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി തന്റെ വികാരി ജനറൽ ആയി അവരോധിച്ചത് എക്കാലവും മലങ്കരസഭയിൽ എല്ലാ അധികാരസ്ഥാനികൾക്കും ഒരു സർവ്വകാല മാതൃകയാവേണ്ടതാണ്.

പുന്നത്ര കുടുംബചരിത്രത്തിൽ ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"..... ഈ കുര്യൻ (ജോർജ്ജ്) കത്തനാർ ഇടവകയ്ക്ക് തന്നെയല്ല, സമുദായകാര്യങ്ങളിലും താല്പര്യമുള്ളവനാകയാൽ അക്കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ തന്റെ ആലോചനക്കാരനായിട്ട് കൂടെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ മേലധ്യക്ഷനായി ഭരി

ച്ചിരുന്നത് പകലോമറ്റത്തുള്ള ഒടുവിലത്തെ മെത്രാൻ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപം ഉണ്ടായി. ഒരു ഭാഗക്കാർ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും ഏതാനുംപേർ പകലോമറ്റം മെത്രാനെയും സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാന്റെ നടപടി വളരെ മോശവും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ നടത്തത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് താല്പര്യവും വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ജനങ്ങളുടെ താത്പര്യം കൊണ്ട് വയോധികനായ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ .... മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാരെ തന്റെ സഹായ വികാരി ജനറൽ ആയി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു (പുരക്കൽ മാത്യു, പുന്നത്ര കുടുംബചരിത്രം, 1966, പുറം 76). 1816 ഒക്ടോബറിൽ കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിയിൽ ചേർന്ന വൈദിക കോൺഫറൻസിൽ തന്നെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ആംഗ്ലേയ മിഷനറി ബിഷപ്പിനോട് സംസാരിക്കുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പുന്നത്ര കത്തനാരെ അധികാരപ്പെടുത്തി നിയോഗിച്ചതായി പി. ചെറിയാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (പി. ചെറിയാൻ, പുറം 102).

ബൈബിൾ പരിഭാഷ നിർവഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചരിത്രപുരുഷൻ നടത്തിയ വിവർത്തനങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിച്ച് കോട്ടയം സെമിനാരിയിലെ തന്റെ ആദ്യ ബാച്ചിൽപെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് പകർപ്പുകളെടുപ്പിച്ച് അവ മലങ്കരയിലെ വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ വയോധികനായ ആ മലങ്കരമെത്രാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു. സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ ആയിരുന്നു അവയെല്ലാം. അവയിൽ കുർബ്ബാനക്രമം, ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, പഴയനിയമം, നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ എന്നിവയുടെ മാതൃകകൾ അനുബന്ധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുറയിൽപ്പെട്ട യുവവൈദികർ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിവച്ചവയായിരുന്നു (ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഗവേഷണശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടുകിട്ടിയ പ്രസ്തുത കൈയെഴുത്തു രേഖകൾ 1992-ലെ ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ അനുബന്ധത്തിലും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്).

റിലേ സംഘത്തിലെ അവസാനത്തെ ഓട്ടക്കാരനെപ്പോലെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് മലങ്കരസഭയെ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഇടയശ്രേഷ്ഠനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകബോധവും അന്വർത്ഥമായ നിഷ്കളങ്കതയും ഇടയബോധവും ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഭവം സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥതയും പക്ഷപാതരാഹിത്യവും അനുപമവും അതിശയിക്കത്തക്കതുമായിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ ചുമതല വളരെ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിർവഹിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്: ഒരിക്കൽ സ്വന്തം കുടും

ബത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ചില ബന്ധുക്കൾ സെമിനാരിയിൽ എത്തി തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക പ്രയാസങ്ങളും മറ്റും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൊടുത്തു. എത്രയുംവേഗം അവർ തിരിച്ചുപോകും എന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും പോകാത്തതിനാൽ വീണ്ടും ഞെരുങ്ങി ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൂടി കൊടുത്തു. പിന്നെയും താമസിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അത് അത്ര പന്തിയല്ല എന്ന് കണ്ട് സങ്കോചം കൂടാതെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ കുടുംബത്തേക്ക് പോകണം. ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മുകളിൽ നിന്ന് തീർക്കണം. ഈ സ്വത്ത് നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. തീയ്യാണിത്" എന്ന് പറഞ്ഞ് യാത്രാച്ചിലവിലേക്ക് നാലഞ്ച് ചക്രം കൊടുത്തുവിട്ടു" (പാറേട്ട്, മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം 3, പുറം 115, 116).

ഇതാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപത്രികയിൻപ്രകാരം സ്വകുടുംബക്കാർക്ക് തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച വസ്തുക്കൾ എന്തൊക്കെ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അത് കുറെക്കൂടെ വ്യക്തമാകും:

'കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോന്ന കാപ്പപ്പെട്ടി (മുരിക്കുതടി കൊണ്ടുള്ളത്), ഒരു ചെറിയ കോളാമ്പി, ഒരു പിച്ചാത്തി നാരായം – ഇത്രമാത്രം (കോട്ടയം സെമിനാരി 175–ാം വാർഷിക സുവനീർ, പുറം 23. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപത്രം നിർദ്ദേശിച്ച സാധനങ്ങൾ കുന്നംകുളത്ത് വീട്ടുകാർക്ക് ലഭിച്ചത് അവർ നിധി പോലെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഏറെ താമസിയാതെ കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരക കബറിടം തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ ഈ അമൂല്യവസ്തുക്കൾ ആ സ്മാരക കബറിടത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു).

75–ാം വയസ്സിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിക്കുവാൻ, അനിവാര്യമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിർബദ്ധനായ സ്മര്യപുരുഷനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ രാജകീയപ്രൗഢികൾ അല്പമെങ്കിലും കീഴ്പെടുത്തിയില്ല. സ്ഥാനമേറ്റ ദിവസം പുത്തൻ മണവാളനെപ്പോലെ സ്വന്തം ഇടവകയിലേക്ക് ഒരു സ്വീകരണം നടന്നതല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈനംദിന പ്രോഗ്രാമുകളിൽ രഥഘോഷയാത്രകൾക്ക് ഒട്ടും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭാക്ഷേമപരമായ കർമ്മപരിപാടികൾ ഏറ്റെടുത്ത് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാൻ ഏറെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സ്വീകരണ മാമാങ്കങ്ങൾക്ക് സമയം കണ്ടെത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സെമിനാരി നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ജീവിതത്തിന് സുരക്ഷിതത്വം നൽകിയിരുന്ന പാലൂർ – ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിലെ സേവനത്തിന് പൂർണ്ണവിരാമം നൽകി. കോട്ടയം സെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം ഒരു പാർട്ട് – ടൈം ജോലിയായി കാണുവാൻ അദ്ദേഹ

ത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. താൻ ഇടവകച്ചുമതലയിൽ നിന്ന് വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് പുതുതായി സ്വീകരിച്ച സെമിനാരി പ്രവർത്തനത്തിൽ മുഴുകിയാൽ തന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്ന പഴയ ഇടവക അറബിക്കടലിൽ താണുപോകുകയൊന്നും ഇല്ലെന്നും യോഗ്യരായ പിൻഗാമികളുടെ ചുമതലയിൽ തന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്ന ഇടവക നിർബാധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്ത് നെടുങ്കൻ പള്ളിക്കെട്ടിടത്തെ മറക്കേണ്ടത് പുതിയ ചുമതലയോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുവാൻ ആവശ്യമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ഒരു സന്യാസിയുടെ നിർമ്മമത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ ജ്വലിച്ചു നിന്നു. 'സമലോഷ്ടകാഞ്ചനത്വ'മാണ് ഒരു സന്യാസിയുടെ മുഖമുദ്ര എന്ന ഭാരതീയ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രായോഗികമാവുകയായിരുന്നു (മണ്ണിൻകട്ടയേയും സ്വർണ്ണക്കട്ടയേയും സമമായി വീക്ഷിക്കുക എന്നർത്ഥം). പാലും തേനും തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് ദേശത്തെ വാസവും ഭരണവും അവസാനിപ്പിച്ച്, അനിശ്ചിതത്വം നിറഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളുമായി കോട്ടയത്തെത്തുമ്പോൾ ആ സന്യാസി അബ്രഹാം പിതാവിനെപ്പോലെ ദൈവനടത്തിപ്പിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു. സന്യാസിയുടെ വേഷംകൊണ്ട് കാര്യമില്ല, സന്യാസിയുടെ ആത്മാവാണ് സ്മര്യപുരുഷനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ നയിച്ചിരുന്നത്.

മെത്രാൻപദത്തിൽ പാദമൂന്നിയപ്പോഴും ആ സന്യാസിവര്യന്റെ സന്യാസനിഷ്ഠകൾക്ക് തരിമ്പും ലംഘനമുണ്ടായില്ല എന്നത് മലങ്കരസഭയിൽ ഒരത്ഭുതമായി. പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളായ ശെമ്മാശന്മാരോടൊപ്പം നിത്യവും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിമാനക്ഷതമൊന്നും തോന്നിയില്ല. തനിക്ക് മാത്രമായി ഭക്ഷണവിഭവങ്ങളിൽ രാജകീയത പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഭക്ഷണമുറിയിൽ സ്വകാര്യത ഉണ്ടാവേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമായി തോന്നിയില്ല. ഒരു ഗുരുകുലത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം അദ്ദേഹം മെത്രാനായ ശേഷവും സെമിനാരിയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്രിമമായ തലക്കനം, ഗംഭീരമായ മൗനങ്ങൾ, സംസാരശൈലിയിലേയും സമീപനരീതിയിലേയും കൃത്രിമ പ്രകടനങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ആ സന്യാസിയുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നില്ല. കാപട്യമില്ലായ്മയും ആർജ്ജവത്വവും സുതാര്യതയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിച്ചപ്പോഴും അദ്ദേഹം നിലനിർത്തി. പുതിയ മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനം പ്രവർത്തിച്ചത് 'അരമന ശൈലി'യിലല്ല, പൗരസ്ത്യ ഋഷീപാരമ്പര്യത്തിൽ പഴയസെമിനാരി ആശ്രമശൈലി തുടരുന്നത് എല്ലാവരും അത്ഭുതത്തോടും കോരിത്തരിപ്പോടും കൂടി കണ്ടു. ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും പുതിയ മലങ്കര മെത്രാൻ ദീക്ഷിക്കുന്ന സംയമപാരമ്യത്തെ പാശ്ചാത്യമിഷണറിമാർ പ്രകീർത്തിച്ചു.

ദയറാക്കാരുടെ സമൂഹം സഭയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന് അപരിത്യാജ്യമെന്ന് അഭിനവ മെത്രാൻ വിശ്വസിച്ചു. തന്റെ സഹോദരപുത്രനായ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ. ശിഷ്യപ്രമുഖനായ കുത്തൂർ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ, പുന്നത്ര ജോർജ്ജ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയവരെ റമ്പാന്മാരാക്കി പഴയസെമിനാരിയുടെ സന്യാസമുഖം പ്രദീപ്തമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ സ്വദേശം വിട്ട് പോവാൻ അവരിൽ പലർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന വിഷമം ലക്ഷ്യനിർവഹണത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചു. എഴുപത്തഞ്ചു വർഷത്തെ പരുക്കൻജീവിതം ആ ശരീരത്തെ ദുർബലമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാലും പുത്തൻ ആശയങ്ങൾ ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നന്റെ മനസ്സിൽ ചിറകു വിടർത്തിയിരുന്നു. അതിലൊന്നായിരുന്നു ദയറാ സങ്കല്പം.

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ആ സ്വപ്നം സഫലമായില്ല, എങ്കിലും പൂർവികന്റെ ആ സ്വപ്നം അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടിന് ശേഷം പിൻഗാമിയായി വന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ സാക്ഷാത്കരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഉള്ളൂർ പാടിയത് എത്ര ശരിയാണ്:

“അതാണ് തായേ, ഭവതിയ്ക്ക് പണ്ടു-
ള്ളാദർശം അച്ഛന് മകൻ മഹീയാൻ
താതൻ മരിച്ചാൽ തനയൻ തുടർന്ന്
തദ്വൃത്തഖണ്ഡം പരിപൂർണ്ണമാക്കും.”

സ്മര്യപുരുഷന്റെ ദയറാ സങ്കല്പം 1872-ൽ വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറാ സ്ഥാപിതമായതോടെ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടു.)

സംയമശീലനും തപോനിധിയുമായ സ്മര്യപുരുഷന് രോഗശാന്തി വരവും മറ്റനവധി നൽവരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലരും സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രോഗിയുടെ ശിരസ്സിൽ അദ്ദേഹം കൈവെച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആ രോഗിക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടുക പതിവാണ് എന്ന് ആ സിദ്ധന്റെ വൈഭവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കേണൽ മൺറോ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ (ഫാ. പി. എം. ജോസ്, കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 32). പഴയ സെമിനാരിയിൽ നിത്യവും സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനു ശേഷം രോഗികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഉണ്ടായ ഒരു അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം ഐതിഹ്യരൂപത്തിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമ ജീവചരിത്രകാരൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്.

‘നല്ല നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രി. സമയം ഏഴര മണി. അപ്പോഴാണ് മൂന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ കുളിക്കാനായി പുഴക്കടവിലെത്തിയത്. പുഴയിൽക്കൂടി ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന മരത്തടികൾ തീരത്ത് കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്മാർ മൂന്ന് പേരും ആ മരത്തടികളിൽ കയറിയിരുന്ന് അല്പനേരം സംസാ

രിക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. പെട്ടെന്നാണ് ഒരു ശെമ്മാശന് ബോധക്ഷയമുണ്ടായത്. പരിഭ്രാന്തരായ മറ്റു രണ്ട് ശെമ്മാശന്മാർ താഴെ വീണ ശെമ്മാശനെ താങ്ങിയെഴുന്നേല്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ആ ശെമ്മാശൻ മറ്റ് രണ്ടു പേരെയും കടിക്കുകയും അസഭ്യങ്ങൾ പുലമ്പുകയും ചെയ്തു. മറ്റ് രണ്ടു ശെമ്മാശന്മാരും വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. നിലവിളി കേട്ട് സിമ്മനാരിയിലെ എല്ലാവരും അവിടെ ഓടിയെത്തി. ബോധക്ഷയമുണ്ടായ ശെമ്മാശൻ അപ്പോഴേക്കും ഒരു ഭ്രാന്തനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കയ്യിൽ കിട്ടിയതെടുത്ത് ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അയാൾ എറിഞ്ഞു. ശെമ്മാശനെ സമീപിക്കുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. വിവരമറിഞ്ഞു തിരുമേനി പുഴക്കടവിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയുടൻ ശെമ്മാശൻ പുഴയിലേക്കെടുത്തു ചാടി. ഉടനെ മറ്റു പലരും ധൈര്യമവലംബിച്ച് പുഴയിൽ ചാടി ശെമ്മാശനെ വലിച്ചിഴച്ച് കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു. തിരുമേനി മന്ദസ്മിതത്തോടെ തന്റെ ശിഷ്യനെ സമീപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. ശെമ്മാശൻ തിരുമേനിയെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഭയം. തിരുമേനി യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ശെമ്മാശന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. തന്റെ അരുമശിഷ്യന്റെ ദുരവസ്ഥ കണ്ട് തിരുമേനി കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചു. കുരിശടയാളം വരച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പതറാത്ത സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. 'എന്റെ ശിഷ്യനെ നീ ആക്രമിച്ചുവോ?'

ഘനഗാംഭീര്യം കലർന്ന ആ ദിവ്യശബ്ദം കേട്ട് ശെമ്മാശൻ പുഴയോരത്ത് കിടന്നുരുണ്ടു. 'എന്നെ പോകാനനുവദിക്കൂ' ശെമ്മാശൻ ഗദ്ഗദത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചു.

"ഇനിയും ഈ സിമ്മനാരി പരിസരത്തെങ്ങും നിന്നെ കണ്ടുപോകരുത്. ഉം. പോകൂ." തിരുമേനിയുടെ ആജ്ഞ. ശെമ്മാശൻ ബോധക്ഷയത്തിലമർന്നു. അല്പ നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ശെമ്മാശൻ ഉണർന്നപ്പോൾ കൂടി നിന്നവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ ശെമ്മാശൻ രക്ഷപ്പെട്ടു.'

ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം ഇതുവരെയും സിമ്മനാരിയിലോ സിമ്മനാരി പരിസരത്തോ ഒരുത്തർക്കും ബാധോപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല' (അതേ പുസ്തകം, പുറം 32).

അക്കാലത്ത് ദേവാലയത്തിലെ ആരാധനകൾ സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. ശുശ്രൂഷയുടെ ഘട്ടങ്ങളും ചടങ്ങുകളും ക്രിയകളും മാറ്റമില്ലാതെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഭക്തിപൂർവ്വം അതിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷേത്ര മന്ത്രങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും മുസ്ലീം പ്രാർത്ഥനകൾ അറബിയിലും നിർവഹിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്ത് സുറിയാനിഭാഷയിലെ ആരാധനയോട് ആർക്കും പ്രതിഷേധം തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നാലും മലയാള ഭാഷയിൽ ആരാധനയുടെ

കുറെ ഭാഗമെങ്കിലും വിവർത്തനം ചെയ്താൽ ആരാധനയിലെ ജനപങ്കാളിത്തം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് തോന്നി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതികരണ ഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ വിവർത്തനം ശെമ്മാശന്മാർ പകർത്തിയെടുത്തു. ക്രമേണ അവരിലൂടെ മലങ്കരസഭയിലെങ്ങും അത് പ്രചാരത്തിലായി. പുരാതന കുടുംബങ്ങളിൽ അവശേഷിച്ച കൈയെഴുത്ത് പ്രാർത്ഥനാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ കുർബ്ബാനക്രമം ഇതെഴുതുന്ന ആൾ കണ്ട് വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷീണവും വാർദ്ധക്യവും അവഗണിച്ച് അന്ത്യനാളുകളിലും അദ്ദേഹത്തിലെ സർഗ്ഗചേതന കർമ്മോത്സുകമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ വലിയ നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (അദ്ദേഹം നടത്തിയ വിവർത്തനങ്ങളുടെ മാതൃക അനുബന്ധത്തിൽ കാണുക).

കടമറ്റം പള്ളിയിൽ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ് വിശ്രമിച്ചിരുന്ന ഐപ്പ് മെത്രാനെ വീണ്ടും ഭരണത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ ചില പകലോമറ്റം ഭക്തന്മാർ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെയും മറ്റും അനുഭാവികളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഐപ്പ് മെത്രാന്റെ കീഴിൽ ഒരു പകലോമറ്റം കക്ഷിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാൻ അങ്കമാലിയിലെ ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ ഉത്സാഹിച്ചു എങ്കിലും അതൊന്നും ഫലവത്തായില്ല. അന്നുവരെയും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശോഭയുള്ള നേതൃത്വത്തിന്റെ ഫലമായി മലങ്കരസഭ ഉന്മേഷം കൊള്ളുന്നതിനിടയിൽ അകർമ്മണ്യതയും സ്വാർത്ഥതയും റോമ്മൻ സഭാപ്രേമവും കൈമുതലാക്കി മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകം വ്യർത്ഥമായി പാടുന്ന പകലോമറ്റം ശൈലിയെ സഭ ഒന്നടങ്കം വിസ്മരിച്ചു. സെമിനാരിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് മലങ്കരമെത്രാന്റെ സഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് പ്രവർത്തനക്ഷമമായത്, മലങ്കരമെത്രാൻ പള്ളികളുടെ ഔദാര്യത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനായി, സമുദായത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു പൊതുസ്ഥലത്ത് ആദ്യമായി ആസ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ചത്, ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ വിവർത്തനത്തിലൂടെ ദേവാലയാരാധനകളുടെ ജനപങ്കാളിത്തത്തെ അർത്ഥസാന്ദ്രമാക്കിയത്, പള്ളിയുടെ വാർഷികകണക്കുകൾ മെത്രാന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുക എന്ന വിപ്ലവാത്മക പരിവർത്തനത്തിലൂടെ സഭയ്ക്ക് സനാഥത്വം കൈവന്നത്, ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കു പുറമെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുമാറ് ആംഗ്ലേയ മിഷണറിമാരുടെ സഹായം സെമിനാരിയിൽ ലഭ്യമാക്കിയത്, താല്പര്യമുള്ള ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷിനോടൊപ്പം ഹീബ്രു, ഗ്രീക്ക് തുടങ്ങിയ ക്ലാസിക് ഭാഷകളിൽ പരിമിതമായ തോതിലാണെങ്കിലും എത്തിനോക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചത്, സർവ്വോപരി സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ മൂർത്തീകരണമായ ഒരു മലങ്കരമെത്രാനോടൊപ്പം സഭയിലെ

ഭാവി വൈദികർക്ക് ഭക്തിജീവിത പരിശീലനം സാധ്യമായിത്തീർന്നത് എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടുവളരെ അദൃഷ്ടപൂർവങ്ങളായ കർമ്മമേഖലകളിൽ വിടർന്നുനില്ക്കുന്ന സുഗന്ധവാഹികളും വർണ്ണസുരഭിലവുമായ പുഷ്പ ങ്ങളെക്കൊണ്ട് മലങ്കരസഭ ആകർഷകമായ ഉദ്യാനമായി പരിണാമം കൊള്ളുന്ന ആ പരിവർത്തന ദശയിൽ നിർജ്ജീവതയുടെ പ്രേതസ്മര ണകളെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ നടന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമാവുക യായിരുന്നു. പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് സഭയെയും സമൂഹത്തെയും സംക്ര മിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ശംഖൊലി നാദത്തിൽ അപശബ്ദങ്ങളെ ശ്രവിക്കുവാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എതിരാളികളെ മൗനമാക്കുകയും ക്രിയാപദ്ധ തികളുടെ ആകർഷണശക്തി മൂലം തന്നിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തമായ ഒരു കാന്തമണ്ഡലം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സൃഷ്ടിച്ചതോടെ ക്ഷുദ്രശക്തികളും അവരുടെ ക്ഷുദ്രമോഹങ്ങളും നിത്യ മായി അസ്തമിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. മുൻകാലങ്ങളെയും വർത്തമാന കാലത്തെയും താരതമ്യം ചെയ്ത ചിന്താശേഷിയുള്ളവർ, ഗതകാലം സമ്മാനിച്ച വേദനകളെ കുഴിച്ചുമൂടാനും ശക്തിയിലേക്കു കുതിക്കുവാ നുമുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ മൂകമെങ്കിലും സാന്ദ്രഗംഭീരമായ മുദ്രാവാക്യത്തെ ഏറ്റുപാടിയതോടെ മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു പുതിയ സൂര്യോദയം സമാഗതമായി എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലം നിയമപരമായി അവകാശ പ്പെടാനാവുമായിരുന്നുവെങ്കിലും എവിടെയും ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യം വന്നിരുന്നില്ല. സഭയിൽ അനുദിനം അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ക്രിയാത്മക പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് പ്രചാരകൻ ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. അവ ഓരോന്നും സ്വയം വിശദീകര ണക്ഷമമായിരുന്നു. ഐപ്പ് മെത്രാനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതുൾപ്പെടെ യുള്ള സഭാനടപടികളിൽ സഭ ഒന്നടങ്കം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുഗമിക്കുകയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

വിശുദ്ധിയുടെ സൂര്യതേജസ്

1816 നവംബർ 24-ന് സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിന് തിരശ്ശീല വീണു. അന്ത്യരംഗത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമ ജീവചരിത്രകാരൻ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു ചിത്രം നൽകുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

'തിരുമേനി ക്ഷീണിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും താൻ സ്ഥാപിച്ച സെമിനാരിയുടെ താഴത്തെ വരാന്തയിൽ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനുശേഷം അല്പനേരം നടക്കുക പതിവായിരുന്നു. അന്നും പതിവുപോലെ സന്ധ്യയ്ക്ക് ചുമ്മാരുടെ തോളിൽ പിടിച്ച് അദ്ദേഹം മന്ദംമന്ദം നടന്നു. പെട്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അസുഖം വർദ്ധിച്ചത്. ശ്വാസം വലിക്കാൻ പ്രയാസം. സെമിനാരിയുടെ തിണ്ണയിൽ അദ്ദേഹം ചാരി ഇരുന്നു. ഓടിയെത്തിയ അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും 'അസ്ഥിമാത്ര' ശരീരനായ അദ്ദേഹത്തെ താങ്ങിയെടുത്ത് കട്ടിലിൽ കിടത്തി. സെമിനാരിയിലെ അന്തേവാസികളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കട്ടിലിനരികെ നിന്നു. തിരുമേനിയുടെ മുഖം പ്രശോഭിതമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയരത്തിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കുകയായിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യപാത്രമായ പരിചാരകൻ തേങ്ങി തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. സ്മര്യപുരുഷന്റെ ദുഃഖത്തിലും സന്തോഷത്തിലും വിശ്വസ്തതയോടെ സേവിച്ച പരിചാരകൻ.

'ചുമ്മാരേ' - തിരുമേനിയുടെ ദീനസ്വരം.

'എന്റെ തിരുമേനീ' ചുമ്മാർ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളെ ചുംബിച്ചു. അച്ചന്മാരും ശെമ്മാശന്മാരും സുറിയാനിഗീതങ്ങൾ പാടുന്നു (തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും).

കാർമേഘാവൃതമായ ആകാശം. പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തിൽ ഇടിമുഴക്കം (തുലാവർഷത്തിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ). തിരുമേനിയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണുനീർ അടർന്ന് വീണു. തിരുമേനി കണ്ണുകളടച്ചു. എല്ലുകൾ മാത്രം അവശേഷിച്ച ശരീരത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറന്നുയർന്നു. അപ്പോഴും ആ മുഖം പ്രസന്നമായിരുന്നു (*കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*, പുറം 34, 35).

സമീപ ദേവാലയങ്ങളിലേക്കും ആലപ്പുഴ റസിഡൻസിയിലേക്കും തിരുവനന്തപുരം തൃപ്പൂണിത്തുറ കൊട്ടാരങ്ങളിലേക്കും തൊഴിയൂർ-കുന്നംകുളം പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകം ദൂതന്മാർ

അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. വികാരി ജനറാളും പിൻഗാമിയുമായ പുന്നത്ര ജോർജ് കത്തനാരും ഏതാനും വൈദികരും വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻ ഓടിയെത്തി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിതമായ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ച് പണി പൂർത്തിയാകാത്ത ചാപ്പലിന്റെ മദ്ബഹായിൽ അദ്ദേഹം പതിവായി ഇരുന്നിരുന്ന ചാരുകസേരയിൽ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും ഉചിത സ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്രമീകരിച്ച് ഇരുത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതശരീരത്തിന് സുറിയാനിസഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സംസ്ക്കാരമുറകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്നും യൂറോപ്യന്മാരായ മിഷനറിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ കിടത്തിയാണ് സംസ്കരിച്ചതെന്നും ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ പക്ഷപാതിയായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം കഥ എഴുതി.

'അന്ത്യോഖ്യൻ അംഗീകാരമില്ലാത്തതിനാൽ തന്റെ മെത്രാൻ വാഴ്ചയുടെ സാധുത്വത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചില രശീതുകളിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയല്ലാതെ മെത്രാൻ സ്ഥാനോചിതമായ കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും അദ്ദേഹം നടത്തിയിരുന്നില്ല' (ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പുറം 196).

'മെത്രാപ്പോലീത്താ ആവാൻ താൻ അയോഗ്യനായതിനാൽ തന്റെ മരണശേഷം പട്ടക്കാരെ അടക്കുംപോലെ കബറടക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം മെത്രാൻപട്ടം ഏല്ക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു' (*കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*, പു. 29).

ഈദൃശ പരാമർശങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടായത് സ്മര്യപുരുഷൻ കാലം ചെയ്ത് ദശകങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ്. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തുള്ളവർ അന്നും ഇന്നും അദ്ദേഹത്തെ 'കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്. ഈ 'അച്ചൻ' പ്രയോഗത്തെ പിൻതുടർന്ന് പില്ക്കാലത്തുണ്ടായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെയും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ചില ഭാഷാപദങ്ങൾക്ക് കാലഭേദത്തിൽ വന്ന അർത്ഥപരിണാമങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കീ അബദ്ധം പിണയുകയില്ലായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽപ്പോലും മേലധ്യക്ഷനെപ്പറ്റി മെത്രാൻ എന്നല്ല 'യജമാനൻ' എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. 1809 ചിങ്ങമാസം 1-ന് എഴുതിയ കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയിലെ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുക:

8-ാം നിശ്ചയം "…. പട്ടക്കാർ പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും തഴക്കി കുറവ് തീർത്ത് മല്പാന്മാരുടെ എഴുത്ത് യജമാനസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുത്ത് കൂദാശപ്രവൃത്തികൾക്ക് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു

കൊൾകയും...."

10-ാം നിശ്ചയം "..... ഇരിപ്പുള്ള പണവും കെട്ടിവച്ച് കൈസ്ഥാനവും മാറ്റി വീണ്ടും കുറിയിട്ടെടുത്ത് വരുന്ന ആളിന്റെ പറ്റിൽ പണവും മുണ്ടു മുറിയും പെട്ടിപ്രമാണവും (ഏല്പിച്ച്) ശേഷമുള്ള മുതൽ കാരിയാൾവശം ഏല്പിച്ച് മേൽപ്പൂട്ടിൽ വെച്ച് യജമാനസ്ഥാനത്തെ ആളായിട്ട് ഇടവക കത്തങ്ങളിൽ ഒരുത്തനെ നിശ്ചയിച്ച്....."

"... ആവക പൂട്ടിൽ (മേമ്പൂട്ടിൽ) നിന്നെടുത്ത് വെക്കേണ്ടുംനാളിൽ യജമാനസ്ഥാനത്തെയും വികാരിയെയും യോഗത്തെയും ബോധിപ്പിച്ച് ചെലവിട്ട് കൊൾകയും...." (*മലങ്കരസഭാ ചരിത്രവിജ്ഞാനകോശം*, പുറം 168).

ഇവിടെ അടിവരയിട്ട 'യജമാന'പദങ്ങൾ മേലധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നതെന്ന് നിർവിവാദമാണല്ലോ.

1850 വരെയും യജമാനൻ എന്ന പദവും അച്ചൻ എന്ന പദവും പര്യാ യപദങ്ങളായിരുന്നു. 1811-ൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'റമ്പാൻ ബൈബി'ളിലും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ രചിക്ക പ്പെട്ട 'നിരണം ഗ്രന്ഥവരി'യിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അനിഷേധ്യമായ തെളി വുകൾ കാണുക.

1. റമ്പാൻ ബൈബിൾ.

a. 'രണ്ട് അച്ചന്മാർക്ക് വേല ചെയ്വാൻ ഒരുത്തൻ വശമാകുന്നില്ല. വി. മത്തായി 6:24.

b. 'വീട്ടച്ചന്റെ അടിയാർ അവർ അണഞ്ഞു. അവനോടവർ ചൊല്ലി. 'ഞങ്ങടെ അച്ചാ ഇതല്ലോ നിന്റെ കണ്ടത്തിൽ നല്ല വിത്ത് നീ വിതച്ചി ല്ലയോ? വി. മത്തായി 13:28.

c. 'അവന്റെ മല്പാനെക്കായിൽ ഏറ്റപ്പെട്ടവനാകുന്നു എന്ന ശിഷ്യ നുമില്ല; അവന്റെ അച്ചനെക്കായിൽ അടിയാനുമില്ല.' വി. മത്തായി 10:24.

d. 'അവരുടെ അച്ചന്മാരുടെ മേശയിൽനിന്ന് വീഴുന്ന നുറുക്കു കളിൽനിന്ന് അതിന്മണ്ണം പട്ടികളും തിന്ന് ജീവിക്കുന്നു.' വി. മത്തായി 15:27.

e. അവർ വന്ന് ഉണ്ടായി എന്ന സകലവും അവരുടെ അച്ചനോട് അവർ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ അച്ചൻ അവനെ വിളിച്ച് അവനോടവൻ ചൊല്ലി. വി. മത്തായി 18:32, 33.

f. 'എന്നാൽ അവന്റെ തോപ്പിന്ന് കൂലിയാളരെ കൂലിക്ക് കൊള്ളുവാൻ

മയ്യലിൽ പുറപ്പെട്ടു എന്ന വീട്ടച്ഛൻ പുരുഷന് ആകാശമോക്ഷം അത് സദൃശമതാകും.' വി. മത്തായി 20:1.

ഇവിടെ എല്ലാം ആധുനിക വിവർത്തനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് 'യജമാനൻ' എന്ന പദമാണ്. അച്ചൻ, യജമാനൻ എന്നീ പദങ്ങൾ പര്യായപദങ്ങൾ എന്ന് സിദ്ധിച്ചുവല്ലോ.

2. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി

മെത്രാനെ അച്ചൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുക:

a. ".... അങ്ങും ഇങ്ങും രണ്ടു യജമാനന്മാർ കഴിവോളം നിരപ്പിന് സംഗതി വന്നില്ലെന്ന് പുത്തൻകൂറ്റുംപുറത്തുള്ള ആളുകൾ തന്നെ രണ്ടു പകുതി ആയിട്ട് നിന്ന് തമ്പുരാന്റെ മാർഗ്ഗത്തോട് മറുത്ത് സിദ്ധാന്തമായിട്ട് നടപ്പാകകൊണ്ടും പള്ളികളിലൊക്കെയും പല മര്യാദയും മറുകൂറ്റുകാരുടെ പരിഹാസവും ഇങ്ങനെ ആയാൽ മാർഗ്ഗത്തിന് അഴിവ് വരുമെന്നും ബോധജ്ഞാനപ്പെട്ട് അച്ചൻ നിശ്ചയിച്ച് ഏത് പ്രകാരമെങ്കിലും നിരപ്പായിട്ട് നടക്കണമെന്ന്...." എം.ഒ.സി. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി, പു. 142.

അങ്ങും ഇങ്ങും 'രണ്ടു യജമാനന്മാർ' എന്ന പ്രയോഗം 1751-ൽ വന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും മാർ ഈവാനിയോസും ഒരു ഭാഗത്തും ആറാം മാർത്തോമ്മാ മറുഭാഗത്തും എന്ന അവസ്ഥയെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ 'അച്ചൻ' എന്ന് പരാമർശിച്ചത് ആറാം മാർത്തോമ്മായെ ആണ്.

b. "ബാവാമാർ വന്നപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന വടിയും മുടിയും സ്ഥാത്തിക്കോനും അച്ചന് കൊടുത്തു" (നിരണം ഗ്രന്ഥവരി. വ്യാഖ്യാനം പോൾ മണലിൽ, പുറം 142).

ഇവിടെയും അച്ചൻ ആറാം മർത്തോമ്മാ/വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ്.

c. ".... അച്ചൻ നിരണത്തിരിക്കുമ്പോൾ മല്പാനും ശിഷ്യനും കൂടെ കൊല്ലം 953-ാം ആണ്ട് ചിങ്ങമാസം 30-ന് വന്ന് കണ്ട് റോമ്മായിക്ക് എഴുത്തും വാങ്ങി അന്ന് പോയതിന്റെ ശേഷം...." (മേൽപ്പുസ്തകം, പുറം 146).

ഇവിടെയും അച്ചൻ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ്.

d. 'അച്ചന്റെ അനന്തരവൻ മാത്തൻ കത്തനാർക്ക് കന്നിപ്പട്ടവും കുർബ്ബാനപട്ടവും ബാവാ അത്രേ കൊടുത്ത് പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നത്' (മേൽപുസ്തകം, പുറം 158).

ഇവിടെയും അച്ചൻ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ്.

e. 'ഇതിന്റെശേഷം അച്ചന്റെ കൈയിൽനിന്ന് പണം കൊടുത്ത് ഹൈക്കലായും പണിയിച്ചു. മേടമാസത്തിൽ അച്ചൻ ചെങ്ങന്നൂർ വന്നു. മാത്തു തരകൻ വന്നു കണ്ടു. യാത്രപറഞ്ഞ് പോകുമ്പോൾ ചെറിയച്ചനെ വാഴിക്കുന്ന കാര്യവും കല്പിച്ചു' (പുറം 160).

ഇവിടെ അച്ചൻ ആറാം മർത്തോമ്മാ/വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ്. ചെറിയച്ചൻ ഏഴാം മാർത്തോമ്മായും.

f. 'എന്നാൽ 81-ാമാണ്ട് (1806) ഇപ്പോഴത്തെ വർത്തമാനവും നിരണത്ത് കാലം ചെയ്ത അച്ചന്റെ കാര്യവും എഴുതണമെന്നും അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടെന്ന് കല്പിച്ചത്രേ എഴുതിയത്' (പുറം 204).

ഇവിടെ കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ ആണ്.

g. '84-ാം ആണ്ട് (1809) അച്ചന്റെ ഒരാണ്ട് വീടുകയ്ക്ക് പുത്തൻ കാവിൽവച്ച് പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ മുതൽപേരും ചെറിയച്ചനുമായിട്ട് കുറഞ്ഞോരു വഴക്കുണ്ടായി' (പുറം 208).

ഇവിടെ അച്ചൻ ആറാം മാർത്തോമ്മായും ചെറിയച്ചൻ ഏഴാം മാർത്തോമ്മായും ആണ്.

ഈ സമകാലരേഖകൾ, അന്നത്തെ 'അച്ചൻ' പ്രയോഗം മുൻനിർത്തി, പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനസാധുത ഇല്ലാത്ത ആളാണെന്നും തന്മൂലം മെത്രാനായ ശേഷവും കറുത്തകുപ്പായമേ ധരിച്ചിരുന്നുള്ളു എന്നും മരിക്കുമ്പോൾ കത്തനാരുടെ മുറയിൽ കിടത്തി സംസ്കരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള കഥകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചവർ മൂഢലോകത്തായിരുന്നു എന്ന് പറയാതെ വയ്യ. കുന്നംകുളത്തുകാർ അദ്ദേഹത്തെ 'കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ' എന്ന് വിളിച്ചത് അന്നത്തെ ഭാഷയിൽ കാലം ചെയ്ത മെത്രാൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയെന്ന് 'നിരണം ഗ്രന്ഥവരി'യിലെ സമാനപ്രയോഗങ്ങൾ സംശയരഹിതമായി നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കബറടക്കിയ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠർ 1802-ൽ കാലം ചെയ്ത കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഒന്നാം കൂറിലോസ്, 1794-ൽ കാലം ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസ് (ചെങ്ങന്നൂർ), 1806-ൽ കാലം ചെയ്ത കാട്ടുമങ്ങാട്ട് രണ്ടാം കൂറിലോസ് (വെട്ടിക്കൽ), 1808-ൽ കാലം ചെയ്ത ആറാം മാർത്തോമ്മാ (പുത്തൻകാവ്), 1809-ൽ കാലം ചെയ്ത ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ (കോലഞ്ചേരി), 1816-ൽ കാലം ചെയ്ത എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ (പുത്തൻകാവ്) എന്നീ മേല്പട്ടക്കാരുടെ കബറടക്കത്തിൽ പങ്കെടുത്ത്

നേതൃത്വം നൽകിയവരാണ്. ഒരു മെത്രാനെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിയാണ് കബറടക്കുക എന്ന മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യം അറിയാവുന്ന അവർ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കിടത്തി കബറടക്കി എന്ന് പറയുന്നത് ബാലിശവും യുക്തിഹീനവും ആണ്. മിഷനറിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പില്ക്കാലത്ത് ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ കബറിടം പുതുക്കിപണിതപ്പോൾ മിഷനറി സംസ്ക്കാരം പഴയസെമിനാരിയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ആ കബറിടം കിടത്തി സംസ്ക്കരിച്ചുവോ എന്ന് സംശയിക്കത്തക്കവിധം ദീർഘചതുരാകൃതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചതാവാനാണ് സാധ്യത. പാശ്ചാത്യസഭകളിൽ മെത്രാന്മാരെ കിടത്തി സംസ്ക്കരിക്കുന്ന പതിവാണ് മിഷനറിമാർ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. 1816-ൽ മിഷനറിമാർ സെമിനാരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർക്ക് അവിടെ ആധിപത്യമില്ലായിരുന്നു. കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ മലങ്കര മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതോടെയാണ് മിഷനറിമാർ സെമിനാരിയുടെ ആധിപത്യം പിടിച്ചെടുത്തത് എന്ന് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്.

വീട്ടുകാർക്ക് കൊടുക്കുവാനായി മരണപത്രത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ച മുരിക്കിൻപെട്ടി തുടങ്ങിയ സാമഗ്രികളുമായി സംസ്കാരചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാൻപോയ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരും സംഘവും കുന്നംകുളത്ത് തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിനോടടുത്തുള്ള സെന്റ് ലാസറസ് പഴയപള്ളിയുടെ മദ്ബഹായുടെ താഴെ മദ്ധ്യഭാഗത്തായി ആ തിരുശേഷിപ്പുകൾ അവർ നിക്ഷേപിക്കുകയും അതിന് മുകളിലായി ഒരു സ്മാരക കബറിടം പണിതുയർത്തുകയും ചെയ്തു. കാലംചെയ്ത അച്ചന്റെ വിശുദ്ധി ആ സ്മാരക കബറിടത്തിൽ വിശ്വാസികൾ ദർശിച്ചു. കബറിടം സങ്കടകണ്ണുനീരിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്ന അനേകർക്ക് ശാന്തിതുറമുഖമായി. കുന്നംകുളത്ത് അന്നുണ്ടായിരുന്ന മിക്ക വൈദികരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആയിരുന്നു. കബറിടത്തിൽ നടക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ട് അവർ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി. ക്രമേണ വൃശ്ചികം 12-ാം തീയതി കുന്നംകുളത്തെ പ്രധാന പെരുന്നാൾ ആയി മാറി. അവിടെ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 'ദൈവമാതാവിന്റെ പുകഴ്ച പെരുന്നാൾ' താരതമ്യേന അപ്രധാനമായി. അന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ പരിശുദ്ധൻ ആയി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആരുടെയും കബറിടങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നില്ല. പരിശുദ്ധന്റെ കബറിടം എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യമായി ആദരിക്കപ്പെട്ട സ്മാരക കബറിടം കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിലെ സ്മാരക കബറിടമായിരുന്നു. മിഷനറിമാർക്ക് ശ്രാദ്ധവും പെരുന്നാളും ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ വിശുദ്ധന്റെ ഓർമ്മപെരുന്നാൾ അദ്ദേഹം കബറടങ്ങിയ പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ മിഷനറിമാർ നടത്തിയിരുന്നില്ല. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുന്നംകുളത്തുള്ള സ്മാരകകബറിടം മലങ്കരസഭയെ

മുഴുവൻ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായ വൈദികർ അവര വർ നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഇടവകകളിലെ വിശ്വാസികളെ സ്മാരക കബറിടത്തിലെ പെരുന്നാളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആനയിക്കുമായിരുന്നു. ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽനിന്ന് വിവിധ കാലങ്ങളിൽ, വിവിധ കാരണ ങ്ങളാൽ ചെറായി, വടക്കൻപറവൂർ, അങ്കമാലി, കുറുപ്പംപടി, കോതമം ഗലം, കൂത്താട്ടുകുളം, കുറവിലങ്ങാട്, കോട്ടയം തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളി ലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത കുന്നംകുളത്തുകാർ വൃശ്ചികം 12-ാം തീയതി പെരുന്നാളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനായി മാതൃ ഇടവകയിലേക്കു വർഷം തോറും തീർത്ഥാടനത്തിനായി വരുമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ കബ റിടം എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭയിൽ രൂപപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ തീർത്ഥാട നകേന്ദ്രം ഇതായിരുന്നു (വടക്കൻപറവൂർ, കോതമംഗലം, മുളന്തുരുത്തി, ചെങ്ങന്നൂർ, കണ്ടനാട്, നിരണം, കോലഞ്ചേരി, കടമ്പനാട്, അങ്കമാലി തുടങ്ങിയ പള്ളികളിൽ മേല്പട്ടക്കാരുടെ കബറിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു വെങ്കിലും അവയൊന്നും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ കബറിടങ്ങൾ എന്ന് പരിഗ ണിക്കപ്പെടുകയോ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായി അറിയപ്പെടുകയോ ചെയ്തി രുന്നില്ല. അനുബന്ധത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള എം. പി. വർക്കിയുടെ ലേഖനം കാണുക). കോതമംഗലം പോലും തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായി മാറി യത് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ്.

'അഭീഷ്ടകാര്യ സിദ്ധികൾക്കായി അനേകായിരങ്ങൾ ആ സിദ്ധന്റെ സ്മാരക കബറിടത്തിന് മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണാമം ചെയ്തു. വന്ധ്യ കൾ എന്ന് മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ട പലരും കബറിടത്തിൽ വന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കു കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ സന്താനലബ്ധി ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്ത അനുഭവങ്ങൾ അനേകർക്ക് പറയാനുണ്ട്. പുലിക്കോട്ടിൽ തറ വാട്ടിൽ കുരിയത്-താണ്ടമ്മ ദമ്പതികൾക്ക് സന്താനഭാഗ്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ നിത്യവും സ്മാരക കബറിടത്തിൽ വന്ന് കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥി ക്കുമായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കൊരാൺകുഞ്ഞുണ്ടായാൽ ആ കുട്ടിക്ക് തിരു മേനിയുടെ പേരിടാമെന്ന് അവർ നേർച്ച നേർന്നു പോലും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമാണത്രേ പരുമല സെമിനാരിയും കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയും സ്ഥാപിച്ച് 'മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി' എന്നും 'യുഗതേജസ്' എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ."

ഇപ്രകാരമാണ് കുന്നംകുളത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നടന്ന പല അത്ഭുതങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള രോമാഞ്ചദായകമായ അനു ഭവ സ്മരണകൾ സ്മര്യപുരുഷന്റെ ആദ്യചരിത്രകാരൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

1825-ൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം അവകാ ശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന ഒരു മെത്രാൻ മലങ്കരയി

ലെത്തി! അദ്ദേഹത്തിന് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്തും ഭരണവും കൈയ്യട ക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ആദ്യമായി അന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ച നെയും (ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ്) ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെയും അദ്ദേഹം മുടക്കി. കൂടാതെ സെമിനാരി സ്ഥാപ കന്റെ കബറിടത്തോട് അദ്ദേഹം ധിക്കാരമായി പെരുമാറി. ആ കബർ അദ്ദേഹം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു (ഫാ. കെ. എം. അലക്സാണ്ടറിന്റെ ലേഖനം, സെമിനാരി റിപ്പോർട്ട് 1972-73). പള്ളിക്കകത്ത് നാട്ടുമെത്രാന്റെ കബറിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹം സഹിച്ചില്ല. അത് അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പ ര്യത്തിലില്ലെന്ന് പില്ക്കാലത്ത് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് വ്യക്തമാ ക്കിയിട്ടുണ്ട്. മദ്ബഹായിലും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന കബറുകൾ നീക്കംചെയ്ത് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഈ നിലപാട് കൂടുതൽ കർക്ക ശമാക്കിയിരുന്നു (മെത്രാന്മാരുടെ കബറിടങ്ങൾ പള്ളിയകത്ത് പാടില്ലെ ന്നത് അന്ത്യോഖ്യൻ നിയമമാണെങ്കിൽ അബ്ദുൾ ജലീൽ ഗ്രീഗോറി യോസിന്റെ കബറിടവും യൽദോ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ കബറിടവും യഥാക്രമം വടക്കൻപറവൂർ, കോതമംഗലം എന്നീ പള്ളികളുടെ മദ്ബ ഹായിൽ തെക്കുഭാഗത്ത് ഉണ്ടായതെങ്ങനെ? ചെങ്ങന്നൂർ പഴയസുറിയാനി പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിലാണ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കബറിടം. ഹിദാ യത്തുള്ള മാർ ഈവാനിയോസ്, 1751-ൽ വന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവരുടെ കബറിടങ്ങൾ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായതെങ്ങനെ? ഇവരൊന്നും അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിലുൾപ്പെട്ടവരല്ല എന്നതിന് ഈ കബറിടങ്ങൾ സാക്ഷിയത്രേ). ഈ സംഭവമാണ് ചരിത്രപുരുഷന്റെ കബ റിടം ദീർഘചതുരാകൃതിയിലാവാൻ കാരണം എന്ന് കെ. എം. അലക്സാ ണ്ടർ അച്ചന്റെ നിരീക്ഷണം തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

'സാധാരണ മെത്രാന്മാരെ കബറടക്കുംപോലെ സ്മര്യപുരുഷനെ ഇരു ത്തിയ രൂപത്തിൽതന്നെയാണ് സംസ്കരിച്ചത്. പിന്നീട് 1825-ന് ശേഷം കബറിടം പുതുക്കിപ്പണിതപ്പോൾ ദീർഘചതുരാകൃതിയിൽ എങ്ങനെയോ ആയിപ്പോയി (ഫാ. കെ. എം. അലക്സാണ്ടർ, സെമിനാരി റിപ്പോർട്ട് 1972-73. (ലേഖനം). കെ. എം. അലക്സാണ്ടർ അച്ചൻ ദീർഘകാലം വൈദിക സെമിനാരിയിൽ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്നു എന്ന് ഓർക്കുക).

കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ച സ്മാരകകബറിടം സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. കുന്നംകുളത്തുകാരുടെ മനസ്സിൽ വൻ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഇത് പര്യാപ്തമായി. സെമിനാരി കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിക്കാതിരുന്നതിൽ അവർക്ക് സ്മര്യപുരുഷനോട് അല്പം നീരസം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ

പഴയസെമിനാരിയുടെ പ്രവർത്തനശൈലിയിലെ മികവും അത് മലങ്കര സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവും ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും വീക്ഷിച്ച ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകക്കാർക്ക് മനസ്താപമുണ്ടായി. സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഭാവനയുടെ വിസ്തൃതിയും അഗാധതയും ഇപ്പോഴാണ് അവർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ജന്മദേശത്ത് ഒരു പ്രവാചകൻ വൈകിയേ, വളരെ വൈകിയേ ആദരിക്കപ്പെടാറുള്ളൂ എന്നത് എത്ര സത്യം. കോട്ടയം സെമിനാരിയിലെ സ്മര്യപുരുഷന്റെ പ്രാർത്ഥനാ മുറിയിൽ വച്ചിരുന്ന മരക്കുരിശ് കുന്നംകുളത്തെ സ്മാരക കബറിടത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ ആ സ്മാരക കബറിടം അനേകർക്ക് പുണ്യസങ്കേതമാകുമെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചിരിക്കുകയില്ല.

ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിലെ കബറിടത്തോട് ചെയ്ത അതേ ക്രൂരത മറ്റൊരു 'ശീമ' മെത്രാൻ കുന്നംകുളത്തെ സ്മാരക കബറിടത്തോടും ചെയ്തതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ വിവരിക്കുന്നു: 1852-ൽ ആണ് സംഭവം. യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ആണ് കബറിടം പൊളിച്ച വീരനായകൻ. അദ്ദേഹം കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ ഏതാനും ദിവസം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. സന്ധ്യയ്ക്ക് അദ്ദേഹം പള്ളിയകത്തേക്ക് കടന്നപ്പോൾ കുറെ ആളുകൾ സ്മാരക കബറിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹം വികാരിയച്ചനോട് ചോദിച്ചു. 'എന്താ ഒരു കെടാവിളക്ക്? ഒരു കബറിടവും ഉണ്ടല്ലോ.'

'പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്മാരക കബറിടമാണ്.' വികാരിയച്ചന്റെ മറുപടി.

മെത്രാന്റെ വെളുത്ത മുഖം രക്തവർണ്ണമായി മാറി. 'ബാവാ' കോപത്തോടെ പറഞ്ഞു; അല്ലെങ്കിൽ കല്പിച്ചു (അതോ ഗർജ്ജിച്ചുവോ?).

'പള്ളിയകത്ത് ഒരു സ്മാരകമോ? കോപാവേശത്തോടെ കലിതുള്ളി നില്ക്കുന്ന മെത്രാന്റെ മുഖത്ത് നോക്കുവാൻ വികാരിയച്ചന് ഭയമായി. ഏതൊക്കെയോ അറബിപദങ്ങൾ സ്വഗതമായിപ്പറഞ്ഞതിന് ശേഷം 'ബാവാ' പരിശുദ്ധമായ തിരുവായ്കൊണ്ട് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കല്പിച്ചരുളി ചെയ്തു.

'എന്ത്? പരിശുദ്ധന്മാർക്കല്ലേ സ്മാരകം? കറുത്തവരുടെ നാട്ടിൽ ഒരു പരിശുദ്ധനോ? അതും ഞങ്ങൾ അറിയാതെ മെത്രാൻപട്ടം ഏറ്റ ആൾ.' കൂറിലോസ് മെത്രാൻ, അല്ല ബാവാ, കോപാവേശത്തോടെ ആ കബറിനടുത്ത് ചെന്ന് അതിലെ കുരിശിന്മേൽ ചവുട്ടി. കുരിശും മെഴുകുതിരിക്കാലുകളും താഴെ വീണ് ഉരുണ്ടു.

വൃദ്ധനായ വികാരിയച്ചനും അവിടെ കൂടിനിന്നവരും നെഞ്ചത്ത് കൈ വെച്ച് നിലവിളിച്ചു. 'അരുതേ ബാവാ. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധനാണ്.' മലയാളിയുടെ മലയാളത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥന - അതുണ്ടോ ശീമയിലെ ബാവായ്ക്ക് മനസ്സിലാവുന്നു? (അദ്ദേഹം ആകാശങ്ങളിലുള്ള ബാവാ അല്ലല്ലോ.)

സന്ധ്യാനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ബാവാ പള്ളിമേടയിലേക്ക് ആഘോഷസമന്വിതം തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. ഭക്തജനം ആ കുരിശ് പൂർവ്വസ്ഥാനത്ത് തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ പ്രവൃത്തി ശീമബാവായെ രോഷാകുലനാക്കി. 'നാം നീക്കം ചെയ്ത കുരിശ് നമ്മുടെ കല്പന കൂടാതെ ഈ മലയാളത്തിലെ പുഴുക്കൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയോ?' അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. ചില ചട്ടമ്പികളുടെ സഹായത്തോടെ ഒരു ദിവസം രാത്രി ആ കബറിടം പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹം പൊളിച്ചുനീക്കി. ആ കബറിടം നിർമ്മിക്കുവാൻ ആരൊക്കെയാണ് മുൻകൈ എടുത്തിരുന്നതെന്ന് ചട്ടമ്പികളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മനസിലാക്കിയിരുന്നു. ആ രാത്രി തന്നെ കബറിടം നിർമ്മിച്ചവരുടെ വീട്ടുവാതില്ക്കൽ കബറിടത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ചാരിവക്കുന്നതിന് ശീമബാവാ ചട്ടമ്പികളെ ഏർപ്പാടാക്കി പോന്നു.'

പ്രഭാതത്തിൽ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ കബറിടത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ആണ് വീട്ടുടമസ്ഥന്മാർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. അവർ ദുഃഖിതരായിത്തീർന്നു. കബറിടത്തിലെ കുരിശ് കിഴക്കേ അങ്ങാടിയിലെ ഒരാളുടെ വീട്ടുവാതില്ക്കൽ നിന്നാണ് കിട്ടിയത്. അദ്ദേഹം ഭക്തിപൂർവ്വം ആ കുരിശെടുത്തു. പിന്നെ അത് താഴെ വച്ചില്ല. ഉറങ്ങുമ്പോൾ ആ കുരിശ് തന്റെ നെഞ്ചിൽ കെട്ടിവച്ച് അയാൾ ഉറങ്ങി. ആ കുരിശ് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഒരു ദേവാലയം പണിയണമെന്ന് സഭാസ്നേഹികൾ നിശ്ചയിച്ചു (തൊഴിയൂർ പള്ളിയുമായി വ്യവഹാരം നടത്തുവാൻ നേതൃത്വം നൽകുവാനായി യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ഏതാനും ആഴ്ചകൾ കുന്നംകുളത്ത് താമസിച്ചപ്പോൾ ആണത്രേ ഈ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായത്). പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി ആ കുരിശ് അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് വരെയും ഓരോ ദിവസവും ഓരോരുത്തർ ആ കുരിശ് നെഞ്ചിൽ കെട്ടിവച്ച് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു പതിവ് എന്ന് ഐതിഹ്യം പറയുന്നു.

കൂറിലോസ് മെത്രാന്റെ അനധികൃതമായ കൈയേറ്റത്തെക്കുറിച്ച് പലരും പ്രതിഷേധ സ്വരമുയർത്തി. പക്ഷേ, നിഗ്രഹാനുഗ്രഹശക്തിയുള്ള ശീമ മെത്രാന്റെ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും ധരിച്ച വിഗ്രഹം പതിവുപോലെ വീണ്ടും പ്രതിഷേധക്കാരുടെ മേൽ വിജയം വരിച്ചു.

കുരിശാകൃതിയിലുള്ള കുന്നംകുളം പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കും വടക്കും പടിഞ്ഞാറും ഓരോ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കേ അങ്ങാടിയിൽ മാത്രം

പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'കൂനിന്മേൽ കുരു' എന്ന പോലെ പള്ളി സ്ഥാപനത്തിന് അനുകൂലമായ മറ്റൊരു സംഭവം അക്കാലത്തുണ്ടായി. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് എല്ലാ പള്ളികളും നവീകരണ മെത്രാന്റെ കൈവശമായി. രാജകീയ വിളംബരം സിദ്ധിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് പൂർവിക ആരാധനകളെ നിരോധിച്ചു. ഇതോടെ സുറിയാനിക്കാർക്ക് ആരാധന നടത്തുവാൻ പുതിയ ഒരു ദേവാലയം അനിവാര്യമായി. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ (പിന്നീട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ) അധികാരികളിൽ നിന്ന് ആവശ്യമായ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു.

1852 വൃശ്ചികം 12-ന് കാലം ചെയ്ത അച്ചന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലുള്ള പുതിയ ദേവാലയത്തിന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കശ്ശീശാ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവഹിച്ചു. ശുശ്രൂഷയിൽ കുന്നംകുളത്തെ മുഴുവൻ സുറിയാനിക്കാരുടെയും പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായത് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. പള്ളിപണി പൂർത്തിയാക്കി കൂദാശ ചെയ്തതും സ്മാരക കബറിലെ പഴയ കുരിശ് പുതിയ പള്ളിയിലെ ത്രോണോസിൽ സ്ഥാപിച്ചതും യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ആയിരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ ആ സംഭവ വികാസത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഇതായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കബറിടം ചവിട്ടിമെതിച്ചതിന്റെ പിറ്റേദിവസം കൂറിലോസ് മെത്രാച്ചൻ രോഗശയ്യയിലായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു കാലുകളും നീരുവന്നു വീർത്തു. പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതിന് ആരും ശീമമെത്രാനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. പള്ളിപണി പൂർത്തിയായപ്പോൾ വൃദ്ധനായ വികാരിയച്ചനെ വിളിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'നാം തന്നെ പള്ളി ശുദ്ധീകരിച്ച് കുരിശ് പ്രതിഷ്ഠിക്കാം.'

സ്മര്യപുരുഷൻ കബറടങ്ങിയശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെ വിളംബരം ചെയ്യാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു മാർ കൂറിലോസിന്റെ അനുഭവസാക്ഷ്യം. കുരിശുസ്ഥാപനം നടത്തിയ രാത്രിയിൽ, വളരെ ദിനങ്ങൾക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം സുഖമായി ഉറങ്ങിയത്രേ. അടുത്ത ദിവസം വി.കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു: "നിങ്ങളുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പരിശുദ്ധനാകുന്നു."

കിഴക്കേ അങ്ങാടിയിലെ സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം പൂർത്തീകരിച്ചപ്പോൾ പഴയപള്ളിയിൽ നടത്തിയിരുന്ന, കാലം ചെയ്ത അച്ചന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ പുതിയ പള്ളിയിൽ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യവർഷം പുതിയ പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളിന് സ്മര്യപുരുഷന്റെ അനന്തരവൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. അന്നു മുതൽ ഇന്നു വരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ

ദേശീയഉത്സവത്തിന്റെ പകിട്ടോടെ ഈ പള്ളിയിൽ ആചരിച്ചു വരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ എന്നപോലെ കുന്നംകുളം നഗരത്തിന്റെയും ഇടവകയുടെയും മുഖാകൃതി ഇന്ന് കാണുംവിധം അടിയുറപ്പുള്ളതാക്കിത്തീർത്ത മുഖ്യശില്പി അദ്ദേഹമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനോടുള്ള ആദരവിന്റെ പ്രതീകമായി കുന്നംകുളം-പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇട്ടൂപ്പ് എന്ന പേർ സർവസാധാരണമായി ഇന്നും കാണാം.

അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവ് നിമിത്തമാണ് അനന്തിരവനും പിൻഗാമിയുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ കോട്ടയത്ത് സമ്പാദിച്ച് നിർമ്മിച്ച സ്ഥാപനത്തിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരി അഥവാ എം. ഡി. സെമിനാരി എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തത്. കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ പിന്നീട് പണിതുയർത്തിയ ഹൈസ്കൂളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് (എം. ജെ. ഡി.) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

പഴഞ്ഞിയിൽ ഇന്നുള്ള ഹയർ സെക്കണ്ടറി ഗവ. സ്കൂൾ സ്മര്യപുരുഷന്റെ സ്മാരകമായി, പഴഞ്ഞി പള്ളിയുടെ കീഴിൽ സ്ഥാപിച്ചതായിരുന്നു. സ്കൂളിലെ ആദ്യത്തെ അഡ്മിഷൻ റജിസ്റ്ററിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഹൈസ്കൂൾ എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. മക്കാറിയോസ് മെത്രാച്ചൻ വൈദികനായിരിക്കെ, സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച കാലത്ത് സ്മര്യപുരുഷന്റെ ചില സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കുകയും ആയത് കുന്നംകുളം കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളിയിൽ ഒരു സ്മാരക കബറിടം പണിത് അവിടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1980-കളിൽ പഴഞ്ഞിയിൽ സ്ഥാപിതമായ കോളജിന് ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ നാമമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയിലാണ് കുന്നംകുളം എം. ജെ. ഡി. പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സംഭവബഹുലവും അസാമാന്യ വ്യക്തിത്വദീപ്തി കൊണ്ട് പ്രഭാപൂരിതവുമായ ആ മഹാത്മാവിന്റെ സംഭാവനകളെ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അക്കമിട്ട് സംക്ഷേപിക്കാവുന്നതാണ്.

1. മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ച എന്ന കീഴ്വഴക്കത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്ത് പരാജയപ്പെടുത്തി.

2. ഇന്ത്യൻസഭാ പൈതൃകചിന്ത ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവർക്കെതിരെ സഫലമായി സമരം നയിച്ചു.

3. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മല്പാനായി സഭയെ സേവിച്ചു.

4. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണത്തെ തുടർന്ന് ആത്മവീര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ജനതയെ ആത്മവിശ്വാസത്തിലൂടെ കർമ്മോന്മുഖരാക്കി.

5. 1811–ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലൂടെ അനശ്വരനായി.

6. 'കണ്ടനാട് പടിയോല'യിലൂടെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഭരണഘടന സംഭാവന ചെയ്തു.

7. വൈദിക സെമിനാരിക്ക് ഭാവനാപൂർവം എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ച് ജന്മം നൽകി.

8. 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല'യിലൂടെ മലങ്കര സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്നാക്കാർട്ടാ വിളംബരം ചെയ്തു.

9. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ ക്രാന്തദർശിത്വത്തോടെ ഗ്രഹിച്ച് കേരളത്തിലാദ്യമായി കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വേദി ഒരുക്കി.

10. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിൻബലത്തിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ അദ്ദേഹം ഒരു പൊതുസ്ഥാപനത്തിൽ ആസ്ഥാനം ക്രമീകരിച്ച ആദ്യത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി.

11. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയെ സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് ആയി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി.

12. മൂല്യാധിഷ്ഠിതവും സന്യാസചര്യയിൽ വേരോടിയതുമായ ഒരു പൊതുജീവിതശൈലി അന്ത്യംവരെ നിലനിർത്തി.

13. വിശ്വാസ സംരക്ഷണം, മലങ്കരസഭയുടെ തനിമ എന്നിവയ്ക്ക് ഉയർന്ന പരിഗണന നൽകി.

14. സഭയുടെ വികസനത്തോടൊപ്പം കേരളീയ ജീവിതത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക – സാംസ്ക്കാരിക – സാമൂഹിക പുരോഗമനത്തിലൂടെ രാജപാതകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി.

15. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ഒരു സൂര്യോദയമായിത്തീർന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നാശോന്മുഖമായി ജീർണ്ണിച്ചിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന് (ആറാം മാർത്തോമ്മാ ബുക്കാനനോട് പറഞ്ഞ വാക്യം ഓർക്കുക) അഗ്നിശലാകയുടെ ചൂടും വെളിച്ചവും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകി ഏത് പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളെയും അതിജീവിക്കുവാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കിത്തീർത്ത ഗ്രീക്ക് ഇതിഹാസവീരനായ 'പ്രൊമിത്യൂസി'നെയാണ് ചരിത്രപുരുഷൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവ

ന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആധുനിക മലങ്കര യുടെ പ്രൊമിത്യൂസ് തന്നെ. ജന്മംകൊണ്ട് കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തെയും ഊർജ്ജസ്വലമായ കർമ്മപഥങ്ങൾകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ മതപരവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാംസ്ക്കാരികവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും ആയ സമസ്ത നഭോമണ്ഡലങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിച്ച ആ അഗ്നിസ്തംഭം മൂന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ പൂമുഖത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ച നമുക്ക് ഇനിയും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി വിരാജിക്കട്ടെ എന്ന് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുക. കർമ്മനിരതമായ ആ ജീവിതം പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ ഊർജ്ജം നമുക്ക് അഭയം നൽകുന്ന കോട്ടയായി മേലിലും വർത്തിക്കട്ടെ.

അനുബന്ധം 1

പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ തിരുമേനിയെ മലങ്കരസഭാജ്യോതിസ്സായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പന

No. P. 433/91

സ്വയസ്ഥിതനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശസമ്പൂർണ്ണനും ആയ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തനിക്കു സ്തുതി) വിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൻമേൽ ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന പൌരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർ തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ

നമുക്കെത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ എല്ലാ മേല്പ്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും കുഞ്ഞാടുകളും പെണ്ണാടുകളും ആടുകളുമായ എല്ലാവർക്കും സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കും യഥാക്രമം കർത്താവിൽ സമാധാനവും വാഴ്വും. പ്രിയരെ, വളരെ സന്തോഷത്തോടും കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടും കൂടി നിങ്ങളെ നാം അറിയിക്കുന്നത്.

കുന്നംകുളത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ ഉത്തമനായ ചുമ്മാരുടെ സീമന്തപുത്രനായി 1740 നവംബർ മാസം 25-ാം തീയതി ജനിച്ച യൗസേഫ് എന്ന ഇട്ടൂപ്പ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ദാനമായിരുന്നു. കാലചക്രത്തിന്റെ ഉരുളിച്ചയിൽ വളർന്നുവലുതായ ഇട്ടൂപ്പിൽ നോമ്പ്, നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങിയ ഭക്തിജീവിതവും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് അപ്പോഴപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ മടി കൂടാതെ ചെയ്യുവാനുള്ള ശേഷിയും ശേമുഷിയും കണ്ടറിഞ്ഞ സഭയുടെ ചുമതലക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ ശെമ്മാശ്ശനായും പിന്നീട് വൈദികനായും ഉയർത്തി. പല സിദ്ധികളുടെയും പ്രഭവസ്ഥാനമായി പ്രശോഭിച്ച ദാർശനികനായ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തേക്ക്

വന്ന്, ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് സഭയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പഠിത്തവീടുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി പേരും പെരുമയും സമാർജ്ജിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികസെമിനാരിയുടെ ജനയിതാവ് എന്ന പേരിന് അർഹനായി. മലയാള ഭാഷയിൽ വി. വേദപുസ്തകം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ പിതാവിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ ചിലവ മാത്രമാണ്. ക്രാന്തദർശിയായ ഇദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി എന്നുള്ളത് അത്ഭുതത്തിനു വകയില്ല. ഇപ്രകാരം പ്രശോഭിതനായി വരികെ 1816 നവംബർ മാസം 25-ാം തീയതി തിരുമേനിയുടെ 76-ാം ജന്മദിനത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാനുഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.

ഭാഗ്യസ്മരണീയനും ദൈവകൃപാലുവും ദൈവഹിതം ബോദ്ധ്യമായാൽ അവയുടെ സിദ്ധിക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തെ മാത്രം നോക്കി പുറപ്പെടുന്ന ധീരവീരനും ദാർശനികനും കർമ്മനിരതനുമായ ഈ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ പ്രകാശിതവും പ്രശോഭിതവുമായ ജീവിതത്തേയും നേട്ടങ്ങളേയും പരിഗണിച്ച് 1991 ഒക്ടോബർ മാസം 31-ാം തീയതി സോഫിയാ സെന്ററിൽ വെച്ചു കൂടിയ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാന പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് “സഭാ ജ്യോതിസ്സ്” എന്നു ഉചിതവും ഉത്തമവുമായ നാമം നൽകി ബലഹീനനായ നാം കൃതാർത്ഥനാകട്ടെ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ “സഭാ ജ്യോതിസ്സ്” “സഭാ ജ്യോതിസ്സ്” “സഭാ ജ്യോതിസ്സ്.” കർത്താവിൽ ബലഹീനനായ നമ്മുടെ സ്നേഹം.

ദൈവം എല്ലാവരേയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരോടും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ മർത്തമറിയാം അമ്മയുടെയും, ഇന്ത്യയുടെ കാവൽപിതാവായ പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും ശേഷം എല്ലാ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ.

ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവാ......

29-11-1991
കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ്
അരമനയിൽ നിന്ന്

അനുബന്ധം 2

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ രചനകൾ

1. വിലാപ ദശകം

സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ബൈബിൾ വിവർത്തന ചരിത്രം നാം നേരത്തെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സ്വതന്ത്ര രചനകൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഭക്തനും സാഹിത്യകുതുകിയുമായ ഒരു ഭക്തശിരോമണിയെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നവയാണീ രചനകൾ. ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായത് അദ്ദേഹം രചിച്ച ഒരു വിലാപകാവ്യമാണ്. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ലിപിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ആ കാവ്യം 1811 തുലാം 28-ന് നിര്യാതനായി കണ്ണങ്കോട് പള്ളിയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ അനുശോചിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയതാണ്. കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട വിലാപകാവ്യം കയ്യെഴുത്തുരൂപത്തിൽ പൂർണ്ണമായി കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ വിലാപകാവ്യം എന്ന ബഹുമതി ആ രചന അർഹിക്കുന്നു. മുളന്തുരുത്തി, കുറുപ്പമ്പടി, കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി എന്നിവിടങ്ങളിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മല്പാൻ പാഠശാലയിലെ സഹപ്രവർത്തകൻ, ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലെ സഹപ്രവർത്തകൻ, 6-ാം മാർത്തോമ്മാ, 7-ാം മാർത്തോമ്മാ, 8-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്നിവരുടെ ഉപദേഷ്ടാവ് എന്ന നിലയിലുള്ള സൗഹൃദം എന്നിങ്ങനെ തന്റെ ആത്മ സുഹൃത്തായിരുന്ന പീലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെ ദേഹവിയോഗം ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ആഘാതം ചെറുതായിരുന്നില്ല. ഒരു വലിയ സ്വപ്നമാണ് തകർന്ന് വീണത്. കണ്ടനാട് പടിയോലയിലെ തീരുമാനപ്രകാരം രണ്ടു പഠിത്ത വീടുകൾ ഒന്ന് കണ്ടനാട്ടും മറ്റൊന്ന് നിരണത്തും സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു പ്ലാൻ. കണ്ടനാട് പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല താൻ തന്നെ വഹിക്കുവാനും നിരണത്തെ പഠിത്തവീടിന്റെ ചുമതല പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെ ഏൽപ്പിക്കുവാനും ആയിരുന്നു പദ്ധതി. എന്നാൽ 1811-ൽ റമ്പാച്ചൻ അന്തരിച്ചതോടെ യോഗ്യനായ മറ്റൊരു ചുമതലക്കാരനെ കണ്ടെത്താനാവാതെ വന്നതു മൂലമാണ് ഒരു പഠിത്തവീട് മതി എന്നും അത് രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മധ്യസ്ഥാനത്ത് - കോട്ടയത്ത് - ആകട്ടെ എന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടത്.

പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചക്കെതിരെ നടത്തിയ ഐതിഹാസിക സമരത്തിലും ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലും മറ്റും ആത്മാർത്ഥമായി

സഹകരിച്ച സഹപ്രവർത്തകൻ കൂടെയായ റമ്പാന്റെ വിയോഗം ഒരു സൗഹൃദ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർത്തിയ തിരമാലകളുടെ കാവ്യാവിഷ്ക്കാരമാണ് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ വിലാപകാവ്യം.

(മാർത്തോമ്മാ ആറാമൻ, ഏഴാമൻ, എട്ടാമൻ എന്നിവരുടെ ഉപദേശകൻ, 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനം, കണ്ടനാട് പടിയോല (1809) യുടെ ശില്പി, പഴഞ്ഞി-മുളന്തുരുത്തി-കുറുപ്പംപടി പള്ളികളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മല്പാൻ പാഠശാലകളിലെ അധ്യാപകൻ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹായിയായിരുന്ന കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ 1811 തുലാം 28-ന് നിര്യാതനായപ്പോൾ, മേൽ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ (പില്ക്കാലത്ത് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ രചിച്ച ഈ വിലാപഗാനം ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെടുത്തു.)

1. ഉയരത്തിന്റെയും ആഴത്തിന്റെയും ഉടയവനും അഖിലലോകസ്രഷ്ടാവുമായി തന്റെ പരാക്രമത്താൽ സർവ്വ സൃഷ്ടികളെയും രക്ഷിക്കുന്നവനും തന്റെ വിജ്ഞാനാതിരേകത്താൽ സകലത്തെയും വീണ്ടെടുക്കുന്നവനും തന്റെ മഹിമയുടെ സൗന്ദര്യത്താലും ഉണ്മയാലും മരണത്തിന്മേലും ജീവന്റെമേലും അധികാരം വഹിക്കുന്നവനുമായ ദൈവംതമ്പുരാനേ! നിന്റെ മഹാകരുണയാൽ എന്നെ താങ്ങിക്കൊള്ളേണമേ.

2. എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ കരുണയാൽ, ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനും സഹപ്രവർത്തകനും ആത്മീയസഹോദരനുമായി നീ ആക്കിത്തീർത്ത പിലിപ്പോസ് റമ്പാനെ മൃതലോകത്തിൽ നിന്ന് നീ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കേണമേ. നിന്റെ കരുണയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത്, നിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും കർമ്മങ്ങളും സകലരെയും സംവഹിക്കുന്ന കൃപയും പ്രശാന്തമധുരവും അമൃതനിഷ്യന്ദിയുമായ നിന്റെ വചോധാര പുറപ്പെടുന്ന നിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ മഹാനാളിൽ നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ ഒന്നിച്ച് വേലചെയ്വാനും വിശുദ്ധിയോടും വെടിപ്പോടും കൂടെ നിന്നെ പരിചരിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കേണമേ.

3. എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ നിത്യതയെ പാടി പുകഴ്ത്തുവാനും നിന്റെ ഉണ്മയുടെ സാരാംശത്തിന് സ്തുതിയർപ്പിക്കുവാനും നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിപ്പാനും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുവാനും നിന്റെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദയാവായ്പിന്റെയും ആഴവും അർത്ഥവും

ഗ്രഹിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കേണമേ. എന്റെ ആത്മാവ് തീവ്രമായ ദുഃഖത്താലും കഠിന വ്യഥയാലും സങ്കടപ്പെടുന്നു. നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിതനും സഹായകനും വാത്സല്യനിധിയുമായ ഒരു സഹചാരി മറ്റാരും ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ആശ്വാസം തരുന്നവനും എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനും എന്നെ കർമ്മോദ്യുക്തനാക്കുന്നവനും മറ്റാരുമല്ല.

4. നീ എന്റെ സഹോദരൻ. എന്റെ ദേശക്കാരനല്ലെങ്കിലും ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ നീ വിശ്വസ്തൻ. മാധുര്യമൂറുന്ന, ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ സൗമ്യശീലനേ നിന്നെ ഞാൻ എവിടെ അന്വേഷിക്കേണ്ടൂ? കാരുണ്യം സ്ഫുരിക്കുന്ന സ്നേഹിതാ നാം നാളുകളിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവഗാഹം നേടുകയും മഹദ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ കർത്താവും നാഥനും ആയവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും ജീവിതചര്യയെയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്കയായിരുന്നുവല്ലോ.

5. എന്റെ വാത്സല്യ ഭാജനമേ, ഞാൻ സങ്കടഹൃദയത്തോടും നുറുങ്ങിയ ആത്മാവോടും സ്തബ്ധനായി നിന്നുപോകുന്നു. നിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും വചനങ്ങളുടെ മനോഹാരിതയും ശ്രുതിമധുരമായ നിന്റെ പവിത്രഗാനങ്ങളും ആത്മീയ ശാസനകളും പൈതൃക വാത്സല്യവും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നിന്റെ ഈ വേർപാട് എന്നിൽ കഠിനമായ പ്രഹരം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അധരങ്ങൾ മൗനമുദ്രിതമായി, നാഥന് ഇമ്പകരമായ സുസ്മിതം അസ്തമിച്ചിരിക്കുന്നു.

6. നിന്റെ രൂപം എന്റെ കൺമുമ്പിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ, നിന്റെ അനുപമമായ ആത്മീയ സൗന്ദര്യം അപ്രത്യക്ഷമായതോടെ ഞാൻ അന്ധകാരത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും കഠിനമായ മറ്റൊരു പ്രഹരം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ വിവേകം എത്ര ദുർബ്ബലം!! നിന്റെ കഷ്ടതയുടെ കാഠിന്യത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ സന്ദർശിച്ചു. നിന്റെ പരിപൂർണ്ണ സൗഖ്യത്തിനായി, വേദനകളിൽ നിന്നും ആശ്വാസത്തിനായി ഞാൻ നമ്മുടെ നാഥനോട് യാചിച്ചു. നീയൊരു മെഴുകുതിരിയായിരുന്നു.

7. ദുഷ്ട പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു പ്രബോധനവും ഞാൻ ലേഖനങ്ങളിലൂടെ നിനക്ക് നൽകിയില്ലെന്ന് ആരോപിച്ച് നമ്മുടെ എല്ലാ സ്നേഹിതന്മാരും എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. നിന്റെ പ്രവചനസ്വഭാവമുള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും തീവ്രതയും വിവേചിച്ചറിയുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ പ്രിയങ്കരനായിരുന്നിട്ടും അവസരോചിതമായ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകുന്നതിൽ ഞാൻ മടി കാണിച്ചു എന്നും അവർ എന്നെ വിമർശിച്ചു.

8. നീയൊരു സ്തോത്രഗീതമായിത്തീർന്നു. എന്റെ നാഥാ! എന്റെ ദൈവമേ! ഞാൻ നിന്നോട് കെഞ്ചി യാചിക്കുന്നു. നിന്റെ സന്നിധിയിൽ അപേക്ഷയും നെടുവീർപ്പും സമർപ്പിച്ച് ഞാൻ വിലപിക്കുന്നു. നിന്നിലുള്ള പ്രത്യാശയിൽ അചഞ്ചലമായി ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. നീ എന്റെ കോട്ടയും സങ്കേതവും ആകുന്നുവല്ലോ. എന്നെ ലജ്ജയിലേക്കു വിട്ടു കൊടുക്കരുതേ.

9. എന്റെ നാഥാ! എന്റെ ദൈവമേ! നിന്നിൽ അല്ലാതെ ആരിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടൂ! നീ എപ്പോഴും വിടുവിക്കുന്നവനും എന്റെ സഹായിയും സഹയാത്രികനും ആകുന്നുവല്ലോ. എന്റെ സങ്കട യാചനകൾക്ക് ഉത്തരം അരുളേണമേ. എന്റെ തീവ്രവ്യഥയിൽ നിന്ന് എന്നെ വീണ്ടെടുക്കേണമേ. തിന്മയുടെ ആകർഷകങ്ങളായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്നെ മോചിപ്പിക്കേണമേ.

10. തന്റെ സ്നേഹിതരെയും വത്സല സൃഷ്ടികളെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാൻ മഹത്വത്തോടെ എഴുന്നെള്ളുന്ന എന്റെ നാഥാ! എന്റെ സഹോദരനും പ്രിയ സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന റമ്പാൻ പീലിപ്പോസിനെ കല്ലറയിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കേണമേ. എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമേ! നീ മൃതലോകത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ ആണല്ലോ. നിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ ഹിതത്താൽ സകലവും നിർമ്മിച്ചവനേ! നിദ്രയിൽ നിന്നും മരണത്തിന്റെ ക്ഷയത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് നിന്റെ വിശുദ്ധ തിരുനാമത്തെ ഏറ്റുപറയുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകേണമേ.

(ഈ കാവ്യത്തിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ പൗരസ്ത്യ കൽദായസഭയുടെ ഡോ. മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്താ, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാലയിൽ ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥി ഫാ. സണ്ണി ചാക്കോ എന്നിവർ നൽകിയ സഹായം നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. – എഡിറ്റർ).

2. പ്രാർത്ഥനകൾ

സ്വതന്ത്ര രചനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒന്നാണ് അദ്ദേഹം സുറിയാനിയിൽ രചിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ. സ്വകാര്യാവശ്യത്തിനായി രചിക്കപ്പെട്ട നിരവധി ധ്യാനപ്രാർത്ഥനകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകിയ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെയും തൊഴിയൂരിലെ പിൻഗാമിയും സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ശിഷ്യനുമായ കുത്തൂർ ഗീവറുഗീസ് മല്പാന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ നിരവധി

പുസ്തകങ്ങളോടൊപ്പം ഈ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും തൊഴിയൂർ ആസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. ചില പുസ്തകങ്ങൾ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും ഉണ്ട്. അവയിലൊന്നിൽ നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ തിരുമേനി വിവർത്തനം ചെയ്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു രഹസ്യപ്രാർത്ഥന 1908 ചിങ്ങ മാസത്തിലെ ബഥനി മാസികയിൽ കൊടുത്തിരുന്നത് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

പുലിക്കോട്ടു (ട്ടിൽ) മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനകൾ

(992 വൃശ്ചികമാസത്തിൽ കാലം ചെയ്തു പഴയ സിമ്മനാരിപ്പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുലിക്കോട്ടു വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി ആരെയും ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. സുറിയാനിസഭയുടെ നിലനിൽപ്പിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. കോട്ടയത്തെ പഴയസിമ്മനാരി, കീർത്തി പെരുത്ത ആർത്താറ്റുപള്ളി, കുന്നംകുളം പട്ടണത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പഴയപള്ളി എന്നീ മൂന്നു പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങൾ പണിചെയ്യിച്ച ശേഷം ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞ ഇദ്ദേഹത്തെ "കാലംചെയ്ത അച്ചൻ" എന്നു വടക്കരും "കാഞ്ഞിരത്തിൻമൂട്ടിൽ റമ്പാൻ" എന്നു തെക്കരും വിളിച്ചു വരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരു അസാധാരണ ഭക്തനായിരുന്നു എന്നതു പരസ്യമാണല്ലോ. സ്വതേതന്നെ നല്ല മനോധർമ്മമുള്ള ഒരു കവിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായി പലേ പ്രാർത്ഥനകൾ സുറിയാനിഭാഷയിൽ പാട്ടുകളാക്കി നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. 13 വർഷം മുമ്പു കാലം ചെയ്ത പുലിക്കോട്ടു വലിയ തിരുമേനി ഈ പ്രാർത്ഥനകളെ ശേഖരിച്ചു പകർത്തി വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട പുസ്തകം ഞങ്ങൾക്കു ഇയ്യിടെ കോട്ടയത്തു പഴയസിമ്മനാരിയിലെ ഗ്രന്ഥമുറി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അനേകം പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവയൊക്കെ ഒന്നാന്തരം സുറിയാനി രാഗങ്ങളിലാണു താനും. പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാലംചെയ്ത വലിയ തിരുമേനി തർജ്ജമ ചെയ്തു സ്വന്തം കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇതു. തർജ്ജമയിൽ യാതൊരു വിസർഗ്ഗത്തിനുപോലും മാറ്റം ചെയ്യാതെ അതേവിധംതന്നെ താഴെ പകർത്തി കൊള്ളുന്നു:)

ആകാശത്തിന്നുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ള സകലത്തിന്നുടെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നവനും ഭരിക്കുന്നവനും ആയ ദൈവംതമ്പുരാനേ, നിന്നോടു ഞാൻ ചെയ്യുന്ന എന്റെ അപേക്ഷകളും പ്രാർത്ഥനകളും നീ കൈക്കൊണ്ടു, എന്റെ അറിവിന്റെ കുറവു നിമിത്തമായി നിന്നിൽനിന്നു

അപേക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ അറിയാത്ത മറ്റു നന്മകളും ഇനിക്കു നൽകേണമേ. കർത്താവേ, നിന്റെ തിരുഇഷ്ടപ്രകാരം നിനക്കു അഴകതായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളാലെ മുൻകാലങ്ങളിൽ നിനക്കു ഇഷ്ടന്മാരായിതീർന്നു എന്ന പഴമയിലും പുതുമയിലും ഉള്ള ശുദ്ധമുള്ള പിതാക്കന്മാരായ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും ശുശ്രൂഷക്കാർക്കും നീ കൊടുത്തു എന്ന മുഴുവനാകപ്പെട്ട കൂലികൾപോലെ കൈക്കൊൾവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നില്ല എങ്കിലും, കരുണ നിറയപ്പെട്ടവനും പാപികളുടെ നിലവിളിക്കു ചെവി ചായ്ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമായ എന്റെ കർത്താവേ, മഹാപാപിയും നിന്റെ തിരുമുമ്പിലുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു മിനക്കടപ്പെട്ടവനും മടിക്കാരനുമായ ഇനിക്കും നീ തരണമേ. കർത്താവേ, എപ്പോഴും എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ നീ കേട്ടു എന്റെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്യേണമെ. ദൈവം തമ്പുരാനേ, നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ള വേലകളെ ഞാൻ ചെയ്തു മുഴുവനാകപ്പെട്ട കൂലി നിന്നിൽനിന്നു കൈക്കൊള്ളുവാൻ യോഗ്യനല്ലാത്ത അടിയാൻ ഞാനാകുന്നതു കൊണ്ടു ദരിദ്രനെപ്പോലെ ഞാൻ നിലവിളിച്ചു ഇരക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്റെ നിലവിളിമേൽ കരുണ തോന്നി ധർമ്മമെന്നപോലെ ഇനിക്കും നീ തരണമേ. ദൈവംതമ്പുരാനേ, ഇഹലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കളിൽ നിന്നു ദരിദ്രന്മാർ നിന്റെ തിരുനാമത്തെ ചൊല്ലി ധർമ്മം ഇരക്കുന്നു. ആരുടെ നാമം ചൊല്ലി നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ ഇരക്കേണ്ടു? ലോകങ്ങൾ രണ്ടിന്റേയും അവയിൽ ഉള്ള സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നവനും ഭരിക്കുന്നവനും സർവശക്തിമാനും നീ ആകുന്നു വല്ലോ? നിന്നേക്കാ (ൾ) യിൽ വലിയവനോ ബലവാനോ, അധികാരിയോ ഇല്ല. സകലത്തിന്റേയും പിതാവും തലവനും രക്ഷിതാവും നീയാകുന്നു. രാജാവും ദൈവങ്ങളുടെ ദൈവവും സകലത്തിന്മേലും മുഷ്ക്കരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും നീ ആകുന്നു. നിന്നിൽ നിന്നൊഴികെ അന്യദൈവങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കില്ലാ. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകാരനും ഞങ്ങളെ പുലർത്തുന്നവനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നവനും ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനും ഞങ്ങളെ തുണയ്ക്കുന്നവനും ഞങ്ങളെ തണുപ്പിക്കുന്നവനും നീയാകുന്നു. അടുക്കരുതാത്തതും അശുദ്ധപ്പെട്ടതും മ്ലേച്ഛതപ്പെട്ടതും നിർമ്മര്യാദപ്പെട്ടതും ശപിക്കപ്പെട്ടതും തിന്മപെട്ടതും ആയ പിശാചുക്കളുടെ വിരുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും ഉതെപ്പുകളിൽനിന്നും കോപത്തിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും പൈശൂന്യത്തിൽ നിന്നും ചതിവുകളിൽനിന്നും ശിക്ഷകളിൽനിന്നും പരീക്ഷകളിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നവനും കാക്കുന്നവനും ജയിപ്പിക്കുന്നവനും നീയാകുന്നു. നേരമൊക്കയിലും എല്ലാ സമയത്തിലും എന്നുമെന്നേക്കും ഞങ്ങൾക്കുള്ള ശരണവും ബലമുള്ള ഞങ്ങളുടെ കോട്ടയും സംകേതസ്ഥലവും നീയാകുന്നു. നന്മകളും വാഴ്ചകളും ഞങ്ങൾക്കു നൽകിത്തരുന്ന മനോഗുണക്കാരനും നീയാകുന്നു. നിന്റെ ദൈവസുഖത്തിനു യോഗ്യമാകുന്നപ്രകാരം അപേക്ഷകളും

പ്രാർത്ഥനകളും നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ അണപ്പാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരല്ല; എങ്കിലും, ആദ്യന്തമില്ലാത്ത നിന്റെ കരുണമൂലം ഞങ്ങളുടെ എരപ്പുകളെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ യാചനകളെ തിരുപ്പിക്കണമേ. കർത്താവേ, നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കാത്ത മറ്റു നന്മകളും നൽകിത്തരുന്നവനും നീയാകുന്നു. നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷ നൽകിക്കൊടുപ്പാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും നീയാകുന്നു. നിന്നിൽ സംകേതപ്പെടുന്നവർക്കു മനോഗുണം ചെയ്വാൻ നിന്റെ തൃക്കൈകളെ നീട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും നീയാകുന്നു. നിന്റെ കൃപകൾക്കു അവസാനമില്ലാത്ത കരുണക്കടലും നീയാകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ തിരുനാമത്തെതന്നെ ചൊല്ലി നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ ധർമ്മം ഇരക്കുന്നു. കൃപ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തമ്പുരാനേ, അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട നിന്റെ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു മുഴുവനാകപ്പെട്ട കൂലി, മഹാപാപിയും നിന്റെ പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളിൽ മടിക്കാരനും ആയ നിന്റെ ദാസന്നും നീ നൽകിത്തരേണമേ. സ്തുതിയും സ്തോത്രവും ഇപ്പോഴും എല്ലാ നേരത്തിലും നിനക്ക് യോഗ്യമാകുന്നു. ആമീൻ.

D. P. J
(Deacon Pulikkottil Joseph)

(ബഥനി മാസിക. 1918 ചിങ്ങം, പുസ്തകം 2, ലക്കം 1)

മാർ അപ്രേം, മാർ യാക്കോബ്, മാർ ബാലായി എന്നിവരെപ്പോലെ ഭക്തകവിയായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമന്റെ ഈദൃശ രചനകൾ ഗവേഷണവിധേയമാക്കുന്നതായാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പല നിധികളും പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാനും സഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമായ ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ കൊണ്ട് നമ്മുടെ സഭാചരിത്രത്തെ കൂടുതൽ തേജോമയമാക്കാനും കഴിയുമെന്നും ഉറപ്പിച്ച് പറയാം.

ചില വിവർത്തനങ്ങൾ

1. കുർബ്ബാനക്രമം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ

കുർബ്ബാന കാണുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നമസ്ക്കരിക്കേണ്ടും ക്രമം

കുർബ്ബാനയ്ക്കു കയറുമ്പോൾ ചൊല്ലേണ്ടത്:

ആകാശത്തിലുള്ള ബാവായുടെ തനിയൻപുത്രനും തിരുവചനവും രാജാവുമായ എന്റെ കർത്താവേ, നിന്നെപ്പെറ്റു എന്ന അമ്മയുടെ നമസ്ക്കാരത്താലെയും നിന്റെ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരൊക്കെയുടെ നമസ്ക്കാരത്താലെയും നിന്നെ ഞാൻ പുകഴ്ത്തുവൻ. തന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ മരണമില്ലാത്തവൻ താനാകുന്നു എന്ന താൻ മാനുഷവർഗ്ഗത്തിനുടെ ഉയിപ്പുകൾക്കു വേണ്ടിയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും തന്റെ നന്മയാലെ കൈക്കൊണ്ട് താൻ വന്നു ശുദ്ധമുള്ളവളും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവളും വെടിപ്പുള്ളവളുമായ തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ കന്യാസ്ത്രീ മറിയത്തിൽ നിന്ന് ശരീരമെടുക്കപ്പെട്ട് ഭേദംകൂടാതെ മാനുഷൻ പുത്രൻ താനായി എന്ന നമുക്കുള്ള മശിഹാതമ്പുരാൻ നമുക്കുവേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ട് തന്റെ മരണത്താലെ നമ്മുടെ മരണത്തെ താൻ ചവുട്ടിക്കൊന്നു. ശരിയാലെ തന്റെ ബാവായോടുകൂടിയും ശുദ്ധമുള്ള നിന്റെ റൂഹായോടുകൂടിയും ഒന്നുപോലെ വന്ദന ഏല്ക്കപ്പെട്ട് സ്തുതി ഏൽക്കപ്പെടുന്നു എന്ന ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട മുന്നമത്വത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നു താനാകുന്നവനേ ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെ മേലും കൃപയായിട്ടിരിക്കേണമേ.

ഇവയുടെ ശേഷം കാദീശാത്താലൂഹാ ചൊല്ലണം.

ശ്ലീഹാ വായിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

ശ്ലീഹന്മാരുടെ അവരുടെ ഉടയവന്ന് സ്തുതി. അവരുടെ നമസ്ക്കാരങ്ങൾ നമ്മോടുകൂടെ. ആമ്മീൻ.

ഏവൻഗേലി വായിപ്പാൻ പടിഞ്ഞാട്ട് തിരിഞ്ഞ് റൂശ്മാ ചെയ്യുമ്പോൾ ചൊല്ലുക:

നിനക്കുള്ള റൂഹായോടുകൂടെ ദൈവംതമ്പുരാനേ ഞങ്ങളെ നീ യോഗ്യമാക്കേണമേ.

ഏവൻഗേലീത്തായുടെ പേരു ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം: വന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ താൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു. അവനെ യാത്രയാക്കി എന്നയവന്ന് സ്തുതി. എന്നേക്കും തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഞങ്ങളൊക്കെയിന്മേലും ആവണമേ.

വീണ്ടും ചൊല്ലേണ്ടത്.

ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്നു.

ഏവൻഗേലി വായിച്ച് കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞ ഉടൻ ചൊല്ലണം:

ഓർക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്ന നിബ്യന്മാരുടെയും കുലങ്ങളിടത്ത് അറിയിപ്പ് അറിവിച്ചു എന്ന ശ്ലീഹന്മാരുടെയും ഓർക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്ന നെറിവാളരുടെയും ജെയിച്ചവരുടെ മുടിവയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്ന പുണ്യവാളരുടെയും ഓർക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്ന സഹദേന്മാരുടെയും ദുഷ്ക്കർമ്മങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും അവർ രസിച്ചു എന്ന മവദ്യാനന്മാരുടെയും ഓർക്കപ്പെട്ടവളാകുന്നു എന്ന തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ അമ്മയുടെയും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരൊക്കെയുടെയും വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട മരിച്ചവരുടെയും അവരുടെ നമസ്ക്കാരം കോട്ട ഞങ്ങൾക്കതാവേണമേ.

സ്തൗമിൻ കാലൊസ് കുറിയേലായിസോൻ. ധൂപക്കുറ്റിയിൽ കുന്തിരിക്കം ഇടുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

എന്റെ കർത്താവേ, നീ വാഴ്ത്തുക. അനുഗ്രഹക്കാരൻ തമ്പുരാന്റെ തിരുമുന്നിലും പുണ്യപ്പെട്ട നിന്റെ മദ്ബഹായുടെ മുന്നിലും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടതും ദൈവികത്തിനടുത്തതുമായ ഈ രഹസ്യത്തിൻ മുന്നിലും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട ഈ കുറുബാനയുടെ മുന്നിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ പട്ടക്കാരന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് കുന്തിരിക്കമവ വയ്ക്കപ്പെടുന്നു. തമ്പുരാനിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങളും മനഗുണവും നാമൊക്കെയും നമസ്ക്കരിച്ചപേക്ഷിക്കണം.

അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തമ്പുരാനേ ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ അനുഗ്രഹിച്ച് ഞങ്ങളെ നീ തുണയ്ക്കേണമേ.

ധൂപക്കുറ്റി വാഴ്ത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

നിനക്കുള്ള റൂഹായോടുകൂടെ തമ്പുരാൻ നിന്റെ ചുറ്റാണ്മ താൻ കൈക്കൊണ്ട് നിന്റെ നമസ്ക്കാരങ്ങളാലെ ഞങ്ങൾക്കു നീ തുണയ്ക്കേണമേ. ആമ്മീൻ.

ധൂപക്കുറ്റി പടിഞ്ഞാട്ട് വീശി വരുമ്പോൾ, വിശ്വസിക്കുന്നത് ചൊല്ലണം.

കൈകസ്തൂരി കൊടുക്കുന്നവര്: മശിഹാതമ്പുരാൻ തന്റെ ഉപവി.

കൈകസ്തൂരി വാങ്ങിക്കുന്നവര്: ലോകത്തിന്റെ അതിന്റെ തികവിന്നോളവും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നമ്മോടുകൂടെ അവയാകും.

ശോശപ്പാ പൊക്കി മൊഴി എത്തിയ ഉടൻ പടിഞ്ഞാട്ട് റൂശ്മാ ചെയ്യുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ കൂടെപ്പിറപ്പുകളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ ബാവാമാരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മല്പാന്മാരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ വലിയവരുടെ മേലും അതു വന്നാവസിച്ചതു പൊറുക്കപ്പെടേണമേ.

ചുറ്റാണ്മക്കാരൻ കാദിസ്കാദിസ്ക്കാദിശു മറിയാ ചൊല്ലുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

ബലവാൻ ദൈവംതമ്പുരാൻ ശുദ്ധമുള്ളവനാകുന്നു എന്ന് മൂന്നു വട്ടം ചൊല്ലണം.

ചോരയും ശരീരവും വാഴ്ത്തുമ്പോൾ: ആമ്മീൻ.

ഇവയുടെ ശേഷം പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലിനിറുത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം:

സർവതും കൈയാണ്ട ദൈവംതമ്പുരാനേ എന്റെ മേൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണമേ. ഞങ്ങൾ സ്തുതിക്കുന്നതും നിന്നെയാകുന്നു. ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്നതും നിന്നെയാകുന്നു. ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നതും നിന്നെയാകുന്നു. തമ്പുരാനേ നിന്നിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നല്ലവനേ നീ കരുണ ചെയ്ത് ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണമേ.

ഇവയുടെ ശേഷം മൂന്നുവട്ടം കുറിയേലായിസ്സോൻ ചൊല്ലണം. ഒന്നാമത്തെ തുബ്ദേൻ ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

അവരുടെ നമസ്ക്കാരം കോട്ട ഞങ്ങൾക്കതാകുവാൻ തമ്പുരാനോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. കുറിയേലായിസോൻ.

രണ്ടാമത്തെ തുബ്ദേനും മൂന്നാമത്തെ തുബ്ദേനും ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ:

തമ്പുരാനോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. കുറിയേലായിസ്സോൻ.

നാലാമത്തെ തുബ്ദേൻ ചൊല്ലുമ്പോൾ നന്മനിറഞ്ഞ മറിയം ചൊല്ലണം.

അഞ്ചാമത്തെ തുബ്ദേൻ ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ

തമ്പുരാനേ അവരുടെ നമസ്ക്കാരം കോട്ട ഞങ്ങൾക്കതാകുവാൻ തമ്പുരാനോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടണം. കുറിയേലായിസ്സോൻ.

ആറാമത്തെ തുബ്ദേൻ ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ മൂന്നു വട്ടം കുറിയേലായിസ്സോൻ ചൊല്ലണം.

ഇവയുടെ ശേഷം പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

മനസ്സാലെയും മനസ്സുകൂടാതെയും അറിവാലെയും അറിവുകൂടാ

തെയും നിന്റെ തിരുമുന്നിൽ ഞങ്ങൾ പിഴച്ചു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ചെറുപ്പങ്ങളും തമ്പുരാനേ നീയനുകൂലമാക്കി പുണ്യമാക്കി നീ പൊറുപ്പിക്കേണമേ.

ഇവയുടെ ശേഷം രണ്ടാമത്തെ റൂശ്മാ ചെയ്യുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ കൂടെപ്പിറപ്പുകളുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ ബാവാമാരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മല്പാന്മാരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ വലിയവരുടെ മേലും ഞങ്ങളുടെ മരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മേലും അതു വന്നാവസിച്ചവ പൊറുക്കപ്പെടേണമേ.

മറ ഇടുമ്പോൾ ചൊല്ലേണ്ടുന്നത്.

മനഗുണക്കാരാ നിനക്കുള്ള വാതിലിൽ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയുടെ സ്വരമവ മുട്ടുന്നു. അവരുടെ ദിഷ്ടതിയുടെ ഇരപ്പുകൾ നിന്റെ വന്ദിപ്പുകാരിൽ നിന്ന് നീ മുടക്കരുതേ. തമ്പുരാനോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ കരുണ ചെയ്യേണമേ. അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനും മനഗുണക്കാരനുമേ നിരപ്പിനുടെയും സ്വത്വത്തിന്നുടെയും മാലാഖായെ നിന്റെ മനഗുണത്താലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഞങ്ങൾക്കു നീ തരേണമേ. പള്ളികൾക്കു നിരപ്പും ദയറായക്കാരായ റമ്പാന്മാർക്കും ഞങ്ങളുടെ പട്ടക്കാരർക്കും ഞങ്ങളുടെ സന്തതികൾക്കും സ്വത്വവും നന്മയും മുഴുവനാകപ്പെട്ട കാലവും ഞങ്ങൾക്കതാകുവാൻ നിന്റെ നന്മയാലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഞങ്ങളെ നിരപ്പാക്കേണമേ. നല്ല പ്രവൃത്തികളാലെയും വെടിപ്പിനുടെയും നെറിവിനുടെയും ഏറ്റപ്പെട്ടതാകുന്നു എന്ന വ്യാപാരങ്ങളാലെ തമ്പുരാന്ന് അഴകതാകുന്നു എന്നയവരുടെ കൂടെ പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഞങ്ങളാകുവാൻ തന്റെ മനഗുണത്താലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ നീ യോഗ്യമാക്കേണമേ. കെടുന്നില്ലാ എന്ന തീയിൽ നിന്നും ചാകുന്നില്ലാ എന്ന പുഴുവിൽ നിന്നും കടുമപ്പെട്ട ദുഷ്ക്കർമ്മത്തിൽ നിന്നും കല്പപ്പെട്ട കരച്ചിലിൽ നിന്നും തികവതിനില്ലാ എന്ന പല്ലിറുമ്മലിൽ നിന്നും ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മരിക്കപ്പെട്ടവരും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടമതൊക്കെയും രക്ഷപെടുവാൻ നിന്റെ സ്ലീബായാലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കേണമേ. പിരാക്കുപെട്ടവരേ എന്നിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പോയി ചതിവു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും ചണ്ഡാളരെയും ചുടീക്കുന്നു എന്ന ആ തീയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ നേടുവിനെന്ന് ഇടത്തേതിനടുത്ത മക്കളോടരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്ന ആ കല്പപ്പെട്ടതും മരണം നിറയപ്പെട്ടതുമായ സ്വരത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ രക്ഷപെടുവാൻ നിന്റെ സ്ലീബായാലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കേണമേ. എന്റെ ബാവായുടെ തന്റെ വാഴ്വ് ഏല്ക്കപ്പെട്ടവരേ നിങ്ങൾ വന്ന് നിങ്ങൾ പുക്കു ഈ ലോകത്തിനുടെ അതിന്റെ തുടർമാന

ങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് ആയിസ്തപ്പെട്ടതാകുന്നു എന്ന ആ മോക്ഷം നിങ്ങൾ നേടുവിനെന്ന് വലത്തേതിനടുത്ത മക്കളോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു എന്ന തെളിയിപ്പിക്കുന്നതായ സ്വരത്തിന്ന് ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാകുവാൻ നിന്റെ മനഗുണത്താലെ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ നീയോർക്കപ്പെടേണമേ. സർവതും കയ്യാണ്ട ബാവാതമ്പുരാനെ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്നു. തനിയനായ തന്റെ പുത്രനെയും ഉയിർപെട്ടവനും ശുദ്ധമുള്ളവനുമായ തന്റെ റൂഹായേയും ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹക്കാരൻ തമ്പുരാനേ, നിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ഞങ്ങളുടെ ആയിസ്സുകളെ ഞങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഞങ്ങളിരക്കുന്നു. നീ കരുണ ചെയ്തു ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണമേ.

മറ നീക്കിയശേഷം പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലി നിറുത്തുമ്പോൾ ആകാശത്തിലുള്ളത് ചൊല്ലും.

വീണ്ടും റൂശ്മാ ചെയ്യുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ റൂശ്മായുടെ ചൊല്ലുകൾ ചൊല്ലണം.

പീലാസ പൊക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

പേടിയാലെയും വിറപ്പാലെയും നിന്നെ ഞങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. തമ്പുരാനേ നീ കരുണ ചെയ്തു ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണമേ.

കാസാ പൊക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

ബാവായ്ക്കും പുത്രനും ഉയിർപ്പെട്ടവനും ശുദ്ധമുള്ളവനുമായ റൂഹായ്ക്കും എന്നേക്കും സ്തുതി; ഒന്നവയാകുന്നു.

പിന്നെ ചൊല്ലണം.

മനഗുണക്കാരാ നിനക്കുള്ള വാതിൽ എന്നുള്ള തേറ്റം ചൊല്ലണം.

രണ്ടാമത്തെ മറയിടുമ്പോൾ ചൊല്ലണം.

മക്കളുടെ മേൽ ബാവാ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന പോലെ തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നവരുടെ മേൽ തമ്പുരാൻ താൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. ബാറെക്മാറ. നിന്റെ ശരണത്തെക്കുറിച്ചും നിന്റെ മനഗുണത്തിനുടെ അവയുടെ ശരണത്തെക്കുറിച്ചും അവർ മരിച്ചു എന്ന നിന്റെ അടിയാരെക്കുറിച്ചും അവർ ഉയിർപ്പെട്ട നിന്റെ ശബ്ദത്താൽ പറുദൈസായുടെ ഉള്ളിൽ കബറിൽ നിന്ന് അവരെ നീ ഉണർത്തേണമേ. സ്തൗമൻകാലോസ് കുറിയേലായിസോൻ. നിന്റെ വലത്തേതിനുടെ മക്കളായ കുഞ്ഞാടുകളോടുകൂടെ എന്റെ കർത്താവേ, അവരെ നീ സൌര്യപ്പമാക്കേണമേ. അതിന്മണ്ണം ഞങ്ങൾക്കുള്ള ബാവാന്മാരും ഞങ്ങളുടെ കൂടപ്പിറപ്പുകളും ഞങ്ങളുടെ മല്പാന്മാരും അവരു സൌര്യപ്പപ്പെടും. നിങ്ങൾ വന്ന് നിങ്ങൾ പുക്കു

ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരോടുകൂടെ മോക്ഷം നിങ്ങൾ നേടുവിൻ എന്ന് അട്ടഹസിച്ച് ശബ്ദിക്കുന്നു എന്ന ആ സൌര്യപ്പപ്പെട്ട നിന്റെ സ്വരത്തെ അവർ കേൾക്കും. ബാറെക്മോർ.

ബാവായ്ക്കും പുത്രനും റൂഹാദ്കുദിശായ്ക്കും സ്തുതി. നിന്റെ പ്രമാണത്താലെ മരണമതു വാണു. നിന്റെ അനുകൂലത്താലെ അത് മായപ്പെട്ടു എന്നതുകൊണ്ടു നിനക്കു സ്തുതി. വായൊക്കെയിൽ നിന്നും നിനക്കു സ്തുതി. എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ കരേറുവാൻ ദിക്കൊക്കെയിൽ നിന്നും ആദത്തിന്റെ അവന്റെ പൊടി നീ കൂട്ടി എന്ന തമ്പുരാനേ ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീയനുഗ്രഹിച്ച് ഞങ്ങളെ നീ തുണക്കേണമേ.

(18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചരിത്രപുരുഷൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത ഈ മലയാളം കുർബ്ബാനക്രമം പഴഞ്ഞിയിലെ ചീരൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ 1990-ൽ കണ്ടെടുത്തു.)

2. സങ്കീർത്തന വിവർത്തനം

നമ്മുടെ കർത്താവ ൦ര൦ശൊ മിശിഹായുടെ തന്റെ ശക്തിയാലെ രാജാവും നിവിയായും തംപുരാന്റെ തന്റെ മനസ്സുമായ ഭാഗ്യക്കാരൻ ദാവീദിന്റെ മസുമൊറാകളുടെ പൊസ്തകം എഴുതുവാൻ ഞങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു.

1. ചതിക്കാരുടെ വഴിയിൽ നടന്നില്ല എന്ന പുരുഷനവന്നു ഭാഗ്യം. ദൊഷത്താളരുടെ നിരൂപണയിൽ അവൻ നിന്നുമില്ല. ആക്ഷെപക്കാരുടെ ഇരിപ്പിടത്തും൦മെൽ അവൻ ഇരുന്നുമില്ലാ. പിന്ന്യാ തംപുരാന്റെ തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവന്റെ മനസ രായിലും പകലിലും തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവൻ ഊന്നി നിരൂപിക്കപ്പെടും. നീർവായിക്കരമെൽ നടപ്പട്ടതാകുന്നു എന്ന വൃക്ഷം പോലെ അവനാകും. അതിന്റെ കാലത്തിൽ അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ അതു കൊടുക്കുന്നു. അതിന്റെ എലകൾ അവ പൊഴിക്കുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതൊക്കെ അവൻ തികക്കുന്നു. ശണ്ടാളര ൦ര൦ വണ്ണമല്ല. കാറ്റവ ധൂളിക്കുന്നു എന്ന പൊടി പൊലെ അത്രെ. ഇതിനെക്കൊണ്ടു ശൊദ്യത്തിൽ ശണ്ടാളര അവരു നിക്കയില്ല. അതിന്മണ്ണം പുണ്യവാളരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ദൊഷത്താളരും ഇല്ല. പുണ്യവാളരുടെ വഴി തമ്പുരാനറിയുന്നവനാകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ശണ്ടാളരുടെ വഴി അത മുടിയും.

ആധുനിക മലയാളം

നമ്മുടെ കർത്താവ് യേശുമശീഹായുടെ ശക്തിയാൽ, രാജാവും പ്രവാചകനും ദൈവ ഹൃദയവും ഭാഗ്യവാനുമായ ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനപ്പുസ്തകം എഴുതുവാൻ ഞങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു.

1. ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴിയിൽ നടക്കാതെയും പാപികളുടെ ആലോചന

കളിൽ നില്ക്കാതെയും പരിഹാസികളുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കാതെയും (കഴിയുന്ന) മനുഷ്യന് ഭാഗ്യം. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിൽ അവൻ ആന ന്ദിക്കുന്നു; രാപകൽ തന്റെ കല്പനകളെ അവൻ ധ്യാനിക്കുന്നു. അരുവി യുടെ കരയിൽ നട്ട വൃക്ഷം പോലെയാണവൻ. യഥാകാലം അത് ഫലം നൽകുന്നു. അതിന്റെ ഇലകൾ കൊഴിയുന്നില്ല. അവന്റെ പ്രവർത്തനം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തും, ദുഷ്ടന്മാർ അങ്ങനെയല്ല; അവർ കാറ്റിൽ പറ ക്കുന്ന പൊടി പോലെ അത്രേ. അതിനാൽ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ അവർ നിവർന്ന് നില്ക്കുകയില്ല; അതുപോലെയാകുന്നു നീതിമാന്മാരുടെ കൂട്ട ത്തിൽ ദോഷികളും. നീതിമാന്മാരുടെ വഴി ദൈവം അറിയുന്നു. ദുഷ്ട ന്മാരുടെ വഴി വിനാശകരമത്രേ.

നിവിയാ-നിബിയ (സുറിയാനി) = പ്രവാചകൻ.
മസ്മൊറാ (സുറിയാനി) = കീർത്തനം.
ദോഷത്താളർ = ദോഷം + അത്ത് + ആളർ = ദോഷികൾ.
രായിലും = രാവിലും. മാർഗ്ഗം = നിയമം.
നീർവായിക്കര = അരുവിക്കര = നദീതീരം.
ശണ്ടാളർ = ചണ്ഡാലർ = ദുഷ്ടർ.
ഠരം = ഈ. ചോദ്യം = ന്യായവിധി.

'തമ്പുരാന്റെ തന്റെ', 'നടന്നില്ല എന്ന' തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളിലെ 'തന്റെ' 'എന്ന' എന്നീ ശബ്ദങ്ങൾ, സുറിയാനിഭാഷാ നിയമപ്രകാരം തത്സമവിവർത്തനം എന്ന നിലയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

3. ബൈബിൾ വിവർത്തനം

(ചരിത്രപുരുഷന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു തയാ റാക്കി ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച് 1811-ൽ വിതരണം ചെയ്ത ഏവൻഗേലിയോൻ പുസ്തകം. മല യാളത്തിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ബൈബിൾ വിവർത്തനം ഇതാ ണ്.)

മത്തായി ഏഴാം കേപ്പാലയോൻ[1]

1. നിങ്ങൾ വിധിപെടായ്വാൻ നിങ്ങൾ വിധിക്കേണ്ടാ.

2. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നുയെന്ന വിധിയാലെ നിങ്ങൾ വിധി ക്കപ്പെടും. നിങ്ങൾ അളക്കുന്നുയെന്ന അളവാലെ നിങ്ങൾക്കും അളക്ക പ്പെടുന്നു.

3. എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണിലൊള്ള കോല് നീ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലാ. നിന്റെ കൂടപ്രപ്പിന്റെ[2] കണ്ണിലൊള്ള തുരുമ്പ്[3] എന്തിയേ നീ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

4. നീ സമ്മതിക്കാ. നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്ന് തുരുമ്പ് ഞാൻ പ്രപ്പെടിക്ക

ട്ടെയെന്ന് എങ്ങനെ നിന്റെ കൂടപ്രപ്പിനോട് നീ ചൊല്ലുന്നു. ഇതല്ലോ മവുദക്കാരാ[4] നിന്റെ കണ്ണിൽ കോല്.

5. മുന്നമേ നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കോൽ നീ പ്രപ്പെടിക്കാ. അപ്പോൾ നിന്റെ കൂടപ്രപ്പിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു പ്രപ്പെടിപ്പാൻ നിനക്ക സൂക്ഷപ്പെടാം.

6. പട്ടികൾക്കു ശുദ്ധത നിങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ട. പന്നികളുടെ മുന്നിൽ നിങ്ങടെ മാണിക്കങ്ങൾ ഇടുകയും വേണ്ട. പക്ഷെ അവയുടെ കാലുകൾ കൊണ്ട് അവെ ചൗട്ടി അവ തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെയവ പൊളിക്കും.[5]

7. നിങ്ങൾ എരപ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടപ്പെടും. നിങ്ങൾ അമ്പേഷിപ്പിൻ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. നിങ്ങൾ മുട്ടുവിൻ നിങ്ങൾക്കതു തുറക്കപ്പെടും.

8. എന്നാൽ ഇരക്കുന്നു എന്ന അവനൊക്കെ അവനെടുക്കുന്നു. അമ്പേഷിക്കുന്നു എന്ന യവനൊക്കെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നു. മുട്ടുന്നുയെന്ന യവന്നു അവ തുറക്കപ്പെടുന്നു.

9. അവന്റെ പുത്രൻ അപ്പം അവനോടിരക്കുമെന്ന പുരുഷൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏവനാകുന്നു. പക്ഷെ കല്ല് അവന്നു അവൻ നീട്ടുന്നോ.

10. മീൻ അവനോടവൻ യെരക്കുംമെംകിൽ പക്ഷെ, പാമ്പ് അവനവൻ നീട്ടുന്നോ.

11. അപ്പോഴോ തിമ്മപ്പെട്ടവരായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ഗുണങ്ങൾ കൊടുപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുയെംകിൽ ആകാശത്തിലുള്ള നിങ്ങടെ ബാവാ തന്നോടിരക്കുന്നുയെന്നവർക്കു എത്രയേറ്റത്തറലെ[6] നന്മകൾ താൻ കൊടുക്കും.

1. കേപ്പാലയോൻ (സുറിയാനി) = അദ്ധ്യായം.
2. കൂടപ്രപ്പ് = സഹോദരൻ.
3. തുരുമ്പ് = കരട്.
4. മവുദാക്കാരൻ = കപടഭക്തൻ.
5. പൊളിക്കും = ചീന്തിക്കളയും.
6. ഏറ്റത്താൽ = വർദ്ധനയാൽ.

പദബന്ധങ്ങളും വാക്യഘടനയും ചിഹ്ന വ്യവസ്ഥകളും ലിപി സമ്പ്രദായങ്ങളും ഇന്നത്തേതിൽ നിന്നും തുലോം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. പഴയനിയമ വിവർത്തനം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ

സദൃശവാക്യങ്ങൾ. 12–ാം കേപ്പാലയോൻ

ശിക്ഷ[1] സ്നെഹിക്കുന്നുയെന്നവൻ അറിവവൻ സ്നെഹിക്കുന്നു. കുറ്റപ്പാട[2] ദെഷിക്കുന്നു യെന്നവൻ ഭൊഷനാകുന്നു. തന്റെ ഇഷ്ടം കാക്കുന്നു എന്ന പുരുഷനെ കർത്താവ് താൻ നന്നാക്കും. ചതിക്കാരനായ്[3] പുരുഷൻ അവൻ കടപ്പെടും. അവന്റെ ചതിവാലെ മനുഷ്യൻ അവൻ സൗഷ്ഠമാക[4]യില്ല. പുണ്യവാളരുടെ ചൊവട[5]തിളകുകയും ഇല്ലാ. ചെർച്ചയാകപ്പെട്ടവളായ സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിനുടെ മുടി[6]യാകുന്നു. തിന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവളായ സ്ത്രീ മരണത്തിൽ ചിതൽപോലെയും ഒറപ്പുഴുപോലെയും[7] ഠരം(ഈ)വണ്ണം പുരുഷനെ അവൾ മുടിയ്ക്കുന്നു. പുണ്യവാളരുടെ വിചാരങ്ങൾ ഞായവും ചതിക്കാരന്റെ വിചാരങ്ങൾ വ്യാജവുമാകുന്നു. ചതിക്കാരുടെ വിചാരങ്ങൾ ചൊരയ്ക്കു പതിയിരിക്കുന്നു. ചൊവ്വാകപ്പെട്ടവരുടെ വാ[8] അവരെയതു വീണ്ടുകൊള്ളും. ചതിക്കാരര അവരെ മറിയപ്പെടും. അവരെ കണ്ടെത്തപ്പെടുകയില്ലാ. പുണ്യവാളരുടെ വീടതു നിലനിക്കപ്പെടും.

ആധുനിക വിവർത്തനം

പ്രബോധനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ പരിഞ്ജാനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശാസന വെറുക്കുന്നവനോ മൃഗപ്രായൻ. ഉത്തമൻ യഹോവയോട് പ്രസാദം പ്രാപിക്കുന്നു. ദുരുപായിയോ അവർ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനും ദുഷ്ടതകൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെടുകയില്ല. നീതിമാന്മാരുടെ വേരോ ഇളകിപ്പോകയില്ല. സാമർത്ഥ്യമുള്ള സ്ത്രീ ഭർത്താവിന് ഒരു കിരീടം. നാണംകെട്ടവളോ അവന്റെ അസ്ഥികൾക്കു ദ്രവത്വം. നീതിമാന്മാരുടെ വിചാരങ്ങൾ ന്യായം. ദുഷ്ടന്മാരുടെ നിരൂപണങ്ങളോ ചതിവത്രേ. ദുഷ്ടന്മാർ പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞൊക്കുന്നു. നേരുള്ളവരുടെ വാക്കോ അവരെ വിടുവിക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്മാർ മറിഞ്ഞുവീണ് ഇല്ലാതെയാകും. നീതിമാന്മാരുടെ ഭവനമോ അത് നിലനില്ക്കും.

വ്യാഖ്യാനം

1. ശിക്ഷ = പ്രബോധനം. 2. കുറ്റപ്പാട് = ശാസന. 3. ചതിക്കാരൻ = ദുരുപായി, ദുഷ്ടന്മാർ. 4. സൗഷ്ഠമാവുക = സ്ഥിരപ്പെടുക. 5. ചുവട് = വേര്. 6. മുടി = കിരീടം. 7. ചിതലും ഒറ്റപ്പുഴുവും = ദ്രവത്വസൂചന. 8. വാ = സംസാരം.

5. നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നൊയമ്പിടുന്നതിനാലെ ഞങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ ജയിപ്പിച്ചുയെന്ന അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനുമായ ഉടെയവനും കനിവുള്ളവനായ ദൈവത്തിനും നാവിനുടെ നൊയമ്പിലും[1] ഓവി[2]യുടെ നമസ്ക്കാരത്തിലും[3] അനുഗ്രഹത്തിലും അനുകൂലപ്പെട്ട[4] അനുതാപക്കാരുടെ കണ്ണുനീരുകളിൽ നെരപ്പാകപ്പെടുന്നവനും ആയ ഉടെയവനു സ്തുതി. തന്നെ നാമൊർക്കപ്പെട്ട തന്നെ നാം സ്തുതിച്ച തന്നോടു നാം പിഴയെറ്റു പറഞ്ഞ തന്നെ നാം വന്നിക്കണം. അന്തിയുടെ[5] നമസ്കാരത്തിനുടെ ഠരം (ഈ) നെരത്തിലും പെരുന്നാളുകളും നെരങ്ങളും നാഴികകളും കാലങ്ങളും അവയൊക്കയിലും സൌരൃഭ്യ[6]ങ്ങളുടെ ധൂമ[7]ത്തുംമെൽ ഞങ്ങളുടെ ആയിസ്സു[8]കളെ ദിവസങ്ങളവയൊക്കെയിലും ഇപ്പൊഴും നെരമൊക്കെയിലും എന്നുമെന്നെയ്ക്കും ആമ്മീൻ.

ആധുനിക വിവർത്തനം:

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നോമ്പാലെ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിന്മേൽ വിജയം നൽകിയ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവനും കരുണയുള്ളവനുമായ ദൈവവും സംസാരത്തിന്മേലുള്ള നോമ്പാലും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പ്രാർത്ഥനയിലും മനസ്സലിവിലും പ്രീതിപ്പെട്ട് അനുതാപക്കാരുടെ കണ്ണുനീരുകളാൽ അവരോടു നിരപ്പാകുന്നവനുമായ കർത്താവിന് സ്തുതി. സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ സമയത്തും പെരുന്നാളുകളിലും നേരങ്ങളിലും നാഴികകളിലും കാലങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്ക്കാലമൊക്കയിലും ഈ സൗരഭ്യ ധൂപത്തോടൊന്നിച്ച് തന്നെ നാം ഓർക്കുകയും സ്തുതി കരേറ്റുകയും പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് കുമ്പിട്ട് വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നെന്നേക്കും തന്നെ. ആമ്മീൻ.

1. നാവിനുടെ നൊയമ്പ് = സംസാര നിയന്ത്രണം, 2. ഓവി = ഉപവി = സ്നേഹം, 3. ഓവിയുടെ നമസ്ക്കാരം = സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പ്രാർത്ഥന, 4. അനുഗുലം = അനുകൂലം = പ്രീതി (പ്രസാദം), 5. അന്തി = സന്ധ്യ, 6. സൌര്യഭ്യം = പരിമളം, 7. ധൂമം = ധൂപം, 8. ആയിസ്സ് = ആയുസ്സ് = ആയുഷ്ക്കാലം.

അനുബന്ധം 3

വിശുദ്ധിയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

മാമ്മൂദീസാ സ്വീകരിച്ച ഏവരെയും വിശുദ്ധന്മാർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് പുതിയനിയമസഭ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. സഭാതലവന്മാരെ പരിശുദ്ധൻ എന്ന് ഔപചാരികമായി വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി ചിലരെ പരിശുദ്ധ പദവിയിൽ അവരോധിക്കുന്ന പതിവ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മറ്റ് ചില സഭകളിലെപ്പോലെ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രഖ്യാപനവും അതിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളും നമുക്ക് പരിചിതമല്ല. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ തലമുറകളിലൂടെയുള്ള അംഗീകാരവും ആദരവും മൂലം പല പിതാക്കന്മാരും സഭയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പള്ളികളെ വലിയപള്ളി, ഉയരംകൂടിയ പള്ളി, കത്തീഡ്രൽ എന്നിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പതിവും വ്യക്തികളെ കമാണ്ടർ തുടങ്ങിയ ബിരുദങ്ങൾകൊണ്ട് ആദരിക്കുന്ന പതിവും ഈ സഭകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇല്ലാത്തതാണെങ്കിലും സമീപകാലത്തായി മറ്റു സഭയുടെ സ്വാധീനം മൂലം പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിൽ 'വിശുദ്ധ' പദവിയിൽ ചിലരെ അവരോധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും അപ്രകാരം വന്നുചേർന്നവയാണ്. അപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാലാവാം ചില പ്രാദേശിക പരിഗണനകളെ മുൻനിർത്തി അപ്രകാരം ചില പതിവുകൾ സഭകളിൽ അരങ്ങേറുന്നത്. വിശുദ്ധൻ എന്ന് തലമുറകളിലൂടെ മലങ്കരസഭ ആദ്യം വിശേഷിപ്പിച്ചത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ആണ്. ജീവിതവിശുദ്ധിയെയും ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സംഭാവനകളെയും മുൻനിർത്തിയാണ് അപ്രകാരം അദ്ദേഹം ആദരിക്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തോട് നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് അപ്രകാരമുള്ള അംഗീകാരത്തിന് ഇടയാക്കിയത്. അപ്രകാരമുള്ള ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനാണിവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

1. 1800-ലെ ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ സാക്ഷ്യം

1800-ൽ കുന്നംകുളത്ത് വന്ന ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനനെ സന്ദർശിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ബുക്കാനനിൽ ഉണ്ടാക്കിയ മതിപ്പ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്:

".... അവിടത്തെ പാപ്പാ (പുലിക്കോട്ടിൽ യോസേഫ് കത്തനാർ) എന്നെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ആദരവോടെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യനുമുണ്ട് (പിൽക്കാലത്ത് തൊഴിയൂരിന്റെ കുത്തൂർ

ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ). കത്തനാർ വൃത്തിയുള്ള നീല അങ്കി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ല രൂപലാവണ്യമുള്ള ഒരു പരമ ഭക്തനാണ് കത്തനാർ. ഇദ്ദേഹത്തിന് സുറിയാനിയും മലയാളവും ഒഴികെ ഒരു ഭാഷയും അറിഞ്ഞു കൂടാ. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ മുഖദാവിൽ സംസാരിച്ച് ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു എന്നത് ഒരു അത്ഭുതമായി ഞാൻ കാണുന്നു. ഇവരുടെ പുരോഹിതന്മാർക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കത്തനാർ വിവാഹം കഴിക്കയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനും മാംസം ഭക്ഷിക്കാത്തവനുമാകുന്നു ('ബുക്കാനന്റെ കേരളം', ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാർ, പു. 115).

2. 1805-ലെ കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ സാക്ഷ്യം

കത്തോലിക്കാസഭാംഗങ്ങളുമായുള്ള വിവാദങ്ങളുടെ പേരിൽ ദീർഘ വർഷങ്ങളായി പൂട്ടികിടക്കുകയും 1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടനായകന്മാരാൽ അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാന്റെ നിരന്തരമായ നിവേദനങ്ങളെ തുടർന്ന് ശക്തൻ തമ്പുരാൻ സന്ദർശിച്ചു. മഹാരാജാവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം ഉഭയസമ്മതപ്രകാരവും പള്ളിയുടെ അവകാശം നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങൾ 1829-ൽ പനയ്ക്കൽ ഇക്കാക്കു കുരിയപ്പൻ എന്ന കവി ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട് എന്ന് പ്രശസ്തകൃതിയിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാട്ടിലെ പ്രസക്ത സന്ദർഭം കാണുക:

'ആർത്താറ്റ് പള്ളി ഞങ്ങൾക്ക് തരീയ്ക്ക മഹാരാജൻ
ആർത്തിയായ് പലകാലമതിന് വേലചെയ്തു' എന്നും മറ്റും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.
'ദേവീക്ഷേത്രം കുറവെന്യേ നടത്തിച്ചുതരുന്നുണ്ട്
ദൈവഭക്തനാം മുനിപ്രവരാ ധരിച്ചാലും
ഭേദമല്ലിതിനൊട്ടുമേ' എന്ന് റമ്പാനോട് കൽപ്പിച്ചരുളുകയും ചെയ്തു എന്നും പിന്നീട് ഇരു ഭാഗക്കാരെയും വരുത്തി വലിയപള്ളിയും കുരിശുപള്ളിയും ഓരോരുത്തർക്കായി കൊടുക്കുവാനും ആർക്ക് ഏത് വേണമെന്ന് നറുക്കിട്ടെടുത്ത്, തീരുമാനിക്കുവാനും കൽപ്പിച്ചു എന്നും പള്ളിയുടെ മുമ്പിൽ മഹാജനമധ്യത്തിൽ വച്ച് നറുക്കിട്ടെടുത്തു എന്നും (പുത്തേഴത്ത് രാമമേനോൻ: ശക്തൻ തമ്പുരാൻ, പുറം 324-326. ഉദ്ധരണി ഡോ. ചന്ദനപ്പള്ളി, മലങ്കരസഭാ പിതാക്കന്മാർ, പു. 113).

ജോസഫ് കത്തനാരുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും രാജ്യസ്നേഹവും ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ പ്രീതി വാത്സല്യങ്ങൾക്ക് പാത്രീഭവിച്ചു. കുന്നംകുളം പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കേ അങ്ങാടിയിലുണ്ടായിരുന്ന 'അന്തി

മാളൻകാവ്' ക്ഷേത്രത്തെ പള്ളിയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് അനുമതി കൊടുത്തത് ഇതിനൊരു മികച്ച തെളിവാണ് (പുത്തേഴത്ത്, 1958, പു. 327).

3. 1808-ലെ അഗ്നിബാധയുടെ സാക്ഷ്യം

കുന്നംകുളം പടിഞ്ഞാറെ അങ്ങാടിയിലെ സെന്റ് ലാസറസ് പഴയ പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിതതും ജോസഫ് കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിലും ആലയനിർമ്മാണ കലയിലും അദ്വിതീയൻ ആയിരുന്ന ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് ദേവാലയ നിർമ്മാണം ഒരു വിശുദ്ധകർമ്മം ആയിരുന്നു. അതിനായി എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കാനും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നു അഭയം. ആത്മവിശ്വാസവും ആത്മശക്തിയും ആത്മാർത്ഥതയും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു വ്യക്തിത്വം ജോസഫ് കത്തനാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം അരികിലുള്ളപ്പോൾ എന്തിന് ഭയപ്പെടണം? ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത. കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയിൽ 1808-ൽ ഉണ്ടായ അഗ്നിബാധയിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച ആത്മധൈര്യം ഇത്തരുണത്തിൽ അനുസ്മരണാർഹമാണ്. അഗ്നി ആളിപ്പടരാൻ തുടങ്ങി. കുറെ അകലെത്തന്നെ തീ കത്തുമ്പോൾ പള്ളിയുടെ ഓല പൊളിച്ചുനീക്കാൻ അച്ചൻ നിർദ്ദേശം നൽകി. നല്ല ഉയരത്തിൽ പണിതുയർത്തിയ പള്ളിയുടെ മേൽപ്പുരയിൽ നാലഞ്ച് ആളുകൾ കയറി ഓല നീക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും പള്ളിക്ക് തീ പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരാൾ ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം മേൽപ്പുരയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി രക്ഷപ്പെട്ടു. രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാതിരുന്ന ആൾ മേൽപ്പുരയിലിരുന്ന് നിലവിളിക്കുകയായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യന്റെ അപകടാവസ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ അച്ചന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. തന്റെ തോളിൽക്കിടന്നിരുന്ന (താക്കോൽ കെട്ടിയ) വലിയ തൂവാല വിരിച്ചിട്ട് അച്ചൻ നിലവിളിച്ച് പറഞ്ഞു, 'മോനേ, ധൈര്യമായി ഈ തൂവാലയിലേക്ക് ചാടുക. ദൈവം നിന്നെ രക്ഷിക്കും. ആ മനുഷ്യൻ മടിച്ച് നിന്നില്ല. കുരിശുവരച്ച് ധൈര്യസമേതം അയാൾ ആ തൂവാലയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചാടി. യാതൊരു അപകടവും കൂടാതെ താഴെ എത്തിയ ആ മനുഷ്യനെ അച്ചൻ കൈപിടിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. സംഭവം കണ്ടുനിന്നവർ അത്ഭുതപ്പെട്ട് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി" (*കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*, പു. 25, 26; ചന്ദനപ്പള്ളി, പു. 114).

4. 1901-ൽ മലങ്കരസഭയുടെ സാക്ഷ്യം

മലങ്കരസഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് ഒരാളെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ചരിത്രം ഒരിക്കലേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. മലങ്കരയുടെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ

ജൂബിലി ആഘോഷവേളയിൽ കടവിൽ വലിയ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ്, പരുമല ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാരുടെയും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ, കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ, കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരുടെയും മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. വർക്കി, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോൺ, പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് എം. എ. ചാക്കോ തുടങ്ങിയ അത്മായ സിംഹങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള മലങ്കരസഭയുടേതായി വായിച്ചവതരിപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിലാണ് മലങ്കരയുടെ സാക്ഷ്യം സുവർണ്ണ ലിപികളിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ കാണുക:

“പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കവർച്ചയിൽ നിന്ന് അല്പ്പമല്ലാത്ത നഷ്ടത്തോടുകൂടിയെങ്കിലും വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്ക് മേലിലെങ്കിലും അന്യമതക്കാരുടെ ആക്രമണങ്ങളെ തടുത്ത് നിൽക്കുന്നതിന് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ആയുധമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ ഈ സിമ്മനാരിയാകുന്ന സമുദായ ഭവനം സ്ഥാപിച്ച തിരുമേനിയുടെ വിശുദ്ധ പൂർവ്വികനായ കാലം ചെയ്ത പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസിലെ ആ നല്ല ഉദ്യമത്തെ പുലർത്തുവാൻ എന്നുള്ള നാട്യത്തോടെ വന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാർ അല്പകാലത്തിനകം അവരുടെ പങ്കിനും കുറെ ആളുകളെ കവർന്നുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞ് നിൽക്കുക മാത്രമല്ല, ശേഷിച്ചവരും കാലക്രമേണ അവരിൽ ചെന്ന് ലയിക്കത്തക്ക വണ്ണം സഭയിൽ അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾ കടത്തിവിടുകയും ചെയ്തു. ആകപ്പാടെ അലംകോലമായതിന് ശേഷം വീണ്ടും സത്യത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ കാലം ചെയ്ത ആ തിരുമേനിയുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ പൂർണ്ണമായി ഈ ജൂബിലികാലത്ത് തിരുമേനി ദൈവത്തിന്റെ ആയുധമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടത്രെ തിരുമേനിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ആഘോഷവും മംഗളപത്രസമർപ്പണവും തിരുമേനിയുടെ പൂർവികനായ ആ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ വിശുദ്ധസ്മരണ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന ഈ ശുഭദിവസത്തിൽ ഇവിടെവച്ചു വേണമെന്ന് ഞങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിയത്. ...”

(മലങ്കര ഇടവകജനങ്ങൾ (1901) 1077-ാമാണ്ട് വൃശ്ചികമാസം 12-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് വായിച്ച് സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിൽ നിന്ന്.)

5. 1902 ലെ സാക്ഷ്യം

“ഐതിഹ്യത്താൽപോലും അവകാശപ്പെടാത്ത ഇതരസഭകളിൽ മിക്കതിലും ആചാര്യന്മാരിലും തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തയോഗ്യങ്ങളായ നടത്ത

കൾകൊണ്ടും സ്വേഛാവർജ്ജനം മുതലായ മനോഗുണങ്ങൾ നിമിത്തവും അവരവരുടെ ജീവിതകാലങ്ങളിൽ തന്നെ സമ്മതന്മാരായ അനേകം പുണ്യപുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി നാം സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ മലങ്കരസഭയ്ക്കു അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ മാർവിടത്തിലെ മുറിവിനെ സ്വന്തകൈ കൊണ്ടു തപ്പി കണ്ടതിനു മേലല്ലാതെ അവിടത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞ ആളെന്നു ഒരു വിശേഷാൽ ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹാ തന്നെ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം മുതൽ അനേകം പ്രധാനാചാര്യന്മാരും ആചാര്യന്മാരും ഇതിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും അന്യന്മാരെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിപ്പിക്കത്തക്ക ചരിത്രരേഖകൾ കൂടാതെയാണെങ്കിലും നാം പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നതായിരുന്നിട്ടും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയിൽ ആ ശ്ലീഹായുടെ കാലംമുതൽ ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആയിരത്തിഎണ്ണൂറ്റിച്ചില്വാനം സംവത്സരങ്ങൾക്കകം അന്യന്മാരാൽ വേണ്ടാ നമ്മാൽ എങ്കിലും പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുകയും ഓർക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പുണ്യപുരുഷൻ പോലും ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നതു പല കാരണങ്ങളാലും ഈ സഭയ്ക്കു അത്യന്തം ശോചനീയമായ ഒരു ന്യൂനതയാണ്. സമ്മതന്മാരായ പുണ്യപുരുഷന്മാരെ അവരുടെ നിര്യാണാനന്തരം സഭാപ്രതിനിധികളുടെ യോഗത്തിൽവച്ചു പുണ്യപുരുഷന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ എഴുതിച്ചേർക്കുന്നതും റോമാസഭയിൽ ഇന്നും നടന്നുവരുന്നതുമായ സമ്പ്രദായം പൗരസ്ത്യസഭ പല ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നതിനാലും ഇങ്ങനെ പിരിയുന്ന കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ദേശാന്തരത്വം നിമിത്തം മലങ്കരയിലെ ശാഖാസഭയ്ക്കു മൂലസഭാസ്ഥാനങ്ങളുമായി സംസർഗ്ഗത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാതിരുന്നതിനാലുമാണ് ഇങ്ങനെ വന്നതെന്നു ഒരു സമാധാനം ഇല്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സഭാനുവാദമോ മറ്റെന്തെങ്കിലും മുറപ്രകാരമുള്ള നടപടിയൊ ഒന്നുംകൂടാതെ ചുരുക്കം ചില പരദേശ മെത്രാന്മാർ മുതലായവരുടെ ഓർമ്മകൾ ഭക്തിപൂർവ്വം നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ അവിടവിടെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നുമില്ല. ഈ നാട്ടുകാരിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പദവിക്കു അർഹന്മാരായി ഇതുവരെ ആരും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു വലിയ ഒരാശ്ചര്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. നാട്ടുകാർക്കു പരദേശക്കാരെക്കുറിച്ചു ഏതോ ഒരു പക്ഷപാതം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥമായ നന്മയും ഭക്തിയും നാട്ടുകാരിൽ കണ്ടാൽ അതിനെ കേവലം വകവെയ്ക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലല്ലോ. പ്രസിദ്ധനായ പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ പൂർവഗാമിയായി അല്പകാലം മാത്രം മലങ്കര ഭരിക്കുകയും കോട്ടയത്തു പഴയസെമിനാരി പണികഴിപ്പിച്ചു അതിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പുലിക്കോട്ടു

ഇട്ടൂപ്പു റമ്പാൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന ഒരാൾ മാത്രം അവിടുത്തെ സ്വദേശമായ കുന്നംകുളങ്ങരെ ഒരു പൂർണ്ണ പരിശുദ്ധനായി എണ്ണപ്പെടുകയും ഓർമ്മ കഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മെത്രാനായി ഏറിയകാലം ഇരുന്നു തന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഇടവകജനങ്ങളെ ഒട്ടുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സംഗതിയാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടും സ്വദേശമായ കുന്നംകുളങ്ങരെയുള്ള ആളുകൾക്കു മെത്രാനായിത്തീരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവിടുത്തേക്കുറിച്ചു സാമാന്യത്തിലധികം ഭക്തിയും വിശ്വാസവും ജനിച്ചതുകൊണ്ടും കുന്നംകുളങ്ങര മലങ്കരയുള്ള മറ്റിടവകകളിൽനിന്നു അകന്നും സാധാരണ സംസർഗ്ഗത്തിനു സംഗതിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിലും ഇരുന്നതു നിമിത്തവും മാത്രം ഈ വന്ദ്യപിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തി സർവത്ര വ്യാപിക്കാൻ ഇടയാകാഞ്ഞതായിരിക്കാം. കുന്നംകുളങ്ങരെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഈ 'കാലം ചെയ്തച്ചൻ' അവിടത്തെ ആയുഷ്ക്കാലത്തിൽ അസാമാന്യമായ ഭക്തിയുടെ ശക്തികൊണ്ടു മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ആശ്ചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവർ പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനമില്ലാതെയുണ്ടു. മരിച്ചതു മുതൽ ഇന്നുവരെ അവരുടെ അനുഭവത്തിൽ ഈ പരിശുദ്ധന്റെ ഓർമ്മ പ്രബലമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുമുണ്ടു. രണ്ടായിരത്തോളം സംവത്സരക്കാലമായി നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ നട്ടുവളർത്തി പല പ്രാവശ്യം വളമിടുകയും ചുവടുകിളയ്ക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു ഉണങ്ങിപ്പോകാതെ ഇതുവരെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയാകുന്ന വൃക്ഷം ഈ കാലമൊക്കെയായിട്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു ഫലത്തെ മാത്രമെ അവിടത്തേക്കു കൊടുത്തതായി നാം അറിയുന്നുള്ളു എന്നുള്ളതും എത്രയോ പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു" (മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, എം. പി. വർക്കി, മനോരമ പബ്ലീഷിംഗ് ഹൗസ്, കോട്ടയം, 1902, പേജ് 50–52).

5. 1907-ലെ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സാക്ഷ്യം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ 1814-ൽ സ്ഥാപിച്ച കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ ആദ്യത്തെ ബാച്ചിൽ വൈദിക പരിശീലനം നേടിയ ആളാണ് ഇടവഴീക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ. സെമിനാരി സ്ഥാപകനെപ്പറ്റിയുള്ള സമകാലസാക്ഷ്യം ഗുരുസ്മരണകളായി പിതൃസഹോദരനായ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ വിവരിക്കുന്നതു 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ' എന്ന മലങ്കരസഭാചരിത്രം 1907-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ രചിച്ച ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ബാല്യംമുതലേ കേൾക്കുമായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ റൈട്ടർ ആയും സഭാസെക്രട്ടറിയായും സെമിനാരിക്കേസിന്റെ വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായും ത്യാഗപൂർവ്വം സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ

അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതോവികാരങ്ങളിലൊന്ന് സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ വിശുദ്ധിയെപ്പറ്റിയുള്ള തികഞ്ഞ ബോധ്യമാണ്. തന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി:

"... എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് (മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്) സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഹാർദ്ദമായ ഔത്സുക്യമുണ്ടായിരുന്നു; തദുദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹം അക്ഷീണ പരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. നിഷ്കളങ്ക മനസ്സോടും നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടിയ ആ ദൈവഭക്തൻ പക്ഷപാതരഹിതനും നിർഭയനും ആയിരുന്നത് കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയും നിർമ്മലമായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു സഹായിയും സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനും ഒരു പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കിപറയുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെയെന്നല്ല, ഏകദ്ദേശീയ രാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അവിതർക്കിതമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ വളരെ നാളുകൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ നിർത്തലായിപ്പോയ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വക കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വൈപ്പിക്കോട്ട, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ സെമിനാരികൾ ഒഴിച്ചാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പരിശ്രമഫലമായ ഈ സെമിനാരി വിദ്യാപ്രചരണോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രഥമമാകുന്നുവെന്ന് നിർവിശങ്കം പ്രസ്താവിക്കാം.

അദ്ദേഹം എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തെ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ബ്രിട്ടീഷ് ഖജനാവിൽ നിന്ന് പണം വാങ്ങുന്നതിന് ഇപ്രകാരം ഒരാവശ്യം നേരിടാതിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യം വരെയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരു റമ്പാനായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. ..."

".... അടുത്ത ദിവസം കേണൽ മൺറോ മെത്രാനോട്, താൻ മെത്രാനെയും സമുദായത്തെയും യഥാശക്തി കൂടുതലായി സഹായിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിക്കുന്നതായും അവർ തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾക്ക് മധ്യസ്ഥനായി ഒരു യൂറോപ്യനെ സിമ്മനാരിയിൽ മെത്രാനോടുകൂടി താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവനയോടു കൂടി റവ. നോർട്ടനെ ഭാര്യയോടും കുട്ടികളോടും കൂടെ മെത്രാന് പരിചയപ്പെടുത്തി. ശുദ്ധമാനസനായ മെത്രാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് ഉടൻ വന്ദനം പറഞ്ഞെങ്കിലും സഭയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് ഈ മിഷനറിയെ അനുവദിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു. മെത്രാന്റെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'അദ്ദേഹം ഒരു ഭിന്നമതാവലംബി

ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും വിശ്വാസങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാകയാൽ അദ്ദേഹം സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നത് മതസംബന്ധമായ തർക്കങ്ങൾക്കും തന്മൂലം അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾക്കും ഇടയായേക്കാം."

കേണൽ ഭഗ്നാശയനായിത്തീർന്നു. ... ഇപ്പോൾ സഭ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്ന മെത്രാൻ, സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കേണലിന്റെ അപ്രീതിക്ക് പാത്രീഭവിക്കുക തന്നെയാണ് നല്ലതെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു (ഈ ദീർഘവീക്ഷണം പിന്നീട് മലങ്കരസഭയുടെ അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിച്ച കിടങ്ങൻ പീലക്സിനോസ്, പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവർ പിന്തുടർന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ 1836-ലെ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസും സ്വത്തു വിഭജനവും മറ്റും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു). റസിഡൻസിയിൽ നിന്ന് തിരിയെ വാസസ്ഥലത്തേക്ക് പോയ അവസരത്തിൽ മെത്രാൻ തന്റെ വൃദ്ധനയനങ്ങളിൽ നിന്ന് ചുടുചുടെ ബാഷ്പകണങ്ങൾ പൊഴിച്ചുംകൊണ്ടും ദുസ്സഹമായ മനോവ്യാകുലതയോടു ഇപ്രകാരം തന്റെ അനുയായികളായ പട്ടക്കാരോട് പറഞ്ഞു: "സിമ്മനാരി സ്ഥാപനത്തിൽ സായ്പിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ബുക്കാനന്റെ കാലംമുതൽ ഒരു പരുന്ത് കോഴികുഞ്ഞുങ്ങളുടെമേൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ യൂറോപ്യന്മാർ നമ്മുടെ പാവപ്പെട്ട സഭയിന്മേൽ കണ്ണെറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ... ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ പാവപ്പെട്ട സഭയെ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും. സർവവല്ലഭനായ ദൈവം അതിനെ എന്നേക്കും നിലനിർത്തട്ടെ" (പു. 199-200). ഇപ്രകാരമൊരു ട്രസ്റ്റ് സംരക്ഷണ വ്യഗ്രത നിഷ്ഠയോടെ പുലർത്തിയ വേറൊരു സഭാദ്ധ്യക്ഷനെ സഭാചരിത്രത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ല.

6. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

കൊച്ചി - തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് ആയിരുന്ന **കേണൽ മൺറോ** (1810-1819) ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റിക്ക് അയച്ച കത്തിൽ (മിഷനറി രജിസ്റ്റർ 1816, പു. 452-454) 'മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ജോസഫ് റമ്പാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം സുറിയാനിക്കാർക്കിടയിലെ ആഭ്യന്തര കലഹം വർദ്ധിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

".... റസിഡണ്ട് മൺറോ സായ്പ്.... റമ്പാച്ചനെ കാണുകയും മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം റമ്പാച്ചൻ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, സായ്പിന്റെ അഭ്യർത്ഥന അദ്ദേഹം നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. 'ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്നതിനുള്ള യോഗ്യതകളൊന്നുംതന്നെ എനിക്കില്ല. ഒരു സന്യാസിയായി എന്റെ ജീവിതകാലം

മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.' റമ്പാച്ചന്റെ മറുപടി കേട്ട് സായ്പ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മലങ്കരസഭയുടെ പരമോന്നതപദവി ലഭിക്കുവാൻ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും ആ ഉന്നതപദവി തനിക്ക് ആവശ്യമില്ല എന്ന് മറുപടി നൽകിയ റമ്പാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ആ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ തല കുനിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് റമ്പാച്ചനോട് തന്നെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ യോഗം ഐകകണ്ഠ്യേന നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ അവരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് ചേർന്ന് സെമിനാരിയിലെത്തി റമ്പാച്ചനെ കണ്ടു.' 'അങ്ങയെപ്പോലെ മറ്റൊരാളെയും ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവരോധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ നിരസിക്കരുതേ.' മൺറോ സായ്പും തദവസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. നിരന്തരമായ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന കേട്ട് റമ്പാച്ചൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നാളെ ഈ സമയത്ത് ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണാം. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനയെന്തെന്ന് അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും.'

അവരെല്ലാവരും തിരിച്ചുപോയി. അന്ന് സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം മുറിയിൽ കടന്ന് വാതിലടച്ച റമ്പാച്ചൻ പിറ്റേദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. ചിമ്മാർ (റമ്പാച്ചന്റെ കുന്നംകുളത്തുകാരനായ പരിചാരകൻ) ഇടയ്ക്കിടെ കിളിവാതിലിലൂടെ എത്തിനോക്കിയിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം റമ്പാച്ചൻ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. റമ്പാച്ചൻ കതകു തുറന്ന് പുറത്തു വന്നപ്പോൾ റസിഡണ്ടും മറ്റുള്ളവരും അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. റമ്പാച്ചൻ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം നടക്കട്ടെ' (കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, ഫാ, പി. എം. ജോസ്, പു. 27–28).

(ഈ സംഭവം പിതൃവ്യനിൽ നിന്നും കേട്ടാവാം ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് മേൽകൊടുത്ത സാക്ഷ്യം എഴുതിയത്.)

7. കേണൽ മൺറോയുടെ സാക്ഷ്യം

സംയമശീലനും തപോനിധിയുമായ സ്മര്യപുരുഷന് രോഗശാന്തി വരവും മറ്റനവധി നൽവരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പലരും സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രോഗിയുടെ ശിരസിൽ അദ്ദേഹം കൈവച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആ രോഗിക്ക് സൗഖ്യം ലഭിക്കുക പതിവാണ് എന്ന് ആ സിദ്ധന്റെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കേണൽ മൺറോ പറയുമായിരുന്നു (മേൽ പുസ്തകം, പു. 32).

8. പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കായുടെ സാക്ഷ്യം

"മലങ്കരസഭയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് ആരംഭം കുറിച്ച രണ്ടു മലങ്കര മെത്രാ

പ്പോലീത്തന്മാരെ പ്രസവിച്ച മാതാവാണ് കുന്നംകുളം പട്ടണം. പഴയ സെമിനാരിയും പതിനാറ് ഏക്കർ സ്ഥലവും ഒന്നാമത്തെ തിരുമേനിയുടെ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണെങ്കിൽ എം. ഡി. സെമിനാരിയും അതിന്റെ സ്ഥലങ്ങളും പരുമല സെമിനാരിയും രണ്ടാമത്തെ തിരുമേനി സഭയ്ക്ക് നേടി തന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. നമ്മുടെ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് അടിത്തറയുറപ്പിച്ചത് ഈ സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഭീഷണിയേയും രണ്ടാമത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നവീകരണക്കാരുടെ ഭീഷണിയേയും തടഞ്ഞു നിർത്തി, വിജയം കണ്ടെത്തിയവർ ആയിരുന്നു. ദേവലോകം അരമന ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പ് ദീർഘകാലം നാം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം 'കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ' എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്ന മെത്രാച്ചന്റെ പരിശുദ്ധി സിമ്മനാരിയിലും സിമ്മനാരി ചാപ്പലിലും ഓർമ്മപ്പെടുന്നതായ പല സംഭവങ്ങളും നമുക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധനായ ആ തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഇന്നും നമുക്കൊരു കോട്ടയാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു" (കുന്നംകുളം പ്രസംഗം).

പണ്ഡിതനും എഴുത്തുകാരനും സമുദായ സെക്രട്ടറിയും മലങ്കരസഭാ മാസികയുടെ പത്രാധിപരുമായിരുന്ന മാളിയേക്കൽ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാച്ചന്റെ സാക്ഷ്യം.

"മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാപനം കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയാണെങ്കിൽ മലങ്കരസഭയിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ മഹാൻ അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ ആകുന്നു. രാജ്യത്തിന് പുരോഗമനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും സഭയുടെ പുരോഗമനത്തിന് ശെമ്മാശന്മാരുടെ വൈദികപഠനവും ആവശ്യമാണ് എന്ന ഒരു ദർശനം അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഒരു താപസശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശക്തമായ ഉപവാസവും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ പുതിയൊരു ആത്മീയ ഉണർവ് ഉളവാക്കി. റസിഡണ്ടും ദിവാനുമായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ സായ്പിന്റെ പിന്തുണ, മഹാറാണിയുടെ സഹായം, ജനത്തിന്റെ സഹകരണം, തിരുമേനിയുടെ കാര്യപ്രാപ്തി ഇവയൊക്കെയും ഒത്തിണങ്ങിയ സമാധാനപരമായ ഒരു സുവർണ്ണകാലം തനിക്ക് മുമ്പോ പിമ്പോ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉണ്ടായിട്ടില്ല" (കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ, പുറം 40-41).

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ താപസനും മല്പാനും മല്പാന്മാരുടെ ഗുരുനാഥനും, സാഹിത്യകാരനും പ്രതിഭയുമായിരുന്ന യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാക്ഷ്യം കാണുക:

"... ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ഉദ്ധാരകനെന്നും കോട്ടയം പഴയസെമി

നാരിയുടെ സ്ഥാപകനെന്നും ആണ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് സങ്കൽപ്പിക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും തെക്ക് എന്നോ വടക്ക് എന്നോ ഭേദമില്ലാതെ ഒരു പൊതു വീക്ഷണത്തോടെ രാപകൽ അത്യധ്വാനം ചെയ്ത് ക്ലേശിച്ച ഒരു നേതാവ് എന്നുള്ള നിലയിൽ അനേകർ അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, പ്രാർത്ഥനയിലും തീവ്രമായ ഉപവാസത്തിലും രാപകൽ സുധീരം പോരാട്ടം നടത്തിയ ഒരു അതികായനായിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ... സേവനനിരതരായ വൈദികരുടെ ഒരു വൃന്ദം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷം ഇന്നും വേണ്ടത്ര നിറവേറിയിട്ടില്ല എന്നത് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്നു.' (അവതാരിക, *കാലം ചെയ്ത അച്ചൻ*).

വാചംയമിയും മിതഭാഷിയും വാഗ്മിയുമായ മലങ്കരയുടെ ആധുനിക പ്രവാചകന്റെ ഈ സാക്ഷ്യം ആർക്കെങ്കിലും അവഗണിക്കാനാവുമോ?

11. സഭാചരിത്ര നിഘണ്ടു (ദൈവശാസ്ത്ര സാഹിത്യ സമിതി, തിരുവല്ല, എഡി. മാർ അപ്രേം)

റവ. ടി. സി. ഏബ്രഹാം: "1815 മീനം 9-ാം തീയതി മെത്രാപ്പോലീത്തായായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ. ഭക്തനും വിശുദ്ധനും ആയിരുന്ന തിരുമേനി 1816 നവംബർ 25-ാം തീയതി കാലം ചെയ്തു."

യൗസേഫിനെ അറിയാത്ത ഫറവോമാരുടെ കാലത്ത് യൗസേഫിന്റെ സേവനങ്ങൾ നിറംകെട്ടവയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ഒരു വേദപുസ്തക സത്യം.

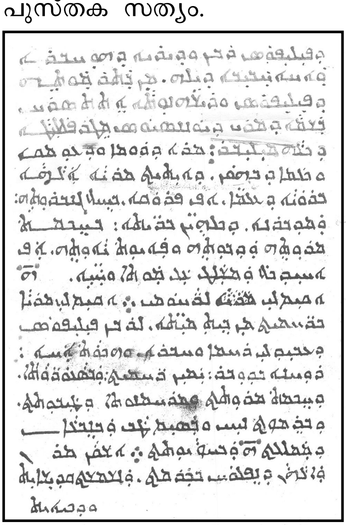

വിലാപദശകം

ആദ്യ ഭാഗം

(രാഗം കൂക്കോയോ)

അനുബന്ധം 4

പഴയസിമ്മനാരി പഠിത്തം

"ഞാനും (പീലിപ്പോസ് കശ്ശീശാ) മറ്റു ശെമ്മാശന്മാരും കൂടെ കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളിയിൽ വേങ്കടത്തു ചാണ്ടി കത്തനാരുടെയും പുന്നത്ര കുര്യൻ കത്തനാരുടെയും കൂടെ പഠിച്ചു ശെമ്മാശായിട്ടു പാർക്കുമ്പോൾ സിമ്മനാരിയിൽ പോയി പഠിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ അവിടെ പഠിച്ചു പാർക്കുമ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ (പുലിക്കോട്ടിൽ) ചെല്ലുന്നതിനു മണ്രോ സായ്പ്പിന്റെ എഴുത്തു വന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായും പുന്നത്ര കുര്യൻ കത്തനാരും വേങ്കടത്തു ചാണ്ടി കത്തനാരും മെത്രാന്റെ അനന്തിരവൻ ഇട്ടൂപ്പു ചെമ്മാശും തെക്കെതലയ്ക്കൽ കുര്യൻ ശെമ്മാശും ഞാനും കൂടെ കൊല്ലത്തിനു പോയി സായ്പിനെ കണ്ടാറെ സിമ്മനാരിയിൽ കൂടെ പാർത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു മിഷ്യൻ തോമസ് നോർട്ടൻ പാതിരിയെ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അയാളെ കൂടെ പാർപ്പിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ രണ്ടു ജാതിയും രണ്ടു മതക്കാരുമാക കൊണ്ട് ഒന്നിച്ചു പാർക്കുക കഴിയില്ലെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ പറയുകയും ചെയ്തു."

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേഫ് പുലിക്കോട്ടിൽ
(സിമ്മനാരി സ്ഥാപകൻ)

"1816 വൃശ്ചികം 12-നു ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു സിമ്മനാരിയിൽ തന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം ബുദ്ധിയും ധൈര്യവും ദൈവഭക്തിയും ഉള്ളവനും ദ്രവ്യാഗ്രഹവും ചതിവും ഇല്ലാത്തവനും ദൈവകാര്യവും ലോകകാര്യവും നന്നായി അറിയുന്നവനും നല്ല സംസാരിയും ആരെയും ഭയം കൂടാത്തവനും പക്ഷഭേദം ഇല്ലാത്തവനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 40 സംവത്സരം വരെ ചോറു, നെയി, പാൽ, മത്സ്യമാംസം മുതലായതു ഭക്ഷിക്കാതെ ഫലമൂലാദികൾ തിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു."

(ഇടവഴിക്കൽ തറവാട്ടിൽ പരമ്പരയായുള്ള വൈദികർ എഴുതിപ്പോന്ന ഡയറിയിൽ ഫീലിപ്പോസ് കശ്ശീശാ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണിത്. ഇത് വായിച്ചിട്ടുള്ള സഭാചരിത്രകാരനും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് സഭാസെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന ഇ. എം. ഫീലിപ്പോസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇക്കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി മൈക്രോഫിലിം ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് സഭാചരിത്ര ഗവേഷകനായ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് എഴുതിയെടുത്തു നൽകിയതാണിത്.)

അനുബന്ധം 5

ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ ഒരു കത്ത്

യൗസേപ്പ് റമ്പാനും ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും കൂടെ എഴുത്ത്. ഇപ്പോൾ പുതിയാവിൽ പള്ളിയിൽ (മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളി) കൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉപവിയാകപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പുകൾ എല്ലാവരും അറിയേണ്ടും അവസ്ഥ. എന്നാൽ കൊടുത്തയച്ച എഴുത്തുകൾ വായിച്ച് വസ്തുത അറിഞ്ഞു. പലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ നിരൂപിച്ച് നിശ്ചയിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ ഇരുവരും വരേണമെന്നല്ലോ കുറികളിൽ എഴുതിയിരുന്നത്. വേണ്ടും കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടെ ആലോചിച്ച് നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് എഴുതി അയക്കണമെന്ന് സായ്പ് അവർകൾ കല്പന ആയിട്ടുണ്ടെന്നും എഴുത്തിൽ കാണുന്നു. കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷിച്ച് വിചാരിച്ചെങ്കിൽ അന്ത്യോഖ്യായ്ക്ക് എഴുത്ത് കൊടുത്തയയ്ക്കേണ്ടുന്ന സംഗതികൊണ്ട് 85-ാമാണ്ട് ധനു മാസത്തിൽ മെക്കാളെ സായ്പ് അവർകളെ ബോധിപ്പിച്ചാറെ എല്ലാവരുംകൂടെ കടലാസ് എഴുതി ഒപ്പിട്ടുകൊണ്ട് വന്നാൽ ആയത് കൊടുത്തയച്ച് മേല്പട്ടക്കാരനെ വരുത്തി തരാമെന്ന് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെപറ്റിയും മറ്റും സുറിയാനിസഭയ്ക്കു വേണ്ടിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ ഇരുവരും അകപ്പറമ്പിൽ യൗസേപ്പ് കശീശായും കൂടെ മെത്രാനോട് ആലോചിച്ചാറെ രൂപമായിട്ട് ഒന്നും മറുപടി കല്പിക്കാതെയും സുറിയാനിമര്യാദകൾക്ക് അഴിമതികൾ ചെയ്തുവരികയും നിമിത്തം ഞങ്ങളും ചില പള്ളിക്കാരും കൂടെ 986-ാമാണ്ട് മകരം മുതൽ ചില സങ്കടങ്ങൾ സായ്പ് അവർകളുടെ അടുക്കൽ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിന്മപെട്ടവൻ സർപ്പത്തിൽ പുക്ക (പ്രവേശിച്ച്) അവന്റെ ഉപദേശത്താലും നമ്മുടെ ബാവാ (പിതാവ്) ആദത്തിന്റെ പരമാർത്ഥത്താലും തമ്പുരാന്റെ പ്രമാണം കടന്ന് പിഴച്ചതിനെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ താൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ താൻ പശ്ചാത്താപപ്പെടുന്നു എന്നും നമ്മുടെ തിന്മ ഹേതുവാൽ തമ്പുരാന്റെ അരുളപ്പാടും ശൗലിനെ വാഴിച്ചതിൽ താൻ പശ്ചാത്താപപ്പെടുന്നു എന്നും ദൈവംതമ്പുരാന്റെ അരുളപ്പാടുപോലെയും വീണ്ടും പുണ്യപ്പെട്ട രാജാവും നിബ്യായും തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സിൻപ്രകാരം ഉള്ളവനും ആയ നമ്മുടെ ബാവാ ദാവീദ് പിഴപെട്ടതുപോലെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവൻ മാർ പത്രോസ് പേടികൊണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതുപോലെയും പലവട്ടവും നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ മനസ്സായി. എന്നാൽ ചെകുത്താൻ എന്നെ അവൻ മുടക്കി എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ചൊല്ലിയതുപോലെയും നമ്മുടെ വിചാരക്കുറവുകൊണ്ടെങ്കിലും ചെകുത്താന്റെ തട്ടിപ്പുകൊണ്ടെങ്കിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ വ്യാപ്തികൊണ്ടെങ്കിലും പരമാർത്ഥികളുടെ എരിവുകൊണ്ടെങ്കിലും

ശക്തി ക്ഷയപ്പെട്ടവരുടെ പേടികൊണ്ടെങ്കിലും നമുക്ക് ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥകൾ വഴിപോലെ സൂക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തോട് ഇനിയും ദൈവംതമ്പുരാന്റെ തിരുവുള്ളക്കേട് വരാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള വഴി നാമെല്ലാവരും നിരൂപിപ്പാനുള്ളതല്ലൊ ആകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കാതലാകുന്ന കൂദാശകളുടെ മുളപ്പ് പട്ടത്വത്തിൽ നിന്നല്ലോ ആകുന്നു. ഈ മുളപ്പ് വരളപ്പെട്ടതാകുന്നു (ശോഷിച്ചത് ആകുന്നു) എങ്കിൽ അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഫലങ്ങളും നഷ്ടമായി വരുമല്ലൊ. നിങ്ങളുടെ മര്യാദയെപ്രതി തമ്പുരാന്റെ വചനം നിങ്ങൾ മായിച്ചു എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തു എന്ന് യീഹൂദന്മാരോടുകൂടെ നാമും എണ്ണപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാനും നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ നാം ആകായ്‌വാനും ആവോളം നാം ശ്രമിക്കണം. ശുദ്ധമുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളും നാം ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്ന മുറയും സൂക്ഷിച്ചാൽ ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തിന് നാം പാത്രവാന്മാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവനവന് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദവിയിൽ എല്ലാവരും അടക്കമായി പാർത്തുകൊള്ളണം. കൊറഹ ഇടത്തുള്ളവരും (ചേർന്നു) ഒസി (ഉസിയാവ്) രാജാവ് തമ്പുരാന്റെ പ്രമാണം മറുത്ത് മേല്പട്ടത്വം ചമഞ്ഞ് എന്നുള്ളതുപോലെ പട്ടത്വം നാം ചമെച്ച് തമ്പുരാനെ നാം അരിശപ്പെടുത്തരുത്. അതുകൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ തീയാലെ എരിഞ്ഞു പോകയും ചിലർ കഷ്ടവ്യാധി പിടിച്ചു മരിക്കയും ചെയ്തുവല്ലൊ. അവ്വണ്ണം തന്നെ ശൗൽ രാജാവ് പട്ടക്കാരെ കൂടാതെ തമ്പുരാന് പൂജ കഴിച്ചതിനെക്കൊണ്ട് ദോഷവും മഹറോനും (മുടക്ക്/ശിക്ഷ) അവന്റെ മേൽ വരികയും ചെയ്തു. ഇതിനെക്കൊണ്ട് കശീശന്മാർ പട്ടം കൊടുപ്പാൻ ന്യായമാകുന്നില്ല എന്നു മാർ പത്രോസും മാർ പൗലോസും കാനോനായിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പട്ടാങ്ങ (സത്യം) എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനോട് മറുതലിക്കുന്നത് റൂഹാക്കുദിശായോട് മറുത്തുള്ള ദോഷമാകുന്നു (പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെയുള്ള പാപം) എന്നും ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും അതിനു പൊറുതി ഇല്ലെന്നും അല്ലയൊ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമ്ശിഹാ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന വിചാരക്കുറവിന്മേൽ നാം സൂക്ഷിക്കാതെ നടന്നാൽ പന്തങ്ങളോടുകൂടെ (ദീപങ്ങളോടുകൂടെ) എണ്ണ കരുതാതെ പാർത്തിരുന്ന ഭോഷികളെപ്പോലെ നാമും ആയി തീരുമെന്ന് എത്രയും വിറയലോടും പേടിയോടും നാം ഓർപ്പാനുള്ളതാകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ മകരമാസം മുതൽ മെത്രാന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ അയച്ച കുറികളുടെയും അതിന് എത്തിയ മറുപടി സാധനങ്ങളുടെയും പകർപ്പുകളും സായ്പ് അവർകളുടെ അടുക്കൽ ഏതാനും പള്ളിക്കാരും ഞങ്ങളും കൂടെ ബോധിപ്പിച്ച ഹർജി പകർപ്പുകളും ഇതോടുകൂടെ കൊടുത്തയക്കുന്നു. ആയത് ഒക്കെയും വഴിപോലെ വായിച്ച് അറിഞ്ഞു നിങ്ങൾ

എല്ലാവരുംകൂടെ ആലോചിച്ച് ഒരു മറുപടി കൊടുത്തയയ്ക്ക വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പ് ഞങ്ങൾ അവിടെ വന്നാൽ ചിലരുമായി വൃഥാ തർക്കത്തിനും വാദത്തിനും ഇടയായി ഇനി അനർത്ഥങ്ങൾ വന്നുകൂടുമെന്ന് ശങ്കിക്കുന്നു. നിന്റെ വചനത്തിൽ നീ പുണ്യപ്പെടും. നിന്റെ വചനത്താൽ നീ കടപ്പെടും എന്നുള്ള അരുളപ്പാട് നാം പൂർത്തി വരുത്തുക മാത്രം ചെയ്യും. നമ്മുടെ ശരീരം ഒക്കെ കുറയും. നമ്മുടെ യോജിപ്പിനെ അത് നശിപ്പിക്കും. പിണക്കങ്ങളെ അത് മുഴുപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഉപവിയും സ്നേഹവും ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരോടുകൂടെ കുടിയിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സിംഹത്തിനോടു കൂടെയും പെരുമ്പാമ്പിനോടുകൂടെയും സഹവാസം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാകുന്നു എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ നിരൂപിച്ചും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ ഓർത്തും അത്രെ ഇപ്രകാരം എഴുതിയത്. ഇനിയും തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ ഒരു വാദത്തിനും തർക്കത്തിനും സംഗതി വരാതെ ഇരുന്നാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

അന്ത്യോഖ്യായ്ക്ക് കടലാസ് എഴുതുന്നതിൽ ഞങ്ങളും ഒപ്പു വെയ്ക്കണമെങ്കിൽ ആയതിന് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സായിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ ഒരു സ്ഥലത്ത് പാർത്ത് ഞങ്ങളുടെ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ളതിന് സംഗതി വരുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്ന് കർക്കടകം 13-ന്.

(എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ പട്ടത്വം സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തിനിടയിൽ ആ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനും കായങ്കുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും പങ്കെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് മാർത്തോമ്മാ അയച്ച കത്തിലെ താല്പര്യപ്രകാരം റസിഡണ്ട് അക്കാര്യം കാണിച്ച് റമ്പാനും മല്പാനും കത്തയച്ചു. റസിഡണ്ടിന്റെ കത്തിലെ താൽപര്യപ്രകാരം മാവേലിക്കരയിൽ എത്തിയ ഇരുവരും കൂടി മലങ്കര പള്ളിയോഗാംഗങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ കത്ത്. പുകടിയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ രചിച്ച *മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാചരിത്രം* (1869, മൂന്നാം പതിപ്പ്, മോർ ആദായി സ്റ്റഡി സെന്റർ, 2004) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും.)

അനുബന്ധം 6

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ട്

(1825 മേട മാസത്തിൽ പനക്കൽ ഇക്കാക്കു കുരിയപ്പനാൽ എഴുതപ്പെട്ടത്)

അംബര ഭൂപാലനായ മുന്മസുഖമായ
ദൈവം നിർമ്മലൻ മിശിഹാടെ
അമ്മതൻ തിരുനാമം
കീർത്തിച്ചു ചൊല്ലീടുന്നിപ്പോൾ

പൂർവ്വ മർത്ത്യരുതകിച്ച
മാതൃമൂലം ദൈവാലയം
ഉർവ്വിയിലസംഖ്യ കാലങ്ങളെന്നതേയുള്ളു
ചൊല്ലുവാൻ ദൃഢമില്ലയ്യോ

എട്ടുദിക്കിൽ കേൾവികേട്ട
ചാട്ടുകുളങ്ങരെപ്പള്ളി
സൃഷ്ടി നായകനീശോ മാതാവു
വാണിടുന്നിതെത്രയുമത്ഭുതത്താലെ

റോമപാപ്പാ ജനസംഘം
സുറിയാനിക്കാരുമൊന്നായ്
സോമേശൻ മാതൃതന്റെ
പള്ളിയിലേറിയൊരു കാലവും കഴിഞ്ഞശേഷം

കലഹത്താൽ റോമ്മാവൃന്ദം
കലഹിച്ചു മുടിപ്പാനായ്
ആലാഹാ നീതി മര്യാദകളും ഹനിച്ചിട്ട്
ദുഃഖിതരായി വാഴുമ്പോൾ

ദുഷ്ടരിൽ ദുർഘട മുഖ്യാശഠൻ
മഹമ്മദുവേദ ശ്രേഷ്ഠനാം നൃപൻ
ദുഷ്ടൻ പട്ടാണി വന്നു
പന്തം കത്തിച്ചു ചുട്ടു പള്ളിയും

അന്നുതൊട്ടു തിരുശാല
തെളിയിപ്പാനാരുമില്ല
നിന്ദയായി സകലവും
പള്ളിയും പൊറങ്കായ്ക്കാരും ലോകരും പിരിഞ്ഞു നന്നായി

കൂറുരണ്ടിൽ മൃത്യു വന്നാൽ
നരദേഹമവിടത്തിൽ
കൂറോടങ്ങടക്കുന്നതല്ലാതെ
യാതൊരു കാര്യമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞ ശേഷം

ഏറിയ സംവത്സരങ്ങൾ
ദൈവശാലാ തെളിയിപ്പാൻ
ഏറിയൊരാവലാധി ചെയ്തു രാജാക്കൾ മുമ്പിൽ
കഴിഞ്ഞില്ലതുകൊണ്ടിട്ട്

മുക്തി ദൈവ തിരുമുമ്പിൽ
ഭക്തിയോടെ കുമ്പിടുന്ന
ഭക്തനാം സോമരൂപൻ
കഹന യൌസേപ്പുമായി ലോകരുമൊരുമിച്ചിട്ട്

ഭാസ്കരനെയെടുത്താശു
ചന്ദ്രനെ പാദവും ചേർത്ത്
പുഷ്കരനുഡുക്കളെപ്പതിച്ച
മുടിവെച്ചു വാഴുന്ന ദൈവമാതാവേ

ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കുതകുന്ന
തവതിരുനാമമായ
കുന്നെഴും പള്ളിയാർത്താറ്റെന്നതു
കേണു കേണു കരഞ്ഞുമപേക്ഷിച്ചിട്ട്

ഒട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
കൊച്ചിനാമം പുകൾ പൊങ്ങും
ശ്രേഷ്ഠനായ് വാണ രാജൻ
ക്ഷത്രിയൻ മഹാധീരൻ ശക്തനാം പെരുമ്പടപ്പ്

ശൌര്യതേജോൽക്കരൻ
ചാരു ചരിത്ര പൂർവ്വകൻ ധീരൻ
കാര്യനാം കാര്യാർത്ഥകനാകിയ ധരശ്രേഷ്ഠൻ
തന്നുടെയെഴുന്നള്ളത്ത്

സിംഹമിന്ദ്ര സ്വരം കേട്ട
മൃഗങ്ങൾക്കു സമമായി
ഹാ ഹാ ഭൂപതി വരനെത്തുന്നു
ധൃതിയാത്ര ബഹുത്വമതു കൊണ്ടിട്ട്

വിക്രമ വിസ്ഫുടൻ വീരൻ
തത്രപല്ലക്കതിലേറി

മുഷ്കര കാന്തി വന്നങ്ങെത്തുന്നു
മനോഹരം ധിക്കരിച്ചതിഘോഷമായി

വങ്കരമാം പടതുല്യം
വന്നു കുന്നംകുളം തന്നിൽ
തൊങ്കാര ഭൂപനതി കോമളരൂപൻ
തന്റെ മന്ത്രിയു മരികേയുണ്ട്

ലോകരൌഘം നിറഞ്ഞാശു
മഹാരാജൻ കണ്ടനേരം
ചേവകപ്പരിഷയും മറ്റുള്ള ജനങ്ങളും
നീങ്ങിനാരവിടെ നിന്നു

മംഗല ഭൂതലമായ
ചിറളയമതിലെത്തി
പുംഗവനൊരു വൃദ്ധകഹന തന്നെ
ക്കണ്ടിട്ടരുളിച്ചെയ്ത നേരത്ത്

ആർത്താറ്റു പള്ളി
ഞങ്ങൾക്കുതകിക്ക മഹാരാജ
ആർത്തിയായ് പലകാലമതിനു വേലചെയ്തു
രക്ഷിക്കയെന്നു മൂപ്പച്ചൻ

ഭക്തിയോടെ വൃദ്ധവാക്യം
കേട്ടു രാജനരുൾ ചെയ്തു
മുക്തീശൻ ദൈവാലയം
നടത്തി തന്നീടുവാൻ ഭേദമില്ലതിനൊട്ടുമേ

തത്രരാജനെത്തി
കുന്നംകുളം പള്ളിയതിൻ മുമ്പിൽ
കത്തങ്ങളൊത്തു നിന്നിട്ടവരോടരുൾ ചെയ്തു
കർത്തവ്യനെവിടെയെന്നു

സുന്ദര നന്ദനനായ
രാജചന്ദ്ര ഹിതം പോലെ
ചെന്നുടനവുസേപ്പു കഹനാ രാജൻ മുമ്പിൽ
നിന്നുടൻ പ്രീതി ചെയ്തിട്ടു

രൂപസൌന്ദര്യതര വേഷം
കണ്ടു രാജനതിമോദാൽ
കോപവും ഹനിച്ചുടൻ
രാജോക്തിയൊട്ടുനേരമരുളി ചെയ്ത നേരത്തു

തൊണ്ടിമാ മലരൊത്ത ചുണ്ടും പൊത്തി
മന്ദം തല ചാച്ചു
ഇണ്ടൽ കൂടാതെ നൃപൻ തൻ മുഖമുണർത്തിച്ചു
പള്ളി തന്നുടെ കാര്യവും

പണ്ടു മുന്നോർ പണിചെയ്ത
ആണ്ടവന്റെ തിരുശാല
രണ്ടു പൂജകളതു നിമിത്തമാകകൊണ്ടു
മുടങ്ങീട്ടതിനു ശേഷവും

ദുഷ്ടരായ ചതി
പട്ടാണികൾ വന്നു ചുട്ടു പള്ളി
ഇഷ്ടനാം നീയങ്ങിതു നിവൃത്തിയാക്കീടേണം
സംഖ്യയില്ലതി ഖേദമാം

എങ്കിലുമുണ്ടതിശയം
രണ്ടു നാട്യമതിൽ തന്നെ
ശങ്കകൂടാതെ രണ്ടും രണ്ടായിത്തിരിക്കേണം
രണ്ടു ക്ഷേത്രവുമുണ്ടെന്നു

പുംഗവന്റെ കൃപയാലേ
കുന്നെഴുമാർത്താറ്റു പള്ളി
അങ്ങത്തെക്കരുണയാൽ
തെളിഞ്ഞു നടപ്പതിനരുളി ചെയ്ക വേണമേ

സന്യവാസരെന്നപോലെ
അസംഖ്യം കാലവുമായി
മന്നിടമയോദ്ധ്യേശൻ തന്നോടു സമമായി
വന്നിടും മഹാരാജാ നീ

പാപിയായ ജനങ്ങൾക്കു
തിരുവുള്ളം വളരേണം
പാപവും ഹരം വരും
തേജസ്സും ബുദ്ധിയുണ്ടാം ശത്രുവും ഹരം വന്നീടും

ഇത്രതാപമൊരു കാര്യം
തിരുവുള്ളമുണർത്തിപ്പാൻ
പ്രത്യേകമല്ല ഞങ്ങൾക്കെന്നതുകൊണ്ടു
തവമനസ്സും കുളുർത്തീടണം.

ഇത്തരം വാക്കുകൾ
രാജതത്ര പല്ലക്കരികത്തു

ആസ്ഥയായി നടന്നറിയിച്ചു
വൈഭവ വീരൻ എത്രയും ബഹുഖേദത്താൽ

ആർത്തെരിയുന്നഗ്നി തന്നിൽ
പനിനീർ വാരിധിപോലെ
ഉത്തമൻ ഹൃദയത്തിൽ തണുപ്പിന്നായി
നൃപൻ നിർത്തിനാൻ ധൃതിപല്ലക്ക്

ദേവീക്ഷേത്രം കുറവെന്യേ
നടത്തിച്ചു തരുന്നുണ്ടു
ദൈവ ഭക്തനാം മുനിപ്രവര ധരിച്ചാലും
ഭേദമില്ലതിനൊട്ടുമേ

പുംഗവന്റെ ധൃതിയാത്ര
ചെന്നിതാർത്താറ്ററികത്തു
മംഗലം ദൈവാലയം കണ്ടു
കേടുകളായി ചിത്രമാം പണികൾ മറ്റും

പള്ളി മുമ്പിലെഴുന്നള്ളി
മഹാരാജൻ കണ്ടനേരം
കള്ളനാം ദുഷ്ടാത്മജൻ
ചുട്ടിതു പള്ളിയെന്നു നിനച്ചു തൃക്കൺ പാർത്തിട്ടു

മന്നിടത്തിലഴകേറും
ക്ഷേത്ര ചിത്രാലയം കണ്ടാൽ
ഉന്നതമായ ദൈവം കുടികൊണ്ടീടും
സ്ഥലമെന്നരുൾ ചെയ്തു രാജനും

ഭക്തി നേടീടുന്ന ക്ഷേത്ര
മതിൻ മുമ്പിൽ പ്രീതിചെയ്തു ഭക്തിയായി
ധൃതിയാത്രകൊണ്ടുടൻ വേഗമോടെ
പിരിഞ്ഞു ജനസംഘവും.

രാജവീരനെഴുന്നള്ളി
തൃശ്ശിവപേരൂർ തന്നിൽ
തേജോക്തൻ സുഖിച്ചു വാണീടിനാൻ
പ്രീതിയോടെ വിളിച്ചു മന്ത്രിതന്നെയും

ഉഗ്രവീരൻ പരിപൂർണ്ണൻ
ബഹുകാര്യ മഹാമന്ത്രി
മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതരമുണ്ടു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
എന്നതിൽ മഹാമുഖ്യമായി

പണ്ടു ശോഷപ്പെരുമാൾക്കു
കണ്ടു സ്വപ്നം തിരുകോവിൽ
മണ്ഡപമതിനുള്ളിൽ
ശ്രീപത്നി രൂപം പോലെ കൺപറിച്ചതി ശോഭയും.

ജനൽ ദ്വാരെ ജ്വലിക്കുന്ന
മഹാകാന്തിയതു കണ്ടാൽ
ജനസംഘങ്ങൾ മൃത്യു വന്നതു
മുയർത്തിടാമത്ഭുതമതിശയങ്ങൾ

എന്നതു പോലൊരു കോവിൽ
പണി തീർപ്പാൻ നൃപൻ ശോഷൻ
മന്നിടം നീളെയന്വേഷിച്ചു
തച്ചനില്ലായ്ക വിളിച്ചു ഹാവാൻ തന്നെയും.

നിർമ്മലാഢ്യ പരിഷയിൽ
പൂർവ്വഭൂമി നൃപൻ ശോഷൻ
തന്മഹീപതി രാജ്യത്തുണ്ടു തീർപ്പതിൻ തച്ചൻ
കൊണ്ടുപോരേണം ചെന്നുനീ.

ഇത്തരം വാക്കുകൾ രാജ
നരുൾചെയ്ത നേരം ഹാവാൻ
മസ്തകാന്തികെയുണർത്തിച്ചു
യാത്രയുംകൊണ്ടു കേറിനാൻ ധൃതികപ്പലിൽ

മാലുമീമേവുന്ന നേത്രക്കുഴൽ
നോട്ടം പിഴയ്ക്കാത്ത കാലം വൈകാതെ
ഹാവാൻ നൽത്തുറ ചെന്നു പുക്കു
കരയെന്നവൻ നിനച്ചു.

ഉത്തമ പൗരുഷതേജോഹിതം വേഷം
മഹാരാജൻ കർത്തവ്യ സ്വരൂപം പോൽ
കാണായി മർത്ത്യരൂപം
കരമേലേറി വേഗത്താൽ

ചെന്നു പാദാന്തികേ ഹാവാൻ
നിന്നു പ്രീതിയവൻ ചെയ്തു
വന്നിതെന്തെന്നു ചോദിച്ചെന്നവനുണർത്തിച്ചു
തന്നുടെ നൃപ വാക്യവും

മംഗലാഢ്യൻ മിസറേശൻ
കേട്ടനേരമരുൾ ചെയ്തു

പുംഗവൻ കച്ചോടേന്ദ്ര ഹാവാനെ ഖേദിക്കേണ്ട
ഇന്നു ഞാനുതകിക്കുന്നേൻ

തക്ഷകരിൽ മുഖ്യനായ
പണിക്കാരനെനിക്കുണ്ടു
ഇക്ഷിതിതവ നൃപനിദ്ര മന്ദിരം
തീർത്തു തന്നീടുമതിശയത്താൽ

ഒട്ടുനേരം ഹിതവാക്യം
ഒട്ടൊഴിയാതവൻ ചൊല്ലി
പുഷ്ടിയാലാശാരി വേഷാർത്ഥങ്ങൾ പൂണ്ടു വന്നു
തൃഷ്ണയിലൊരു മർത്ത്യനും

കേൾക്ക ഹാവാൻ മഹാതച്ച
നിവനെന്നുഗ്രഹിക്കേണം
ചേർക്കുമേ കോവിൽ തവ നൃപന്റെ മനസ്സുപോൽ
ഭേദമില്ലതിനൊട്ടുമേ

താപമായി തച്ചനു പോവാൻ
തപസ്വീശനതു കണ്ടു
താപവും വേണ്ടായെന്നു തങ്ങളിൽ
വാഴുവു നൽകിക്കൊടുത്തു ഹാവാനന്നേരം

തൊഴുതവൻ യാത്രകൊണ്ടു
മഹേശന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
വഴങ്ങിയാശാരിയുമൊന്നായി
കപ്പൽ കേറി എത്തിനാൻ ശോഷ ഭൂപങ്കൽ

യുക്തി ദിവ്യാലയ സ്വപ്നം
മിക്കവാറും ഗ്രഹിപ്പിച്ചു
ഭക്തിയിലാശാരി താനറിഞ്ഞിട്ടതിൻ രൂപം
വരച്ചു ഭൂമിതന്നിൽ

കണ്ടു രാജൻ രസത്തോടെ
പൂണ്ടുകൊണ്ടാടിയും കൊണ്ടു
ഇണ്ടൽ കൂടാതെ വേണ്ടും ദ്രവ്യവും
നൽകിപ്പിന്നെ അയച്ചു പണിതീർപ്പാനും

മാർത്തോമാനും പുറപ്പെട്ടു
വളർത്തി തന്തിരു സ്വപ്നം
അത്തലായ നരന്മാർക്കു കേടും ക്ലേശവും പോക്കി
ധർമ്മങ്ങൾ നൽകി നിത്യവും.

ഒട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞാറെ
തിട്ടമായിട്ടൊരു കൊല്ലം
പെട്ടന്നു ഹാവാനോടുക്കൂടെ മാർത്തോമ്മാനെയും
വിലങ്ങിട്ടതി വൈരത്താൽ

നാണമോടെ ഭീതിപൂണ്ടു
മഹാരാജനിരിക്കുമ്പോൾ
കേണു സോദരൻ നൃപൻ
ദീനനായ് മരിച്ചിട്ടു പ്രാണനെയെടുത്തമ്പോടെ

സ്വർഗ്ഗലോകേ ദിവ്യക്ഷേത്രം
സകല പ്രാപ്തിയും കാട്ടി
സ്വർഗ്ഗേന്ദ്ര ശിഷ്യൻ ശോഷപ്പെരുമാൾക്കു
തികച്ചതെന്നൊരു കുറിമാനവും

കണ്ടു കൊണ്ടിട്ടുടനാത്മം
വീണു വീണു ഉടലിങ്കൽ
ഉണ്ടായ പ്രത്യക്ഷങ്ങളഗ്രജനോടു ചൊല്ലി
ഭീതിപൂണ്ടിരുവരുമായി

ചെന്നു വേഗം വിലങ്ങാശു
വെട്ടി വീണു കുമ്പിടുന്നു
വന്ദിച്ചു മാർത്തോമ്മാനെ നിന്നുടെ ഹിതം ചൊൽക
കേട്ടിടാമെന്നു രാജാക്കൾ

പുംഗവന്മാരിരുവരു
മതിലുള്ള വൃന്ദമാകേ
അങ്ങേ മാർഗ്ഗവും മറ്റും
വിശ്വസിച്ചിതു പിന്നെ വന്ദിച്ചു കഴിഞ്ഞാരല്ലൊ

പിന്നെയും പ്രത്യക്ഷ മറ്റും
വിളയാടി മന്ദിരത്തിൽ
ഇന്നവ ജാതികൾക്കു സങ്കടം തീർപ്പാൻ
രാജയുക്തവും പെരികേയുണ്ടു.

നമ്മുടെ നാടതിൽ
ശൌര്യ തലപ്പിള്ളിയെന്ന ദിക്കിൽ
നിർമ്മലമായിട്ടൊരു പള്ളിയുണ്ടതു
കേടു വന്നതു മുഖ്യമാക്കേണം

ചാട്ടുകുളമെന്നു നാമം
പുകൾപൊങ്ങും മഹാക്ഷേത്രം

സൃഷ്ടിനായക മാതൃവാണിടുമെന്നു തോന്നും
പുഷ്ടിയും ഹിതവും കണ്ടാൽ

ഏറിയ സങ്കടത്തോടു
മമപല്ലക്കരികത്തു
കൂറോടെ നടന്നറിയിച്ചിതു
കത്തനും ലോകർ ചെന്നുനിയ്യതു കേട്ടിട്ടു

ദേവീക്ഷേത്രമൊരുകൂറും
പടിഞ്ഞാറേതൊന്നുമായി
ആ വിധമാക്കി ഖേദമൊഴിച്ചു വാണീടുവാൻ
യാത്രകൊള്ളുക വേഗത്തിൽ

ഉത്തമന്റെ അരുൾ കേട്ടു
കാര്യമന്ത്രി ഹിതത്തോടെ
തത്രകക്കാട്ടെക്കെത്തി വരുത്തി കൂറ്റുകാരെ
കേട്ടുടൻ ക്ഷേത്ര കാര്യവും.

നാളനേരം പുലർകാലേ
നീളയിൽ നിന്നുള്ള ലോകർ
കേൾവിപെട്ടുള്ള പള്ളിയതിങ്കൽ കൂടീടുവാൻ
വിധിച്ചു മഹാമന്ത്രിയും

ചെക്കലിൽ മന്ത്രിയും
നല്ലപുമാന്മാരും പുറപ്പെട്ടു
ഉൾക്കനിവോടു പള്ളിവാസത്തിലിരുന്നാശു
എത്തുന്നു മഹാലോകരും

കൂറുരണ്ടിൽ മനുഷ്യൌഘ
ഭീതിയോടെ അണഞ്ഞിട്ട-
തേറി വാരിധി പോലെ പരന്നു പള്ളിസ്ഥലം
നിറഞ്ഞു ജനസംഘവും

പള്ളി മുമ്പിൽ ജനജാല
മിടയിൽ നിന്നിതു മന്ത്രി
കേൾവിപെട്ടുള്ള വംശംദ്വയ മുഖൌഘത്തോടു
വിധിച്ചു നിങ്ങളിപ്പോഴേ

ദൈവശാലയതിൻ മുമ്പിൽ
ദ്വയം നർക്കിടുവേനെന്നാൽ
ഏവർക്കും ബോധമാവാനൊന്നിനെയെടുത്തിട്ടു
കിട്ടുമെന്നതുപോലെയും

പള്ളിയും നൽകുരിശിന്നും
പതിച്ചു ശീട്ടുകൾ രണ്ടും
ഉള്ളലിവോടു സൂര്യവംശവും പുറങ്കായെന്നും
എഴുതി മന്ത്രി മുമ്പാകെ

ദൈവവശാൽ വരുമ്പോലെ
നടക്കണമെന്നതിന്നു
ഉർവ്വീശ മന്ത്രി കൊടുത്തയച്ചു ശീട്ടുരണ്ടും
വച്ചിതു പള്ളി മുമ്പാകെ

കീർത്തനം പാട്ടുകൾ നാമം
സ്തുതി മന്ത്രം ഹിതത്തോടെ
കീർത്തിച്ച ശേഷം ശീട്ടുമെടുപ്പാനെടുത്തുട-
നണഞ്ഞാനിരുകൂറുമെ

പാപ്പവംശം തെക്കുഭാഗേ
സുറിയാനി വടക്കേതും
കെല്പോടു സ്വർണ്ണോസിന്റെ
ഇടത്തും വലത്തുമായി നിറഞ്ഞു ജനസംഘവും

മുട്ടുകുത്തി സുറിയാനി
വൃന്ദമാകെയൊരുപോലെ
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കാരമാരംഭം
കീർത്തിച്ചൊരു സങ്കടമുരചെയ്യുന്നു

കന്യകേ കാരുണ്യശീലേ
കനക മഞ്ജുള ഗാത്രേ
ഉന്നതമായ രാജദാവീദു വംശജതായേ
അന്നജേ കരുണാംബുധേ

തിന്മയറ്റ ഗുണഗണവരൻ
സിംഹാസനമായ നന്മകൾ നിറഞ്ഞ
കന്യാസ്ത്രീ നിന്നോടു സ്വത്വം
രക്ഷിക്ക ദൈവമാതാവേ

പന്നഗത്തിൽ പതിച്ചുള്ള
ദുരിതങ്ങൾ പോക്കുവാനായി
ഉന്നത ദൈവത്തിനെ പെറ്റൊരു
മാതൃകന്യേ നിർമ്മലമണി നായകീ

പുംഗവന്മാരുടെ രാജസ്ത്രീയേ
മുഖ്യപുരേ മാതേ

മംഗലമണിയുടെ മുടി ചൂടീടും
തിരു കന്യക ദൈവമാതാവേ

ശുദ്ധമായ നിനക്കുള്ള
പള്ളി ഞങ്ങൾക്കുതകേണം
പേർത്തു റോമാക്കാർക്കു
കുരിശും നൽകീടണമെത്രയുമത്ഭുതത്താലേ

ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനയോടും
ഭക്തി സാഷ്ടാംഗനത്തോടും
സത്യേശൻ മാതൃ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കണ്ണീരാലേ
ഇട്ടുടൻ ശീട്ടു വേഗത്തിൽ

ഒട്ടുനേരമിളക്കിക്കൊ
ണ്ടെടുത്തു ശീട്ടതിലൊന്നു
കിട്ടിനാൻ സുറിയാനിക്കാർക്കു പള്ളിയുമെന്നും
മന്ത്രി താനരികേ വെച്ചു

പള്ളി പുത്തൻകൂറ്റുകാർക്കും
കുരിശു പുറങ്കായിക്കാർക്കും
ഉള്ള വണ്ണങ്ങൾ മന്ത്രി വിധിച്ചു
യാത്രകൊണ്ടു മംഗലം പുമാന്മാരുമേ

ആനന്ദാദിത്യന്റെ രശ്മി
പൊയ്ക്കളഞ്ഞാനതുപോലെ
ആനന്ദ ഹീനന്മാരായ് കറുത്തു മുഖാംബുജം
പാപ്പതന്നുടെ വംശങ്ങൾ.

ദിവ്യപത്നിയണയുമ്പോൾ
ആമയം പോകുന്നപോലെ
ദൈവശാലയിൽനിന്നു പോയിനാൻ റോമാജനം
തെളിഞ്ഞു തിരുശാലയും.

മാർത്താണ്ഡൻ താനുദയത്തിൽ
പത്മതേജസ്സതുപോലെ
പേർത്തു പേർത്തങ്ങുമിങ്ങും
പറഞ്ഞും പ്രസാദിച്ചും തെളിഞ്ഞു ധൃതികൊണ്ടിട്ട്

ശക്തിയേറും സുറിയാനി
പുമാന്മാരും പലദിക്കിൽ
ഭക്തിയോടോടിച്ചെന്നു
കീർത്തി വാഴ്ത്തുന്ന പള്ളി കിട്ടിതു നമുക്കിതെന്നും

കൂർത്ത കുന്നുമ്പുറത്തു
നിന്നാർത്തു ചൊല്ലുന്നതും ചിലർ
കാത്തുകൊണ്ടിതു നമ്മെയെന്നു
വൃദ്ധൌഘം പല കീർത്തിയും സ്തുതികൾ പാടി

ഉത്തമകത്തങ്ങളെല്ലാം
ഭക്തിയോടെയിരുന്നിട്ടു
കർത്തവ്യൻ പരനുടെ ശക്തിയെ
നിരൂപിച്ചു കൂടുന്നു ഹൃദയം തന്നിൽ

ബാലകന്മാരൊരുപോലെ
പാടിയോടിക്കളിച്ചാശു
മേലിൽ നിന്നെറങ്ങടോ വീണുപോമെന്നു ചിലർ
നടന്നു ബഹുതന്ത്രത്താൽ

ഇന്നു ഞാൻ പാർത്തീടുമെന്നും
നന്ദനനോടു നീ പോക
ഇന്നുപോയി നാളെ വരുമെന്നും
ചൊല്ലുന്നു ചിലർ എന്നുമേയിവിടെയെന്നും

ഇങ്ങിനെ കോലാഹലമോ
ടൊട്ടുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ഇങ്ങുവന്നുള്ള ജനമൊക്കെയും
വേഗത്തോടെ നന്നായി പ്രസാദത്താലെ

ഇക്കഥയിങ്ങിനെ ചൊല്ലിയതിൽ
പിഴയൊഴിപ്പാനായി
പുഷ്ക്കരബോധാത്മാവിൽ തപ്പാതെയിരിക്കുന്നു
എത്രയും ഭയം കൊണ്ടിട്ട്

ബുദ്ധിഹീനനായിരിക്കും
കെൽപ്പുകെട്ട ഇനിക്കെന്നും
ശുദ്ധബോധാത്മാവുകളാകിയ
ശ്ലീഹവൃന്ദം എപ്പോഴും തുണശരണം.

ഉന്നതമാം മമശത്രു
കഠിന വൈരാഗ്യമാകേ
സന്നാഹം ദൈവസൂനു തന്നാലേ ഹനിക്കേണം
മംഗല ദൈവമാതാവേ

ഹരിചെയ്യും ചതിവുകൾ
ഹരിച്ചു വേരറുക്കേണം

കാരണിമഹാകന്നിയെടുത്തു
ചുട്ടുമുടിച്ചീടണം ദൈവമാതാവേ

കേടും ക്ലേശവും നോവും
ഗുണ ദ്വേഷി വിരോധവും
കൂടാതെ ലോകരെ കാത്തു
രക്ഷിച്ചീടണം ത്രൈലോക്യ പരിപാലക

കൊല്ലമൊരായിരത്തെണ്ണൂറ്റിരുപത്തഞ്ചതിൽ വാഴും
ചൊല്ലെഴും മേട മാസേ
സൽക്കഥ കീർത്തിച്ചിതു
വല്ലഭൻ തുണ ശരണം.

വ്യാഖ്യാനം:

ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ആണ്. ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി തീയ്ക്ക് ഇരയായതും അങ്ങാടി കൊള്ളയടിച്ചതും പാട്ടുകാരൻ തന്മയത്വത്തോടെ വർണ്ണിക്കുന്നു. കക്ഷി ഭിന്നതയെ തുടർന്ന് ആരാധന മുടങ്ങിപ്പോയ ഇടവകപള്ളിയും കുരിശു പള്ളിയും തർക്കം തീർത്ത് തരുവാൻ നാടിന്റെ വൈദികപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ രാജാവിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പള്ളിയിലും കുരിശു പള്ളിയിലും ഉള്ള അവകാശം നറുക്കിട്ട് നിശ്ചയിക്കുവാൻ സുറിയാനി ക്കാരും റോമാക്കാരും സമ്മതിച്ചു. രാജനിയോഗപ്രകാരം ഇരുവിഭാഗത്തി ന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മന്ത്രി നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തി; പള്ളി സുറിയാ നിക്കാർക്കും കുരിശുപള്ളി റോമാക്കാർക്കുമായി നിശ്ചയിച്ച് രേഖകൾ നൽകി. ഇതാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടിലെ ഇതിവൃത്തം.

അനുബന്ധം 7

രാജകീയ വിളംബരം

ശ്രീ പാർവ്വതി മഹാറാണി തിരുമനസ്കൊണ്ട് പത്മനാഭസേവിനി, വഞ്ചീധർമ്മ വർദ്ധിനി, രാജരാജേശ്വരി റാണി പാർവ്വതീഭായി മഹാരാജാവ് അവർകൾ സകലമാനജനങ്ങൾക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന

വിളംബരം

പുത്തൻകാവിൽ പാർത്തിരുന്ന മാർതൊമ്മാൻ മെത്രാൻമാർ കഴിഞ്ഞ മാസം മാസം 28-ന് കഴിഞ്ഞുപോകകൊണ്ടു അതിനു പകരം അവുസേപ്പ് റമ്പാന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരും മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനവും കൊടുത്തിരിക്കകൊണ്ടും വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തെന്നാൽ

മലങ്കര ഇടവകയിൽ പുത്തൻകൂറ്റിൽ കിരസ്തവർ (ക്രൈസ്തവർ - ഗ്രന്ഥകാരൻ) ഉൾപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാരര എല്ലാവരും മേൽ എഴുതിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തിന്റെ ആജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു അനുസരിച്ചു നടപ്പാനുള്ളതാകകൊണ്ടു അതിന്മണ്ണം പുത്തൻകൂറ്റിൽ കിരസ്തവർ ഉൾപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാർ എല്ലാവരും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ആജ്ഞയും ഉത്തരവും അനുസരിച്ചു നടന്നുകൊള്ളുകയും വേണം.

എന്ന് 991-മാണ്ട് മകരമാസം 21-ന്.

(പുത്തൻകാവിൽ മത്തായി കത്തനാരുടെ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ, പുറം 52)

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃതികൾ

1. ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ് (ജീവചരിത്രം)
2. ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ (വിവർത്തനം)
3. സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
4. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ(രണ്ടാം പതിപ്പ്, ജീവചരിത്രം)
5. മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
6. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (സഭാചരിത്രം)
7. മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ (ജീവചരിത്രം)
8. സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ (എഡിറ്റർ)
9. ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ (ഗവേഷണപഠനം, വ്യാഖ്യാനം)
10. മലയാള കവിതയും ബൈബിളും (പി.എച്ച്.ഡി. പ്രബന്ധം)
11. മഹാത്മാവായ കർമ്മയോഗി (എഡിറ്റർ)
12. ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (എഡിറ്റർ)
13. ഇന്ത്യൻസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
14. മലങ്കരസഭയുടെ കോട്ട (ജീവചരിത്രം - സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
15. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാരദുർവിനിയോഗം (സഭാചരിത്രം)
16. സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപക സഹായി (എഡിറ്റർ)
17. സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
18. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ (ഷഷ്ടിപൂർത്തി ഉപഹാരഗ്രന്ഥം)
19. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 1, ജീവചരിത്രം)
20. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 2, എഡിറ്റർ)
21. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 3, എഡിറ്റർ) - അച്ചടിയിൽ
22. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 52-2007 (സഭാചരിത്രം)
23. കേരള നവോത്ഥാനവും മലയാളം ബൈബിളും (എഡിറ്റർ)
24. 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമനും (എഡിറ്റർ)
25. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (സഭാചരിത്രം, വ്യാഖ്യാനം)
26. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് (ജീവചരിത്രം)
27. അക്കര കുരിയൻ റൈട്ടർ (ജീവചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
28. തൃശൂർപള്ളി ചരിത്രം (സഭാചരിത്രം)
29. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (ജീവചരിത്രം)
30. Indian Orthodox Church (Church History)
31. പഴഞ്ഞിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ (ജീവചരിത്രം)
32. മലങ്കരസഭയുടെ സമുന്നതസാരഥികൾ (സഭാചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
33. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പരിപ്രേക്ഷ്യം (പഠനം)
34. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
35. മലങ്കരസഭയും കാനോൻ സംഹിതകളും (പഠനം)
36. പഴഞ്ഞിപള്ളി ചരിത്രം
37. സഭാ ദർശനം (3 മണിക്കൂർ വീഡിയോകാസറ്റ്, സഭാചരിത്രം)
38. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
39. തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ
40. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനകോശം